KUR'AN-I KERİM'DEN ÂYETLER VE

İlmî Gerçekler

Dr. Halûk Nurbaki

TÜRKİYE DİYANET VAKFI YAYINLARI

12. BASKI

Kur'an-ı Kerim'den Ayetler ve İlmî Gerçekler
Dr. Hâluk NURBAKİ

Yayın No: 34
Fikir Eserleri Serisi: 2

ISBN 978-975-389-010-9
10.06.Y.0005.34

Yayıncı Sertifika No: 15402

12. Baskı, Ekim 2010, Ankara, 2.000 Adet

Din İşleri Yüksek Kurulu'nun 01.11.1983 tarih ve
101 sayılı kararıyla basılmıştır.

Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık ve
Ticaret İşletmesi'nin dizgi, fotomekanik, ofset ve cilt
tesislerinde hazırlanıp basılmıştır.

TÜRKİYE DİYANET VAKFI
Yayın Matbaacılık ve Ticaret İşletmesi

Alınteri Bulvarı 1256 Sokak No:11
Yenimahalle / ANKARA
Tel: 0312. 354 91 31 (pbx) Faks:0 312 354 91 32
web: www. diyanetvakfiyayin.com.tr.
e-posta: tdvyayin@diyanetvakfi.org.tr

TÜRKİYE DİYANET VAKFI YAYINLARI / 34

Kur'an-ı Kerim'den Ayetler ve İLMÎ GERÇEKLER

Dr. Hâluk NURBAKİ

SUNUŞ

Günden güne gelişen teknik ve medeniyet insanlara, birçok rahat ve kolaylıklar sağlarken bir takım problemleri de beraberinde getirdi. Günümüz insanının, eskiye göre daha rahat olsa da, mutlu olduğunu söylemek mümkün değildir.

Sosyal ve ekonomik sebeblerin ortaya çıkardığı bunalımlar, ruhî ve manevî gerginlikler, onu yıpratmakta, huzursuz kılmaktadır. O artık kendi evinde-her an bütün dünya ile birlikte yaşamakta, dünyanın gam ve gasvetini sırtında hissetmektedir.

Ömründe hiç sinemaya gitmediğini söyleyerek övünen bazı muhafazakâr ailelerde bile sinema (televizyon) evin baş köşesine oturmuş bütün haşmetiyle hükümranlığını sürdürüyor.

Süratli haber ulaşımı, sinir bozucu gürültülü ışıklar, sakin, düşünen, duyan insanı ortalıktan alıp götürüyor. Bu ortam, müstesna zekaların, büyük kafaların doğup gelişmesini engelliyor.

Günümüz insanının büyük hacimli kitap şöyle dursun,

okumaya bile vakti yok. O, dinlemek ve seyretmekle avunuyor.

El kitapları serimiz belli konuları, millî ve manevî değerlerimizi az-öz ve doğru bir muhteva ile okuyucuya sunma amacını taşımaktadır. Bu yayınlarımızla irfan hayatımıza az da olsa bir hizmet edebilirsek kendimizi bahtiyar sayarız. Yüce Mevlâ'nın yardımlarını dileriz.

TÜRKİYE DİYANET VAKFI

GİRİŞ

Kur'an-ı Kerim'in yüceliğini, bütün insanlar ömürleri boyunca uğraşsalar yine de O'nu anlatmaya güçleri yetmez. Kur'an ilâhî sanatın kelâm sırrıdır.

Efendimize; Ya Resûlâllah her peygamberin bir mucizesi var. Sizin mucizeniz nedir? diye sorulduğunda: "Kelimetullahtır" buyurmuşlardır. Kelâm sadece söz ve beyandan ibaret değildir. O yaşayan bir gerçeğin bir tek kelimeyle ifadesidir.

Bu nedenle Kur'an'ın bütün âyetleri Hay sırrına bürünmüştür. Daima diridir, yaşar. Varlıklar Cenab-ı Hakk'ın bu sırrıyla hayatlarını sürdürürler. Kavranması zor olan bu hikmet bilinmedikçe Kur'an'ı anlamak mümkün değildir.

Kur'an dışında, tüm yazılanlar eskimeye, hükümlerini yitirmeye mahkûmdur. Her şey sonludur. Kur'an'ın her geçen gün daha canlı ve ebedî olduğu gerçeği ortaya çıkmaktadır. O'nun bilimsel hikmetleri zaman içinde adeta yeniden canlanıyor. Bizim gözümüz hep canlı olan âyetlerin sırrını, zaman içinde farkedebiliyor. Her gelen nesil onda yeni bir hikmet buluyor. Şüphesiz bu, gelecek nesiller için de böyle olacaktır.

Ayetlerdeki mana; bir gül goncası gibi iç içe örtülü yapraklarda gizlidir. Her bir yaprak açıldıkça yeni bir mana görülür. Bu sebepler âyetlerin birbirinden farklı pek çok yorumları

ve anlamları vardır. Kur'an âyetlerine tek bir mana verip "bunun anlamı kesinlikle budur" demek çok yanlıştır. Yorumlarda "âyetin bir manası da budur" şeklinde esnek ifadeler kullanmak daha doğrudur.

Bu kitapta yorumunu yapacağım âyetlerin açıklamasına geçmeden önce Kur'an âyetlerinin meâl ve tefsirinde (anlam ve yorumunda) dikkat edilmesi gereken bazı hususları hatırlatmayı faydalı buldum. İlk önce âyetlerin, anlamı ile yorumu arasındaki ince farka dikkatinizi çekmek istiyorum. Anlam, bir çeviri faaliyeti yani bir dilden diğer dile olduğu gibi tercüme işidir. Yorum ise daha geniş kapsamlı bir açıklama ve izah faaliyetidir.

Sûre ve âyetler başka lisanlara çevrilirken aşağıdaki hususlar göz önünde tutulmalıdır.

1. Çeviri her iki dilin kurallarına uygun olarak yapılmalı, yorumlar metin içine alınmamalıdır.

2. Çeviride Türkçe karşılığı tam bulunmayan kelime yakıştırma bir kelime ile ifade edilmemeli, olduğu gibi korunup yorum kısmında açıklama yapılmalıdır.

3. Birkaç anlama gelen kelimelerin bir anlama göre çevirisi yapılmışsa diğerlerine de mutlaka açıklama kısmında yer verilmelidir. Zorlama mahsulü te'vil ve yakıştırmalardan iyi niyetle de olsa şiddetle kaçınılmalıdır. Zira Allah kelâmının en küçük yabancı cisme tahammülü yoktur.

Tefsir ve yorumların en sıhhatlisi, âyetlerin diğer âyetlerle, âyetlerin hadislerle veya eshâbın sözleriyle yapılanıdır. Arap dili iştikak (etimoloji) ve gramer esaslarıyla, belâğat ve fesahat kuralları da önemli bir kaynaktır. Bazı âyetlerin yorumlarına bu zikrettiğimiz kaynaklar kâfi gelmeyebilir. İşte burada ilmî gelişmeler, teknik buluşlar âyetlerin yorumlanmasında en aydınlık yoldur.

Kur'an-ı Kerim'in evren fiziğine temas eden bir çok âyetleri bir arada yayınlanmadığı gibi tatmin edici bir açıklama da yapılmamıştır. Bu güç vazifeyi biraz olsun yerine

getirmek için uzun yıllardan beri hazırladığım 50 âyete ait yorumları onar âyetlik beş kitapta toplamayı düşündüm.

Günümüz fiziği ve astrofiziği ile ilgili tüm batılı yayınları taradıktan sonra inanılır bilimsel gerçekleri, Kur'an'ın bilimsel mucizelerini siz okuyucularıma aktarmaya çalıştım. Fizik ve astrofizik (Evren Fiziği) bilim dallarındaki en yeni ve derin konuları aktarırken bazı yerlerde daha fazla sadeleştirme imkânı bulamadım. Okuyucularım beni affetsin. Bu, konunun özelliğinden ileri gelen bir zarurettir.

Amacım, kardeşlerime bildiklerimi aktarmaya çalışmaktan ibarettir. Yorumlarda hatalarım olursa okuyucularım beni bağışlasın. Yüce kitabımız her türlü eksiklikten arınmıştır. Noksan ve hatalar varsa bize aittir.

Kâinatın sahibi Yüce Allah'ın lütuf ve keremine sığınarak yola çıktım.

Allah hepimize rızasına uygun davranış nasib etsin.

1. KONU

ATMOSFERİN SIRLARI

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا
طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

''Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi, ona ve yerküreye (yeryüzüne); ''İsteyerek veya istemiyerek gelin'' dedi.
İkiside: ''İsteyerek geldik dediler...''

FUSSİLET SÛRESİ, AYET: 11

ATMOSFERİN SIRLARI

Bu âyetin yorumunu yapmadan önce Fussilet Sûresi hakkında kısa bir bilgi tazelemesi yapmak istiyorum: Bilindiği gibi Fussilet Sûresi «Hâmîm» sûrelerinden ikincisidir. Efendimiz'in çok okuduğu önemli bir sûredir.

Büyük İslâm düşünür ve bilim adamları, 7 Hâmîm'in evrene ait pek çok sırları taşıdığını bize eserlerinde bildirmişlerdir. 7 Hâmîm'in Fatiha'daki 7 âyete özel yorum sırrı getirdiği ifade edilmiştir.

Yorumunu yapacağımız bu 11. âyet, dünyanın yaratılışını anlatan onuncu âyetten sonra gelmekte ve yaratılışa ait bir çok önemli fiziki incelik taşımaktadır. Bütün âyetlerde olduğu gibi elbette bu âyetin de bir çok hikmetleri ve yorumları vardır. Ben bu âyetin jeofizik açıdan taşıdığı sırrı açıklamaya çalışacağım.

Şimdi lütfen âyeti bir kaç kere okuyarak önemli noktaları zihnimizde toplamaya çalışalım. Özellikle Cenâb-ı Hakk'ın bu âyet içerisindeki beyanlarında, alışılagelmiş tanımların dışındaki noktaların tesbitine dikkat edelim. Ben bu noktaları şöylece hatırlatmak isterim.

a) Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi.

Bu ifade bize özel bir sır veriyor. Zira Cenâb-ı Hak bir şeyi murad edince ona (ol) der, (o) da oluverir. Neden özellikle semaya yöneldi buyuruyor. Bize önemli bir bilimsel hikmeti açacağını beyan etmek için dikkatimizi çekiyor.

b) Arz ve fezaya bir uyum çağrısında bulunuyor. İstesenizde istemesenizde gelin birbirinize uyun diye emrediyor. Yine Cenab-ı Hakk'ın kudretinde ve emrinin kesinliğinde, yaratılanın istememesi diye bir şey yoktur. İstemeseniz de uyun emri bize; arzla arz semasının birbirine bir intibak zorluğu içinde olduğu gerçeğini anlatmak içindir.

Ayrıca burada, arza uyum sağlayan semanın, arzın en yakın seması olduğu bildirilmiştir.

Şimdi; arzla yakın seması arasındaki ilgiyi, günümüz jeofizik ölçüleri içinde inceleyelim. Yakın yıllara kadar, ısı derecesi elverişli her gezegende hayat olacağı kanaati vardı. Son yılların uzay araştırmaları gösterdi ki bir gezegen için en zor olay, bir atmosfere sahip olmaktır. Yani, gezegenlerle, yakın semalarında diyebileceğimiz atmosferi arasında akıl almaz bir zıtlık vardır. Zira atmosfer, yakın semada gaz halindeki atomlar demektir. Bu atomlar, büyük gezegenlerin tümünde o gezegenin yüzeyi tarafından emilir. Küçük gezegenlerin tümünde de, gezegenlerin cazibesi bu atomları çekmeye yetmez. Bu gazlar uzaya fırlar, dolayısıyla uçar gider.

Şimdi bu çok kısa bilginin ışığında âyeti kerimeyi bir kez daha okuyalım. Özellikle ikinci cümleyi:

«İkiniz de isteseniz de istemeseniz de beraber gelin.»

Atmofserdeki moleküller ve atomlar uzaya kaçmak istiyor. Arz ise onları çekip emmek istiyor. Yani bir araya gelmeleri isteksizdir, kerhendir.

Ayet-i Kerimenin bilimsel azameti, bü sırrı bize 15 asır önce açıklamasındandır. 50 yıl önce bu gerçeği bilen yoktu.

Ayet-i Kerimedeki hikmeti öğrenmek için jeofizik bilgimizi biraz daha derinleştirelim.

Bir gezegende, dolayısı ile arzda atmosferin oluşma şartları nelerdir?

Atmosferin teşekkülü için, moleküllerin kaçış hareketleriyle arzın çekim gücünün dengede kalması gerekmektedir.

Bu şart imkânsız denecek kadar zordur. Ve belkide evrende gezegenler için bu şans milyarda birden de azdır. İşte Fussîlet Sûresinin 11. âyeti bu gerçeği dile getiriyor.

«Sonra semaya yöneldi.»

Cenab-ı Hakk'ın, bu imkânsızlığı özel olarak âhenkleştirme sırrını taşıyor. Jeofizik açıdan atmosfer teşekkülündeki bu çok zor şartlar 3 önemli dengenin sağlanmasını gerektiriyor.

1- Atmosfer mekânının ısısı,

2- Arzın cazibesinin dengeli ölçüde olması,

3- Uzaydaki çeşitli ışınsal enerjilerin bu dengeyi bozmaması.

1- Atmosfer Mekânının Isısı

Moleküllerin kaçma hareketleri öncelikle ısıya tâbidir. Mekânın ısısı ise şu ayrıntılı özelliklere uymalıdır.

a) Arzın güneşten uzaklığı: Arz güneşe daha yakın mesafede olursa atmosfer mekânında meydana gelen ısı, tüm moleküllerin uçup kaçmasına sebep olacaktır. Eğer arz güneşten biraz daha uzak olursa bu kez molekül hareketler yavaşlayacak, atmosferdeki moleküller arzın üstüne çökecek ve arz tarafından emilecektir.

b) Arzın güneşten aldığı ısı, arzın bütün atmosfer mekânında aynı olmalıdır. Bunun için arzın, belli bir süratle kendi etrafında dönmesi lâzımdır. Yavaş dönerse, güneşe arkası dönük yüzde ani soğumalar olur ve atmosfer o bölgede toprak tarafından yutulur. Hızlı dönerse, bu kez çeşitli bölgeler dengeli bir ısınmaya fırsat bulamaz. O halde arz bu günkü sür'atiyle dönmelidir. Ne varki bu dengeli dönme de ısı işini halletmeye yetmemektedir. Zira, bu kez de arzın güneş enerjisini daha çok alan ekvator çık ısınacak, kutuplar devamlı soğuyarak atmosferin bir uçtan emilmesine neden olacaktır. O halde, arz eğri durarak ısınma bölgelerini, değiş-

tire değiştire dengelemelidir. Arz ekseni bu nedenle 23,5 derece eğridir.

Ayet-i kerimenin sonunda; *«İsteyerek geldik»* dediler beyanı da bu hikmetleri dile getiriyor. Allah'ın; *«birbirinize uyun, bir araya gelin»* emri arz'ın otomatik bir eğilme ve kendi etrafında ılımlı dönme hareketi kazanmasına işarettir. Zira arz da bu emirle kendi payına düşen fizikî uyum tedbirlerini almaktadır.

c) Arzın kazandığı ısıyı terk etmemesi, bir süre saklaması gerekmektedir. Yani, arzın üstüne bir yorgan gerekli. Bu görevi, havadaki karbondioksit gazı yapmaktadır. Hatıra gelebilirki atmosfer kurulmadan karbondioksit nerden gelip bu ısı koruma görevini yapacaktır. Jeofizikten biliyoruz ki, bu günkü atmosferden önce ilk atmosfer karbondioksit idi. Ayet-i kerime bu sırrı da açıklıyor.

«O bir duhan (duman bulutu) idi» beyanından ne anlaşılıyor? Bilindiği gibi, arzın ilk çağında tam bir duman (karbondioksit) atmosferi vardı. Bu ilk gaz sayesinde arz hararetini muhafaza etmiş ve bu günkü atmosfer meydana gelme imkânı bulmuştur.

2- Arzın Cazibesinin Dengeli Ölçüde Olması

Modern fizik, cazibeyi arz açısından şöyle tanımlıyor: Taşıdığı atomlardaki etkin çekim güçlerinin toplamı.. Demek ki arz, belli yoğunlukta ve hacimde olmalıdır ki; çekim, atmosferin uçmasını engellesin. Ve de aşırı olup onu emmesin. Evet, kolayca bu sonuç çıkabilir. Arz, belli bir hacimde ve yoğunlukta olunca atmosfer kolayca kurulur. Ne varki olayın ardında akıl almaz incelikler vardır. Bunları şöyle sıralayabiliriz:

a) Arz, belli maddeleri, belli oranda bulundurmak zorundadır. Hayatın devamını, uygarlığı ayakta tutacak yeterince metal bulundurmak zorundadır. Yine, hafif olan ame-

talleri de bol miktarda taşımalıdır. Yani, arzın yoğunluğu kaba bir hesapla değil, aynı zamanda bir çok gerekleri karşılayacak biçimde çok zor bir hesap işi olmalıdır.

b) Arzın çekim dengesi öyle kurulmalıdır ki; fizikî açıdan atmosfer moleküllerini dengelerken, kimyasal yapı bakımından da en dışta etkisiz kalmalıdır. Yani, arzın en dış kabuğu toprak ve dağlar, denizler atmosfer gazlarıyla şiddetli tepki yapacak yapıda olmamalıdır. Ya da atmosfer emici yapıya sahip olmamalıdır. Meselâ, arzın en dışı karbon olsaydı, hem oksijeni tepkime ile bitirir hem de azotu emerdi. Halbuki arzın kabuğu, atmosfer kabuğunun soğuk bir ilgi yapısına sahip silisyum bileşiklerinden kuruludur.

c) Arzın gravitesi (çekim gücü)'nde önemli iki nokta da fiziki yapı sorunlarıdır. Önce arzın bu maddesel yoğunluğunda, manyetik etkiye haiz demir gibi metallerin dengeli bir dağılımı gerekmektedir. Ayrıca merkezde sıcaklığı temsil eden sıvı çekirdeğin ve de bunun üstünde kısmen erimiş haldeki metallerin, arzın kabuk kısımlarıyla bir denge kurması gerekir.

Böylece anlıyoruz ki, arzın cazibesindeki denge, pek çok hesapları gerektirmektedir. Öylesine ince bir denge hesabı ki ancak dev kompitürlerin akıl almaz programıyla değerlendirilebilir.

3- Uzaydaki Çeşitli Işınsal Enerjilerin Dengeyi Bozmaması

Ne kadar uyumlu olursa olsun, uzayda öyle dehşetli bir ışın yağmuru vardır ki, atmosferdeki dengeyi her zaman bozar. Moleküllere şiddetli bir hız kazandırır.

a) Arzın etrafında, onun büyüklüğünün yüz katı kadar geniş bir manyetik alan vardır. Bu alan, uzaydan gelen tüm parçalara (meteor) ve enerjilere karşı büyük bir perdedir. Bu hikmet bir başka âyetin yorumunda ayrıntıları ile anlatılacaktır.

b) Arza belirli uzaklıklarda kara delikler vardır. Samanyolu galaksisi içinden gelen tüm fazla enerjiler, bu korkunç cazibe merkezleri tarafından emilir.

c) Ayrıca atmosfer kendi yapısı içinde en yüksekten aşağı doğru kendisini korur. Şöyleki: Koruma perdesinin ışınlar açısından süzgeç görevi, ozon aracılığı ile yapılmaktadır. Ayrıca azot da bu korumaya izotopik açıdan iştirak etmektedir. Atmosferin dengelenmesi konusunda, takdir edersiniz ki, daha bir çok bilmediklerimiz var. Önemli olan, bilimin her geçen gün yüce Yaratana âit yeni bir mucizeyi bulması ve dile getirmesidir.

11. âyetteki *«sema»* kelimesini, 12. âyette geçen arzın seması şeklinde yorumlamak suretiyle yola çıktığımızda işte bu gerçekleri görüyoruz.

Sema kelimesini, genel anlamda alarak, yorumuna başka bir açıdan da yaklaşmak mümkündür. Bilindiği gibi Kur'an-ı Kerim, 7 ayrı semanın varlığını beyan etmektedir. Bu semaların mekân fiziğini çok az biliyoruz. Hangi boyutların, hangi mekânların oluşturduğunu bu gün için hiç bilmiyoruz. Semaların 7 ayrı katını beyan eden âyetin yorumunu yaparken, bu konuda bildiklerimizi açıklayacağım.

Şimdi tüm bu bilimsel gerçeklerin ışığı altında âyeti tekrar okuyun. O'nun ne denli bilimsel bir mucize sırrı taşıdığını çok daha iyi farkedeceksiniz.

Atmosferin temel özelliklerine gelince:

Arzdan bir cismin, ya da molekülün kaçması için 11,3 km/sn hıza sahip olması gerekir. Normal atmosfer koşulları yukarda saydığımız özenlerle dengelenmiştir. Atmosfer molekülleri bu sür'ati bulamaz.

Prof. De lymak Spitser'e göre, arz kendisi için gerekli olan bir kısım atmosferi özellikle, azotu emer.

Atmosferdeki oksijenin etkin ve hırçın yapısı azotla dengelenmiştir. Ayrıca, azotla oksijenin zamanla ve özellikle şimşek sırasında birleşim yapmalarını engelleyen asal gaz-

lar dediğimiz gazlar, atmosferde az fakat dengeli bir şekilde bulunmaktadır. (Helyum, argon, neon, krypton, Xenon, radon)

Atmosfer, özellikle azot, oksijen dengesini 1/5 oranında daima korur...

İşte bu muhteşem jeojizik sistemler Allah'ın bu âyetle bize açtığı sırlardan kaynaklanmaktadır.

2. KONU

EVRENDEKİ MÜTHİŞ OLAY
(KARADELİKLER)

فَلَآ اُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ۙ وَاِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۙ

''Artık yok, o nücûmun (yıldızların) mevkiine (yerine) kasem ederim. Ve gerçekten bilseniz o azim bir kasemdir.''

VÂKIA SÛRESİ, AYET: 75-76

EVRENDEKİ MÜTHİŞ OLAY (KARADELİKLER)

Önce Vâkıa Sûresi hakkında kısa bir tanım yapmak istiyorum. Vâkıa: Müthiş olay demektir. Vukû: Düşme, bir şeyin aniden ortaya çıkması demektir. Tefsirlerde çoğunluk Vâkıayı kıyamet olarak yorumlamışlardır. Ancak ölüm anı ve dehşet verici olayların tümü Vâkıa tanımına uyar.

Ayette, kelimelerin konuş ve cümlenin kuruluş tarzı fevkalâde ilginçtir.

(Fa) ile başlanması, gramer açısından, âyetin başlangıcı ile sonucu birleştirme ve kapsama ifadesidir.

(Lâ)'nın buradaki anlamı:

a) Kelâm ahengi,

b) Te'kid ve kuvvetlendirme,

c) Gerçek Nef'i edatı,

Bu son anlamda *«başka söze lüzum yok»* manası ortaya çıkmaktadır.

«Artık yok» «Başka söze lüzum yok» yıldızların yerlerine yemin ederim.

«Gerçekten bilseniz O azim (çok büyük) bir yemindir»

Bu âyette bizim üzerinde durmak istediğimiz, şüphesiz yıldızların yerleri kelimesidir. Eski tefsirlerde Mevâki'in-Nücûm ile ilgili bir çok yorumlar vardır. Bunlardan astrofizikle ilgili olanlar şöyledir.

a) Görünüp tulû ettikleri mahal,

b) Doğuları ve batıları ile sınırları, mekânları,

c) Şahapların (Düşüp kaybolan gök cisimler) doğduğu noktalar,

d) Kıyamette düştüklerinde var olduğu zamanki ilk mekânları.

Şimdi daha önceki yorumlarda yaptığımız gibi âyet-i kerimenin bütünündeki incelikleri özetleyelim:

a) Nef'i edatı ile bir kasem başlıyor. Bu tarz başlama, özellikle (Fe) ile birlikte gelince, fevkalâde önemli bir sırrın beyan edileceğine işarettir.

b) Yıldızların mevkilerine (yerlerine) kasem ediliyor. Nitekim başka âyetlerde de bu tarz kasemler vardır. Ancak yıldızların mevkilerine kasem yalnız bu âyete mahsustur.

Denebilir ki, Cenab-ı Hak, kendi hikmeti içinde böyle bir kasemi irade buyurmuştur. Bunda bir fevkalâdelik olması gerekmez. Ne varki, ikinci âyet bizim böyle düşünmemize imkân vermiyor.

c) *«Gerçekten bilseniz o büyük bir yemindir.»* İşte bu ifade bize yıldızların mevkileri kavramını bildiğimiz takdirde çok önemli ve büyük bir hikmet taşıdığını beyan ediyor.

Kur'an'ın, zaman içinde ilim ilerledikçe yorumlanabileceğini en iyi isbatlayan âyetlerden biri de bu âyettir.

Şimdi astrofizik ilminin, yıldızların mevkileri hakkında son onbeş yıldır öğrendiği bilgileri özetleyelim.

Bunlar; Rus bilginlerinin, yıldız yeri, Batı bilginlerinin; beyaz ve siyah delik dedikleri evren mekânlarıdır. Yıldız yerlerini son onbeş yıl içinde uzay çalışmaları nedeni ile öğrenmiş bulunuyoruz.

Evrende yıldız niteliği taşımayan iki tarz yıldız yerine rastlıyoruz:

1- Beyaz delik (QUASAR)

2- Kara delik (BLACK HOLES)

1- Beyaz Delik (Quasar)

Öyle bir yıldız yeri ki, akıl almaz bir enerji deposu. Sanki evrenin bazı noktalarından yüzbinlerce ışık yılı mesafelere akıl almaz enerjiler fışkırıyor.

Bir Quasar'da, bir galaksi (milyarlarca yıldızdan kurulu birlikler) doğuracak kadar enerji vardır. Bazı bilim adamları Quasar'lara, galaksilerin tohumu gözüyle bakmaktadır.

2- Kara Delik (Black Holes)

Diğer ve daha ilginç olanı ise kara deliklerdir (Black Holes). Bu delikler ölmüş bir yıldızın boş kalan yeri anlamına gelmektedir. Fakat, bir yıldız ölünce ne oluyor? Sorunu bilmeden, bu delikleri, yani âyetin tarif ettiği yıldız mevkilerini kavramak mümkün değildir.

Bilindiği gibi yıldızlar sonsuz atomlardan kuruludur. Bu atomların çekirdekleri etrafında elektronlar dönmektedir. Bu sayede yıldız, bir anlamda belli bir büyüklük kazanmaktadır. Bir yıldızın ölümü işte bu elektronların enerjilerini kaybetmeleri demektir. Yıldız ölürken önce atomları yalnız çekirdekten ibaret kalmakta; sonra da çekirdekler üst üste yığılarak yıldız küçülüp büzülmektedir. Ölen bir yıldız, ağırlığı değişmeden milyonlarca kere küçülmektedir. Eğer ölen yıldız küçükse meselâ güneşimiz kadarsa; pulsar haline gelmektedir. Pulsar 0,03 saniyede bir (x), (α) gama ışın salan noktalardır. Bir nabız gibi titreşmesi anlamında PULSAR ismini almaktadır. Yıldız kendi etrafında yüzmilyonlarca Km/Saat'lik müthiş bir hızla dönmektedir. Ancak çok küçüldüğü için görülmemekte ve nabız gibi ışın salışından farkedilmektedir. Böylece o yıldız tam bir yıldız mevkii haline gelmiştir. Ölen yıldız büyükse bu kez büzüşe büzüşe öyle bir gravidasyon (çekim) kazanmaktadır ki; kendisi dahil tüm enerjileri yutmakta, yalnız siyah bir evren deliği kalmaktadır. Bu delik hiç bir şekilde görülmez, ancak üç özelliğinden dolayı tanınır.

1- O civardan geçen her ışını ve yıldızı yutar,

2- Gama ve X ışınları yayar.

3- Zaman, o nokta yakınlarında, aniden hızlanır.

Yani bu siyah delik bir yıldızın esrarengiz mezarıdır. O civardaki her maddesel varlığı, bu arada zamanı alarak kendi bilinmezliğinde kaybeder.

Bu siyah delikleri ilk önce *«Borston»* da Prof. Reimeo Rovini keşfetmiştir. Bu bilim adamı bu noktalara yıldız mevkii adını vermişti. Daha sonra John Willer bu mevkilere, siyah delik anlamına *«BALCK HOLES»* demiştir.

Bu noktalar fizik açıdan bir cazibe şoku, Gravidasion (Kolaps) mahallidir. Oraya rastlayan herşey yok olur.

Yine bu noktaları Einstein'in talebelerinden Auben Heimer ve Schmeier, bilimsel bir yoruma tabi tutarak evrenin denge mahalleri saymışlardır. Bu yıldız mahallerinin keşfi göstermiştir ki: Bir yıldızın dengesi, nükleer tepkime ile büyüme ve şiddetli cazibe arasında sağlanmaktadır. Evrendeki milyar kere milyar yıldız, akıl almaz bir kompitur nizamı içinde dengelenir. Bir görüşe göre bunlardan bir kısmı *Kuasar*'lar şeklinde yeni galaksilere tohum görevi görür.

Şimdi tekrar Vâkıa sûresinin 75. âyetine dönelim.

«Artık yok, o yıldızların yerine yemin ederim. Ve gerçekten bilseniz o ne büyük bir yemindir.»

Şimdi bir de bu sûre ile ilgili Efendimizin hadis'ini hatırlayalım.

«Vâkıa sûresi'ni evlatlarınıza öğretin onlar da evlatlarına öğretsinler»

İlâhî mucizeyi daha iyi seziyor musunuz? Kuşaktan kuşağa bu sûreyi, dolayısıyla bir âyeti öğretin ki, günün birinde evrene ait çok önemli bir sırrın açıklandığını göreceksiniz.

Bu âyetin yorumunda sûre'nin ismi de ayrı bir hikmet taşımaktadır. Biz sadece bir tek âyetin astrofizik açıdan yorumunu yapmaya gayret ettik.

Evrendeki varlıkların sayısı, rakamlarla ifade edilemeyen (milyar kere milyar) yıldızların ve bunlara nizam veren boyutların sırrı yine Kur'an'da ayrı ayrı, bazen açık, bazen üstü kapalı anlatılmıştır.

Bütün sorun, Kur'an'a karşı kalp gözü açık olma sırrındadır. Meselâ bu 75. âyet okunurken bakıyoruz ki, Arapça bilmediği, fizik okumadığı halde, temiz bir mü'min, gözyaşı dökerek ağlıyor. Bu halinin kendisi de farkında değildir. Fakat o, bu yüce duygunun ve kendisindeki safiyetin kalp gözüne ifşa ettiği bir sırdır.

3. KONU

NOBEL ÖDÜLÜ KAZANAN TEORİ KUR'AN'DA BİR AYETTİR

سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ
وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ

"O Allah ki; herşeyden münezzehtir:
Arzın bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve
daha nice bilmediklerinizden bütün çiftleri
yaratmıştır."

YÂ-SÎN SÛRESİ, AYET: 36

NOBEL ÖDÜLÜ KAZANAN TEORİ KUR'AN'DA BİR AYETTİR

Daha önceki âyetlerin yorumunda olduğu gibi, önce metni bir kaç defa okuyarak âyetin verdiği mesajları tesbit edelim:

a) Allah, kendi *'Subhan'* sırrını, bir kez daha ilân ettikten sonra yaratılanların, çift oluş sırrı taşıdıklarını ilân ediyor.

Allah çift olmaktan, eşi ve benzeri bulunmaktan münezzehtir. Ayet-i Kerime'nin bu hususun beyanı ile başlaması, yaratılmış olan varlıkların çift oluş hikmetine dikkat çekmek içindir. Çift oluş demek, benzer zıtlar demektir.

Bunun en belirgin örneği erkek, dişi'dir.

Çift yaratılışın bilimsel tanımı benzer zıdlardır. Sıcakla-soğuk ta böyle bir çift oluş durumuna sahiptir. Yani iki nesne birbirlerine tıpatıp benzer, fakat zıt etki ve zıt karakterlidir.

b) Ayetin en ilginç yanı, çift oluşlardan verilen örneklerdir. Allah biz çift varlıklar yarattık diyor. Üç örnek veriyor.

1- Toprağın çıkardığı çiftler (benzer zıtlar)

2- Nefislerdeki çiftler (benzer zıtlar)

3- Bunların dışında bilmediklerimizden yaratılan nice çiftler (benzer zıtlar)

Bu âyetin sırrını öğrenmek için, önce varlıklar hakkında, son araştırmaların ışığı altında bilimin nasıl bir kanaate vardığını açıklayalım.

Çağımızın büyük fizik bilginlerinden *Anderson*'un pozitronu keşfetmesi, bilim çağı için büyük bir dönüm noktası sayılır. Çünki bu sayede Maurici DRAÇ, paritenin (çift yaratılma) temel ilkelerini kurdu.

Fransızca Praite, İngilizce Parity denilen ve modern fiziğin temel yapılarından biri olan kural şudur:

Evrenin bir noktasında bir kvant, belli yönde bir şipin yapar, bir parçacık meydana gelince aynı anda otomatik olarak ikizi, yani zıt olanı doğar. Varlıklar daima ikizi (çift zıddı) ile beraber yaratılır.

Bunların en meşhurları:

Elektron'un zıt ikizi pozitron

Protonun zıt ikizi anti proton

Nötron'un zıt ikizi anti nötron

Nötrinonun zıt ikizi anti nötrino

Böylece nükleer fiziğin temel ilkelerinden biri, her varlığın zıt ikizi ile beraber var oluşu gerçeğidir. Bu konuya ilerde ayrıntılarıyla döneceğiz.

Demek ki 36. âyet bize: *«Nice bilinmeyen çiftler yarattım»* beyanı ile yaratılışın temel yasasını 15 asır önce bildirmiştir.

Şimdi âyetin toplu yorumuna geçelim:

Ayet ilk cümlesiyle,

Subhanellezi ifadesiyle benzersiz ve tek oluşun Allah'a has olduğunu vurguluyor. İlerde Sûre-i İhlâsın yorumunda açıklayacağımız gibi, bizim Allah'ı bilme zorluğumuz, O'nun bu benzersiz *Subhan* sırrından doğar. Bizim idrakimizde; her zaman benzetme, zıddı ile tanıma alışkanlığı vardır. Zıd ve benzer eşleri olan varlıklar hep fâni, yani sonludur.

Allah ise Subhan'dır. Benzersiz ve münezzehtir. Ancak O, varlıkları çift (zıt eşler) halinde yaratmıştır.

Ayet, bu zıt eşleri üç grubta toplamıştır.

1- Arzın Bitirdiklerinden

Ayetin bu bölümü, bazı âlimlerce bitkiler olarak yorumlanmıştır. Bu yorum eksiktir. Zira Allah istese idi, âyetin bu bölümünde, arzın bitirdiklerinden, çıkardıklarından demez; doğrudan doğruya bitkilerden derdi. Ayette, bitkilerdeki zıt eşler sırrına işaret edildiği muhakkaktır. Ancak âyetin ifade ettiği tüm bilgi, bitki çiftlerinden ibaret değildir.

Ayetin bu birinci maddesi özellikle üçüncü maddesinin sınırlarını ifade eder. Biri çıkar da üçüncü maddede beyan edilen *«Daha nice bilmediklerinizden çiftler yarattık»* ifadesini, mıknatıs ya da elektrik olarak yorumlamak isterse yanılır. Zira bu zıdlar arzdan çıkan çift eşlerdir.

Arzdan çıkan çiftler:

a) Karakter açısından zıd benzer çiftler: Metaller ve metal olmayanlar,

b) Biyolojik açıdan zıd eşler: Bitki ve hayvanların dişi ve erkek türleri,

c) .Fizik açıdan zıd eşler: Artı ve eksi yüklü iyonlar. Dolayısıyla elektriksel yapı zıdlıkları.

Manyetik zıt eşler: Kuzey ve güney diye tanımlanan manyetik etki uçlarıdır.

d) Toprakta ölüm ve hayatı iç içe değiştiren sentez ve analiz olayları:

Yaratıcı ve öldürücü (azot işleyen bakterilerin) sentezle bitkilere can vermesi ve çürütücü diye bilinen ve analiz yapan bakterilerin öldürüp dağıtıcı etkileri gibi zıdlıklar.

2- Kendi Nefslerindeki Çiftler

«Kendi nefs'lerinden çiftler (zıt ikizler) yarattık.» Ayetin bu bölümünde değişik hikmetler vardır.

a) Erkek ve kadın, (zıt eşler)

b) Nefs'lerdeki ters karakterler, (zalim-merhametli, cesur-korkak, cömert-cimri) gibi.

c) Benzeyen, fakat değer hükmü zıd olan hasletler, (Vahşet-cesaret, mudara-riya, hilm-cahillik) gibi. Bu kelimelerin izahı ve çevirisi çok güçtür ve kavranması zordur. Meselâ riya, çıkar uğruna yalancılık, günümüz deyimiyle yağcılıktır. Mudara ise: Bir insana doğruyu aşılamak için ona yumuşak davranmak ve taviz vermektir.

Konumuz ve yorumumuzdaki temel amacın dışına taşan bu açıklamayı böylesine özet halinde bırakıyorum.

3- Bilmediğimiz Çiftler

Parity yasası gereği, tam madde ve enerji parçacıkları, madde ve anti madde, doğrudan doğruya fizikteki olayları kapsamaktadır. Bunlar;

a) Henüz fizik ve astrofiziğin pek yeni fark ettiği, enerji emilip salınma olayları. Bu sırrı henüz tanıyamadık. Ancak uzayda enerjinin emildiği, yok edildiği Black Holes noktalarda, enerjiyi akıl almaz bir güçte toplayan Quasar'ları tanıyoruz. Bu iki mekân da birbirine ikiz gibi benzeyen fakat tam zıt etkide bulunan noktalardır.

b) Çeken ve iten kuvvetler özellikle, gravidasyon yıldızlar ve atom çekirdeği, evrende dönme hareketi ile dengelenir. Bu kuvvetler arasındaki zıt kuvvet olmasa, tüm gezegenler ya uzayın boşluğunda dağılır gider, ya da üst üste tüm yıldızlar çakışır.

Evrende çekim (gravidasyon) ile jiraskopik dönme hareketi, göz kamaştırıcı bir denge sistemi teşkil etmektedir. Bu dengeyi, dünyamız ve evren açısından inceleyecek olursak, akıl almaz bir ahengi görürüz. Arz ile birlikte bir sistem oluşturduktan sonra, güneş sisteminin diğer gezegenleri, önce kendi etraflarındaki uydularda böyle bir jiroskopik denge kurarlar. Daha sonra bu küçük sistemler güneş etrafında yeni bir jrioskopik dönme hareketini tamamlar. Böylece, güneş etrafında bir çok uydularla dokuz gezegen, ayrı

yörüngelerde dönerler. Bu sayede bu yıldızlar güneşe yapışmaktan kurtulur. Güneş de dolayısıyla bu gezegenleri dengede tutar, uzaya fırlamaktan kurtarır. İş bununla kalmaz, içinde bulunduğumuz samanyolu galaksisinin merkezi etrafında, güneşimizle birlikte yeni bir dönme hareketi söz konusudur. Bu yolculuk yaklaşık 250 milyon yıl sürer.

İşte daha bilmediğimiz çiftlerden yani zıt eşlerden bir kaç örneği Kur'an mucizesinin sırrı içinde gördük.

Galaksimiz de, tâbi olduğumuz süper galaksimizin merkezi etrafında çok uzun bir yolculuk yapmaktadır. Yani dünyamız, evrenin bu çeken-iten kuvvet çifti içinde dengesini kazanmak için 4 ayrı yolculuğu, 4 ayrı yörüngede milyar yılla ifade edilen zamanda katetmek için döner durur.

4. KONU

KUR'AN PETROLÜ HABER VERİYOR

وَالَّذِيٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰىۙ فَجَعَلَهُ غُثَٓاءً اَحْوٰى

"O (Rabb'ınız ki) merayı çıkardı. Sonra da onu siyah bir Gussaya (sel suyu)'na çevirdi."

Alâ Sûresi, Ayet: 4-5

KUR'AN PETROLÜ HABER VERİYOR

Ayetleri okuyan, jeoloji bilen birisi, hiç tereddüt etmeden bu iki cümlenin petrolü tarif ettiğini anlar. Elbette önemli olan, bu bilginin 15 asır önce inzâl olan Kur'an'da beyan edilmesidir.

Yine önce âyetleri bir kaç kez okuyalım, sonra da çok kaba hatları ile jeoloji bilgimizi tazeleyelim. Bilindiği gibi, arzın ilk canlı örtüsü büyük eğrelti otu ve 'alg' mer'alarıdır. Dünyamızda hayatın ilk öncüleri olan bu dev mera'lar, sonra büyük jeolojik olaylarla toprak altına intikal etmiş, orada özel bir ayrışımla petrole dönüşmüştür. Olayın ayrıntılarını biraz sonra göreceksiniz.

Sûre-i A'lâ, Efendimizin en çok okuduğu sûrelerden biridir. Hatta Efendimizin son kıldırdığı namazda bu sûreyi okuduğu rivayet edilir. Sûre-i A'lâ, ilk beş âyetinde kısa ve veciz ifadelerle yaratılışı özetler, ve:

«O (Rabbın ki) yarattı ve tesviye etti (Yaratıp şekillendiren odur).»

«O (Rabbın ki) herşeyi ölçüyle yapıp yol gösterdi.» buyrulur (Sûre 87; Ayet: 2-3)

Bu âyetler, evrenin yaratılışının temel yasalarıdır. Konumuz olan âyetlerin hemen bunlardan sonra gelmesi dikkat çekicidir. Zira burada arzın ilk hayat devri açıklanıyor.

Arz'da önce dev mer'alar-eğrelti otu tarlaları-teşekkül etmiştir. Bu mer'alar öylece kalsa idi, arz atmosferinde oksijen şiddetle artacak ve atmosfer tutuşacaktı.

Üçüncü âyetteki açıklanan takdir ve ölçü çerçevesinde, bütün bu dev bitki örtüsü görevini tamamlayınca toprak altında gömüldü. Büyük jeolojik olaylarla gussa (petrol)'ya dönüştü.

Bu âyetlerde ciltlerle ifade edilebilecek konular, böylece ana başlıklar halinde özetlenivermiştir.

Şimdi, arzın bu ilk jeolojik devirlerine ait ayrıntılı bilgileri özetlemek istiyorum. Gerçekleri saptırmada pek usta olan ateistlerin, bu konuda ne denli şaşırtma yaptıklarını da ortaya koyacağım.

Jeoloji bilimi, arzın alev halinden bu güne gelmesini 4,5 milyar yıl kabul ediyor. Bu süreyi önce klasik 4 devre ayırmış, sonra ayrıntılarda bir çok geniş dönemleri tanıtmıştır. Uzun yıllar için, 1 milyon yıla 1 megan, 1 milyar yıla da 1 gigan denilir.

Arzın ilk kabuklaşmamış devri, bu dört devrin dışındadır. Bu sürenin 4,5 milyar yıl sürdüğü iddia edilmektedir. (Precambirien dönem)

Birinci devir yarım milyar yıl sanılmaktadır. Genelde büyük bitki örtüsü devridir. Petrol bu dönemde teşekkül etmiştir.

İkinci devir ise,170 milyon yıl, üçüncü devrenin 65 milyon yıl sürdüğü kabul edilmektedir. Dördüncü dönem, arzın bugünkü hali olarak kabul edilmektedir. 2,5 milyon yıllık geçmişi vardır.

Bu devrelerin hesaplanması için çeşitli metodlar vardır. Bunları biraz sonra anlatacağım.

Petrol daha çok deniz kıyısındaki eğrelti ve alg'lerin kaya tabakaları arasında çeşitli bakteri işlemleri ile ayrışmasından ortaya çıkmıştır.

Petrolün oluşması ve toplanması konusunda çeşitli teoriler vardır. Bunlar kesinlik kazanamamıştır. Deniz yosunlarının da petrolün teşekkülünde önemli rolü olduğu savunulmuştur. Elbette bu görüş de âyeti kerimeye uyar. Asıl önemlisi, petrol hakkındaki bu son görüşlerdir. Bu son görüşlere göre petrol, deniz yosunlarının ve kıyı şeritlerindeki alg ve eğrelti otlarının ayrışmasından oluşmakta, sonra arzın tabakaları içindeki yapıya uyarak, dereler halinde akarak petrol gölcükleri meydana getirmektedir. Bu yüzden petrol yataklarında bazan deniz hayvancıkları bulunmaktadır. Şimdi âyet-i kerimeyi bir kez daha okuyalım.

«Sonra da onu siyah bir sel suyuna çevirmiştir.»

Evet sevgili okuyucularım, bugün bu varılan sonuçlara göre de siyah bir sıvı olan petrol, yer altında siyah dereler halinde akmaktadır. Sel suyu, petrolün yer altında akışını tanımlayan en net cümledir. Ayrıca sel suyu, humus artıklarını sürükler ki, petrol de böyledir.

Böylece bu âyet, petrolcülerin «petrol göçü» dedikleri petrol derelerinin akışını da bize anlatıyor, 15 asır önce!

Bu kitapdaki amacımız yalnız bilimsel açıklamalar olduğundan Sûre-i Alâ'nın diğer âyetlerine değinmeyeceğim. Ancak okuyanlardan rica ediyorum, Sûre-i A'lâ'yı topluca tekrar tekrar okusunlar. O zaman petrol konusuna âit bir çok hikmetleri sezebileceklerdir. Eğer İslâm Ülkelerinde özellikle Ortadoğu'da petrol olmasa idi müslümanların hali nice olurdu?

Şimdi arzın teşekkülüne âit bazı zaman tartışmalarına eğilmek istiyorum. Dünyamızın bilinmeyen çağlarına ait bir takım yıl tahminleri yapılmaktadır. Nitekim, jeolojik devirlere ait örnekleri biraz önce ben de verdim. Bu devirlere ait yıl rakamları tahminlerden ibarettir. Bir kısmı, ciddi bilimsel oluşumlara dayanır. Bir kısmı ise kelimenin tam manası ile üfürmedir. Bazı ateistlerin hain yalanlarıdır.

Jeoloji bilimi içinde olan, geçmişe ait yıl tahminleri, bir

kaç metoda dayanır. Bunlardan biri, bir takım kayaların kimyasal yapılarının oluşması için gerekli zamandır ki; çoğu kez iyi niyetli makul tahminlerdir. İkinci metod, radiokarbonla araştırma metodudur. Aslında fizik, bir kıyaslama metodu olduğu için radioaktif karbon metodunun sonuçlarının kesin olması gerekir. Ne varki, uygulamada zorluklar vardır. Hatalara yol açmaktadır. Özellikle tahmini istenen konu 50 bin yılı aşınca, sonuç fizik olmaktan çok, peşin hükümle saptırılmaktadır. Bu metodun temeli, radioaktif karbonun ömrü dediğimiz fizik ayrışım süresine dayanmaktadır. Tahminini istediğiniz yerin altındaki bir olayın yılı, o bölgedeki radioaktif karbonun oranına kıyaslanarak kaç yıl geçtiği tesbit edilebilmektedir.

Ancak radioaktif karbonun yarı ömrü (5570 yıldır). Elli yıllık bir araştırma ortamında bu oran: 5570 yıl için %6 ya, 55000 yıl için onbinde 4'e düşmektedir. Bu kademe, milyon yıllar civarında öylesine ufalır ki, aralarında örnek seçimlerindeki en ufak hata, milyonlarca yıl saptırır, yanıltır.

İşte bu yüzden, jeolojik devirlerin hesaplanması hâlâ eski kimyasal metod tahminlerle yapılmaktadır. Radioaktif karbon daha çok tarihî olayların tesbit edilmesi için kullanılmaktadır. Jeolojik devir tahminleri konusunda tartışacağımız bir sorun yoktur. Ancak, bu bilimsel gerçekleri istismar eden maddecilerin, insanın evrimi hikâyesiyle yaptıkları uydurma masallara değinmek isterim.

Bizim için; insanın dünyada görüldüğünün bir milyon yıl öncesine götürüp, bu uydurma ile Kur'an ilkelerine karşı çıkmak isteyenlerin ilimde yeri olmayan fakat ilim gibi sattıkları maskelerini düşürmek kaçınılmaz bir görevdir.

Aklı başında bir ilim adamı, insanın yeryüzündeki geçmişini 10.000 yıl ile 50.000 yıl arasında tartışmaktadır. Bundan eski yıllarda insan, ya da benzeri bir nesil aramak ateist bir uydurmadır. Bunun en açık örneği, yakın yıllarda *Pitdovm man* olayı dediğimiz ilmî skandalda görüldü. Şöyleki:

1912 yılında İngiltere'deki ünlü Britich Meseum'da bir insan kafası iskeleti teşhir edildi. Altına: *Pittovm man,* yani pittovm adamı yazılı birde plaket konuldu. Bu plakette bu iskeletin beşyüzbin yıl önce yaşamış bir insana ait olduğu ve bu adamın insanın atalarından biri olduğu yazılı idi. Tam 40 yıl bu kafa iskeleti üzerinde nutuklar, konferanslar verildi, kitaplar yazıldı, inkârcıların sermayesi oldu. Ne varki radioaktif karbonun keşfinden sonra, 1952 yılında bu iskeletin insana, çenesinin maymuna ait olduğu anlaşıldı. İnsana ait baş 150 senelik, maymuna at çene ise 60 yıllık idi. Bu olay, aslında büyük bilimsel bir skandaldı. İskelet müzeden atıldı. Ne varki asıl o iskelet üzerinde nutuk çeken, kitap yazan profesörlerin diplomaları iptal edilmedi. Onların çoğu Afrika'da başka kafa iskeleti üzerinde sahte masal uydurmakla meşguldür.

Son olarak, bu vesile ile zaman tahminleri konusunda bir kaç gerçeğe değinmek istiyorum.

Eskiden, zaman bir takvim ve saat görünümünden ibaret sanılıyordu. Bugün zaman iki büyük bilim adamı tarafından fizikî açıklığa kavuşturuldu.

Bu bilginlerden Prof. Dr. Koziref, zamanı durgun enerji; Einstein ise boyut olarak tanımlamaktadır.

Evrenin çeşitli bölgelerinde akış hızı değişiktir. Bu gerçek, uzay ışınlarının yarı ömürleri ile, katettikleri mesafeler kıyaslanarak tesbit edilmiştir.

Şu halde, jeolojik tahminlerin doğruluğu halinde bile önemli bir soruya cevap bulmak gerekiyor. «Acaba milyon ve milyar yıllarla ifade edilen çok eski çağlarda, zaman aynı hızla mı akıyordu?»

Bunun cevabı şudur: Elbette çok şüpheli. Muhtemelen o zaman o çağlarda çok hızlı akıyordu. Belkide beş milyar yıl dediğimiz sene, bugünün zaman akış hızına göre iki milyon yıldı, ya da daha az.

İlerde Kur'an'ın zaman akışı ile ilgili mucizevi âyetlerini

açıklarken bu konuyu daha derinlemesine anlatacağım.

Bilimsel konulara eğilirken, gerek düşüncede gerek laboratuvarlarda, sonuçların belli mekân ve zaman değeri içinde kavranması gerekir. Halbuki özellikle ateist araştırmacılar, bâriz bir bilimsel sonucu alır, milyar yıllar ötesine götürüp akıl almaz yargılara varırlar. Uzay ve evren konusunda da bu hata sık sık tekrarlanır. Meselâ, milyar kere milyar kilometre ötede bir gezegenin bize gönderdiği ışınlara bakarak onun hakkında nice masallar uydururlar. Gerçekte ise mekânın o uzak noktasında nice değişik koşullar ve olaylar vardır. Hatta çok iyi bilinmektedir ki, gökyüzünde gördüğünüz bir yıldız, yüzbin yıl önce yok olsa dahi ışınları bize henüz ulaştığından orada var gibi görünmektedir.

Dünyamızın yaratılış zamanı hakkındaki tahminler de hiç bir zaman iddiadan öteye geçemez. Bu yüzden bu bilgiler bir teori ve hipotez niteliğinde bile değildir. Elbette bu yılların çok büyük olması mümkündür. Ne var ki, o zamanlar da zamanın akış hızını hiç bir zaman bilemeyiz. Bu vesile ile okuyucularımıza, dünya ve evrenin yaratılış süresi ile ilgili düşüncelerin Kur'an'a hiç bir zaman ters düşmeyeceğini hatırlatmak isterim. Dünyamızın yaratılması süresi başka, bugünkü hale gelmek için geçirdiği süre başkadır. İlerde bu kıyaslamaları tekrar yapacağız.

5. KONU

YAĞMURUN SIRLARI

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا
كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

''Gökten bir ölçüye (takdir ölçüsüne) göre su indiren (O)'dur. Biz onunla ölü bir beldeye hayat verdik, işte siz de böyle tekrar çıkarılacaksınız.''

ZUHRUF SÛRESİ, AYET: 11

YAĞMURUN SIRLARI

Bu âyet-i kerîme, atmosfer fiziği açısından fevkalâde önemlidir. Elli yıl önce yaşayan bir kimse bu âyeti okusa hiç bir fevkalâdelik görmezdi.

19. yüzyıl maddecileri yağmuru, buharlaşmış suyun tekrar soğuyup sıvı hale gelmesinden ibaret sayıyorlardı. Nitekim bu kafa ile kısa bir süre içinde yağmur yağdıracaklarını sandılar. Yağmur duasına çıkanlarla alay ettiler. Yağmur olayının, yani bulutun yağmura dönmesinin öylesine basit bir olay olmadığı o zamanlarda bilinmiyordu. Ateist bilimcilere, soru sormak imkânı olmadığı için aşağıdaki sorular hiç kimseye sorulamıyordu.

1- Eksi 40 dereceye varan atmosfer katlarında, örneğin Sibirya semalarında, gaz halindeki su sayılan buhar nasıl bu halde kalıyordu? Neden buz kalıpları halinde bunu söyleyenlerin tepelerine inmiyordu?

2- Yağmur nasıl belli bir damla büyüklüğü kazanıyor? Bu büyüklük nasıl bir denge içinde yere iniyordu. Bu tatlı, rahatsız etmeyen damla oluşumunun koşulları nedir?

3- Bulut nasıl buharlaşıyor, suyun buharlaşma ısısında tuz buharlaşamayacağına göre buluttaki tuz nerden, nasıl geliyordu?

İşte son yirmi yılda, bu içinden çıkılmaz sorulara, kısmen de olsa akılcı cevaplar bulundu. Şimdi âyet-i kerîme'yi tekrar okuyalım ve ondaki önemli noktaları tesbit edelim.

a- Allah, yağmurun yağışını, ölünün dirilmesi kadar önemli bir fizik olayı saymaktadır. Bu yüzden; *«nasıl gökden ölçülü bir su indirdiysem siz de topraktan böyle çıkarılacaksınız»* demektedir.

b- Kur'an yağmuru tanımlarken onu, gökten çok ölçülü bir su inişi olarak tarif etmiş, ayrıca ölçü kelimesini *«Bikaderin»* şeklinde kullanmıştır. Bu kelime düzenli, hesaplı bir ölçünün ifadesidir. Bir matematik program tanımıdır.

c- *«Yağmur ölü beldeye hayat vermektedir.»* Ayetin orta cümlesini teşkil eden bu ifade de, sıradan bir söz değildir. Bu nedenle, ondan bitkiler çıkar, denmiyor, ölü bir beldeye hayat verdik deniyor. Bu hikmetleri biraz sonra inceleyeceğiz.

Demek ki âyet-i kerime topluca, aynı zamanda büyük ölçüde bilimsel mûcizeleri dile getiren sırlar taşımaktadır.

Şimdi önce yağmur mucizesinin bilimsel yönlerini özetleyelim: En son bilimsel araştırmaların ortaya koyduğu sonuçlar, şimdiye kadar, su, bulut ve yağmur konusunda bilmediğimiz bir çok noktaları aydınlatmıştıır. Bu sonuçlar yukarıda zikrettiğim âyetin mucizevî bir açıklamasıdır. Bu noktaları şöyle özetleyebiliriz.

1- Amerika'da yapılan bir çalışmada (Vincent J. Schaefer), su zerrelerinin çok küçük ve çok saf olmaları halinde, -40 dereceye kadar donmadığını ortaya koydu. Suyun sıfır derecede donması için, kirli olması, büyük kütlelerden teşekkül etmesi gerekiyor.

Bulut, su buharı şeklinde doğan, fakat hemen çok küçük su zerreleri haline geçen özel fizikî bir yapıdır. Bu yüzden suyun genel özelliklerine uymaz. Atmosferdeki bulutlar -30 derecede bile donup düşmezler.

2- Bulut, minik su zerreciklerinin, tuz ya da kozmik

tozlar etrafında toplanmasından oluşmaktadır. Yağmurda temel, bu minik çekirdeklerdir. Kozmik tozların menşei bilinmediği gibi, toz zerreciklerinin buluta nasıl geçtiği de bilinmemektedir. Ancak buharlaşma sonucunda, deniz yüzeyindeki tuzlu suyun zerrecikler halinde buharlaşmaya katıldıkları sanılmaktadır.

3- Bulut teşekkülü sırasında 1 mm^3'de bir milyar su zerreciği olduğu sanılmaktadır. Bulutların 1 cm^3'de 50-500 bulut damlacığı vardır. Bu tanecikler çok ince hesaplarla yağmur damlası haline dönüşür.

1950 yılına kadar Bergeron Findeisen'in teorisi, bulut damlacıklarının izahı sayılıyordu. Bu teoriye göre su damlacıkları önce donma çekirdekleri yapar, bunun etrafında yağmur teşekkül eder.

4- Son yıllarda yapılan çalışmalara göre; bir bulut damlacığının zamanla büyümesi, çeşitli koşulların oluşmasıyle yürür. Bir su damlacığı, çekirdekleşme halini (sıfırın altında kırk dereceye kadar inen şartları bile yenerek) yavaş yavaş kazanıyor. Çok karışık bir formülle yağmuru doğuruyor.

$$r\,\frac{dr}{dt} : \frac{\left[(S-1)\,\frac{2\gamma M}{\rho_L\,RTr} + \frac{8{,}6\,M}{M1R3}\right]}{\frac{L3\,MpL}{KRT2} \quad \frac{PL\,RT}{DMP\infty}}$$

5- Yağmurun oluşması ise: Bu minik zerreler, önce donma çekirdeği etrafında teşekkül eder. Su zerreleri büyüyerek, yere yaklaştıkça yüzeyini artırır. Havanın kaldırma kuvvetinin dengelenmesi ile yağmur, yumuşak bir iniş kazanır. Bu dengeleşme ilâhî bir mûcizedir. Zaman içinde öyle ılımlı bir hız kazanır ki; yere değdiği zaman adeta paraşütle

yumuşak bir iniş yapmıştır. Bunun düşme ve dengeli hız formülü:

$$\frac{dr}{rt} ; \frac{E\ W}{4\ P_4} \quad (V\text{-}v) \text{ dir.}$$

Bu bilimsel gerçeklerin ışığı altında şimdi 11. âyetin ilk cümlesini bir kez daha okuyalım: *«Gökten bir takdir ölçüsüne göre suyu indiren O'dur.»*

Demek ki yağmurun inişi çok incedir. Bir hesap meselesidir. Ayetin üçüncü cümlesiyle kıyaslarsak ölülerin dirilmesi gibi bir ilâhî ilim mûcizesidir.

Bugünün atmosfer fiziği de, yağmurun teşekkül ve inişindeki sırrı bilimsel bir mûcize kabul edip, üzerinde cilt cilt kitaplar yazılmıştır. Meraklı olanlar (Byers Robert'in Element Of Cloud Physics ve Louis J. Nin Cloud Physics And Cloud Secding) kitaplarına baş vurabilirler.

Şimdi âyetin ikinci cümlesindeki sırlara geçiyoruz.

«Biz onunla ölü bir beldeye hayat verdik»

a) Toprağın altında, o kuru iken, gizli ve ölü bir belde vardır.

Çünkü toprak gerçekte canlıdır. Ancak onun canlılığı yağmurlarla harekete geçer. Acaba bilim bu konuda ne diyor?

Bir gram toprakta milyon kere milyon bakteri vardır. Bu bakteriler, yağmur uzun süre yağmayınca tüm faaliyetlerini yitirir. Adeta ölü bir genetik şifre haline dönüşür. Yağmur yağınca tüm bu mikroplar canlanır. Başta azot üretimi olmak üzere geniş bir üretim kampanyasına geçer. Onların bu faaliyeti, küçük binlerce canlıya hayat verir. Adeta toprak altındaki ölü şehir canlanır. Gübreler oluşur. Akla gelmeyen nice küçük bitkilerin tohumları can bulur. Bir şehrin yolları gibi kökleriyle toprak altında kanallar açar. Derken küçük böcekler, karıncalar herbiri yuvalarıyle toprağın altına bir

koca şehir gibi işler. İşte ölü bir belde böyle canlanır.

b) Yağmurun hayat veren sırrı nedir?

Yağmur biolojik olayları yani canlılığı nasıl ihya etmektedir. Ayetin bu bölümü yağmurun, dolayısıyla suyun hayat ilgisini bilmeye ve bulmaya dikkatimizi çekmektedir. Canlının temel kimya maddesi DNA molekülleridir. Bu moleküllerde çeşitli atomlar vardır. Bunlar içinde canlıya hayat sürekliliği sağlayan Glisant Hidrojen dediğimiz hidrojen köprüsüdür. Bi hidrojen, sık sık değişerek yeni bağlar kurar, yâni canlılığı aktarır. İşte bu hidrojen, yalnız suyun iyonlara ayrılışı sırasında ortaya çıkan hidrojenle değiştirilmektedir.

Suyun hayat için zorunlu yönü budur. Bu kural tüm canlılar için geçerlidir. Susuz kalmış bir canlı, DNA'sını ve genetik şifresini kalıp halinde korusa bile, donmuş bir iskelet gibidir. Ne ürer, ne de kıpırdayabilir. Su gelip, ayrılan iyonlarından hidrojeni verdi mi, canlı şifre harekete geçer. Bu, özellikle mikroplarda pek kolay görülür. Daha gelişmiş canlılarda doku düzeyleri susuzluktan bozulduğundan yeni su gelse de canlılık iade olmaz. Yani ölüm devam eder. İşte ölü beldenin hayat sırrı bulması böylesine derin biyoloji yasalarını dile getirmektedir.

Kur'an'ı okumasını anlamasını (özellikle son üç asırda) bir bilse idik, bilimde nice noktalara önceden varma yarışı bizim olacaktı. Şimdi de âyet'in üçüncü cümlesine geçiyoruz.

«İşte siz de böyle çıkarılacaksınız.»

Ayet, bu kez insanlara dönerek: Sizin hayat bulmanız da, toprakta kalan şifrelerinizin ilâhi emirle faaliyete geçmesinden ibarettir, buyuruyor.

Yağmur nasıl ölü bir beldede bu genetik şifreleri faaliyete geçiriyor, aniden hayatı doğuruyorsa; Murad-ı İlâhî de, *«Dirilin, kalkın»* emrini verince, anında, şifreler bir kompitür sisteminin hızı ile işleyerek canlanacaktır, buyuruyor.

Yağmuru örnek vermesi de; bir hidrojen iyonu göndere-

rek, yerin altında hayat veren Allah, irade edince elbette size de hayat verecek anlamınadır.

Hz. Adem'den, son insana kadar gelmiş geçecek tüm insanlar takriben on milyar civarındadır. Bunların kendilerine özel şifreleri 1 mikron büyüklüğündedir. Hepsini toplarsanız, bir bardağı ancak doldurur. Şifresi kaybolmuşlar dahil Allah; tüm yarattıklarının genetik şifresini bir bardaktan toprağa serpse de:

«Haydi olun» dese, tüm insanlar saniyede yeniden olur.

Allah bu 11. âyette akıl ve ilim sahiplerine bu misali veriyor.

«Tamamen ölmüş, canlılığını yitirmiş toprağa bir damla yağmurla nasıl hayat verdi ise; fizik, genetik kartlarınızdaki hidrojeni faaliyete geçirmem benim için işten bile değildir» buyuruyor.

6. KONU

ATOM ÇEKİRDEĞİ

فَلَا اُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

''Hayır! Kasem ederim Hunnese (Pusanlara), Künnese (orbit, yörünge) akıp gidenlere.''

DAHA DEĞİŞİK BİR ÇEVİRİ:

''Hayır! Kasem ederim (Pusup Kaybolana) orbitlerinde (yörüngelerinde) akıp gidenlere.''

TEKVÎR SÛRESİ, AYET: 15-16

ATOM ÇEKİRDEĞİ

Bu âyetler, Kur'an'ın yorumu en güç âyetlerindendir. Anlaşılması kolay değildir. Bunun nedeni: Ayetlerin çok derin fizik gerçekleri bildirmesidir. Diğer taraftan bu sûre genelde kıyametle ilgili çok zor kavranan açıklamalar getirmektedir. 1-14 üncü âyetler kıyamet tasvirlerini ihtiva eder. 15-16. âyetler ise, evren ve evren fiziğine ait temel iki ilkeyi vermektedir. Böylece, sûre insanların, kıyâmet kavramını anlamak için çok derin fizik bilgisine ihtiyaç gösterdiğini vurgulamaktadır.

Görüldüğü gibi, âyetin kavranması için ilk önce *(HUNNES* ve *KÜNNES)* kelimelerinin bilinmesi gerekmektedir. Kelimeler arapçadır. Ne var ki, bu cümleler içindeki konumlarını lügat yoluyla asırlar boyu anlamak mümkün olmamıştır. Bu iki âyete ait ilk yorum, bu sûre üzerinde bir çok bilgi aktaran Hz. Ömer Efendimize aittir. Ve âyetteki çift manayı yıldız yörüngeleri olarak dile getirmiştir. O devirde ve daha sonraları kuşların yuvaya dönüşü şeklindeki yorumlar, *«Fela Uksimu»* hitab-ı ilâhîsine uymamaktadır. Hz. Ömer Efendimizin de üzerinde durduğu yıldız yörüngeleri, makul yorumlardan biridir. 15 asır evvel, fiziğin en temel ilkelerine dayanan bu âyetin yıldıza dönük yönü ile açıklanabilmesi de ayrı bir mûcizedir.

HUNNES: Akışın tersi, pusma, büzülme, dürülme, anlamlarına gelmektedir.

KÜNNES: Belli güzergâh, mahrek, hareket halindeki cismin oluk ve yuvası.

Her iki kelimeyi de değerlendirirken, iki âyetin ortak manasına giriş yapan *«Felâ Uksimu» (Hayır, kasem ederim)* beyanındaki ciddiyeti hiç unutmamak gerekir. Özellikle kıyamet gününe dair açıklamalar yapılan âyetler zincirinin 15 ve 16 ncı âyetlerde düğümlenip, bundan sonra Allah'ın kaseminin başlaması, çok önemli bir açıklamanın yapılacağını göstermektedir.

Şimdi fizikteki temel ünitelere bakalım. *KÜNNES* ve *HUNNES* hali nerelerde var?

a) Bir atom ünitesini ele alalım, yapı nedir?

Korkunç enerjinin (interaksion) varlığını özüne sindirip pusmuş *(HUNNES)* bir çekirdek ve onun etrafında, Orbitlerde (yuvalarda) *(KÜNNES)* akıp giden elektronlar... Bu ikili bir sistemdir ki; hem *KÜNNES* hem de *HUNNES* sırrını birlikte taşıyor. Hiç bir insaf sahibi, bu yorumu yakıştırma sayabilir mi?

Bu manzara, 15 ve 16 ncı âyetlerden gayrı nasıl tarif edilebilir?

Elbette Allah, kıyâmetteki o azametli yıkımı anlatırken, bir zerre olan atomu örnek getiriyor. O *HUNNES* ve *KÜNNES* sırrını görün, nasıl dengelenmiş! *«Ya çözülün, dağılın desem, o dehşeti tasavvur edebiliyor musunuz?»* buyuruyor.

b) Şimdi fiziğin bir başka ünitesine bakalım: Kvantlar ve boyut kanalları... Modern fizikten bilmekteyiz ki; bir varlığın temeli olan Kvant dalgacığı, gücüne göre boyutlardan bir kanal seçmektedir.

Boyutlar hareketsiz, pusmuş, sinmiş esrarengiz istikametlerdir *(KÜNNES)*. Kvantlar ise, cevval, şiddetli hareketin temsilcisidir. Ancak belli bir kanalda, işte bu belli kanalda akıp giden kvant *(HUNNES)*'i temsil etmektedir.

Bu gerçekler karşısında âyet-i kerîme yorumlansa: *«Pusan boyutlara ve onlara akan kvant'lara kasem ederim»* sırrını ortaya çıkarmaktadır.

c) Yıldızlar açısından tetkik edersek, önceki bir yorumumuzda da değindiğimiz gibi evrende QUASAR'lar gibi dev enerjilerle akıp giden yıldızlar *(KÜNNES)* yanında, pusmuş, yok olmuş gibi duran dev, ölü yıldız noktaları vardır *(HUNNES)*... Bu sonuncular tam manasiyle birer *HUNNES*'dir. Sinesinde dev kudretler saklı, fakat pusmuş, susmuş, adeta mekân ilgisini kaybetmiş noktalar. Ve de milyarlarca *HUNNES* mahrekinde akıp giden gezegenler...

İşte Allah, Sûre-i Tekvir'de tarif ettiği kıyamet hikmetlerini anlamamız için, evrenin yıldızlarına bir kez de bu *HUNNES* ve *KÜNNES* sırrı içinde bakmamızı emrediyor.

Yüce Allah Tekvir Sûresinin 1-14'ncü âyetlerinde kıyameti Kur'an hikmetleri içinde tanımlıyor ve bir kasemle dikkatleri bir noktaya çekiyor.

O nokta nedir? *KÜNNES ve* HUNNES ikilisini tanımlayan sistemler. Bu sistemlerin birbirine bağlı bütünler oluşturması şarttır. Üç örnekte verdiğimiz misaller böyle bir sistemdir.

Yine burada bir noktayı vurgulamak istiyorum. Ayet, bu üç sistemden hangisini kasdediyor? Bunun cevabı, her üçünü de ve daha bir çok fizik gerçekleri de... Zira âyet, bir fizik yaratılış yasasını temsil ediyor.

Cazibe nasıl hem yıldızlarda hem atomlarda varsa, *KÜNNES* ve *HUNNES* sırrı da fizik sistemlerin temelinde vardır. İşte bu noktadan alırsak, daha ilginç fizik yasalarına yaklaşım sağlarız. Bunlardan birini açıklamak istiyorum.

Atomlarda temeli teşkil eden bir çok minik parçacık (Elektron, Proton, Nötron) kvant dediğimiz enerji biriminin bir şpin (peyk, uydu) halidir. Bu hareket, mekânın boyutlarında manyetik bir etki yaratmaktadır. Daha doğrusu, mekânlarda gizli boyutlar sarsılmakta, bir manyetik alan doğ-

maktadır. Bunun izahını yapmak mümkün değildir. Halbuki âyetler bu gerçeği bize anlatmaktadır. Boyutlardaki bu sır, «pusan» gizli bir kudrettir. Kvant'ın hareketi, *HUNNES* sırrını temsil eder. Mekândaki manyetik gerilim ise *KÜNNESİ* temsil eder.

Cazibe de (gravidation) bir *KÜNNES* sırrından doğmaktadır. Onun için Cenab-ı Hak, 15 ve 16 ncı âyetlerde, evrendeki bu gizli fizik yasasına kasem etmektedir.

15 ve 16 ncı âyetlerin mana ilimleri açısından da çok önemli sırları vardır. Ne var ki, kitabımızın akış sistemi gereği bunlara şimdilik temas etmiyoruz.

Her hilkatin bir *KÜNNES,* bir *HUNNES* hali vardır.

Biri akan, ahenkle hareket eden hali, diğeri ise pusan (gizlenen), sönmüş gibi gizli hali!

Bu iki şekle fizik tanımı ile, hareket fazı ve gizli sükun fazı demeliyiz. Zaten madde evreni hakkında en yeni yaratılış teorisi, bu temel kavramı dile getirmektedir. Şöyleki:

a) Martin Ryle ve Allans Sandoga teorisine göre evren, 40 milyar yıl önce pusan bir noktadan gelişen, şiddetli hareketlerle hasıl olmuştur (Dağılan parçacıklar teorisi). Pusan iki nokta ile, dağılan büyük enerji hareketlerinin kudreti birbirlerine eşittir.

b) Andrei Sathaow teoirisine göre «Bugünkü evren, pusup kaybolan bir evrenin karşıt evrenidir. Şu anda o evren pusmuş, bugünkü hareketli evrene nazaran denge olmuştur.»

Evet sevgili okuyucularım, Sûre-i Tekvin'in ve 15-16 ncı âyetlerinin azametine bakın ki; Allah, *«Siz kıyameti kavramak için önce 'pusan' ve akıp giden evrenlere bakın»* buyuruyor.

Ve de bu beyanı bize aktarırken kasemle başlıyor. *«Yani, O olan ne muhteşem bir hilkat sırrıdır.»* buyuruyor.

Evet, tekrar okuyalım âyeti:

«Hayır kasem ederim, o pusanlara ve mahreklerinde akıp gidenlere.»

Hilkatın ve fiziğin dehşet verici bir sırrı böylece 15 asır evvelinden bizlere veriliyor.

7. KONU

BOYUTLARIN SIRLARI

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ

"O, semâların ve arzın arasındakilerin Rabb'ıdır. Ve doğuların Rabb'ıdır."

Sâffât Sûresi, Ayet: 5

BOYUTLARIN SIRRI

Sûre, ilk âyetiyle evrenden, insan, uzay ve melek kavramlarından tanımlar getirmektedir. Bu bakımdan âyetin yorumunu kendi konusu içinde görmek gerekir. Ayetin başlangıcı Allah'ın semâ, arz ve arasındakilerin tek Rabb'ı olduğunu beyan etmektedir.

Bu akış içinde ve bizim bilgilerimizin sınırı içinde her şeyin Rabb'ı kavramı tanımlanmaktadır. Madem ki arz, semâ ve arasındakiler zikredilmiştir, artık yeni bir mekân ve varlık söz konusu değildir. Halbuki âyet bitmemekte ve bu tarife bir kavram daha eklenmektedir.

«Ve doğuların Rabbi'dir.» O halde arz, semâ ve arasındakilerden başka bir doğular kavramı gelmektedir. Bilindiği gibi Arapçada çoğul, üç ve üçten fazla şeyler için geçerlidir.

O halde Allah, en az üç doğunun ya da bir çok doğunun Rabb'ıdır. Acaba âyet bize nasıl bir bilimsel kavram getirmektedir? Bu soruya cevap aramadan önce bazı bilimsel gerçekleri dile getirelim.

Bilindiği gibi biz, mekânı üç buut (boyut) sistemiyle kavrarız. Bir maddenin varlığı, işgal ettiği mevki, boy, en, derinlik gibi buutlara kıyasla tayin edilir.

Acaba evren, tümüyle bu üç boyut ile teşkil edilen mekânlardan mı ibarettir? Einstein teorilerine kadar, bilim adamları, evrenin tümünü böyle 3 boyuttan ibaret sanıyor-

lardı. Ünlü fizikçi, matematik hesaplarla tesbit etti ki: 3 boyuttan başka boyutlar da vardır ve 4,5,6 boyutlar ayrı mekân kavramları getirir. Dördüncü boyut zamandır. Zaman, sanıldığı gibi bir saat sorunu değil, aksine boy, en, derinlik gibi bir boyuttur. Nitekim daima mekânlarla birlikte yürür.

Ne varki bizim göz idrakimiz ancak üç boyutu görür, diğer boyutları görmez. Nitekim bazı canlılar derinlik boyutunu görmez. Çevrelerini fotoğraf gibi, karton filim gibi seyreder (kertenkele ve yılanlar).

Fiziğin tesbit ettiği bu gerçekten yola çıkarsak, evrende bildiğimiz maddî mekâna, semada gördüklerimiz ve çevremizden başka mekânlar da ilâve etmemiz gerekir. Bu mekânlarda sür'at başkadır. Zaman başkadır, eylem de başkadır. Bu mekânlarda intikaller, yaklaşmalar, uzaklaşmalar da başkadır. Onun içindir ki, Kur'an'ın getirdiği âlemler kavramı, böyle değişik mekânların ifadesidir. Alem-i Melekût, Cennet, Cehennem, âlem-i Ervah işte böyle ayrı mekânların yurdundandır. Onları kavramadaki güçlüğümüz, bizim bu üç boyutlu dünya mekânındaki eksik yargılarımızdan ileri gelmektedir.

Bu bilimsel gerçeği naklettikten sonra şimdi âyet-i kerîme'nin son cümlesini bir kez daha hatırlayalım: *«Ve O, doğuların Rabb'idir.»* Doğu, bilindiği gibi bir istikamet, bir boyut ifadesidir. Ve boyutları tanımlarken ilk kez güneşe kıyasla bu tanım gelmiştir. İstikamet, cihet, kesinlikle ilk boyut olarak doğu kavramı ile tanınmaktadır. Kur'an'da bir çok âyetlerde doğuların ve batıların Rabb'ı ifadesi geçtiği halde bu âyet-i kerîmede sadece doğular zikredilmiştir. Üzerinde durmamızın sebebi de işte budur.

Yani, doğuların; arz ve semâ diye tanıdığımız tüm varlıkların dışında bir istikametler demeti şeklinde bildirilmesidir. Allah, bu âyetle istikamet ve boyutlara dikkatimizi çekerek bildiğimiz madde âleminin dışında değişik boyutlardan kurulu mekânların, âlemlerin varlığına işaret ediyor. Bir anlam-

da: «Ben doğuların Rabb'ıyım» diyor ki, çağımızda fiziğin yeni kavradığı sonsuz boyutlar tanımını getiriyor. Niçin yalnız doğular diyor? Çünkü, boyutlar sisteminde ilk boyut «doğu»dur. Batı, doğu boyutunun devamıdır.

Diyebiliriz ki bu âyet, pek açık şekilde sonsuz boyutlarda, binlerce mekân ve âlemlerin haberini vermektedir.

Ayetten bu mana kastedildikten başka, daha öncede değindiğim gibi, bir çok manalar çıkmaktadır. Bunlardan ikisini daha açıklamak istiyorum.

Bilindiği gibi, «meşârik» kelimesinden doğular anlamı da dolaylı olarak çıkmaktadır. Bu kez mana başka bir bilimsel gerçeğe işaret eder. Bildiğimiz doğu, arzın güneş etrafındaki hareketini sembolleştirmektedir. Acaba yalnız bir doğumuz yani bir hareketimiz mi var Evrende? Hayır!

Sistemler içinde arz güneşle dönerken, güneş te sistemi ile birlikte samanyolu galaksisinin etrafında dönmektedir. Samanyolu galaksisi ise bağlı olduğumuz süper galaksi sisteminin merkez ekseni etrafında dönmektedir. Böylece üç ayrı doğu istikamet söz konusu olmaktadır.

İşte *«Rabbü'l-meşârik» «Doğuların Rabb'ıdır»* beyanı içinde bu hikmet de gizlidir. Yani bizim bir çok doğularımız vardır hükmü içinde, evrene ait bu çok ilginç gerçekleri dile getirmektedir.

Yine bu âyette (meşârik) denildikten sonra, (meğarib) kelimesinin geçmemesi bu gerçeğe işarettir. İlerdeki âyetlerin yorumları sırasında göreceğiz ki: Kur'an'da arzın dönüşünü dile getiren pekçok beyan vardır. Bu nedenle, arzın dönüşüne bağlı olan (doğu) istikamet tanımını çoğul yaparak, bu dönüşümlerin bir çok sistemlerde olduğunu bildiriyor.

Arz üzerinde istikamet açısından âyeti alırsak, arzdaki her mekâna ait doğu kavramı farklıdır. Türkiye'nin doğusu, batısına göre doğuda sayılmaktadır. Halbuki İran'a göre bizim doğumuz batıdır. Şu halde, dünyadaki her nokta için

doğu kavramı farklıdır ve bu kavramlar bir doğular demeti meydana getirirler. Bu kavram geometrik olarak bir küre yüzeyini temsil etmektedir.

Şimdi âyeti bir kez daha okuyarak önemli bir başka bilimsel tesbiti görelim. *«O, semâların ve arzın ve arasındakilerin Rabb'ıdır. Ve doğuların Rabb'ıdır.»*

Semâlar, ilerdeki âyetlerde göreceğimiz gibi, çok değişik mekânlardır. Arz'da ve dünyamızda malûm... Peki, semâlar ve arzın arasındakiler tabiri neyi kasdetmektedir? Bilindiği gibi yıldızlar, göktaşları, hatta melekler ve bilmediğimiz çeşitli varlıklar, çeşitli semâ katlarındadır. Arzla semâ arasındakiler nedir? Bildiğimiz kadariyle, madde ve enerjinin temel yapı taşları olan, görülmeyen ışınlardır. Bu ışınlar, eski tabiri ile kozmik ışınlar, modern fizik tabiri ile Buryon, Nukleon, Lepton ve Fermiom'lardır. Bunlar tüm madde ve enerjinin atomdan daha derindeki yapı taşlarıdır.

Allah; semâların ve arzın arasındakilerin Rabb'ıdır ifadesinde tüm bu enerji ışınlarının, Allah'ın Rab sıfatının tasarrufunda, büyük bir fizik düzeni teşkil ettiklerini açıklıyor. Modern fizik, bu akıl almaz enerji dağılmaları ve ışınlarından çok huzursuz olmuş, sanki evreni her an yok etmeye hazır tehlikeler olarak görmüştü. Halbuki âyet-i kerîme, onların Allah'ın tasarrufunda büyük bir fizik mizan içinde olduklarını açıklıyor.

8. KONU

KUR'AN:
ARZIN DÖNÜŞÜNÜ HABER VERİYOR

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ
صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ

''Sen dağları görürde onları camid (cansız, hareketsiz) sanırsın. Oysa onlar bulut gibi yürümektedirler. Bu herşeyi sapasağlam yapan Allah'ın san'atıdır. Şüphesiz O, yaptıklarınızdan tamamiyle haberdardır.''

Neml Sûresi, Ayet: 88

KUR'AN:
ARZIN DÖNÜŞÜNÜ HABER VERİYOR

Diğer âyetlerin yorumunda olduğu gibi, önce bu âyette de bizleri bilimsel yoruma sevk eden noktaları tesbit edelim:

1- Dağlar durur gibidir. Halbuki hareket halindedir.

2- Dağların bu hareketi bulutların hareketine benzer.

3- Dağların bu hareketi öyle hayalî, izafî bir tabir değildir. Allah san'atının sağlam bir hikmetidir.

Biz bu âyet-i kerîmede, çok net bir şekilde iki bilimsel açıklama tesbit ettik. Gerçekten bunlar her insaf sahibi bilgini hayretler içinde bırakacak iki mûcizedir.

A- Arzın jeolojik yapısına baksak, arzın toprak kısmının, bir portakalın ince kabuğu gibi sınırlı bir tabaka teşkil ettiğini görürüz. Arz kalınlığının büyük kısmı, mağma dediğimiz, tabanı sıvılaşmış madenlerden oluşan bir yapıya sahiptir.

Böylece, arzın merkezinde sıvı tabakası, onun üstünde katı bir çok katlar ve en üstde de toprak, dolayısıyla dağlar vardır.

Ayet-i kerimenin bize açıkca beyan ettiği gibi, bu yapı tam manasiyle bir san'atı ilâhîdir. Bu açıdan alındığında, arz kabuğunun bütün sağlamlığına rağmen, sanki çok yavaş bir hareket sırrı taşıdığı kolayca anlaşılır. Fay hatları dediğimiz arz kabuğunun sınır tabakalarında, daha net olan hareketlerde, bir anlamda yanardağ ve zelzelelere açık kapı bırakmaktadır.

Demek ki âyet-i kerîme'de çok açık şekilde bildirildiği gibi; arz, ilâhî san'at gereği çok sağlam bir yapıya sahiptir. Ancak merkezi, sıvı statiğine tâbi çok yavaş bir harekete sahiptir.

Arzın merkezine kadar derinleşen değişik yapıdaki çeşitli tabakalardan kurulu dünyamızın denge ve sağlamlığı, başlı başına bir ilâhî mûcizedir.

B- *«Oysa dağlar bulutlar gibi yürümektedirler.»*

Bulutlar semâda hareket ettiklerine göre, dağlar da uzay mekânı içinde hareket ediyorlar demektir. Ayete dikkat edilirse ilk cümlede:

«Siz onları câmid sanırsınız» denmektedir. Camid, fizik anlamda statik, duran, cansız hareketsiz demektir. Dağların uzayda bulut gibi hareket edebilmesinin imkânı nedir? Yani bulut gibi hareketi nasıl yapıyor?

Bu yürüyüşün bir tek imkânı vardır. O da arzın hareketidir. Zaten âyetin çok önemli bir mûcizesi de, rüzgar önünde hızla giden bulutların sür'ati ile arzın dönüş sür'atinin yaklaşık aynı değerlere eşit olmasıdır.

Dağlar, bulutlar gibi uzayda yürürler ve bu hareket sapasağlam bir mizanın, ilâhî san'atın sonucudur.

Yine hikmetlerin en incesine bakın ki, âyet, dağların uzaydaki yürüme olayını, yani arzın hareketini bildirdikten sonra bu olay evrenin sağlam kuruluş yasasıdır, diyor. İlâhî san'atın sağlamlaştırma yasası nedir?

Bu soruya, bakın astrofizik ne diyor:

Evrendeki tüm gezegenler, yıldızlar iki güçlü denge kuvvetinin ahengiyle varlıklarını sürdürür.

Bu kuvvetlerden biri cazibe ki; kaçınılmaz bir vahdet yasasıdır, her kütle birbirini çekerek tek bir kütle haline gelme yasasına uyar. Varlıkların mevcudiyetlerini sürdürmek için muhtaç oldukları asıl kuvvet ise, dönme ve hareketle sağlanan jiroskobik kuvvettir. İşte âyet-i kerîme bu yasaya işaret ederek, dağların, bulut gibi, uzaydaki hareke-

tinin, bir sağlamlık ilkesi olduğuna dikkati çekiyor.

«Allah Kur'an'da, haydi bir âyetimize benzer getirin, bir kelimesine benzer getirin» derken, işte böylesine mucizelerin sırrını kasdetmektedir.

Ayetin bu ikinci yorumunu özetlersek:

1- Siz dağları sabit sanıyorsunuz.

2- O uzayda bulutlar gibi yürümektedir.

3- Bu hareket, yani jiroskobik hareket, ona sağlamlık kazandırır.

4- Kainâtın temel yasalarından olan bu dönme hareketi, ilâhî san'atın bir tecellisi, bir yasasıdır.

Sevgili okuyucularım, âyetin her kelimesi nasıl ayrı ayrı ilmî bir gerçeği ifade ediyor? Hemde 15 asır önce, insanların dünya konusunda nice garip düşünceleri olduğu bir çağda, hemde insanları o günkü zanları içinde şaşırtıp perişan etmeden.

İşte Kur'an san'atı, Kur'an mûcizesi budur. Ayetin son cümlesine gelince: İlâhî gerçeklerin çok derin bir yasasını daha dile getirmektedir.

«O yaptıklarınızdan tamamı ile haberdardır.»

Koskoca âlemleri akıl almaz bir fizik sanatı içinde yaratan Allah evren'in her noktasında, adeta kompitür sistemiyle, her şeye hâkimdir. Bu sistem, otomatik olarak evrendeki her olayın bir matematik merkezde kaydolması demektir.

Bu kudretin programladığı olaylar yine O'nun iradesiyle anında ortaya çıkmakta ve zuhur etmektedir. Dün bunları kavramada güçlük çekiyorduk bugün, yeni buluşlar özellikle elektronik beyin ve kompitür sistemlerindeki örneklerle daha iyi kavrama imkânına sahibiz. Aslında dünya misâl âlemidir. Cennet dediğimiz zaman gözümüzün önüne çiçekler, bahçeler, akan sular gelir. Cenneti dünyadaki bu güzelliklere benzeterek anlamaya çalışırız.

9. KONU

COUSTEAU'YU HAYRAN BIRAKAN AYET

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿١٩﴾ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ

"İki denizi kavuşmaları için salıvermiştir.
Aralarında bir engel vardır, kavuşmuyorlar."

RAHMÂN SÛRESİ, AYET: 19-20

COUSTEAU'YU HAYRAN BIRAKAN AYET

Ayet'te önemli iki nokta vardır:

1- Denizlerin, aralarındaki boğazlar aracılığı ile birbirine kavuşmaları gereği. Elbette normal olan budur.

2- Aralarındaki engel nedeniyle iki denizin birbirine kavuşmaması keyfiyeti.

Önce olayın bilimsel tesbitini yapalım. Denizaltı araştırmaları ile ünlü, Fransız bilim adamı Kaptan Cousteau, Akdenizle Atlantik okyanusunun kimyasal ve biolojik yapı açısından farklılığını tesbit etti. Olayın izahını yapmak için Cebel-i Tarık Boğazında çeşitli denizaltı araştırması yaptı, sonunda tesbit etti ki:

«Cebel-i Tarık boğazında, güney yakasında (Fas) ve kuzey yakasında (İspanya), deniz dibinden akıl almaz şekilde tatlı sular fışkırmaktadır. Her iki kıyının dibinden birbirlerine doğru 45 derecelik açılar halinde fışkıran bu dev su kanalları, tarağın dişleri gibi karşılıklı bir baraj yapmaktadır. Bu nedenle, ne Akdeniz Atlas Okyanusuna, ne de okyanus Akdenize karışamamaktadır.»

Nitekim bu tesbitten sonra kendisine bu âyetler gösterildiğinde, şaşırmış Kur'an'a hayran kalmış, dostlarının ifadesine göre müslüman olmuştur.

Ayet-i Kerîme'deki ilmî mûcize, Boğaz'a konulan engelin bildirilmesindedir.

Şimdi âyet-i kerîmeyi, sûre-i Rahman'ın genel akışı içinde bir kez daha izleyelim. Bilindiği gibi bu sûre ilâhî nimetleri ve yaratılışdaki sonsuz hikmet ve san'atı sergilemektedir.

Denizler arasındaki boğazların, iki denizin suyunu birbirine katmamasının bir hikmeti vardır. Acaba bu hikmet nedir?

Denizler karalardan daha çok sayıda canlıların yatağıdır. Plankton dediğimiz sonsuz sayıda canlı ortamı (minik canlılar) bitmez sayıda bitki örtüleri ve her tür hayvan yapısı ile denizler, ilâhî san'atın apayrı bir sahnesidir.

Birbirlerinden farklı ortamlarda; farklı canlıların var olacağı da âşikârdır. İşte ilâhî kudretin denizleri birbirine karıştırmama hikmetlerinden biri budur.

Ancak bu hikmet, 22. âyette dikkatlerimizi, özellikle denizlerin plankton yapısına ve ısı farkları ile değişen çiçek ve balık yapısına çekiyor. Her iki denizde de inci ve mercanın varlığını bildiriyor. Demekki karıştırılmama hikmeti, denizin kimyasal terkibi değildir. Zira inci ve mercan, denizin kimyasal özelliğine göre var veya yok olur.

İşte böylece birbirine karışmayan denizler, birbirinden güzel deniz altı bahçelerini ve o ortamda bakmaya doyulmayan balıkların yaşama ortamlarını hazırlıyor.

Deniz altında mevcut kendine has kısa boylu bitkilerle kaplı, karalarda rastlanması mümkün olmayan çiçekler ve kendine has mevyeler vardır. Bunlardan bazıları nilüferlere benzeyen orkideden daha güzel çiçeklerdir. (Lepas Fasikolaris)

Güneş ışığının ulaşamadığı okyanus diplerinde, denizden binlerce metre derinde yaşayan nice süslü böcekler, harika örümcekler radar sistemleriyle hayatlarını sürdürmektedirler.

Yine okyanusların farklı ısılarında yaşayan *Acanthurus tiriostegus* balığında, kırmızı zeminde, binlerce mavi «Flozo-

san» (ışıklı nokta) vardır ki; hem çevresine ışın verir, hem kendine yaşama kolaylığı. Böyle ışığın ulaşmadığı derinlerde yaşayan bir balıkta, mavi, sarı ve yeşilin oluşturduğu otuza yakın renk tonu görülmüştür ki; Yüce Rahman'ın sırf sanatını sergileyen bu varlıklar, işte okyanusların birbirine karışmama sırlarının bir hikmet tecellisidir. Yine âyet-i kerîmenin bildirdiği gibi, o boğazın her iki yanında, mercanlar arasında, o kadar farklı canlılar yaşamaktadır ki, bunları saymak ve desenlerini örneklemekle bitiremeyiz.

Mavinin nice tonları ile süslü çiçekler, kaktüslere benzeyen sarı kırmızı bitkiler, bunlar arasında gri kahverengi desenleri arasında mavi ışıklar saçan noktalarla süslü, okyanus örümcekleri akıllara durgunluk verir. (Cyprara Tigris)

Bu canlıları isimleriyle saymamızın bir nedeni vardır. Denizin dibinde, hiçbir gözün normalde ulaşamayacağı bu ışıksız dünyada, bunca ilâhî nakışlar ve desenler nasıl sergilenmiştir.

İşte Sûre-i Rahman, 19-25 âyetleri arasında bu hikmetleri bize aktararak, yüce Yaradanın sonsuz san'at güzelliğini sergiliyor.

Ancak aradan 15 asır geçtikten sonra okyanustaki canlıları gösteren atlaslar basılıyor ve bunlardaki binbir canlıyı seyrederken bu âyetlerin sırrını yaşıyorsunuz.

Bu kavuşmaz deryaların hikmeti içinde, ağızlarının kenarında her yana hareket edebilen, ışıklı organlar taşıyan ışıklı balıklar, adeta bu ihtişamlı dünyayı size gezdiren görevliler gibi dolaşır durur.

Gerek konumuz olan arzın hayat bulması sorununu, gerekse Kur'an'da birçok âyetlerde geçen bu canlılık sorununu, çok yeni bilgilerin ışığı altında biraz daha açıklamak istiyorum.

Geçen yüzyıldan bu yana, canlılığın gerçeğini öğrenmek, tüm bilim adamları için bir tutku oldu. Önce canlı yapısının kimyasal bileşimi araştırıldı.

Canlıyla cansız arasındaki kimya farkları tesbit edildi. Organik kimya dediğimiz başlı başına bir kimya dalı bu sayede doğdu, gelişti.

İlk tesbitlere göre, canlı yapısında en önemli fark, karbonun eksi değer taşımasında idi. Karbon doğada daima artı 4 değerde olduğu halde, canlı yapısında eksi 4 değerde oluyor. Bu sayede, hidrojenle zincirleme bileşikler yapabiliyordu. Daha sonra canlılarda azotun önemi anlaşıldı ve canlılarda aminoasit dediğimiz bir yapı tesbit edildi ki; bu yapı kesinlikle cansızlarda yoktu. Ne çareki, bu aminoasidi hem şişede duruyor, hemde canlılardaki yapısından hiç farkı olmadığı halde bir türlü canlı olmuyordu. Bu bilgiler WATSON'un DNA dev molekülünü canlılarda tesbiti ile noktalandı. Canlıların, özellikle irsiyet cisimleri, kromozomların da bu dev molekülden örüldüğü tesbit edildi.

Şu halde, canlının temel yapısı artık bulunmuştu. 1950'lerden itibaren canlı yapısı daha bilinçli tanınmaya başlandı.

DNA moleküllerinin birbirine, hidrojen iyonları ile hareketli köprüler vasıtası ile bağlandığı tesbit edildi. Şimdi ortada bir sorun kalıyordu. Çimen hücresinden beyin hücresine, binbir mikrop türüne kadar her canlı, hep aynı molekülden kurulu da, bu büyük canlılık farkları neden?

Bu sorunun cevabı önceleri, bu molekül bağlarında, bağların sıralanmasındaki farktan diye yorumlandı. Fakat bu sıralanma farkları da, safra yapan hücre ile göz ardında ışığı elektriğe çeviren hücre arasındaki farkı izaha yetmedi.

Sonunda, bilim anladı ki hücre yani canlılık, bir matematik program sorunudur. Yani her cins canlı, matematik bir kompitür programiyle yüklenmiştir. Yapısındaki DNA zincirleri bu programı aktaran binek taşlarıdır. Tıpkı elimizdeki küçük hesap makineleri gibi.

Allah Kur'an'da çeşitli âyetlerde *«yarattık ve takdir ettik»* fermanını bu nedenle sık sık bildirmektedir.

Canlılığı böylesine bilimsel bir kavramla tanırsak, şimdi topraktaki canlanmayı daha iyi kavrayabileceğiz.

Allah arzı maddesel yönüyle yarattıktan sonra, toprakta ve suda hayat diledi ve moleküllere program verdi.

10. KONU

TOPRAK VE DİRİLİĞİN SIRLARI

وَاٰيَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَيْتَةُ اَحْيَيْنَاهَا وَاَخْرَجْنَا مِنْهَا
حَبًّا فَمِنْهُ يَاْكُلُونَ

''Ve ölü toprağı canlandırmamız onlar için bir delildir. Onu dirilttik ve ondan taneler çıkardık da ondan yiyorlar.''

YÂ-SÎN SÛRESİ, AYET: 33

TOPRAK VE DİRİLİĞİN SIRLARI

Diğer âyetlerin yorumlarında olduğu gibi önce âyetteki, özellikle bilime ışık tutan noktaları tesbit edelim:

1- Ölü toprak kelimesi, ölü arz kelimesi olarak geçmektedir. Yani, genelde arzın tüm toprağı kasdedilmiştir.

2- Ayette geçen *«Bu bir âyettir»* tabirinin manalarından biri de ilâhî bir ibret demektir. Ayetin başında bu tanımın geçmesi, âyetin çok önemli bir bilimsel yasalar topluluğunu açacağına işarettir.

3- Arzın ilk ve doğal halinin ölü oluşu bildiriliyor. Böylece arzın ilk yaratıldığı zaman ölü hali jeolojik bir gerçek olarak dile getiriliyor.

4- Dış yüzüyle ölü sanılan toprağın gerçekte canlı olduğu bildiriliyor. Sırf bu açıdan âyet, başlı başına bir mûcizedir. Zira, toprakta canlılar olduğu yüz yıldır biliniyor. Toprağın tümü ile (yüzde 80) mikroplardan kurulu olduğu ve böylece bir canlılar topluluğu olduğu ise 40 yıldır biliniyor.

5- *«Hayat verdiğimiz topraktan habbeler çıkardık»* bu arada, âyetin son kısmına göre habbeden kasıt, tohum niteliğindeki bitkisel tanelerdir. Ancak habbe, genelde güçük, muntazam tanecikler anlamına gelir ki, ilerde bu açıdan da âyetin hikmetine değineceğiz.

6- Hayatın, toprak kanaliyle bitkilere ve oradan bize, hayatımıza yansıdığını beyan ediyor ki, bu da biokimya açısından fevkalâde önemlidir.

Ayet yine, habbeyi genel anlamda kullanmış, ondan yenenleri de bitkisel besin olarak zikretmiştir.

Bu âyetteki incelikleri tümüyle kavramak için, önce hayat ve canlılık kavramlarını, gerçek bilimsel yönüyle bilmek gerekir. Zira canlılık (Hay) kavramı, son yıllarda çok değişmiş ve gerçeğine daha yaklaşmıştır. Dünkü bioloji bilgileri çok gerilerde kalmıştır.

Canlılık, büyük bir kimya molekülüne yüklenmiş matematik bir programdır. Son on yılda anlaşılan bu gerçeğe Kur'an, Sûre: 80 Ayet: 19'da *«Onu bir nutfeden yarattık biçim verip porgramladık»* tabiriyle 14 asır öcne işaret etmiştir.

Toprakta önce azot bakterileri yarattı. Bunlar kimyasal tabiri ile sentez laboratuvarlarıdır. Yani havadan azotu alarak, ondan eksi değerli bileşikler hazırlar. Bu bakteriler, azotu hâlâ çözemediğimiz bir metodla indirgen ve hidrojenle birleşecek niteliğe getirir. Bu yüzden suya, yağmura ihtiyacı vardır.

Ölü toprağın canlanmasını yağmurla müşahede etmemizin nedeni budur. Toprakta ikinci tür bir bakteri grubu da, aldığı ilâhî program gereği analiz grubudur. Toprağa düşen herşeyi parçalarına ayırarak sentezci mikroplara hazırlar. Böylece toprak adeta uçsuz bucaksız bir kimya şehrine benzer.

Bir gram toprağın su dışında kalan kısmının büyük çoğunluğu canlı mikroplardır.

Botanik biolojisinde toprak, tümüyle canlı bir yapı kabul edilir. Yani toprak: Arzda hayat başladığından itibaren canlı bir varlıktır. Ayetin bir büyük mûcizesi, bu gerçeği 15 asır önce bildirmesidir.

Söz buraya gelmişken, yani canlılık kavramı böylesine anlaşılmışken, önemli bir soruna değinmek istiyorum:

İnançsızların (ateist) zihinleri bulandırmak için, çeşitli canlıların ortaya çıkışlarını ne denli saptırdıkları mâlumunuz-

dur. Onlara göre, canlılar gelişe gelişe tek bir hücreden çeşitli bitki ve hayvan türleri doğmuştur. Buna «evrim teorisi» denir. Konumuzla ilgisi yok gibi görünen, fakat özellikle masum zihinleri saptıran bu konuyu mutlaka cevaplamak istiyorum. Zira, toprak canlandıktan sonra bitkilerin tohumdan oluşması ve toprağa hayat veren Hay sırrı, evrim düşüncesiyle taban tabana ters düşer. Elbette doğru olan Kur'an ifadesi, yanlış olan ise O'nun karşısındaki düşüncedir.

Evrim teorisi, geçen yüzyılın sonunda ortaya atılmıştır. Biraz önce açıkladığım gibi, o devirde canlılar, farklı kimyasal yapıların temsilcisi sanılıyordu. Daha küçük bir canlı daha basit kimyasal yapıya, daha karmaşık canlı farklı kimyasal yapıya sahip sanılıyordu. Hele hücreler arasındaki matematik program o devirlerde hiç bilinmiyordu.

Elbette yapılar arasında bir gelişme ilk nazarda düşünülebilirdi. Ne varki, canlılar arasındaki büyüme farkı, matematik programda idi ve bu programların üstünlüğü tartışılamadığı gibi evrimi de söz konusu olamaz.

Meselâ bir safra yapıcı hücre ile topraktaki basit görünen azot bakterisinin hangisinin daha zor bir işlem yaptığı tartışılamaz. Kimya açısından azotu hidrojene bağlamak daha zor bir işlemdir. Yine en basit canlı sanılan mikroplarda öyle işlemler vardır ki, bu işlemleri, ne en gelişmiş sanılan beyin hücresi yapabilir ne de insan zekâsı. DDT dediğimiz (eski yılların ünlü böcek öldürücü ilâcı) tabiat dengesinde büyük tahripler yaparken, sıradan basit bir canlı sanılan karasinek, kendisinin sinir hücreleri sıvısında öyle bir terkip hazırladı ki; bir daha sineği bu ilâçla öldürmek mümkün olmadı. Bir insan beyni hücresi, binlerce sene uğraşsa bu terkib ve tertibi yapamaz.

Şimdi söyleyin bakalım, hangi hücre evrimde? Elbette insan en mükemmel varlık. Ancak kendine takdir edilen program dışında hiç bir şey yapamaz. Ve Kur'an'da bildiril-

diği gibi bir sineğe mağlup olur.

İşte canlılık kavramı böyle derinlemesine incelenirse, evrim düşüncesinin, insanın kendi hayali olduğu pek kolay anlaşılır.

Milyonlarca yıl önce, okyanus dibinde ışıklı organlarla dolaşan balıklar, radarla çalışan yarasalar uçarken biz bu sırları yeni öğrendik. Kullanmaya başladık.

Hayat konusunda modern biyolojide en önemli bir soru: Türlerin genetik kartları aktarılsa bile becerilerin aktarılmasının nasıl olacağıdır. Yani bir canlı, yapısını annesinden eksiksiz alsa dahi; hayatını sürdürmek için gösterdiği akıl almaz becerileri nasıl kazanmaktadır. Yuva yapma, diğer canlılara karşı savunmayı kimden öğrenmektedir. Madem ki bir canlı varlık, matematik bir kompitür programını temsil etmektedir. Bu program, nesilden nesle aksamadan nasıl yansımaktadır?

Modern bioloji, bu soruya cevap bulurken aynı zamanda, belli bir programın, genetik kart dediğimiz kromozomlara yansıyıp, bu yolla kuşaktan kuşağa otomatik olarak yansıdığını kabul etmektedir. Dış hatları içinde kaba hücre benzemeleri için bu genetik görüşü, tatmin edici olabilir. Ancak, kemik iliği hücreleri, embriyon hücreleri, bu görüşten yola çıkarak tatmin edici bir açıklamaya varılamaz.

Allah; *«İlm-i ilâhî olmadan hiçbir kadın gebe kalmaz, hiçbir meyve kabuğundan ayrılmaz»* buyurmaktadır. (Sûre: 41, Ayet: 47) Bu âyetin bilimsel anlamı: «Her hücreye matematik programı, ilm-i ilâhî aracılığı ile devamlı ve tek tek verilmektedir.» şeklindedir.

Ayetlerinden toplu çıkan mânâ: Hayatın, canlılığın iki yönü olduğu cihetidir. İskeleti teşkil eden moleküller bir yapı ve buna monte edilen matematik bir program gibidirler. Tıpkı kompitür programlanması gibi. Programlar, canlının bir anlamda kaderidir.

Kader kavramında biz daima bir olay bir sonuç görü-

şüne alışmışızdır. Halbuki, Yâsin sûresinin 12. âyeti, evrendeki her yaratılmışın bir hesap halinde Levh-i Mahfuza kaydedildiğini bildirir. Bu beyan canlılık için de değişmeyen bir yasadır.

Bir ot hücresi, bir çiçek, bir safra hücresinin neler yapacağı, ilm-i ilâhî aracılığı ile hücre kompitürüne yazılıp programlanır.

Yorumunu yapmaya çalıştığımız âyet-i kerîme, ikinci kısmında hayatın devamının prensibini vermektedir. Canlılığı ilk kez toprakta başlatıp, canlılık için şart olan organik maddeleri toprakta hazırlattıktan sonra, ondan canlı için iskelet yapı maddelerini taşıyan bitkiler yarattık, buyuruyor.

Bilindiği gibi, âyette bahs edilen taneler, bir yandan bitkinin tohumlarıdır, bir yandan da komple canlı hücre maddelerinden, yani bir tanede canlının kullanacağı tüm organik maddelerden ibarettir. Eskiden bu gerçek bilinmezdi. Yani, bu tanelerde karbonhidrat, protein, yağ, vitaminler, ve madenlerin tümüyle bulunduğu sanılmazdı. Buğday ve benzeri bitki besinleriyle yeterli beslenme olmaz sanılırdı.

Halbuki bu habbe (taneler), hayatın tüm temel maddelerini bir bütün halinde temsil etmektedir.

Böylece, bitki hücresiyle hayvan hücresinde yapı taşının aynı olduğu da vurgulanmış olmaktadır. Fark, özellikle kader programlarındadır.

Ayet-i kerîmenin en önemli hikmetlerinden biri: Allah'ın emriyle canlılık kazanan toprağın aynı zamanda canlılara yataklık yapmasıdır. Özellikle âyetin ikinci kısmı bu sırrı beyan eder.

İlkah olmuş (döllenmiş) yumurta, üç yoldan gelişmektedir.

1- Toprak altında (tüm bitkiler),

2- Yumurta içinde gelişme (hayvanların büyük çoğunluğu),

3- Ana rahminde.

Aslında bilimsel açıdan, üç yoldan da canlının hayat bulması aynı amacı taşır. İlkah olmuş yumurta, yeni canlıyı meydana getirmek için bir bekleme ve gelişme süresine ihtiyaç gösterir. Biolojik açıdan bu süreç, tohumun, dolayısıyla ilkah olmuş yumurtanın üreye üreye yeni canlının şeklini alma sürecidir. Bu süre içinde tohum korunmaya muhtaçtır ve çevreden, bugüne kadar çözemediğimiz bazı kimyasal maddeleri, elektrik açısından farklı iyonları almak zorundadır. Bu arada porgramlanmış olarak hayata doğacaktır.

Cenab-ı Hak bu âyette, toprağa bu hassayı (özelliği) verdiğini vurgulamaktadır. Toprağın yalnız bu özelliğini örnek alırsak, tanelerin hayat bulması gösterilmiştir.

Aslında topraktaki bu hassa mahşer'in de önemli bir hikmetidir.

Mahşer'de dirilme emri gelince; -ki bu bir matematik programdır- işte o zaman âyetin sırrı bir kez daha açılacak, ölenler anında dirilecektir.

Bu âyet aynı zamanda Hz. Adem'in beden yönünden topraktan yaratılışındaki hikmete de iki noktada işaret sayılır. Bilindiği gibi Hz. Adem'in balçık kıvamında topraktan yaratıldığı Kur'an'ın beyânıdır. İlerde bu âyeti derinlemesine inceleyeceğiz.

Bu arada önemli olan Allah'ın toprağa Hay esmasının sırrından vermesidir. Ayetin iki cümle halinde ifadesinden açıkca anlaşılıyor ki; Allah, hem toprağa hayat ve canlılık vermiş, hem onu canlılığa vasıta kılmıştır. '(ondan tanelerin çıkması hikmeti)'

Aynı sûrenin 32. âyeti, mahşerdeki dirilişi dile getirdiği için bir anlamda mahşerdeki dirilişle, topraktaki canlılık sırrı arasında bir ilgiye de işaret etmektedir. Son yıllarda toprak biolojisi hakkında çok şeyler öğrendik. Bu bilgilerimizi bir de mahşer açısından özetlemek istiyorum:

Önce de temas ettiğim gibi, bir tohumdan bir canlının

meydana gelmesi için gereken koşulların hepsi toprakta mevcuttur. Yani toprak, anne rahmi gibi, döllenmiş bir canlıyı hayata iletir.

Döllenmiş yumurta ya da tohum aynıdır. Her ikisi de üremeye hazır genetik bir şifreyi temsil eder. Bu genetik şifre, meydana gelecek canlının hayat ve karakter programıdır. Bu genetik kartlar bir santimetrenin milyonda biri kadar küçüklüktedir. Dolayısıyla bir merak nedeniyle gelmiş geçecek tüm insanların genetik şifrelerini bir araya toplasanız, bir su bardağını doldurmaz.

Hiç şüphe etmemelidir ki, Allah dilese, insan tohumunu da toprakta geliştirirdi.

Nitekim Allah bu âyette:

«Ölü toprağı canlandırmamız bir işaret, bir bilimsel yasa (âyet)dir. Ondan taneler çıkardık.» buyururken, yukarıda zikrettiğim bilimsel gerçekleri dile getirmektedir. Ayet-i kerîme açıkca, mahşer dirilişinin biyoloji mantığına nedenli uyduğunu vurgulamaktadır.

Birçok bioloji gerçeklerini iki cümle halinde veren âyetten çıkan bilimsel sonuçları özetlersek:

1- Allah'ın toprağa canlılık vermesi sıradan bir olay değil, aksine çok derin bir bioloji hikmetidir ve hayat dediğimiz olaylar zinciri topraktaki Hay sırrından doğar.

2- Mahşerde, toprağın Hay sırrıyle yakından ilgilidir ve mahşerden şüphesi olan, Allah'ın Hay sırrıyle toprağa verdiği canlılık hikmetini iyi düşünürse, endişelerinin yersiz olduğunu kolayca anlar.

3- Canlılık, herşeyden önce takdir edilmiş matematik bir programdır. Canlıların basit ya da gelişmiş gibi deyimlerle ayrılmaları indî iddialardır. Her canlı, çok mükemmel bir programın temsilcisidir. Bu nedenle evrim (tekâmül) teoirisi, temel ilkesi açısından bir yanılgıdan ibarettir...

11. KONU

SAĞLIĞIN ALTIN ANAHTARI
ABDEST'İN SIRLARI

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُٓوا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا
وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُ۫سِكُمْ
وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

''Ey inananlar! Namaza kalktığınızda yüzlerinizi, dirseklere kadar ellerinizi yıkayın. Başlarınızı meshedip, topuk kemiklerine kadar ayaklarınızı da yıkayın. Eğer cünüpseniz yıkanıp temizlenin...''

MÂİDE SÛRESİ, AYET: 6

SAĞLIĞIN ALTIN ANAHTARI ABDESTİN SIRLARI

İşte Kur'an mucizelerinden muhteşem bir hayat reçetesi... 15 asırdır farkına bile varmadan yaşadığımız, abdest alma nimetini bir gün gelecek inanmayanlar bile taklid edecekler.

Bütün dünya yıkanma nimetini işte Kur'an'ın bu âyetinden (gusûl) henüz öğrenmeye başladı. Kendini uygar sayan tüm toplumlar ancak 70 seneden bu yana yüz yıkıyor, banyo yapıyor. Ne var ki, abdestin harika hikmetini son 20 yılın biyoloji bilginlerinden öğrenebiliyoruz.

Önce abdest alınca insan sağlığı neler kazanıyor bunu inceleyelim. Abdestin 3 temel yararı var.

a) Abdestin dolaşım sistemine etkisi:

Dolaşım sistemi iki temel biyolojik ilkeye dayanır. Bunlardan biri, kalbin temiz kanı vücudun her yerine, dokulara daha doğrusu hücrelere ulaştırması görevidir. İkincisi ise, dokulardaki kullanılmış, biyolojik açıdan kirlenmiş kanın kalbe ulaşmasıdır. Özellikle bu son işlem vücudun en önemli sorunlarından biridir. Bu ters dolaşım bozulunca küçük tansiyon dediğimiz basınç artar, yaşlanma hatta ölüme yaklaşma başlar.

Acaba dolaşımın bu iki yönlü işleyişinde en önemli sorun nedir?

Bunun cevabı uzun yıllardan beri bilinmektedir.

Damarların sağlıklı çalışması. Damarlar kalpten uzaklaştıkça küçük dallara ayrılan elastiki borulara benzer. Özellikle incelmiş borular sertleşir, esnekliğini yitirirse kalbe karşı bir zorlama olur.

Hayatın çeşitli yönleri bu damarların sertleşip daralmasına neden olur. İhtiyarlığa, yıpranmaya temel sayılan bu konu başlı başına bir bilim dalıdır. Kötü beslenme, sinirsel tepkiler damarlarda ciddi etkiler yapar.

Acaba ince bir damarda böyle bir olayı izlesek onun yıpranmasını pratik bir yoldan geciktirebilir miyiz?

Damarlarda sertleşme ve daralmalar birden teşekkül etmez. Aksine yavaş yavaş gelişir. Kalpten uzak damarlar beyin, ayak, el damarları daha zor şartlar altındadır. Burada yavaş başlayan sertleşmeler, daralmalar zaman içinde sürer gider.

Günlük hayatımızda bir uygulama vardır ki, damarları genişletip büzerek ona bir anlamda jimnastik yaptırır ve esnek kalmasını sağlar. Bu olay ısı farkı olan sudur. Su sıcaksa damarı genişleterek, soğuksa daraltarak, özellikle kalpten uzak damarların esnekliğini, zindeliğini sağlar. Su, bu arada yine ısı farkı nedeniyle dokularda yavaşlamış dolaşımdan ortaya çıkan besin birikimlerini de genel dolaşıma katmış olur. Şimdi bu gerçekler karşısında ayet-i kerîmenin abdest alma formülünde el, ayak ve yüzün yıkanmasındaki tarzı mûcize saymamak mümkün mü?

Üstelik âyetin son bölümünde: *«Biz size verdiğimiz nimetleri tamamlamak istiyoruz»* beyanının sırrını anlamamak mümkün mü?

Allah dolaşım nimetini vermiştir. Abdest alın ki o nimet tamamlansın, dolaşımınız tam sağlığa kavuşsun buyuruyor.

Sevgili okuyucularım bu henüz abdest alma nimetlerin-

den daha ilki. Küçük yaştan beri abdest alan insanın hem damar sertliğine hem de bu olayın beyin dolaşımına yansıması demek olan bunamaya karşı ne denli koruduğunu görmezlikten gelmek mümkün mü?

b) Abdestin korunma sistemine (Lenf dolaşımına) etkisi:

Vücudumuzda bildiğimiz kırmızı kan dolaşımı dışında birde, beyaz kan dolaşımı vardır. Onun damarları kırmızı kan damarlarından on kat daha incedir. Bazı ufak sıyrıklarda ya da yaraların kenarından bu renksiz sıvının çıktığını farkederiz. İşte bu lenf dolaşımı vücudun her noktasını eksiksiz bir korunma nizamı içinde tutar.

Vücuda giren bir mikrop, bir yabancı cisim, nedeni bilinmeyen kanser hücresi işte bu lenf dolaşımındaki savaşçı hücreler tarafından yok edilir.

Vücutta mikroplu bir hastalığın baş göstermesi, kanser hastalığı hep bu korunma sistemindeki bir aksamadan ortaya çıkar.

Bu sistemin sağlıklı işlerliği özellikle bir kıldan ince beyaz kan damarlarının düzgün çalışmasına bağlıdır.

Bu damar sisteminin nasıl genişleyip daraldığı ise henüz açıklığa kavuşmamıştır. Sıcak ve soğuğun bu sistemi etkilediği bilinmektedir. Özellikle üşütünce mikroplu hastalıklara yakalanma; bu damarların büzüşüp savaşçı hücreleri yeterince o bölgeye gönderememesine bağlanmaktadır.

İşte bu sistemin, bu ince damarların sağlıklı görev yapması da, yine abdest almanın genel dolaşımda olduğu gibi jimnastik etkisi ile yakından ilgilidir.

Bizim tüm hastalıklarla mücadelemizi sağlayan bu ilâhî nimetin koruma sisteminde abdest alma ile düzeni güçlenmekte ve âyetin son cümlesinde vurgulandığı gibi ilâhî nimet tamamlanmaktadır.

Acaba biri çıksa:

- Efendim abdest alma alışkanlığı gerçekten lenf sistemini zinde kılar. Ancak abdest almanın tesadüfî bir sonucu dese...

Abdest alma emrinin şekli bu yanlış soruyu cevaplıyor. Ben diyorum ki, abdest alış şekli özellikle lenf sistemini de amaçlamaktadır. Neden mi?

1- Lenf sisteminin düzenli çalışması için vücudun bir tek noktasının dahi ihmal edilmemesi gerekir ki, bu abdest almada kesinlik kazanmıştır.

2- Lenf sisteminin uyarılmasında en önemli merkez burun arkası (Nazo farinx) ve bademciklerdir ki, abdest almada bu iki noktanın yıkanması özellikle şart koşulmuştur.

3- Boyun yanlarının uyarılması lenf sistemine çok etkilidir. Bu da abdest almada mevcuttur.

Kimse çıkıp, abdest alma lenf sistemine yönelmiş değildir diyemez.

Abdest almanın vücudun korummasına zindelik vermesi açısından ilâhî nimeti nasıl tamamladığını bir örnekle anlatmak istiyorum.

Vücudun en savaşcı hücreleri olan lenfonit hücreleri çok uzun biyolojik eğitimlerden geçtikten sonra bu lenf dolaşımı ile vücudun en ücra köşelerine giderek vücudun her noktasını günde on kez dolaşır. Bir mikrop, bir kanser hücresi görürse onu hemen öldürür. Bu ilâhî nimet değil midir?

Bazan bir dolaşım arızası olursa ve siz abdest alma alışkanlığı içinde bu arızayı giderirseniz abdest ilâhî nimetin tamamlanması olmaz da ne olur?

4- Abdest ve vücudun statik elektriği: Normalde vücudun tümüne ait statik bir elektrik dengesi vardır ve sağlıklı vücudun temel yapısı bu elektiriğin dengeli olması ile yakından ilgilidir.

Gerek havadaki özellikler, gerekse özellikle günümüzde büyük bir sorun olan plastik giyim ve eşya bu dengeye olumsuz etkiler yapar. Ağrılı hastalıklar, sinirlilik ve de

yüzün kırışması en yakın tanıdığımız sonuçlardır.

Otomobilden inince, bir plastik sandalyede oturunca bu elektriği çoğumuz farketmişizdir. Şimşekli havalar da buna benzer etkiye sahiptir.

Akapunkturla tedavi, hatta bir yerde fizik tedavi bir yönü ile bu statik elektrik artımına karşı tedbirlerdir.

Halbuki günde bir kaç kez abdest alarak bu etkiden tamamen sıyrılırız. Statik elektrikten doğan bir çok psikosomatik hastalıklar vardır. Ben bunlar üzerinde durmayacağım. Günümüzde pek moda olan güzellik sorunu üzerinde duracağım.

Statik elektriğin en olumsuz etkisi deri altındaki minik kaslaradır. Statik elektrik bu kasları, gere gere sonunda işlemez hale sokar ki; önce yüzde başlayan erken kırışmalar hep bu yüzdendir. Tabii bu kavram tüm vücut için geçerlidir. Bir çok okuyucularım ömür boyu abdest alanların nur yüzlü oluşunun bir nedenini de hemen anlamışlardır.

Abdest alışkanlığı içinde olan, mutlaka daha sağlıklı deriye dolayısıyle güzelliğe sahiptir.

Güzellik için milyonların harcandığı günümüzde ne büyük mûcizedir ki, harcananın on katı harcansa abdestin yerini tutmaz!

Yine bir soru. Acaba abdestte statik elektiriğe ait bir hikmet var mı?

Elbette var. Ayetin teyemmüme ait bölümü abdestin bu statik elektriğe karşı nimetin tamamlanması gerçeğini vurguluyor. Zira teyemmüm de büyük ölçüde statik elektriği yok eder.

İşte yine bir Kur'an mucizesi. Yüz yıllar boyu teyemmümün hikmeti anlaşılamamış, nasıl olup da yıkanma yerine geçtiği izah edilememişti!

Ayette açıkca bildirildiği gibi şüphesiz abdestin temizlik yönü de apayrı tıbbi bir mûcizedir. Elbette günümüz insanı *«ben zaten elimi yüzümü yıkıyorum»* diyebilir. Bu alışkanlığın

bile en uygar ülke geçinen uluslarda 70 sene mazisi olduğunu unutmayalım. Üstelik hiç bir zaman öğütle temizlik, ibadet disiplini gibi sürekli ve geçerli olamaz.

Elbette abdest almanın nimet ve hikmeti bu tıbbi gerçeklerden ibaret değildir. Ancak bizim bu eserdeki amacımız yalnız bilimsel açıklamalardır.

12. KONU

GEBE KALMA MUCİZESİ

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ

''Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi O'na âittir. O'nun bilgisi dışında hiç bir ürün kabuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Onlara: ''Bana koştuğunuz ortaklar nerede?'' diye seslendiği gün: ''Sana buna dair bizden hiç bir şâhid olmadığını arzederiz'' derler.''

FUSSİLET SÛRESİ, AYET: 47

GEBE KALMA MUCİZESİ

Biz bu ayetin orta bölümünde geçen bilimsel bir mûcizeyi açıklamaya çalışacağız.

«... O'nun ilmi olmaksızın hiç bir meyve kabuğundan ayrılamaz, hiç bir dişi gebe kalamaz ve doğuramaz...»

Daha önceki âyetlerde olduğu gibi burada da âyetin üslûbundaki olağan üstü noktayı tesbit edelim.

Kâinattaki her olay ilahi ilimden ve iradeyi ilâhîden meydana geldiğine göre acaba âyette Cenab-ı Hak neden birbirine benzeyen bu üç biyolojik olayı sıralayarak bu olayların ancak ilmi ilahi ile meydana geldiğini vurgulamaktadır.

İşte bu sırrı anlamak için bu olayların biyolojik yapılarına bir göz atmak yetecektir.

Önce bir dişinin gebe kalması demek olan ilkah olayına bir göz atalım.

Yakın yıllara kadar ilkah (döllenme) olayı; yarı kişiliğin anneden, yarı kişiliğin babadan karşılaştırıldığı, sıradan biyolojik bir olay sayılıyordu. Genetik bilimi geliştikçe ilkah olayının ne denli zor işlem olduğu anlaşıldı.

Dişinin yumurta hücresi bir insanda bulunması gereken 60.000 civarında biyolojik istidadın yarısını taşıyan bir ünitedir. MEİOZ dediğimiz bir özel bölünme ile annenin yumurta hücresi bu 60.000 istidadın yarısını gelişigüzel sıralar halinde taşır. İnsan da bulunan 46 kromozom dediğimiz istidat

taşıyıcı 23 vagona bunları istif eder. Bu fevkalâde ilginç olayı bir misal içinde vermek isterim.

Diyelim ki bir insan 60.000 rakamdan oluşan bir şifre demektir. Birden altmışbine kadar tek tek sayıların yazıldığı bu şifrelerden 30.000 tanesi anne hücresinde mevcuttur. Ne var ki annedeki kartlar birden otuzbine kadar sıra ile yazılı kartlar değildir.

Birden altmışbine kadar sayı yazılı kartlardan sırasız otuzbin tane rakam anne hücresinde vardır. Mesela: 1, 2, 3, 81, 165, 4340, 11804, 24114, 38111, 47617, 57514 gibi sayılardan otuzbin tanesi annenin yumurta hücresindedir. Zira doğacak çocuğun anneye benzeyen yanı çok dağınıktır. Kaşı benzer gözü benzemez, tırnağı benzer parmağı benzemez. Yalnız unutmayalım; bir bebek olması için bu eksik kartları bulmak şarttır. Elbette bu kartlar babanın meni (sperm) hücresinden alınacaktır. Ne var ki, babanın meni hücreleri de 30.000 tane karışık numara taşıyan kartları ihtiva etmektedir. Ancak babada, bir yumurta hücresine karşılık 250 milyon meni hücresi işe karışmaktadır.

Evet sevgili okuyucularım. Akıl almaz olay burada başlamaktadır. Annenin yumurta hücresi babadan gelen bu 250 milyon meni hücresi içerisinde ve de her birinde birden otuzbine kadar farklı numara şifrelerinin bulunduğu bu pazar yerinde kendinde eksik olan numaraları taşıyan meni hücresini seçip ilkah olmak zorundadır. Hem de bu bilmeceyi bir saatte çözmek zorundadır.

Hayatın en muhteşem bu bilim bilmecesini anlamak için bir başka örnekte olayı yeniden sergilemek istiyorum.

Size içinde birden altmışbine kadar rakamlar yazılı otuzbin kart verseler, sonra da 250 milyon torba getirseler, deseler ki; «Sizin elinizdeki 30 bin eksik rakam bu torbalardan birindedir. O torbayı bulun eksiğinizi tamamlayın» ne yaparsınız?

Siz torbaları tek tek boşaltıp sizde eksik kartları bulmak

için 250.000.000 x 30.000 saniyeye muhtaçsınız. Sırf bu tesbit işi iki ay sürer.

Halbuki yumurta hücresi kendinde eksik kartları ararken yalnız bir rakam aramayacak. Bu istidatları temsil eden aminoasidi bazlarının uzaydaki açısal ilgilerini tek tek tesbit edecektir.

Ve ilkah olmak üzere etrafında 250 milyon meni hücresi bulunan yumurta hücresine, bu bilmeceyi çözdürmek için; tam labaratuvarlı bin tane biyoloji alimini yardımcı verseniz, senelerce uğraşsa kendine gerekli meni hücresini tesbit edemez. Halbuki yumurta hücresi döllenme (ilkah) işini bir saatte bitirmek zorundadır. Ve gerçekten bu bilmece çözülemez.

Bu çözümü imkansız bilmece her gün binlerce kez çözülüyor. Yani binlerce dişi gebe kalıyor.

Bu uzun izahımızdan çıkan sonuç nedir?

Bir dişi hücrenin gebe kalabilmesi için kendinde eksik genetik kartları normal biyoloji yasaları ve bilgileri içinde seçip bulması mümkün değildir. Yani bildiğimiz akılcı bilim bize diyor ki:

Hiç bir dişi gebe kalamaz!

İşte sûre 41, âyet 47'nin bir cümlesi de 15 asır evvel bu tesbiti yapıyor, ve *«Ey insan oğlu bu akıl almaz bilmeceyi dişinin yumurta hücresinin çözmesi ancak benim irade ve ilmimle mümkündür.»* diyor.

Modern bilim bu âyet karşısında *«Amennâ ve Saddeknâ»* demektedir. Ve de biyoloji ilmi yalnız bu âyet karşısında bile Kur'an-ın ardından gelmektedir. Onda 15 asır evvel verilen sırra henüz yaklaşabilmektedir.

Muhterem okuyucularım, bu ilâhî mûcize o kadar önemlidir ki, bir yandan Kudret-i ilâhînin mutlak varlığını bilimsel bir sonuç olarak gözler önüne sererken bir yandan da Kur'an'ın âyetlerindeki akıl almaz bilimsel hikmetleri kanıtlar.

İlkah olayı Kelime-i Şehadetin bilim açısından zorunlu bir ikrarıdır.

Bakın nasıl?

Hâşâ Allah olmasaydı bilim bize açıkca bildiriyor ki; hiç bir dişi gebe kalamaz. Her gün binlerce hatta tüm canlılar göz önüne alınırsa milyonlarca dişi gebe kalıyor! O halde:

Eşhedü enlâ ilâhe illâllah

Ve de bu gerçeği çok açık bir şekilde 15 asır önce gönderilen Kur'an bilimsel bir mucize olarak açıklıyor. O halde:

Eşhedü enne Muhammeden Resûlullah.

Şimdi bu âyetin değindiği ikinci sırra geçiyorum.

Hiç bir dişi ilmi ilâhi olmadan doğuramaz.

İlhaktan sonra doğumun meydana gelebilmesi için bu tek hücrenin bebek haline intikali gerekir. Acaba bu öykü nasıl bir bilimsel olaydır?

Bu hücre 2, 4, 8, 16, ... gibi bölünmelerle geometrik bir dizi halinde sürer gider. Ta 30 milyon hücreli bebek olana dek. Ne var ki, bu bölünme dizisi içinde 60.000 istidat mekanda belli bir yer tutmak zorundadır. Meselâ hücre sayısı 256'ya gelince kirpiğin rengi, kulağın kıkırdağı bu 256 hücre içinde hangi mevkide bulunacağını tayin etmek zorundadır. Zira meselâ 221 nolu hücrede hem dil derisinin istidadı, hem böbrek derisi istidadı yan yanadır. Aralarındaki mesafe 1 angiston (on milyonda bir santimetre) hata yapsa insan dilinde idrar salgısı gelişir. İnkâr edenin dili karnında çıkar.

İşte tek bir hücrede 30 milyon hücreye geçişte bu istidatların hiç aksamadan bu geometrik düzen içinde yürüyebilme şansı $6x10^{-32}$, dir. Ayrıca her bölünmede belli istidadın belli hücrede gereken mekânı, yeri ve sırayı tutma şansı ise 10^{128} 6x10-32'dir ki, matematik olarak bu sıfırdır.

Yani döllenmiş yumurtanın bir bebek haline gelmesi ilmi ilâhî olmadan imkânsızdır. Ya doğum emrinin verilişi 40 haftalık gebelik süresinin dolması halinde hangi bilim heyeti

bebeğin biyolojik yapısının tamamlandığını anne hipofizine bildirmektedir? Artık bebeğin tüm sistemlerinin geliştiğini hangi araştırma labaratuvarı annenin hipofiz bezine bildirmiştir ki; doğum emri çıkmıştır.

Elbette ilm-i ilâhî.

Nitekim erken doğumlar, eksik bebekler ve de gebelik tamamlandığı halde gebeliğin başlayamaması gibi çok nadir olaylar insan oğluna bu biyolojik mûcizelerin hatırlatılması için bir ikaz, bir ihtardır.

13. KONU

SU VE HAYAT

أَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ

''İnkâr edenler, gökler ve yer yapışıkken onları ayırdığımızı ve bütün canlıları sudan meydana getirdiğimizi bilmezler mi? Yine de inanmıyorlar mı?''

ENBİYA SÛRESİ, AYET: 30

SU VE HAYAT

Her canlı şeyi sudan yarattığımızı (düşünmediler mi), yine de inanmazlar mı?

Bu bölümde 21 nci sûrenin 30 ncu âyetinin son bölümünü yorumlamaya çalışacağız. Ayetin baş kısmını uzayla ilgili bir başka bölümde açıklayacağım.

Görüldüğü gibi bu âyetin anlaşılabilmesi için dirilik (canlılık) olayını bilmek gerekmektedir.

Canlının tanımı yirminci yüzyılın yarısına kadar değişmiş durmuştur. Watson'un DNA'yı keşfinden sonra canlıların birim kalıbı tanınmış ve canlı tanımına daha da yaklaşılmıştır. 1950'den beri dirilik kendi DNA molekülüne bir benzerini ekleme karakteri olarak tanınmaktadır. Canlılıkla dirilik arasında bir nuans vardır. Canlılık bir yapısal karakterdir. Dirilik ise bu karakterin fonksiyonudur. Bu kavram biraz zor anlaşılmaktadır. Bir örnekle daha kolay anlayabileceğiz. Bir takım virüsler, topraktaki bazı bakteriler çevre koşulları nedeni ile fonksiyon gösteremez yani hareket edemez, üremez. Sanki hayatını askıya almıştır. Uygun şartlar bulunca yeniden faaliyete geçer, ürer. İşte canlılık virüs ve bakterinin hem durgun halini hem fonksiyonunu temsil eder. Dirilik ise yalnız faaliyet anını temsil etmektedir. Ayette geçen kelime (Hay)'dır ve karşılığı diriliktir.

Daha önce de açıkladığım gibi Kur'an âyetlerinde kelimelerin çok önemli sırrı vardır.

Şimdi tekrar âyete dönmek istiyoruz. Ayette tam anlam şöyledir:

«Diri olan her nesneyi sudan çıkardık.»

Ayetteki önemli noktaları tesbit edelim.

a) 15 asır önce canlı kavramı hayvanlar için var sayılır, bazı ilim çevrelerinde bitkiler de canlı guruba dahil edilirdi. Halbuki âyette pek açık şekilde bitki ve hayvan kavramlarının ötesi ifade edilmektedir ki, diri olan her nesne (her şey) tanımı çok açık bir şekilde diriliğin nesne (şey) kavramı ile değişik ve bir çok varlıkları ihata ettiğini ifade etmektedir. Sırf bu ifade ile Kur'an, dirilik kavramını virüs ve DNA molekülleri ihtiva edecek şekilde geniş tutmuştur. Böylece bir ilmî gerçeği asırlar önce dile getirmiştir.

b) Dirilik: Sudan çıkmışdır, sudan mecâl bulmuştur. Ayet, *«Halekna»* demiyor, *«Vecealna»* diyor.

c) Ayet bu beyandan sonra inkârcılara *«Hâlâ neden inanmazlar»* diye tamamlanıyor. Özellikle bu hitap günümüz inkârcılarınadır. Zira suyun, diriliğin temel şartı olduğu 30 yıldır biliniyor.

Şimdi suyun neden diriliğin temel şartı olduğunu en yeni biyoloji yasaları içinde inceleyelim.

Daha önce diriliğin temel biriminin yani temsilcisinin DNA dediğimiz bir molekül olduğunu söylemiştik. Dirilik bu moleküle bir yenisini eklemek demektir. Eğer dirilik bu molekülden ibaret olsa idi ve bu molekül su moleküllerinden gelişse idi; âyet her diriyi sudan halk ettik diyecekti.

Halbuki dirilik bu moleküle cansız kimya maddelerinden bir yenisini kurmak demektir.

Modern biyoloji tesbit etmiştir ki; bu ekleme su moleküllerinin $H^{\pm}$ ve OH^{-} iyonlarının sayesinde mümkündür.

Özellikle suyun H iyonları fosfor bileşiği olan ATP enzimi ile amino asidi ve Riboz şekerini birleştirir.

Radyoaktif Hidrojen (H_3) ile yapılan deneyler göstermiştir ki; DNA molekülleri, hidrojen iyonunu özellikle ve yalnız

sudan almaktadır. Yine bu deneyler, kayan hidrojen dediğimiz bir hidrojenin Riboz şekeri ile amino asidi nukloidlerinin arasında devamlı bir elektriksel gerilim yaparak diriliği temelde ayakta tuttuğunu göstermiştir.

Yağmur bahsinde de değindiğim gibi su moleküllerindeki bu elektriksel gerilimler canlı fakat sükun (statik) halinde bulunan bakterilere erişince dirilik başlar, yani bakteri harekete geçerek ürer, fonksiyon yapar.

Bu temel ilke tüm canlılarda da aynıdır. Yani hücreler, ancak hidrojen olayı ile faaliyetlerini sürdürebilirler. Hücre kimyasında yapılan araştırmalar hücre içindeki Lysozomlarda su iyonlarından tüm elektriksel işlemlerin sağlandığını göstermiştir. Yine mitokondri dediğimiz hücre labaratuvarlarında tüm kimyasal işlemler su iyonları aracılığı ile yapılır.

Yine izotoplu su diyebileceğimiz ağır su molekülleri ile yapılan deneyler göstermiştir ki; bir su molekülü vücutta 7-14 gün kalır sonra mutlaka atılır. Yeni dirilik sağlayacak su iyonları alınır. Bu nedenle canlılar susuzluğa dayanamazlar.

Su ile dirilik arasındaki ilginin sırrı bu temel kavramdan ibaret değildir. Canlılığın devamı için kaba bir deyimle enerjiye ihtiyaç vardır. Bu enerji temelde iyon alış verişi ile sağlanır. Besin alma demek bir takım moleküller aracılığı ile yapıp bozarak elektrik enerjisi sağlamaya benzer bir faaliyet geliştirmek demektir.

İşte hücrenin H ve OH iyonları tüm bu enerji işlerinde döviz, para gibi kullanılan temel maddedir. Bir hücre, içinde ve çevresindeki su iyonları dengede ise sağlıklıdır. Aksi takdirde ya hastadır, ya da ölü.

Şu halde yaratılışın ve canlılığın değil, diriliğin temel maddesi sudur. Ve de âyet bu inceliği o kadar güzel ifade etmektedir ki, bu noktada da Kur'an mucizesini görmezlikten gelmek mümkün değildir.

Ve *«Nasıl inanmazlar»* hitabında bu gerçeği bir kez daha vurgulamaktadır.

Diriliğin bir ifadesi olan hücre soluması (Krebs solunumu) yani besinlerin tüketilmesi de özellikle bir iyon alış verişi olayıdır ki, su iyonları ile ciddi şekilde bağlantılıdır. Yine de su ile canlılık arasındaki müthiş ilgi tamamen çözülmüş değildir. Meselâ su moleküllerinin neden belli süre sonra kullanılmaz hale geldiğini elektro kimya ve biyokimya izah edememektedir. Ayrıca hücrenin su depo etmesi gerçeği de açıklığa kavuşmuş değildir. Tuz olarak bildiğimiz NACL (Sodyum Klörürün) vücut için faydası sırf su moleküllerini getirip hücrede biriktirmektir.

Gerçekten her diri kendi minik labaratuvarında su iyonlarını para gibi kullanmaktadır. Bu yüzden vücut sistemimizde hücre içi ve hücre dışı su bağlantılarını sağlayan özel hormonlar ve salgı bezleri vardır. Vücudun bir çok merkezleri bu hormon salan organlarla elektronik kompitür bağlantıları içindedir. Vücudun savaşı demek olan ateşli hastalık öncesinde fazla sular salınır. Bu sayede mikroplar için hayat güçleşir. Vücudumuz adeta bu âyetin sırrını bilerek mikroplara dirilik şansı vermez.

İşte *«Her diri şeyi sudan çıkarttık»* hükmü ilâhîsi böylesine derin hikmetler gizlemektedir.

14. KONU

HAYAT GETİREN NİMET
ORUÇ

يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذ۪ينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَۙ ○ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَر۪يضًا
اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ وَعَلَى الَّذ۪ينَ يُط۪يقُونَهُ فِدْيَةٌ
طَعَامُ مِسْك۪ينٍۜ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُۜ
وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

''Ey inananlar! Oruç, sizden öncekilere farz kılındığı gibi, Allah'a karşı gelmekten sakınasınız diye, size sayılı günlerde farz kılındı. İçinizden hasta olan veya yolculukta bulunan, tutamadığı günlerin sayısınca diğer günlerde tutar.
Oruca dayanamayanlar, bir düşkünü doyuracak kadar fidye verir. Kim gönülden iyilik yaparsa o iyilik kendisinedir.
Oruç tutmanız -eğer bilirseniz- sizin için hayırlıdır.''

Bakara Sûresi, Ayet: 183-184

HAYAT GETİREN NİMET
ORUÇ

«Eğer gerçekleri anlıyorsanız her güçlüğe rağmen oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

Bilindiği gibi Sûre-i Bakara'nın (183-187) 4 âyeti dinimizin temel ibadetlerinden orucu emretmekte ve şartlarını bildirmektedir. Orucun maddi manevi hikmetleri saymakla bitmez. Biz 184. âyetin son cümlesinde vurgulanan hikmetleri tıbbi açıdan açıklayacağız.

Ayetin bu bölümüne dikkat edilirse; zor şartlarda bile oruç tutmanın hayırlı, dolayısı ile bizler için bir çok nimetler getirdiği vurgulanıyor. Bu hikmetlerde ancak gerçekleri anlıyorsanız farkedilir buyuruluyor.

Yakın yıllara kadar oruç; sindirim açısından bir dinlenmeden ibaret sanılırdı. Tıp ilerledikçe anlaşıldı ki, oruç tıbbî bir mûcizedir. İşte âyetin son cümlesi onun için *«Eğer siz gerçekleri anlıyorsanız»* diye başlamıştır.

Şimdi daha önceki bölümlerde olduğu gibi önce orucun bilimsel açıdan sağlığımıza neler getirdiğini özetleyelim.

a) Orucun Sindirim Sistemine Etkileri:

Sindirim sistemi bilindiği gibi çok kalabalık bir organlar ailesinden kuruludur. Ağız ve çenemizdeki tükrük bezlerin-

den, dil, ağız, yutak, yemek borusu, mide, 12 parmak bağırsağı, karaciğer, pankreas gibi önemli organlar ve çeşitli bağırsak bölümleri bu sistemin elemanlarıdır. Bu sistemin önemli bir yanı bütün karışık bu organların kompitür bir sistemle otomatık idare edilmesindedir. Daha yemeğe başlarken hatta niyet ederken tüm bu sistem kendi görevine göre faaliyete geçer. Tabiidir ki, bu sistem günde 24 saat devamlı çalışmanın çoğu kez sinirliliğin ve yanlış beslenmenin etkisi ile yıpranır.

İşte oruç tümü ile bu sisteme getirilen yılda bir aylık dinlenmedir. Fakat orucun asıl mucizevî hikmeti karaciğer üzerindedir. Zira karaciğerin sindirim sistemi görevinden başka daha 15 görevi vardır. Sanki ömür boyu nöbet tutan bir görevli gibi yıpranır durur. Bu yüzden sindirim nedeni ile safra salınması onda diğer görevleri aksatma sorunları yaratır.

Oruç süresince karaciğer 4-6 saat istirahat etmektedir. Yukarıda izah ettiğim nedenlerle oruç dışındaki perhizler yeterli olamaz. Zira onda bir gramlık bir yiyecek mideye girdi mi sindirim sisteminin kompitürü harekete geçer ve karaciğer hemen faaliyete başlar. Bilimsel olarak denebilir ki, bu dinlenme senede bir ayı temsil etmelidir.

Çağımızın canına düşkün insanı her fırsatta kan tahlili yaptırarak kendini emniyette hissetmek ister. Halbuki karaciğer hücresi dile gelse: *«Bana yapacağın en büyük yardım oruçtur»* diyecektir.

Orucun karaciğere yardımı bir yandan da kan kimyası yolu iledir. Karaciğerin en güç görevlerinden biri alınan besinlerle yakılan besinleri dengede tutma zorluğudur. Vücuda giren her besini depo etmek ya da kanda yanmasını biçimlendirmek zorundadır. Halbuki oruçta, özellikle gündüz besin alınmaması nedeni ile karaciğer bu besin depolama işinde fevkalâde rahatlar. Ve de bu rahatlık sırasında vücut için hayatî önemi haiz globülinler hazırlar. Bu sayede ko-

runma sistemimiz güçlenir.

Orucun, çok hassas birer organ sayılan yutak ve yemek borucu üzerine dinlendirici etkisi de paha biçilmez bir nimettir.

Midenin oruçtan aldığı etkilerin tümü olumludur. Mide tüm salgılarında şartlı salgı salar. Bu nedenle aç kalınca asit birikimi olduğu halde; oruçken asit birikimi olmaz. Zira oruca niyetle birlikte asit salgısı durur. Mide kasları ve salgı hücreleri böylece Ramazan boyunca dinlenmiş olur.

Arızasız, hastalığı olmayan bir midede, iftarda gayet güçlü olduğu için, hayatında hiç oruç tutmamışların mesnetsiz iddialarının tersine başarılı bir sindirim yapar.

Oruç bağırsaklara da hem salgı hem hareket eden kaslar açısından tam bir dinlenme sağlar. Bağırsakların iç derileri ardında temel savunma sistemimizin bir parçası olan PEYER plakları vardır. Oruçta bu plaklar tam bir revizyona tabi tutulur. Böylece sindirim yolundan geçen hastalıkların tümüne karşı daha dayanıklı oluruz.

b) Orucun Dolaşım Sistemine getirdiği Nimetler:

Oruçken gündüz kan hacmi azalır. Bu olay kalbe ciddi bir rahatlık sağlar. Daha önemlisi hücre arasındaki suyun azalması doku basıncının azalmasına neden olur. Halk arasında küçük tansiyon denilen doku basıncı kalp için pek önemlidir. İşte oruçta küçük tansiyon daima düşüktür ve de kalp rahattır.

Yine günümüz insanı, çeşitli hayat şartları nedeni ile tansiyon yükselmesinden muzdariptir. Senede bir ay tutulan oruç özellikle küçük tansiyonu düşürür.

Orucun dolaşım sistemine en önemli etkisi damarlar üzerine olanıdır. Bilindiği gibi damarları yıpratan, eskiten nedenlerin başında özellikle besin artıklarının iyi yakılmaması gelmektedir. Halbuki oruçken özellikle iftara yakın

saatlerde kandaki tüm besinler yakılır ve artık kalmaz. Böylece damarlarda yağ ve benzeri artıklar daralma yapmaz. Yine çağımızın temel sağlık sorunlarından olan damar sertliklerine oruç en büyük korunma tedbiridir.

Dolaşım sisteminin bir parçası sayılabilen böbrekler oruçta dinlendiğinden çok kıymetli bir organımız da oruçla sağlığa kavuşmuş olur.

c) Orucun Hücrelere Etkisi:

Hücreleri en çok etkileyen olay hücre içi ve hücre arası su dengesini ayarlamadır. Oruçlu iken hücre arası su asgariye (en az'a) ineceğinden hücre fonksiyonlarında ciddi bir rahatlama olur. Yine vücudumuzda devamlı salgı görevi ile yükümlü Epiten hücreleri oruç sırasında ciddi bir istirahata, dolayısıyle sağlığa kavuşur.

Size hücre dilinden bir örnek vermek gerekirse:

Hipofiz, Thyroid, Pankreas salgı bezleri Ramazanı hasretle beklemektedir. Hiç değilse bir ay soluk almaları için.

d) Orucun Sinir Sistemine Etkisi:

İyice bilmelidir ki, oruçlu iken bazılarında görülen huysuzluk ve tiryakiliğin sinir sistemi ile bir ilgisi yoktur. Bu hal nefsden gelen bir tepkidir.

Oruçta asıl sinir sistemi tam bir rahatlama içindedir. Bir ibadeti yerine getirme mutluluğu bizdeki gerginliklerin, huysuzlukların hemen hemen tümünü yok eder. Daha içten bir teslimiyetle kederlerimiz bile kaybolur.

Günümüzün en önemli tıp sorunlarından olan stressler böylece büyük ölçüde kalkar.

Orucun gün boyu bizi cinsel arzulardan uzaklaştırması da sinir sistemi üzerindeki pek çok olumsuz etkileri kaldırır.

Abdest ve orucun müşterek özellikleri ile çok ciddi bir düzene kavuşan beyin dolaşımı sinir sistemindeki sağlığın

pek açık bir müjdecisidir.

Daha önce değindiğim gibi; tüm sinir sistemine etkili iç salgı bezlerindeki dinlenme de, orucun bu sisteme sağladığı yararların bir parçasıdır.

Ramazan boyunca ibadet zevki ile huzura kavuşan bilinçaltı adeta yıkanmış gibi sinir sistemindeki gerginlikleri tümü ile siler.

e) Kan Yapımı ve Orucun Hikmetleri:

Kan kemik iliğinde yapılmaktadır. Vücutta kan ihtiyacı belirdikçe bir refleks kemik iliğini uyarır. Özellikle zayıf ve kansızlarda ve de kent biçimi yaşayışta kemik iliği çok tembeldir. Bu yüzden sarı benizliler gün geçtikçe artmaktadır.

Oruçlu iken kanda besinler en az düzeye düşünce; kemik iliği uyarılır. Bu yüzden, kanlıların tersine, böyle kansızlar oruç tuttuklarında daha kolay kan yaparlar. (Elbette ciddi bir kan hastalığı ârızası olanlar tıbbi kontrellerini hekimlerinin tavsiyesine göre yaparlar).

Oruçlu iken karaciğer dinlenmiş olduğundan kemik iliğinin kan yapmak için ihtiyaç duyduğu maddeleri daha da iyi ve sağlıklı hazırlar.

Orucun bu çok yönlü biyolojik hikmetleri nedeni ile zayıflar oruç tutunca şişmanlar. Aksine şişmanlar da oruç tutunca genel sağlıktaki olumlu etkileri nedeni ile zayıflar.

Evet muhterem okuyucularım, şimdi 184 ncü âyetin son cümlesini bir kez daha hatırlayalım ve Kur'an'ın ilâhî mucizesinin hazzını duyalım.

«....Eğer gerçekleri anlıyorsanız (yani gerçek vücut biyolojisini biliyorsanız) her güçlüğe rağmen oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.»

15. KONU

ANNE KARNINDA ÜÇ KARANLIK BÖLGE

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ
مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا
مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ

''Sizi bir tek nefisten yaratmış, sonra ondan eşini vâretmiştir; sizin için hayvanlardan sekiz çift meydana getirmiştir; sizi annelerinizin karınlarında üç türlü karanlık içinde, yaratılıştan yaratılışa geçirerek yaratmıştır; işte bu Rabbiniz olan Allah'tır...''

Zümer Sûresi, Ayet: 6

ANNE KARNINDA
ÜÇ KARANLIK BÖLGE

«... Sizi annelerinizin karnında üç karanlık içinde bir yaratılıştan sonra öbürüne kalbederek yaratıp duruyor...»

Ayet-i Kerimenin bu bölümünü biyoloji açısından önemli bir sırrı dile getirdiğinden 39 ncu sûrenin 6 ncı âyetinin yalnız bu bölümünü yorumlamaya çalışacağım.

Görüldüğü gibi âyetin bu bölümü insanın anne karnında teşekkülü için üç farklı karanlık tarif etmektedir. Şu halde ilkah olmuş yumurta hücresinin üç karanlık fazdan geçtiğini dile getirmektedir. 15 asır önce, hatta yüzyıl öncesine kadar insanın anne karnında yalnızca rahim içinde yani bir karanlık bölgede geliştiği sanılırdı.

Bu âyeti anlayabilmek için bir insanın anne karnında geçirdiği öyküleri günümüz tıp bilimleri açısından özetlemek istiyorum.

Anne yumurtalıklarında olgunlaşan yumurta hücresi sanıldığı gibi rahime düşmez. Aksine karın boşluğuna düşer. Anne rahminin üst kısımlarında sağ ve solda Fallop kanalları denilen ince borular vardır. Bu boruların ucu bir çiçek gibi açılmış karın boşluğuna yumurtalık çevresine yönelmiştir. Yumurta karın boşluğuna düşer düşmez işte bu boruların çiçek gibi açık ağızları vantuz gibi yumurtayı yakalayıp emer ve rahimin uzağındaki borunun içine alır. Yumurta hücresi

bu boruda döllenir. Bir süre sonra rahimin içine gelir. Rahim iç derisinin hücreleri tüy gibi uzantılarla kaplıdır. Bu yumurta hücresine kıyaslandığında sanki ağaçlık bir kuytuluğu temsil eder. Döllenmiş yumurta hücresi işte bir sürede burada bölünmeye devam eder. Sonra da bir kese içine yerleşerek cenin (embiryon)'i meydana getirir.

Görüldüğü gibi bir insanın anne rahminde oluşması sanıldığının tersine bir çok safhalardan geçmektedir.

İşte şimdi âyet-i kerimedeki çok ince manayı çözebiliriz. Anne karnındaki üç karanlık bölgeyi biyolojik olarak tesbite çalışalım:

a) Birinci Karanlık Bölge:

Yumurta hücresinin Fallop kanalları (SALPENKS)'lerde döllendikten sonra geçirdiği ilk merhaledir (ilk evre). Döllenmiş yumurta hücresi yani bedensel hayatın başlangıcı bu birinci karanlık bölgede sürer.

Yumurta hücresinin niçin bu kanalda döllendiğini henüz izah edemiyoruz. Bizim düşüncemize göre önceki âyet yorumlarında açıkladığım gibi yumurta hücresinin döllenme olayı akıl almaz bir matematik öyküdür. Bu işlemin anne karnında en sakin yer olan bu kanalda sürmesi irade-i ilâhinin tercihidir. Ayrıca, burada, anne ve babadan gelen genetik kartları aynı uygun şartlar altında birleşmekte ve dünyaya gelecek insanın ilk bedensel çizgileri burada tesbit edilmektedir. Ayet-i kerimenin verdiği manaya uygun olarak ilk şeklimiz işte bu karanlık bölgede doğmaktadır.

Her şeyi hazır, bu minik insan hücresi, hayatımızdaki karakterimizin her çizgisini taşımaktadır. Artık emrolunan beden yapısını tamamlamak üzere ikinci karanlık bölgeye intikal edecek, rahimin tükenmez besin kaynaklarından istediği maddeyi alarak ilâhî şifreyi tamamlayacaktır.

Bu noktada son bir kaç yıldır bir çoklarına yanlış yansı-

yan tüp bebekten bir özet yapmak istiyorum.

Döllenmenin olması için zorunlu olan bu kanal; iltihap nedeni ile bazan kapalı olur. Bu nedenle döllenme, dolayısıyle gebelik tahakkuk etmez.

İşte annenin yumurta hücresini karın boşluğundan alarak babanın meni hücresi ile karıştırılarak labaratuvarda ilkah olayının sağlanması, sonra da bu döllenmiş hücrenin rahime konması olayı; tıp lisanına tüp bebek olarak geçmiştir.

Aslında tüp bebek olayı bu âyette geçen birinci karanlık bölgenin insan oğluna gösterilmesi açısından bir Kur'an mûcizesidir.

Ne var ki, bazı inançsızlar tüp bebeği istismar etmişler ceninin labaratuvarda geliştiği propagandasını yapmışlardır. Tamamen yanlıştır. Dışarıda döllenen yumurta hücresi tekrar rahime konmakta orada gelişmektedir.

Tekrar konumuza dönüyorum. Tubalarda döllenen bebek bu kez yeni bir karanlık bölgeye gelir.

b) İkinci Karanlık Bölge:

Döllenmiş yumurta, rahimin bir orman örtüsünü andıran ikinci karanlık bölgesine, rahim içi derisi üzerine gelir. Orada uygun bir yere yerleşir ve yapışır. Bu nokta anne tarafından müstakbel bebeğe besin tüneli haline getirilir.

Döllenmiş yumurta burada ilk bölünmelerini yapar. Bu ilk bölünmeler fevkalâde önemlidir. Zira tüm organların ilk şekilleri embiryonun bu ilk çağında ikinci karanlık bölgede teşekkül eder.

Gerçekten, döllenmiş yumurta, hilkatin ilk safhasını ve rahimdeki bu ilk bölünmeler de hilkatin ikinci safhasını teşkil eder.

Birinci karanlık bölgede genetik hâdiselerin en zorlusu istidat uyumları doğmuş, ikinci karanlık bölgede ise çeşitli organlara ait ilk temel yapılar halkolmuştur.

İkinci karanlık bölgedeki bu ikinci hilkatte insan bedeni hücre kümeleri içerisinde temsil edilmektedir ki; iyi bir tanımla bir ALAK dokudur. Nitekim Kur'ân başka âyetlerinde insanın bu doku evresine alaka fazı olarak değinir. İlerdeki âyetlerde bu konuya değineceğiz.

İnsanın ikinci karanlıktaki bu doku safhası belli bir aşamaya gelince başlangıçta tek bir doku halinde görünen ceninde yeni bir karanlık safha başlar.

c) Üçüncü Karanlık Bölge:

Cenin etrafında içi özel bir sıvı ile dolu yeni bir kese teşekkül eder ve sonra bu kese içinde üçüncü karanlık mekanda sıra ile organlarımız ve sistemlerimiz gelişir. Böylece farklı zaman çizgileri içinde insan anne karnında farklı üç mekan öyküsü yaşar. Dıştan görünüşte bu karanlık mekanların farkları yok sanılır. Halbuki minik bir hücre kılığına girip bu mekanları gezersek, nasıl farklı mekanlar olduğunu gözleriz.

Birinci karanlık mekan, hücreye göre dev karanlık bir tüneli hatırlatmaktadır.

İkinci karanlık mekan ise ışıksız kapkaranlık bir ormanı.

Üçüncü karanlık mekan ise yine ışıksız bir denizin altını andırır.

Ayeti kerime tam biyolojik bir mucize sırrı içinde henüz öğrendiğimiz bu bilimsel gerçekleri açıklarken bütünü içinde hilkat sırrını da vermektedir.

Ve sonra da «Nasıl olup da inkâr ediyorsunuz» beyanı ile sonlanmaktadır.

Hiç bir biyoloji gerçeğinin bilinmediği 15 asır öncesinde; bu âyetin, insanın anne karnındaki hayatına âit bir öyküyü vermesi gerçekten Kur'ân'ın bir azametidir.

İnsanın bu üç karanlık mekanda birinden diğerine intikali de akıl almaz bir hilkat sırrıdır. Birinci karanlık bölgedeki hücre safhası (evresi) ikinci karanlık mekandaki doku saf-

hası ve üçüncü karanlık mekan olan Amnios Kesesinde organlar safhasının birbirine intikali, tamamı ile bir kompitür hesabıdır. Gelişmesini tamamlayan safha otomatik bir evre ile kapanır. Diğer mekana intikal eder ki, âyette geçen bu hilkatten diğerine geçiş beyanı bu gerçeği dile getirmektedir.

16. KONU

KUR'AN OKSİJENİ TANITIYOR

اَلَّذ۪ى جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَاراً فَاِذَٓا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ

''Yaş ağaçtan size ateş çıkarandır.
Ondan ateş yakarsınız.''

YÂ-SÎN SÛRESİ, AYET: 80

KUR'AN OKSİJENİ TANITIYOR

Bilindiği gibi Yâsin sûresindeki bu âyeti; insan oğlunun çarpık bir mantıkla *«çürümüş un ufak olmuş kemik mi dirilecek?»* isyanına karşı ilahî bir beyandır.

78 nci âyetten itibaren Yâsin sûresi ilâhî hikmet ve kudretleri dile getirmektedir. 80 inci âyet ise mahşere iman için ilâhî bir delil olarak bildirilmektedir. Daha önceki âyetlerin yorumunda da değindiğimiz gibi bu âyete ait eski tefsir kitaplarında çeşitli yorumlar vardır. Hepsini de saygı ile karşılarız. Ne var ki, biz bu âyette çürümüş kemiğin dirilmesine denk, paralel bir hikmet aramak zorundayız.

15 asır önce bu âyetin sonsuz biyoloji sırrını inanmayanların anlaması imkânsızdı. Çünkü o devirde yanma olayının iç yüzü bilinmiyordu.

Yıllar, asırlar sonra; yanma olayının havadaki oksijenle; yakmak istediğimiz maddenin karbonunun birleşmesinden doğduğu anlaşıldı. Daha sonraki yıllarda da hava oksijenini bitkilerin, yeşil ağaçların imal ettiği anlaşıldı.

Yakmak için kullandığımız temel maddeyi yeşil ağaç yapmaktadır. Ateş dediğimiz olay oksijenin etkinleşmesi olayıdır. Oksijensiz yanma olmaz. O halde ateş yeşil ağaçtan çıkan oksijen demektir.

Şimdi âyeti tekrar okuyalım.

«Bizim yakıp durduğumuz ateş yeşil ağaçtan çıkmaktadır.»

Ayet yalnız bu yönü ile 15 asır önce oksijeni ve onun doğuşunu akıl almaz bir mûcize olarak vermektedir. Yalnız bu yönü ile Yâsin sûresinin 80 inci âyetini okuyan her kimya ve biyoloji bilgininin iman etmesi kaçınılmaz bir bilim saygısıdır.

Ancak âyette genel anlamda çok daha derinlerde gizli bilimsel gerçekler vardır. Zira âyet mahşerdeki dirilmeye bir ışık tutmaktadır. Şimdi sıra ile bu bilimsel gerçekleri özetleyeceğim:

a- Un ufak olmuş kemiklere bakıp mahşerle istihza etmek isteyen inkârcılara âyet çok derin bir bilimsel gerçeği hatırlatıyor.

Değil ufalmış bir kemik bir şeyi yakıp duman etseniz siz her şey bitti sanırsınız. Zira yanarak karbondioksit haline gelen bir canlı tamamen camid olan kömür gazı haline gelmiştir. Ne var ki, o yeşil ağaç o gazı yani karbondioksidi alır. Ondan canlıların temel maddelerinden biri olan şekeri yapar. Bu şeker sonunda bir canlı varlığa intikal ederek can verir. İşte o sırada o yeşil ağaç size yakmanız için oksijen verir.

Burada biolojinin temel bir yasası vurgulanıyor. Allah yaş ağaçtan ateş (oksijen) çıkarır. Siz onu yakıp duruyorsunuz derken bu biosentez olayını hatırlatıyor ve canlılığın karbondaki bir değer değişiminden ibaret olduğunu, bu sırrın ilm-i ilâhî de çok kolay yapıldığını vurguluyor.

Ey insan oğlu! o ufalan kemiklere bakıp durma. Biosentezdeki ilâhî sırrı gör. Benim için canlandırmak ne kolaymış sez demek istiyor.

b- Yeşil ağacı örnek vermesindeki ikinci bir hikmet te:

Sen o ağaç kuruduğu zaman görmüyor musun ki, bir çürümüş kemikten farksızdır. Ben dileyince baharda ona

hayat verip size yakmanız için nasıl oksijen yaptırıyorum, buyuruyor.

Esasen topraktaki hayy sırrı mahşer dirilişine en büyük delildir. Daha önceki âyetlerin yorumunda da arzettiğim gibi toprak kendisine ölmüş olarak intikal eden her canlıyı muhteşem labaratuvarında, önce analize yani parçalarına ayırmaya tabi tutuyor. Sonra da içindeki labaratuvar teknisyeni mikroplarla bir sentez yapıyor ki, yeni yeni bitkisel -hatta genel anlamda- hayat fışkırıyor.

İşte oksijen yapan yeşil ağaç örneği hep bu gerçekleri dile getirmek için verilen derinlemesine biyoloji dersidir.

Dirilik, dirilme Allah'ın toprağa ilham ettiği bir hayy sırrıdır. O çürümüş, ufalanmış kemik de ilâhî emir gelince eksiksiz bir canlanmaya kavuşacaktır.

c- Kemikle sorulan bir soruya ağaçla verilen cevaptaki ince bir hikmet te her ikisinin de canlılığın temel sırlarını taşımasıdır. Kemik ve iliği kan hücreleri yaparak canlılığı ayakta tutan bir sırra sahiptir. Yeşil ağaç da ateş (oksijen) imal ederek dünyadaki hayatın temel maddelerinden birini imal etmektedir.

Bu üç maddede de saydığımız gerçekler aynı sûrenin son âyetinde çok açık bir şekilde, her şeyin kudretinin sahibi O sübhandır emri ile perçinlenmektedir.

Ölüm anında ve ölenlere yâsin okunmasındaki hikmeti bu bilimsel gerçeklerin ışığı altında daha başka bir zevkle izliyoruz.

İnkârcıların Sûre-i Fussilet'te beyan edildiği gibi en büyük özelleklerinden biri onların mahşere inanmamaları gelir. Mahşere inanmamak hep ölüm olayını yanlış yorumlamaktan doğmaktadır. Bu âyet yeşil ağaçtan çıkan ateş örneği ile ölümün iç yüzünü yani biyolojik değişimi dile getirmektedir.

Biyolojik açıdan ölüm; canlıların çatısını teşkil eden kimyasal maddelerin değer değişmesinden ibarettir. Dünyada

tanıdığımız canlılar, bitkiler, hayvanlar ve mikropları da hep bir değişim bir ölüm olarak izleriz.

Halbuki ölen bir böcek toprak labaratuvarında ayrışıp sonunda bir çiçeğe dönüşmektedir. Bu çiçeklerden de nice yeni böcekler kuvvet bulmakta, can bulmaktadır.

Özellikle bir canlının tümü ile yok olmasını yanma olayı temsil etmektedir. Canlı yanma olayında sert bir biçimde yok olmaktadır. Halbuki onun dumanı yaprakta yeni bir hayatın sembolü olmaktadır.

İşte 80 inci âyet biyolojinin en ince sırrı olan bu hikmeti dile getirmek için yeşil ağaçtan çıkan oksijeni (ateşi) örnek vermektedir. Tekrar gibi görünen bu açıklamayı çok iyi kavramalıyız.

Yâsin sûresinin son sahifesi gerçekten hilkatin, yaratılışın tüm sırlarını açmaktadır.

Nitekim 77 nci âyette:

«İnsan görmüyormu ki; biz onu nutfeden (meninin sıvı zerresinden) yani spermden yarattık» buyurarak insan biyolojisini de başlangıçtan dile getiriyor ve 80 inci âyette biyolojik bağlantıyı yeniden kurarak 79 ncu âyetteki O Hallâk, Alim, yaratılışın tüm ilmini bilen O'dur, buyuruyor.

O halde, ey insan oğlu! Yeşil bir ağacı sen bir tazelik sembolu gibi seyredersin. Halbuki o bir alev makinasıdır ve hayatın temel enerji kaynağı olan oksijeni Allah ona imal ettirmektedir. Hiç bir atheist (inkarcı) düşünce bu hikmetin karşısında direnemez. Ne bir daha çürümüş kemik misali verir, ne mahşerden şüphe taşır.

İşte bu muhteşem açıklamadan sonra Allah 81 inci âyetinde evrenlerin yaratılışını dile getirir sonra da; 82 nci âyette: O'nun yüce iradesi bir şey yaratmak dilediği vakit OL demektir. O şey derhal var olur, beyanı ile azametini açıklar.

İslâm ananemizde Yâsin sûresinin hayatın son noktasına yaklaşan mü'minlere okunmasındaki zevki çok daha iyi anlıyoruz.

Bir başka âleme intikal etmek üzere olan insan bir çok gerçekleri sezmeye başlar. İşte tam siz ona mahşer müjdesini Yâsin sûresinin muhteşem ahengi içinde sundunuz mu adeta neşeyle gider bir başka âleme. O son nefeste bir insana yapılacak ne güzel yardımdır.

Yeşil ağaçtan çıkan ateşin oksijen hayat sırrını hatırlatmak ve onu bir başka âleme, mahşere iman zevki ile göndermek.

17. KONU

BAL VE ARININ HARİKA ÖYKÜSÜ

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى
النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ
كُلِي مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا ۚ يَخْرُجُ مِن بُطُونِهَا
شَرَابٌ مُّخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِّلنَّاسِ ۗ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

''Rabbin balarısına: ''Dağlarda, ağaçlarda ve hazırlanmış kovanlarda yuva edin; sonra herçeşit üründen ye, sonra da Rabbinin işlemen için gösterdiği yollardan yürü'' diye öğretti. Karınlarından insanlara şifa olan çeşitli renklerde bal çıkar. Düşünen bir millet için bunda ibret vardır.''

Nahl Sûresi, Ayet: 68-69

BAL VE ARININ HARİKA ÖYKÜSÜ

Bilindiği gibi 128 âyetten kurulu bu büyük sûre ismini balarısı (NAHL)'ndan almıştır. O halde arı ve bal konusu mutlaka büyük bilimsel hikmetler taşımaktadır.

Bu sûre içinde pek çok bilimsel hikmetler vardır. Ancak bu sûrede birbirine yakın süt ve balın (A.65-A.69) zikredilmesi bu iki temel ve harika besinin akıl almaz sırlarını insanoğluna özellikle vurgulamaktadır.

Şu halde âyetin son cümlesinden başlayarak *«Onda tefekkür edecek bir kavim için bir âyet vardır.»*

Arı ve balın bilimsel hikmetlerine bir göz atalım:

a) Petek: Altıgen pirizmadan kurulu büyük bir sanat eseri olan arı evi; ancak ilâhî ilhamla yapılabilecek bir mimari şaheserdir.

Bu geometrik seçim mekândan en iyi yararlanabilmenin matematiğidir. Aynı zamanda yapı maddesi olarak kullanılan reçineler de özenle insan sağlığına uygun biçimde seçilmiştir.

b) Arının yayılımı da çok değişik bir öyküdür. Özel ve değişik ses dalgaları ve bunların yansıması ile arı hem yayılımını tamamlar hem kovanını bulur. Bu hikmet te âyet-i kerime'de özel kolaylık olarak nitelendirilmektedir. Arının sırf yol seçimi ve kovan yapımı ile birlikte yaşayışı hakkında kitaplar yazılmıştır. Meraklılar tüm ayrıntıları oradan izleyebilir.

c) Balın terkibi ve özellikleri: Arının ne denli bir hesap adamı olduğu kovan mimarisinden bilinmektedir. Ayrıca ses dalgaları ile sürdürdüğü öyküsündeki fizik incelikler de âşikârdır. Acaba arı hazırladığı balı kendisi için mi yapmaktadır? Hayır. Balın yüzde biri bile kendisi için fazladır.

Böylesine bir hesap uzmanı, mimar olan arının, bal yaparken hata yaptığı, bunu ihtiyacının çok ötesinde yanlışlıkla yaptığı düşünülebilir mi?

Bazı ateistler meyveleri bitkinin hayvanlara çekirdeğini göstermek için yaptığını ileri sürmüşlerdir. İlerdeki bahislerde bu cahil görüşü cevaplıyacağız. Ancak arıda böyle sakat bir görüşe bile yer yoktur. Arı hayatı için bir başka canlıya muhtaç değildir ki balı fazla yapsın. O halde bal sırf insanlara bir nimet-i ilâhîdir (âyetin emrettiği gibi).

a) Balın Terkibindeki (Bileşimi) İncelikler:

Her hangi bir canlı temel besin maddesinden şekere ve nişastaya muhtaçtır. Bunu çeşitli bitkilerden temin eder. Genellikle yakıt enerjisi olarak kullanır. Az bir kısmı ile DNA'nın temel maddesi olan Riboz'u yapar.

Riboz kapalı bir şeker halkası cinsidir. Canlının temel yapı maddelerinden biri, belki de en kıymetlisidir. İşte tüm besinler içinde yalnız balda Riboz vardır. Vücut, özellikle yeni hücreler yapma zorunda olduğu zaman (hastalıklardan sonra, yetişme çağında, ve kan yapımında) riboz onun için pek kıymetlidir.

İşin hikmetine bakın ki; kraliçe dışındaki arılara üreme yasaklandığından arının riboza hiç ihtiyacı yoktur. Balda, suda eriyen tüm vitaminler vardır. Aşıl önemlisi başka besinlerde bulunmayan ve canlılarda karaciğerde varlığı sanılan B_{13}, B_{14}, Bt vitaminleri vardır. Bu vitaminler özellikle hücrenin DNA imalinde esrârengiz görevlere sahiptir.

Balda ayrıca tüm fosfor enzimleri, asit folik gibi hayatî maddeler vardır.

b) Arı Sütü:

Bilindiği gibi balda biyolojik maddelerin en esrarlısı sayılan özel bir büyütme ve sentez hormonu vardır. Halk arasında buna arı sütü denilir.

Bu hormon kraliçe arıya hazırlanır. Bunu yiyen kraliçe arı bir kaç kat büyür. Ne var ki, bu hormonun salgısı da kraliçenin ihtiyacının bir kaç yüz mislidir. Üstelik bu hormonu kraliçe dışındaki arıların yemesi yasaklanmıştır. Demek ki, arı bu hormon fazlasını da hesap bilmediğinden değil, ilâhî emre uyarak insan oğluna hizmet etmek için imal eder.

Balda bulunan bu hormon nedeni ile bal tüm kronik hastalıklar, kansızlık için akıl almaz bir devadır.

Burada bir gerçeğe değinmek istiyorum. Eskiden kansızlık için kanlı dalak yedirilirdi. Halbuki kansızlıkta ne dalak ne karaciğer etkili ve şifa verici değildir. Aksine yeşil çiğ sebzeler, bal, zeytin yağı (E vitamini nedeni ile) kansızlık için en yeni beslenme tarzıdır. Bu da bir Kur'an mucizesidir.

c) Baldaki Diğer Maddeler:

Arı özellikle değişik yayla bölgesinde ve değişik bitkilerden ilaç değeri olan bir çok maddeleri alır ve bala intikal ettirir. Bu nedenle değişik yöre ballarında çeşitli hastalıklara iyi gelen ballar ortaya çıkar. Bu maddeler sinir ve kalp hastalıklarına, kronik bronşite ve gastrit dediğimiz mide nezlesine iyi gelmektedir.

Balın âyette emredilen şifa sırrı özellikle bu maddelerle yakından ilgilidir.

Şimdi âyet-i kerimedeki incelikleri bir kez daha gözden geçirelim:

a) 68 ve 69 ncu âyetlerin son cümlesinden hikmetleri açıklamaya başlamak istiyorum.

«İşte bunda tefekkür edecek kavim için bir âyet vardır (bilimsel bir sır vardır).»

Demek ki, arı ve bal'ın sırlarını derinlemesine incelememiz istenmektedir. Zira evren sırlarına pek meraklı olan insan oğlu bir çok olaylardan yanlış yargı ve isyanlar çıkarmaktadır. Halbuki arı ve bal'ın öyküsü derinlemesine tetkik edilirse daima gerçek hikmetler elle tutulur halde görünüp bilinir. Daha önce değindiğim gibi arıların bir mühendis gibi hesap bilmelerine, duyulmaz ses dalgaları ile haberleşmelerine rağmen (68 nci âyette bu gerçekler açıkca bildirilmiştir) kendi ihtiyacının yüzlerce kat fazla balı yapması bir hikmettir. Bugün ateist inkârcıların şaşkın iddiaları koca dünyayı raslantı gibi yorumlamalarıdır. Allah'ın insan için arıya bal imal ettirmesi bile tüm inkârcıların ağzını tıkamaya yeter. İşte âyet-i kerime bu gerçeği dile getirmek için *«tefekkür edecek kavim için arı ve balda bir âyet vardır»* diye sonlanmaktadır.

b) Ayetin dile getirdiği ikinci gerçek balın terkibindeki farklılıkların şifa etkisini vurgulamasıdır. 69 ncu âyette *«renkleri çeşitli şerbetler»* deyimi, balda farklı kimyasal maddelere işaret etmektedir. Bunların bir kısmı ilaç niteliğindeki kimyasal maddelerdir. Baldaki maddelerden hormon (arı sütü) beyaz, früktoz şeffaf, riboz hafif sarı, B_2 vitamin sarı renktedir. Bazı reçine maddeleri ile ilaç etkili, bazı kimyasal maddeler turuncudur. Bazı fosfor bileşikler ve fermentler daha koyu sıvılar görünümündedir.

Yine âyet-i kerime bu maddeleri arının olduğu gibi dışarı vermediğini; çiçeklerden aldığı kimyasal maddeleri bir ameliyeden geçirdiğini anlatmak için karnından salarlar tabirini kullanmıştır.

c) Balın şifâ etkisi: Ayette açıkca bildirilen şifâ etkisi tıpda tartışılamıyacak kadar kesindir. Baş bölümde anlattı-

ğımız gibi balın şifâ etkisi çok yönlüdür. Bu etkiyi özetlemek istiyorum.

d) Hücrelere Tazelenme Fırsatı Veren Etkisi

Tüm kronik hastalıklar özellikle kronik romatizma, kansızlık, genel zayıflık, karaciğer hastalıklarının tümü, mide ve 12 parmak bağırsağı ülserleri ve eskimiş deri hastalıkları, nekahet dediğimiz ateşli hastalıklardan sonraki devre bunlardan bazılarıdır.

Balın bu etkisi içinde taşıdığı Riboz Fosfor Asitfolik tüm suda eriyen vitaminler ve enzimlerden gelmektedir.

Bu etkiye ayrıca arı sütü de bal içinde birlikte alınmak kaydı ile bu etkiyi takviye etmektedir.

e) Balın Alındığı Yörelere Bağlı Özellikleri ve Etkisi

Çamlık ormanlardaki yayılımlarda arı, bala, çok etkin, sinir sistemini yatıştırıcı maddeler katmaktadır.

Yine bazı yörelerden kalbi takviye edici maddeler almaktadır. Ancak unutmamak gerekir ki, balın normal olarak taşıdığı B gurubu vitaminlerle Riboz ve Levuloz şekerleri kalp adalesinin hayatî besin kaynağıdır. Kalpdeki özel sinir sisteminin de, özellikle balın B vitamini gurubu ve fosforundan olağanüstü yararlandığı bilinmektedir.

Yine balın normal olarak terkibinde bulunan fosfor, riboz, acfolik, B gurubu vitaminleri beyin için akıl almaz bir beslenme gücüne sahiptir.

d) Bu âyette çok önemli bir nokta; iç güdü ile ilâhî ilhama ait farkın bildirilmesidir. Çeşitli kitaplarımızda evren bilincinin (Akl-ı kül) bir yansıması gibi tanıtmaya çalıştığım iç güdü canlıların yaşamak için Akl-ı kül'den aldığı davranışlardır. Halbuki arı insana hizmet için özel bir ilâhî ilham almakta, bu sırla akıl almaz bir ilaç ve biyokimya fabrikası gibi balı imal etmektedir.

Kur'ân'da çeşitli canlılara hattâ cansızlara böyle ilâhî ilham yansımaları ile yön verildiği beyanı geçmektedir.

Allah canlılara normal olarak verdiği iç güdünün dışında özel bir ilâhî ilhamla çeşitli görevler vermektedir. İlâhî hikmet böylece ilâhî sanatı gereği isterse bir böcekten ibaret olan arıya en esrarengiz sırları öğretip akıl almaz mucizeler yaratır.

İşte mühendislere ilham veren arı, bu sırra sahip canlılardan birisidir. Ve de kudret-i ilâhînin bir toplu iğne başı kadar bile olmayan arı beyninin çok ötesinde bir mânâ sırrını bu âyette açıklıyor.

Bu yüzden bu büyük sureye de (NAHL) balarısı ismi verilmiştir.

Bal arısı bu sırrı ile de tüm inkârcı ateist ve maddecilerin adeta dilini sokmaktadır.

18. KONU

MEDENİYETİN KORKUNÇ DÜŞMANI ALKOL!

يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
قُلْ فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَاِثْمُهُمَا اَكْبَرُ مِنْ
نَفْعِهِمَا وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

''Sana içki ve kumarı sorarlar, de ki: 'İkisinde hem büyük günâh ve hem insanlara bazı faydalar vardır. Günâhları faydasından daha büyüktür...''

BAKARA SÛRESİ, AYET: 219

MEDENİYETİN KORKUNÇ DÜŞMANI ALKOL

Dünyanın en ünlü Higiyon (Hıfzıssıhha) bilim adamı Ord. Prof. Hirch kitabında: «Medeni Amerika'nın 15 yıl yürütemediği içki yasağını İslâmiyet 14 asır başarı ile yürütmüş, insanları ve medeniyeti çok önce yok olmaktan kurtarmıştır.»

Kur'an'da alkollü içkileri yasaklayan üç ayrı âyet vardır. Birinci âyet yorumunu yapacağımız bu âyettir. İkinci âyet sûre 4, âyet 43, üçüncü âyette sûre 5 te 90-91 nci âyetlerdir. Bazı müfessirler içki yasağının kademeli geldiği görüşündedirler. Bazıları ise bu üç âyetin temel manada farklı olmadığını; ifadelerindeki farkın ise, özel hikmetlere dayandığını savunurlar.

Bizim görüşümüz de bu yoldadır. Zira ne bu üç âyette ne de herhangi bir âyette içkiye cevaz ve müsâmaha yoktur. Ayrı yönleri ile üç ayrı âyette de içki yasaklanmıştır. Daha doğrusu içkinin sakıncaları ayrı ayrı açıklanmıştır. Bu âyette içkinin özellikle maddi zararları dile getirilmiştir. Bizde âyetlerin bilimsel yönü ile bir dizi açıklama yaptığımız için; bu âyetin yorumunu yapacağız.

İçkinin insan sağlığına olumsuz tesirini anlamak için önce onun kimyasal bir kaç özelliğini bilmek gerekiyor.

Kimyadan bilindiği gibi; alkol temel bir eriticidir. Özel-

likle yağları eritir. Besin açısından ise bir sentez ürünü değil; bir ayrışım ürünüdür. Temel besin maddesi şekerin bakteriler tarafından kullanılması yani yenmesi sırasında ortaya çıkan artık bir kimyasal maddedir.

Bu nitelikleri nedeni ile insan vücudunda alkol zararlı bir kimyasal madde kabul edilir ve karaciğer tarafından hemen yakılıp bozulur. (Detoksite).

Şu halde bazı alkol sempatizanlarının iddia ettiği gibi alkol kesinlikle besin değildir.

Vücuda girince tüm besinlerin aksine kontrol edilmeden yanar (âyette işaret edilen zahiri yarar).

Gelelim insan vücuduna alkolun etkisine:

a) Alkolün Sindirim Sistemine Etkisi:

Alkolün zararlı etkisi ağızdan başlar. Normalde ağzımızda özel canlı bir ortam vardır (Flora). Bu ortam mikropların yaşamasını azamî derecede zorlaştırır. İşte alkol bu florayı bozduğundan diş etlerinin kolayca mikroplanıp kronik iltihaplanmasına neden olur. Bu yüzden alkol alışkanlığı olanlarda dişler çabuk çürür.

Ağızdan sonra, yutak ve yemek borusu gelmektedir. Bu iki organ birbirinin devamıdır. Çok zor görevler görür, çok duyarlı bir iç zarı vardır (Mukoza). İşte, alkol, bu iki organın da iç yüzlerini tahriş eder, dayanıksız hale getirir. Bu organların kanserlerinde alkol kesinlikle sorumlu tutulmaktadır. Nitekim 1980 yılından itibaren özellikle ağır alkollü içkilerle mücadelede kanser merkezleri çok ciddi adımlar atmıştır.

Alkolün midede devamlı gastrit yaptığı bilinmektedir. Yemek borusu ve yutak kanserlerinde olduğu gibi kesinlik kazanmamakla birlikte mide kanserine de alkolün yardımcı olacağı kanısı hakimdir.

Alkol çok ince kimyasal işlemlerin yapıldığı 12 parmak bağırsağına en ağır etkileri yapar. Onun salgı düzenini, kim-

yasal duyarlığını bozar. Alkol, sindirim olayının merkezi sayılan bu organı bozarken, safra salgısını da alt üst eder. Bütün alkoliklerin 12 parmak bağırsağı ve safra kesesi hastadır, en azından düzensiz çalışmaktadır. Bu hal şiddetli gaz şeklinde, her alkoliğin kulağını çekmektedir.

Bu düzensizlik tüm bağırsakları etkilediğinden devamlı alkol kullananlarda sindirim sisteminin tüm düzeni,kompitür ahengi bozulmuş, normal vücut, sindirim sistemine verdiği özel talimatla kendine yararı olanı sindirdiği halde; devamlı alkol alanlarda bu kontrol kalkar ve sindirim kontrolsüz yürür. Alkolün zahiri bir faydası gibi görülen şişmanlatması, bu kontrolsüz sindirimden doğar. Halk arasında çok isabetli bir tanımla bu şişmanlığa kof şişmanlık denir. Gerçekte öyledir. Zira bu bilinçsiz sindirim hücre arasında yağ depo etmekten öte geçemez hatta bu yağ birikimi bazan kalp kasına da yansır. Kalp yağlanarak tehlikeli sorunlara yol açar. Şüphesiz alkolün en vahim etkisi karaciğer üzerindedir. Karaciğer her alkol molekülünü zehir kabul eden hassa bir labaratuvardır. Alkolün karaciğer üzerine etkisi iki yönlüdür.

1- Karaciğer hücreleri alkolü tahrip etmek için bu göreve bağımlı kalır. Diğer görevleri ihmal eder.

2- Karaciğerin birbirinden hassas kimyasal işlemleri, alkolün kontrolsüz müdahalesiyle bozulur. Bu yüzden karaciğer bir işlemi defalarca yapmak zorunda kalarak ileri derecede yorulur.

Bu etkiler karaciğerde çok ağır sonuçlar verir. Bunların en meşhuru ünlü alkol sirozudur. Yani karaciğerde tahribin tam oluş belgesidir. Ancak alkol alanlar ben siroz olmuyorum diye teselli bulmamalıdır. Daha tehlikelisi alkolün karaciğerin görevlerini tek tek aksatıp yok etmesidir.

Bunlardan ilki kan yapımı için gereken maddelerin karaciğer tarafından yapılamaması ya da bu görevin ileri derecede aksamasıdır. Bu yüzden bütün alkol kullananlar kan-

sızdır. Yüz damarlarının genişlemiş olması nedeni ile yüzleri kanlı görülse de kemik iliği haraptır.

Yine karaciğerde alkol alanlarda yeterince korunma maddesi yapılmaz. (Çeşitli globulinler özellikle immünoglobulinler). Bu yüzden alkol kullananlarda hastalıklara karşı genel bir dayanaksızlık vardır.

Alkol bazan hızlı karaciğer iflâsları yaratır ki, bu durumda alkol alan kimse karaciğer komasından ölür. Karaciğerle ilgili hiç bir olay yoktur ki, alkolden zararlı etki görmesin. Ancak konuyu uzatmak istemiyorum.

b) Alkolün Dolaşım Sistemine Etkisi:

Alkolün dolaşım sistemine etkisi karaciğere etkisi ile hem dolaylı yoldan, hem kalp kasına etkisi ile iki yönlüdür. Kandaki yağlı besin maddelerinin yanmasında baş rolü oynayan karaciğerin güçsüzlüğe uğraması, damarların sertleşmesine, tansiyonun yükselmesine neden olur. Diğer yandan alkol hızlı yanarak dolaşım debisi dediğimiz kanın akış yöntemini bozar ve kalbi yorar. Ayrıca alkol kalpte yağlanma yaparak ve sinir sistemine yaptığı etki yolu ile de kalbi ciddi şekilde bozar. Alkoliklerin sonunda ya sirozla ya kalp yetmezliği ile öldükleri bilinmektedir. Çeşitli nedenlerle dolaşım sorunları olanların bir damla alkol almaları hayatı hiçe saymaktır.

Yine alkolün zahiri faydası gibi görünen bazı alkol sevdalılarının iddia ettiği gibi; kalp spazmlarına ılımlı bir miktar viskinin iyi geldiği görüşü ise; hiç bir bilimsel değer taşımamaktadır. Hiç bir tıbbî yayında böyle bir tavsiye yoktur. Ne yazık ki bunu bilimsel bir kayıt sananlar vardır.

Dolaşım sisteminin nihai bir bölümü sayılan böbrekler de alkolden fevkalâde zarar görür. Zira böbrekler süzme işlemini çok hassas kimyasal değerlerde yürütür. Alkol böbreklerin bu hassas işlemlerini de alt üst eder. Özellikle az

alkol bu işlemleri daha şiddetle bozar. Devamlı bira içenlerin böbrekleri mutlaka ârızalanır.

Vücudun en önemli sistemlerinden biri olan lenf (beyaz kan) damarları ve sistemi alkolden çok zarar görür. Zira bu sistemin yapısında yağ bileşikleri çok önemli bir yere sahiptir. Alkolün yağ bileşiklerine olan olumsuz etkisi bu harika korunma sistemini harap etmektedir.

Eğer Cenab-ı Hak âyetlerinde bildirdiği gibi: Belli bir ömür vermese idi, alkolün ne denli tahrip ettiğini çok daha açık görecektik.

c) Alkolün Sinir Sistemine Etkisi:

Alkol kalın yağ barajları ile korunan sinir sisteminin hücre zarlarını aşarak; sistemin elektriksel iletişimini bozar. Bu etki iki tarzda kendini gösterir.

Birincisi sarhoşluk dediğimiz ani etkidir. Ancak bundan daha tehlikeli olanı kronik etkidir. Alkol her geçen gün sinir sistemini tahrip ederek, onda saymakla bitmeyen hastalıklar yaratır. Üstelik alkolün ilk etkisi yavaş hatta belirsiz de geçse bu kronik etkisini sürdürür. Bu yüzden bazılarının «ben sarhoş olmuyorum, alkole dayanıklıyım» iddiası tamamen boş bir tesellidir.

Bu etki genç yaşlar, hele çocukluk çağında fevkalâde vahimdir. Alkol sinir sisteminde polinevrit, alkol cinneti, KORSAKOF sendironu gibi bilinen hastalıklar dışında çeşitli merkezlerde telafisi güç tahripler yapmaktadır. Hafıza kaybı ve ellerdeki titremeler bu tahribatın habercileridir.

d) Alkolün Soya Yaptığı Etkiler:

Alkol yağ eritici gücü ile cins hücrelerine de geçmekte ve onda onarılması güç sakatlıklar doğurmaktadır. Gelecek kuşaklarda çeşitli zekâ gerilikleri, kas yetersizlikleri en bili-

nen örneklerdir. Yapılan bir çok araştırmalarda ruh hastalıkları taşıyan şahısların anne ve babalarının alkolik olduğu tesbit edilmektedir. Alkolün, soya çekimde, yumurta hücresini daha kolay tahrip ettiği izlenmiştir. Bu yüzden alkolik annelerin çocuklarında hemen hemen daima bir irsiyet (soya çekim) sarsıntısı görülmektedir. Babanın alkolik olması da yine yüzde otuzdan fazla sorun yaratmaktadır.

e) Alkolün Psikososyal Etkileri:

Toplum dengesi ve düzeni açısından alkolün ne denli zararlı olduğu bilinmektedir. Biz bu etkilerin en önemlilerini sıralamak istiyoruz.

a) Alınganlık nedeni ile toplumun fertlerini devamlı kavgaya sürüklemektedir.

b) Aile düzenini yıkmakta sonu gelmeyen boşanmalar, topluma ters çocuklar, tüm toplumu sarsmaktadır.

c) Alkolün verdiği uyuşukluk, tembellik, iş gücünü azaltmakta, toplumun üretim gücü düşmektedir.

d) Toplum fertleri içinde yaygın bir umursamazlık yaratmaktadır. Bunun sonucu millî kaygılar, birlik ve toplumdaki dertlere karşı direnme kaybolmaktadır.

Bu dört madde batılı sosyologları öylesine kaygılandırmıştır ki; alkolün yaygınlaşması halinde millî şuurlarının çökeceğinden duydukları korkuları tüm devlet örgütlerine yansıtmışlardır.

İşte Kur'an hiç bir toplumun hiç bir fikir akımının mücadeleye cesaret edemediği toplumları kemiren bu derdi, kestirip atmış, asırlar boyu toplumumuzu bu illetten korumuştur.

19. KONU

ZAMANIN BİLİMSEL GERÇEĞİ

يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ

يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ

ذٰلِكَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ٦

''Allah gökten yere kadar her işi düzenleyip yönetir. Sonra bütün bu işler sizin saydığınız hesap ile bin yıl tutan bir günde yine O'nun nezdinde çıkar (O'na yükselir).'' ''İşte görülmeyeni de görüleni de bilen mutlak galip ve merhamet sahibi O'dur.''

تَعْرُجُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ٤

''Melekler ve Ruh (Cebrâil) oraya miktarı (dünya senesi ile) ellibin yıl olan bir günde yükselip çıkar.''

Secde Sûresi, Ayet: 5-6

Meâric Sûresi, Ayet: 4

ZAMANIN BİLİMSEL GERÇEĞİ

Kur'an'ın zaman gerçeğini dile getiren, ayrıca pek çok hikmetleri iç içe saklayan bu âyetlerini beraber yorumlamak gerekiyor. Değil 14 asır önce bugünün fiziği ile bile kavranması çok zor olan bu âyetler; bir anlamda kendi kendilerini yorumlamaktadır.

Fizikle ilgili bütün âyetlerde olduğu gibi önce âyetlerin verdiği mesajları tesbit etmeye çalışalım.

1- 70. Sûre âyet 4'de; ruh ve meleklerin bizim kavramımızla ellibin yıl olan bir mesafeyi bir günde aldıkları bildiriliyor. Burada iki önemli mesaj vardır. Bunlardan birisi meleklerin ve ruhların süratlerinin madde süratinden 50.000x365 defa fazla olduğudur. Maddenin sınır sürati saniyede 300.000 kilometredir ve (G) harfi ile gösterilir. O halde melek ve ruhun sürati CN- Cx 18250000'dır. Mesajlardan ikincisi ise zaman kavramının değişkenliğidir. Çok yakın yıllara kadar zaman bir saat kavramı idi. Halbuki âyet zamanın çeşitli varlıklar için farklı bir esneklik taşıdığını dile getiriyor.

2- Yorumu daha güç olan 32. sûre 5 ve 6 . âyetlerde ise çok farklı mesajlar vardır.

a) Müfessirler çoğunlukla buradaki bir yılı ilâhî bir iradenin halk olup dönmesi çok kısa bir gündür, bize bin yıl gelmektedir şeklinde yorumlamışlardır. Bazı müfessirler bin yıl deyimini binlerce yıldan misal şeklinde kabul ederler. Bu-

radaki kavram açıkca arz üzerinde zaman akışının çok yavaş olduğu gerçeğidir. Gerek bu âyette gerekse 70. sûre 4. âyette arz üzerindeki zaman kavramının çok yavaş olduğu pek açık bir şekilde vurgulanmaktadır.

b) 6. âyet arzdaki bu zaman ağırlığına bir izah getirmektedir. *«Görünen ve görünmeyeni bilen Allah'tır.»*

Şu halde zamanın bu yoğun akışı, görünme ve görünmeme olayı ile çok yakından ilgilidir. İlerde bu hikmetin çok yeni bir fiziki yasayı temsil ettiğini açıklayacağım.

c) Bu sûrenin bir önceki âyetinde dünyanın yaratılışına ait gün kavramının da bizim bildiğimiz takvim günü olmadığı anlaşılmaktadır. Bütün semavî kitaplarda arzın 6 günde yaratılması tabiri geçer. Kur'an bu âyetle bu gün tabirinin bizim gün kıstasından farklı olduğunu dile getirmektedir.

3- İki sûredeki âyetlerin toplu mütalâasında ise şu bilimsel mesajları tesbit ediyoruz.

a) Ruh ve melekler görünmez. Çünkü onların sür'atleri madde sür'atinin çok fevkindedir.

b) Zaman akışı evrende çeşitli mekânlarda farklıdır.

c) Allah'ın emri bir yaratılışı murad edince o yansır sonra tekrar O'na döner.

d) Eşyanın, varlıkların görünür hale gelişi bir sür'at kavramıdır. Arzda olduğu gibi yoğun bir zaman içinde sınır sür'atteki varlıklar görülür. (S.32, A.6)

Acaba bugünün fiziği zaman, sür'at ve maddesel görünüm hakkında ne diyor?

Einstein ve Lorenz, maddenin hız sınırını ciddi bir fizik yasa halinde saniyede 300.000 kilometre olarak tesbit etti. Bu gerçek maddecileri, evrende sınır tesbit edecek şaşkınlıklara götürdü. Dırac ve Heisenberg bu sınır tesbiti oyununu engelledi.

Maddede sür'atin sınırlı olma nedeni, gravidasyona bağlı ağırlıktan doğuyordu.

Colombia üniversitesi teorik fizik hocalarından Prof.

Gerard Feinberg ve Dr. Syrinkoff, evrende maddeye has bu sınırın geçilebileceğini ileri sürdüler. Uzay çalışmaları kütlesi bitmiş enerjilerin, enerjileri bitmiş kütlelerin varlığını tesbit etmiştir. İşte bu bilim adamları kütle kavramının dışında ışınların var olacağını teorik olarak matematik formüllerle gösterdiler. Br ışınlara Tachyon veya Syrnkoff ışını denir.

Bu ışınlar sür'atlerinin sınırı aşması nedeni ile madde vasfı taşımaz. Sür'atlerini yitirirlerse kütle kazanır maddeleşir ve görünür hale gelir.

Işık hızı (C) alınmak şartı ile bunların sür'atleri 2C, 10C olabilir. O zaman, zaman bu ışınlar için 1000 kez 50.000 kez genişlemiş olur.

Zaten kozmik ışınların tetkikinden anlaşılmıştır ki, evrenin çeşitli katlarında zaman akışı değişiktir. Daha yavaş veya daha hızlı.

Tachyonlar sür'atleri kaybolduğu zaman maddesel evrene çok büyük bir hacim dilimi içinde yansır. Bağımsızken bir nokta gibi var olan böyle çılgın sür'atlere sahip ışınlar, daha doğrusu varlıklar mekana geçince milyonlarca kez büyürler. Bu fiziksel yaklaşım Kur'an'ın melek kavramına büyük bir uygunluk göstermektedir. Meleklerin görünmezliği anlamı sonsuz sür'atindendir. Nitekim âyetler bu gerçeği pek net bir şekilde dile getirmektedir.

Şimdi âyetlerin mesajlarını fiziğin bu en yeni kavramlarının ışığı altında bir kez daha gözden geçirelim. Ve Kur'an'ın bilimsel mucizelerini hayranlıkla seyredelim.

1. AYETLER NE DİYOR?

Melekler görülmez, onların sür'atleri madde sür'atinin CN-Cx 18250000 katıdır. Zaman onlarda etkisizdir. Bizde, maddesel dünyada ağır akıcıdır.

Bilim Ne Diyor?

Sür'ati 300.000 Km/sn'yi geçen varlıklar görülmez. Zaman akış hızı onlarda etkisiz bir sür'ati temsil eder ve evrende zaman hızı farklıdır.

Bu bilimsel ikrar meleklerin ve ruhun mesafe kaydını hiçe sayan intikallerini de aynen tasdik ediyor.

2. AYETLER NE DİYOR?

İlâhî irade, görünmeyen kudretlerin, akıl almaz sür'atleri ile yansır. Sonra size bin ya da binlerce yıl gelen bir günlük sürede döner buyuruyor.

İlim ne Diyor?

Sür'ati akıl almaz hızda olan Tachyon ışınları sonsuz kudretlerin temsilidir. Sür'atlerini kaybedince madde mekanında görünür hale gelir. Tekrar aynı sür'ate dönünce rücu eder, döner diyor.

Fiziğin en yeni bilgileri 14 asır önce âlemleri nurlandıran Kur'an âyetlerini henüz anlayabilme şerefinden ibarettir.

Bu 32 ve 70. sûredeki âyetler öylesine hikmet doludur ki, hilkatin temelinde daha erişemeyeceğimiz nice sırlar saklamaktadır. Daha önemlisi bu iki âyet insan oğlunun görmediği meleğe inanması gereğini fizik bir zorunluluk haline getirmektedir.

Amentümüzün en başında iman ettiğimiz melek kavramı, yıllarca maddeci ateistler tarafından istirmar edilmiştir. Doğuda ve batıda materyalistler melek inancı ile alay etmişlerdir. Şimdi Kur'an'ın apaçık mucizeleri içinde onları fizik sür'at kavramları içinde, bilim anlamaya başlamıştır.

Bu gerçek Kur'an'ın apayrı bir mûcizesidir.

20. KONU

EVREN'İN YARATILIŞI

تَكَادُ السَّمٰوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ اَلَٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

''Neredeyse gökler tepelerinden çatlayacaklar. Melekler ise Rablerini överek tesbîh eder ve yeryüzünde bulunanlar için O'ndan bağışlanma dilerler. Gökler neredeyse (putperestlerin sözünden) çatlayacak iyi bilin, Allah şüphesiz bağışlayandır, merhametli olandır.''

اَوَلَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوٓا اَنَّ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَٓاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا يُؤْمِنُونَ

''O inkâr edenler semaların ve arzın RATK iken (tekbir sistem, yekpare) bizim onları FATK (Çekip birbirinden koparma) ettiğimizi ve her canlı şeyi sudan çıkardığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?''

Şûra Sûresi, Ayet: 5

Enbiya Sûresi, Ayet: 30

EVREN'İN YARATILIŞI

Bu iki âyet birbirinin açıklamasını sağlayacağından, birlikte yorumlayacağım bu iki âyet bugün fiziğin EVREN konusunda bir türlü çözemediği bir çok sorununu açıklığa kavuşturmaktadır.

Bu âyetleri açıklarken bambaşka bir Kur'an mucizesini dile getirmekteyim. Daha ilerdeki yıllarda uzay fiziğinin ancak erişeceği gerçekleri şimdiden tüm astrofizikçilere sunuyorum.

Kur'an'ın 14 asır önce sunduğu bu fizik gerçekler bugün için ancak anlaşılır durumdadır. Onun sonuçlarını uzay fiziği ancak 20 yıl sonra tanıyabilecektir.

Ayetleri birlikte tekrar tekrar okuduğumuzda şu ana noktaları tesbit ediyoruz.

1- Semaların tüm katları ve arz bir bütündür ve Allah bunları adeta kat kat koparıp ayırarak arzı ve semaları yarattı.

2- Semalar (uzayın mekan katları) birbiri üzerinde korkunç bir gerilim altındadır. Bu gerilim ilâhî kudretin mekanlara yansıyarak yarattığı manyetik gerilimdir.

3- Bu gerçeklere rağmen insan nasıl inanmaz. Yine bu âyete ait bir çok gerçeklere ilerde devam edeceğim.

Şimdi âyetin getirdiği temel evren yasalarını fizik bilgilerimiz açısından inceleyelim.

A) Evrenin yaratılmasına ait en yeni teoriler: Martine Fyle ve Allane Sandage tarafından geliştirilen dağılan parçacıklar teorisidir. Bu teoriye göre evren belli bir noktadan başlayan ve sonsuz mekanlara yayılan bir yaratılış şekline sahiptir. Yani bir noktadan itibaren mekanlar sanki onun çevresindeki küresel sınırlara doğru müthiş enerji ile kopmuş, koparılmış ve kat kat evrenler doğmuştur.

Fizikteki bu teorinin en eksik yanı bu kopmaların bir anlamda nokta çevresinde küresel genleşmenin fizik izahıdır.

Halbuki bu genleşme Kur'an fiziği ile pek kolay kavranmaktadır. Evrenin sonsuz küresel mekanlarında korkunç bir manyetik gerilim vardır. (s. 42, a. 5). İşte bu manyetik gerilim dağılan parçacıklar teorisinin arayıp bulamadığı izahın ta kendisidir. Kur'an emri gereği bu gerilim ilâhî kudretin haşmet ve şiddetinin bir ifadesidir ki; gerçekten yaratılış yasasının temelini oluşturmaktadır.

Cenab-ı Hak, sonsuz kudreti ile, semaları evrenin küresel mekanlarını hem birbirinden, hem teklik sırrı halinde yarattığı varlık noktasından koparmıştır.

Nitekim, Einstein'in «Evren uzayında zorunlu yörüngeler, mahrekler eğik küre ve elips yüzlerine uyar» diye ifade ettiği geometrik relativite de izahını bu 21 nci surenin 30 ncu âyetinden alır.

B) Fiziğin bir türlü izaha mecal bulamadığı jiroskobik dönme direnci ile cazibe (Gravidasyon) yine bu iki âyet tarafından açıklık kazanmaktadır. Şöyle ki; gerek evrende gezegenler arasında, gerekse atom çekirdeği ve elektronlar arasında hüküm süren çekim ve buna dairenin dönme hareketi temelde menşeini semalardaki (uzayın küresel mekanları) gerilimden alır. Bu gerilim bizim fizik kavramlarımıza manyetik gerilim; varlıklarını işgal ettiği mekanlarda şiddetli bir çekim şeklinde hissedilmektedir.

Allah'ın 21. sûre 30. âyette emrettiği FATK (çekip mekanlarından koparma) yasası gereği varlıklar kendi devamlılığını sağlamak için jiroskobik dönme eylemi ile cazibeye karşı koymaktadır.

Nitekim Fâtiha sûresinde Allah yaratılış hikmetini özetlerken önce Rab sıfatı ile âlemlere fizik ve matematik nizam verdiğini bildirdikten sonra; Rahman sıfatını aynı tarifin içine koymaktadır. Özellikle Rahman sıfatı bütün evrenler için değişmez bir genel yasadır. Bu yüce sıfatın bir anlamı da şefkat ve merhametle himayedir. Fizikte tüm var oluşlar muhabbetin bir tarz ifadesi olan cazibe ile yürür. Eşyanın hamd etmesi demek olan jiroskobik dönme hareketi de onun yaşamasını sağlar.

Hamd ve Rahman sırrının fizik yasalara yansıyışı cazibe ve dönme hareketidir.

C) Yine fizikte bir türlü izah edilemeyen bir olay kvant dediğimiz enerji birimlerinin nasıl olupta minik mekanlara girdiği ve ışın cisimleri meydana getirdiğidir. Halbuki S. 42, A. 5 gereği mekanların her noktasında manyetik bir gerilim vardır. Bu gerilimin (kudreti ilâhînin) S. 21, A. 30'da tarif ettiği sema katlarını koparan etkinliğini korumaktadır. İşte enerji birimleri mekanlardaki bu manyetik gerilim sırrı içinde kolayca boyutlara akıvermektedir.

D) Yine astrofizikte bir izah bulamayan kara delikler de bu iki âyetle çok kolay izah bulmaktadır. Bir yıldızdaki tüm atomlar manyetik gerilim önüne rüzgar gibi katılınca asıl semanın çatlayacak gibi şiddetli olan gerilimi gözle görülür hale gelmektedir. Varlıklar jiroskobik dönme hareketini kaybedince; bu kara delikler de manyetik gerilim tüm dehşeti ile görülmektedir. Önceki bahislerde değindiğim gibi Hâmîm sûrelerinden her biri ayrı bir evren yasasını dile getirir. 42 nci

sûre 5 nci âyette uzaydaki bu manyetik gerilimi dile getirmektedir.

Bu âyette özel bir fizik incelik vardır. Yedi tabaka sema bölümünde açıklayacağım veçhile burada sözkonusu edilen semaların üstlerindeki şiddetli gerilim her sema katında farklıdır. Ve âyetten müfessirlerin çıkardığı mana da bu şiddetli manyetik gerilimlerin onların en üst noktalarından alt katlarına doğru yayılmalarıdır. Ayrıca bu gerilimler semalar arasında da hem denge hem de etki rolü oynamaktadır. Ayrıca (Fatk) çekilip koparılmayı bildiren âyet te bu şiddetli gerilimin farklı hikmetini beyan etmektedir.

İşte semalardaki (uzayın küresel mekanları), çatlayacak şiddetteki gerilimler, bu katlardaki tüm fizik koşullarında otomatikman farklı olacağını göstermektedir.

Evrendeki çatlayacak şiddetteki bu farklı manyetik gerilimler bir yandan da uzayın her noktasında akıl almaz bir nizamın garantisi olmaktadır.

Sûre-i Mülk'de emredilen (S. 67, A. 4) *«iki defa gözünü çevirip bak, göz aciz ve bitkin halde sana dönecektir»* beyanı işte bu hikmetin başka açıdan bildirilişidir. Ateistler (inkârcılar) evrende her zaman bir kargaşa ummuşlardır. Halbuki Allah, (S. 42, A. 5) göklerdeki bu dehşetli manyetik gerilimi bizlere tanıtarak evrenin her noktasında nasıl akıl almaz bir tasarrufu olduğunu bildiriyor. Nitekim sûre 21, âyet 30'da son satırda *«Yine'de inanmıyacaklar mı?»* buyuruyor.

Evrenin sonsuz mekanlarındaki akıl, sır ermez kudretimiz fizik ve matematik bir gerçek olarak böylesine ortadayken *«Hâlâ mı inanmıyorlar?»* ilâhî hükmü ne güzel mana taşıyor.

Allah açıkça buyuruyor ki, bilgiden biraz nasibi olan beni inkâr edemez. Hâlâ inanmıyorlarsa bu tam bir cehildir.

Fizik bilimi günümüzde Allah'ı ve Kur'an'ı inkâr yollarını kapamıştır. İnkârcıya; bilim şehrine giriş vizesi yoktur.

21. KONU

YEDİ KAT GÖKLER

اَللّٰهُ الَّذ۪ى خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوَاتٍ وَمِنَ الْاَرْضِ مِثْلَهُنَّ

"Allah,
yedi kat göğü ve yerden bir o kadarını
yaratandır."

Talâk Sûresi, Ayet: 12

YEDİ KAT GÖKLER

Yüce kitabımız birçok âyetlerinde evrende varolan 7 semâdan bahseder. Bilim 200 yıldır evrenle uğraşır, fakat bu konuda hiçbir bilgi elde edilmemiştir. Ancak, son 25 yılın astrofizik çalışmaları sonunda çok ilginç tesbitler yapıldı. Adeta Kur'an mûcizesine perdeler aralandı. Bu konuda bilimin öğrendikleri elbette katre sayılacak kadar azdır. Ne var ki, hiç değilse 200 yıldan beri yaptığı hataları, yanlışları anlamış durumdadır.

Önce Kur'an'da 7 semâ ile ilgili âyetlere topluca bir göz atalım. Sonra bunların hem bilimsel açıklamasını hem de sentezini gözden geçirelim.

a) Mülk ; (67): 3

O ki, yedi göğü tıbaken yaratandır. (Açıklama bahsine bak)

b) İsrâ ; (17): 29

... Semâya doğruldu ve onu yedi kat olarak sağlamca tesvi ve tanzim etti. O, her şeyi hakkı ile bilendir.

c) İsrâ ; (17): 44

Yedi kat gök, dünya ve bunlarda bulunan herkes, onu tesbih eder. O'na hamd etmeyen, tesbih etmeyen bir şey yoktur. Onların tesbihini anlamazsınız. O Halîm ve Gafûrdur.

d) Nûh ; (71): 15

Görmediniz mi? Allah, yedi kat göğü nasıl birbiriyle âhenkli yaratmış.

e) Nebe' ; (78): 12

Üstünüze yedi kat sağlam semâ bina ettik.

f) Mü'minûn ; (23): 17

And olsun ki, sizin üstünüze yedi yol yarattık. Biz yaratmaktan habersiz değiliz.

Şimdi günümüz astrofiziğinin uzay ve evren mekânları hakkındaki tesbitlerini gözden geçirelim:

Yakın sayılacak yıllara kadar evrende 2 milyon yıldız olduğunu varsayan dünün bilginleri, uzay çalışmaları sırasında elde edilen bilgiler karşısında eridi gitti.

Günümüz bilim adamları bize evren mekânlarını şöyle tarif ediyor:

Evren: İçten dışa doğru farklı manyetik mekân kuşaklarını temsil eder. En merkezî kuşak içinde, yıldız kümelerini bulunduran Galaksi ve Galaksi grublarından kurulu mekân. Bunun daha dışında Kuasar'lar (yıldız doğuran tohum deposu yıldızlar) bulunduran değişik radio-manyetik özelliğe sahip ikinci alan.

Bunun dışında merkezlerden hayli uzaklaşan dünyaları simgeleyen ayrı radio manyetik kuşak. Bunun da dışında sonsuz bir güç. Bilinmeyen sınırsızlığı temsil eden evren mekânları.

En içte ve gezegenlerin varsayıldığı merkeze yakın sistem daha kolay izlenebilen bir sistemdir. Bu sistem kendi iç yapısında üç radio manyetik mekân sistemi meydana getirmektedir.

Önce gezegenlerden her biri manyetik bir mekâna, varsa atmosfere sahiptir. Bu, gezegenin kendi yakın mekânıdır. Daha sonra bu gezegenler, kendi güneş sistemleri ile ayrı bir manyetik mekân meydana getirir. Birçok güneş sistemi de bir galaksinin mekânında özel bir radio manyetik mekâna sahiptir. Meselâ bizim içinde bulunduğumuz galak-

side yüz milyar gezegen tahmin edilmektedir.

Daha sonra yakın galaksiler, galaksi birlikleri halinde ayrı bir radio-manyetik mekâna tabi olurlar.

İşte şimdi siz dünyadan, ya da herhangi bir gezegenden göğe, uzaya baktığınız zaman uzay sonsuzluğuna doğru sizi yedi manyetik mekân sarmakta, çevirmektedir. Bunlar, dünyadan evrene bakıldığında:

1- Güneş sistemi ile birlikte temsil ettiğimiz uzay mekânı (Birinci gök).

2- Galaksimizin temsil ettiği uzay mekânı (İkinci gök).

3- Galaksi grubumuzun temsil ettiği uzay mekânı (Üçüncü gök).

4- Galaksi gruplarının ortaklaşa temsil ettiği evrenin merkez radio manyetik mekânı (Dördüncü gök).

5- Kuasarların temsil ettiği evren mekânı (Beşinci gök).

6- Kaçan yıldızların temsil ettiği genleşen evren mekânı (Altıncı gök).

7- Bunun dışındaki evrenin sınırsız sonsuzluklarını temsil eden evren mekânı (Yedinci gök).

İşte Kur'an'ın 15 asır evvel beyan ettiği yedi kat gökler....

Asıl işin akıllara durgunluk veren mûcizesi yukarda ilmî olarak bilinen gerçeklere diğer âyetlerin tuttuğu ışıktır. Bunların bir kısmını daha önce zikretmiştik, şimdi tekrar hatırlayalım:

a) Şûrâ Sûresi'nin 5. âyetinde, farklı semaların şiddetli manyetik etkilerle çatlayacak kadar gerilim etkisinde olduğu,

b) Zariyat Sûresi'nin 47. âyetinde, Biz semaları genişleticiyiz. (Yorumu ilerde yapılacaktır).

c) Enbiyâ Sûresi'nin 104. âyetinde, Evreni bir kitabın sahifeleri gibi yarattık, onları katlarız.

d) Enbiyâ Sûresi'nin 30. âyetinde ....Semaları ve arzı bir bir yapışıkken kopardık.

Bu âyetlerin ayrı ayrı yorumlarını ilerde bulacaksınız. Ancak, önemli olan Kur'an'ın yalnız yedi kat semadan bahsedip konuyu öylece bırakmayışı, bu günün astrofiziğinin düşüncelerine uygun olarak en ciddi fizik izahlarını getirmesidir.

Yedi kat sema kavramını anlayabilmek için astrofiziğin getirdiği bazı bilgileri daha özetlemek istiyorum.

Yukarda saydığım sema katları akıl almaz mesafeleri temsil eder.

Birinci kat sema, yaklaşık olarak 6,5 trilyon km'dir.

İkinci kat sema yani galaksimizin kutru ise 30-100 bin ışık yılıdır.

Üçüncü sema galaksi grubumuzun seması 2 milyon ışık yılı.

Evrenin iç çekirdeği sayılan galaksiler gurublarının toplu mekânı dördüncü sema 100 milyon ışık yılı çapındadır.

Beşinci sema bir milyon ışık yılı mesafede, altıncı sema ise 20-100 milyar ışık yılı mesafededir. 193×10^{21} km. Bu semalardan birinden diğerine intikal, hem hız yetersizliği yüzünden hem de manyetik gerilimleri aşması yönünden imkânsızdır. Bu semalara intikal için ışık hızını aşmak, maddî hüviyeti terk etmek gerekir.

Bazı bilim adamlarına göre galaksi (yıldız birlikleri, aileleri) merkezinde kara delikler (Black Holes) bir mekândan öteki mekâna geçişi sağlar. Bu delik M 87 galaksisinde tesbit edilmiştir.

Yine bu hikmetten Kur'an'da sûre-i Vakıa'da zikredilmiştir.

Demek ki Kur'an, 7'nci sema mekânını tarif ederken buna ait tüm astrofizik gerçeklerini de birlikte vermiştir.

Şimdi bölümümüzün başında verdiğimiz âyetlerin ışığı altında yedi kat göklere ait prensipleri inceleyelim.

Gördüğünüz gibi âyetlerde yedi kat gökteki nizamın ahengi ve fizik sağlamlığının tanımı başta gelmektedir.

İkinci önemli nokta, yedi kat göklerde var olan tüm varlıkların Allah'ı tesbih ettiği, hamd ettiği gerçeğidir.

Üçüncü nokta; Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarında Hallâk ve Kudretli iradesi ile göklere doğrulması, yani ona yönelip tasarruf etmesidir. Bu gerçek göklerin manyetik gerilimini başlatan ilâhî kudretin ifadesidir.

Mü'minûn Sûresi'nin 17. âyetinde ise, yedi kat sema yani, yedi yol tanımı geçmektedir. Bütün müfessirler 7 yoldan muradın 7 sema olduğunu kabul etmişlerdir. Gerçek budur. Buradaki incelik, yedi semanın yedi mekân olarak tanınması amacı ile tarik (yol) olarak tarif edilmesindedir. Böylece yola bağlı olarak boyutlar, mekân mesafeleri ve sonsuz süratler de Kur'an diliyle açıklanmış olmaktadır.

Şimdi asıl yedi sema kavramına ışık tutacak olan âyetlerdeki tanımlara geçiyorum.

Seb'a semâvâtın tibâken

a) Tibaken kelimesi «birbirine mutabık» anlamı taşır.

Bu manadan yedi ayrı manyetik mekânın birbiriyle uyum içinde olduğu anlaşılmaktadır. Ancak bu uyum bir anlamda farklı yapıya işarettir. Zira eğer 7 sema aynı yapıda olsa idi bunların uyum (mutabakat) içinde olduklarını zikre beyan kalmazdı.

Fizik açısından bu uyumdan kastın farklı manyetik gerilimde olan mekânların birbirine yakın noktalarda yaklaşım değerler taşıdığı düşünülür. Ayrıca, semalardaki gerilimlerin tepe noktalarında; daha şiddetli olduğu, daha önce zikrettiğimiz Şûra Sûresi'nin 5. âyetinde de bildirilmiştir. Bu noktadan ele alınırsa eliptik ve küresel manyetik kuvvet çizgilerinin uyumu da söz konusu olur. Çünkü normal manyetik gerilimin tepe noktalarında aşırı güçle semalar sistemini bozma ihtimali bu âyetle imkânsız görülüyor. Çünkü, yedi semanın her noktasında uyum vardır.

Semalardan bir diğerine intikalde, bu uyum ayrı bir özellik gösterir. Yani, yedi sema aralarında uyum halindedir. Ancak bir semadan ötekine intikal muhtemelen kara delik ya da benzeri özel manyetik kanallarla mümkündür.

b) Tibâken, tabakadan kıyas olabilir. Bu kez yedi sema mekânını birlikte katmanlar gibi birbirini izleyen adetâ devam ettiren ortak bir özelliğe sahip olması söz konusudur. Gerçi eski tefsirlerde «Tibâken» kelimesinin tabakadan gelmiş olmasına az rağbet edilmiştir. Ancak, o devirlerde uzayın manyetik katları, mekânları bilinmiyordu.

Kelime uyum anlamından da gelmişse, kat anlamından da gelmişse, önemli olan semanın manyetik mekânları arasındaki ahenk, dizi ve uyumdur. Ayetin kastı bu üç niteliğin de 7 semanın katları arasında varolduğu gerçeğidir.

Yedi semaya ait âyetlerin en önemli olanı ve bambaşka sırlar anlatanı şu âyet-i kerîmedir:

«Allah yedi kat göğü ve yerden bir o kadarını yaratandır. Hükmedendir.» Tâlak; (65): 12

Bilindiği gibi arzın temel yapı taşı, atomlardır.

Atomların yapısını kısaca özetlersek; bir çekirdek enerjisi etrafında hareket halindeki elektron bulutlarıdır.

Elektron bulutları elektronun enerji hüviyetini temsil etmektedir. Eskiden bu sistem güneş sistemine benzetilirdi. Şimdi bu benzetmenin tamamen yanlış olduğu anlaşıldı. Zira bu sistem güneş sistemine değil, yedi kat sema sistemine benzemektedir. Bunun nedeni, elektronların keyfine göre mahrek seçememeleri, atom çekirdeği etrafındaki manyetik katlara uyum zorunluğudur.

Evet, atom çekirdeği etrafında yedi kat manyetik mekân mevcuttur.Bunlara elektronlara kıyasla orbit (yuva) denir.Bir elektron bu manyetik katlardan birinde seyredebilir. Enerjisine göre bu manyetik katlardan birinde mecal bulabilir.

Şu halde bu âyet, başlı başına bir bilimsel mûcizedir. Arzda ve her zerrede bu 7 manyetik mekân değerinin varlı-

ğını haber vermektedir.

Atomun elektronik dünyasında bu katlar, minik manyetik mekânlar fevkalâde önemlidir. Bir kattan diğerine intikal korkunç enerjilere mal olur. Her çekirdek, 7 kat manyetik alanda elektron tutamaz. Elektro manyetik yapısı yani, proton sayısı bu alanlara etki yapacak güçte ise, o katlar da elektron bulundurur.

Netice o dur ki, bir atom çekirdeğinde yaşamaya mahkûm olsa idik; yine başımızı kaldırdığımızda yedi sema görecektik, güneşler gibi elektronları seyredecektik.

Yedi semanın bir başka kavramı da sonsuz boyutlar açısındandır.

Birinci kitabımızın 66. sahifesinde anlattığımız boyutlar ve fark mekânları bölümünü hatırlarsanız evrendeki mekânların farklı boyutlardan kurulmuş olduğu anlaşılmaktadır. Batıda Einstein okulu diyebileceğimiz birçok ünlü fizikçi de evrende dörtten çok boyutlar olduğunu kabul etmektedir.

İşte, farklı semalarda değişik boyutlarda gelişen farklı mekânlar vardır.

Bir anlamda yedi sema kavramında 7 farklı mekân kavramı da vardır. 4'üncü boyut (zaman) dan sonra ki boyutları kavrayamadığımız için bu boyutları bugün için açıklama imakânına sahip değiliz. Büyük İslâm düşünürlerinin eserlerinde, bu mekânlar arasında farklı âlemler zikredilmektedir. Alem-i Melekût, Alem-i Ervah gibi.

Yedi kat gökler kavramında bir yandan maddesel evrene bağlı gibi görünen galaksi ve sistemleri, bir yandan da farklı mekânları akılcı bilimin idraki içinde sezmeliyiz.

Atomlardaki farklı ya da manyetik mekân kuşağı da bu kavrama sağlam bir yaklaşım olur.

Semalardaki şiddetli gerilimler ve gökleri birbirinden koparan ilâhî gücün hikmetlerini bildiren âyetlerle ikinci kitapta zikrettiğimiz gibi Kur'an koskoca evren fiziğini gözler önüne sermektedir.

22. KONU

NAMAZ VE RUH SAĞLIĞI

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۙ ﴿٣﴾

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۜ ﴿٤﴾

أُولٰئِكَ عَلٰى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"Onlar ki gayba inanırlar. Namaz kılarlar, kendilerine verdiklerimizden infak ederler. Onlar ki, sana indirilene, senden önce indirilen kitap ve Peygamberlere, ahiret gününe iman ederler. Onlara Rablerinden bir hidayet erer. Onlar felâh bulanların ta kendileridir."

Bakara Sûresi, Ayet: 3-5

NAMAZ VE RUH SAĞLIĞI

Bilindiği gibi dinimizin temel ibadeti namazdır.

Namaz, kulun Allah'a hamd ve niyazıdır. İnsanın Allah'a giden kutsal yolda bir yolculuğudur.

Namaz, Fâtiha sırrı içinde sonsuz âlemi seyretme nîmetidir.

Bu nedenle namazın hikmetlerini hiç bir bilim sayıp, çözmeye muktedir değildir. Hele namazı bir beden hareketi görmek koskoca kâinatı soluduğu hava sanmak kadar gülünçtür.

Biz bu bilimsel seri içindeki âyet yorumlarında; namazın en dış yüzünden bir pencere açarak ruh sağlığı üzerindeki mûcizevî hikmetini dile getireceğiz.

Okuyucularım namazın hikmetlerini bu birkaç sahifeden ibaret sanmasınlar. Bu ruh sağlığı etkisi, namaza ait binbir sırrın yalnız biridir.

«Sana Vahyedilen kitabı oku, namaz kıl. Namaz muhakkak aşırılıktan ve kötülükten alıkor. Allah'ı anmak elbette en büyük ibadettir. Allah yaptıklarınızı bilir.» Ankebût; (29): 45

Bilindiği gibi Kur'an'da namazla ilgili pek çok âyet vardır. Ruh sağlığı açısından açıklama getireceğimiz için bu âyeti örnek alıyoruz.

Ayetlerin yorumuna geçmeden önce önemli bir konuya değinmek istiyorum. Batı bilim çevrelerinde Psikoloji (Ruh

bilim) ismi ile geçen bilim şubesinin gerçekte uğraşı alanı ruh değildir. Davranışlarımızı inceleyen bu bilim dalı İslâm ilimleri açısından nefsi tanımlamaya çalışmaktadır.

Bizim ruh sağlığı olarak nitelediğimiz konu biraz daha farklıdır. Yine batı bilimleri arasında var olan psikiyatri yani, davranışlarımızla ilgili hastalıkları inceleyen bilim dalı ve bu bilim dalının bir şubesi olan ruh sağlığı; ağırlığını nefs'ten almakla beraber bütünümüzün tepkilerini konu etmektedir.

Kişilik yapımızın tümü nefs ağırlıklı, beden ruh ve kalp yanımızla karışmış bir netice formudur. Aslında çok önemli olan ve yeniden İslâm âlimlerince ele alınması gereken bu konuyu daha çok uzatmadan açıklamalara geçeceğim. Şimdilik bilmemiz gereken nokta ruh sağlığı tanımından alışageldiğimiz ruh kavramını değil, nefs ağırlıklı kişiliğimizi kastettiğimiz gerçeğidir.

Her iki âyetten namaz konusunda bize verilen mesaj şu noktalarda toplanır:

1- Namaz kılan felâha erer.

2- Namaz kılan, kötülüklerden, aşırılıklardan ve hayasızlıktan korunur, uzaklaşır.

Şimdi, insanların ruh sağlığı açısından yeryüzündeki genel görünümlerine bir göz atalım.

Bütün insanlar çağımızda ateist, materyalist düşüncelerin etkisinde, ekonomik baskılarla makina hayat çarkına düşmüş, büyük çoğunluğu da ruh sağlıklarını yitirmişlerdir. Sonuç olarak, insanların mutsuzluğu olağan hale gelmiştir. Bunun neticesi olarak tüm insanlar aşağıdaki çıkmazlardan birine düşmüş, acı çekmektedir.

a) Psikosomatik dediğimiz ruhsal sıkıntılardan bedene yansımış hastalıklar içindedir.

Üzüntülerin hormon sisteminde yaptığı tahribat; mide ülseri, kalp damarı hastalıkları, çeşitli sindirim sistemi hastalıkları yapmaktadır. Hatta çağımızın hastalığı sayılan kanserde bile streslerin, ruhî sıkıntıların etkisi inkâr edilemiye-

cek kadar açıktır. Şu halde, sırf ruh sağlığı bozuk olduğu için insanların yarısından fazlası maddesel hastalıkların pençesinde kıvranmaktadır.

b) Yine insanların beşte biri bu ruh sağlığı bozukluğu dolayısıyla alkolizm ve beyaz zehirin pençesine düşmüştür.

c) Gelişmiş ülkelerde ruhî bunalımlar olağan hale gelmiş, herkes çantasında uyuşturucu zehirlerin daha mâsumu sayılan saadet hapları taşır hale gelmiştir.

d) Yine batıda yapılan istatistikler yeni kuşakların yüzde otuza varan bir nisbette ruhî dengenin sınırında olduğu, en ufak bir olay karşısında ruh hastası olduğunu göstermektedir.

Baskı ve zulüm altında yaşayan doğudaki toplumlar, açlık sıkıntısı içinde kıvranan geri kalmış toplumlar ise, büsbütün yürekler acısıdır. Sûre-i Asr'da bildirildiği gibi, *«İnsanlar hüsrandadır.»*

Gerek Bakara Sûresinin 5 inci âyetinde bildirilen *«Onlar felâha ermiştir.»* hükmü, gerekse, ezanda; namaza çağrılırken felâha çağrılması, işte çağımızda akılları durduran bir Kur'an mûcizesidir.

Evet Kur'an:

«Ey insanlar, hüsran içindesiniz. Perişansınız. Felâha, mutluluğa ve ruhsal diriliğe kavuşmak istiyorsanız namaza gelin.» diye emrediyor.

Şimdi, namazın bize nasıl bir felâh lûtfettiğini gözden geçirelim.

Allah'ın huzuruna duruyoruz ve tüm gailelerden, dünya telâşından sıyrıldığımıza, sıyrılacağımıza dair Allah'a söz veriyor, iftitah tekbiri getiriyoruz. Hiç değilse, on dakika için dünya dertlerini, telâşını elimizin ardına atıyoruz. Sonra, Allah'ın yüceliğini tesbih demek olan Sübhaneke'yi okuyup, Fatihâ'ya geçiyoruz.

Fatihâ bir insanı iç dünyasındaki telâş ve yanlışlıkları

yıkıp, yeni bir dünya yaratan harika bir ilaçtır. Bu yüzden Fatihâ'ya sûre-i şifâ da denir.

Bir insan ne denli çıkmazda olursa olsun, Fatihâ onu çıkmaz sokaklardan alıp sırat-ı mustakîme, gerçeklerin ve güzelliklerin yoluna koymaya muktedirdir.

Namazın temeli Fatihâ olduğundan Fatihâ'yı kısaca açıklayalım.

1- Hamd, Âlemlerin Rabbi Allah'adır. (Allah'a mahsusdur.)

2- O, Rahman ve Rahîmdir.

3- O, din gününün sahibidir.

4- Yalnız Sana kulluk yaparız. Yalnız Senden istiane (yardım) dileriz.

5- Bizi sırat-ı müstakîme hidayet eyle!

6- O yol ki, kendilerine nimet verdiklerinin yoludur.

7- Sapmışların ve nasipsizlerin (yolu) değil.

Bu harika reçeteyi günde kırk rekat namazda kırk kez okuyan hem de huzuru ilâhide okuyan insanda düşünce ve gönül hastalığı kalır mı?

Fatihâ her âyeti ile insan yapısına bir sihirli gerçek aşılamakta ve yapımızdaki tüm yanlışları silmektedir.

Bunları kısaca gözlersek, konuyu katiyyen mübalağa etmediğimizi göreceksiniz.

1- Hamd alemlerin Rabbı olan Allah'adır..

Fatihâ ilk cümlesi ile,

«Ey insanoğlu: Alemlerin sonsuz düzenini kuran, onu her an kontrol altında tutan (Rab Sıfatı) Allah'a hamd et. Hiç bir etkiden yılma ve korkma. Çünkü, hamd ettiğin o Allah;

2- Rahman ve Rahîmdir:

Yani, hem tüm mahlukâta merhamet ve sevgisi ile hayat vermiştir (Rahman). Hem de Hamd eden, inanan insana ayrıca, bir rahmet, sevgi ve af ile muamele eder (Rahîm). Unutmayın ki âlemlerin temel yasası, sevgi ve merhamettir.

Gerçekten de gezegenler mahreklerinde (yörüngelerinde) dönerek hamd eder. Sevgi ile (câzibe) ayakta duran atom ve çekirdeği de böyledir. Sevgi ve hamdını yitiren, yok olur. Rahman sıfatından Rahîm sıfatından cereyan almadıkça hayat yoktur, buyuruyor ve ilân ediyor.

3- O din günü'nün, mahşerin mâlikidir. Bir hesap vereceğinizi unutmayın. Onun için,

4- Yalnız Sana kulluk eder, yalnız Senden istiane dileriz. İşte bu âyet insanı dünya hayatında düştüğü tüm çıkmazlardan kurtarır.

Paraya, mevkiye, çeşitli çıkarlara kulluk etmeyen, tüm yanlışlıklardan, çıkmazlardan kesinlikle kurtulur.

Yalnız Allah'tan istiane dileyen, bir işi olmayınca ye'se düşmez. Kendi kendini yiyip bitirmez. Zorlukla karşılaşınca tüm gücü ile gayret eder ve sonucu Allah'a bırakır.

Fatihânın dördüncü âyetini okuyan tüm streslerden, bunalımlardan kurtulur. Bu âyeti günde kırk kez okuyan, hele ömür boyu bu ritmi sürdüren yani, namazı aksaksız kılan işte kurtuluşa erenlerden olur. Tüm aşırılıklardan, kötülüklerden kurtulur.

İnsanların ekonomik çıkmaz diye kendilerini mazur gösterdikleri ihtirasları aslında paraya kulluk yapmaktan doğan bir yanılgıdır.

5- Yarabbi ben gerçeği ve doğruyu (sırat-ı mustakîmi) bulamam, Sen bizi doğru yola hidayet eyle. Bir nîmet olarak bize gerçeği göster. Bunalım ve çıkmazlarda bırakma, (sapkınlar ve nasipsizler) ve Allah huzurunda günde 5 vakit, kırk kez tüm telâşlardan arınma... Namazın rükûnundaki, secdesindeki hikmetler konumuzun ötesinde.

Namaza topluca bakınca tüm hayatımıza getirdiği devamlı disiplin, ahlâk ve benzeri hatalardan kaçınma zorunluluğunu, abdest gibi daimi maddi ve manevi zindelik veren alışkanlığını da birlikte mütalâa etmeliyiz.

Felahın, mutluluğun nasıl değişmez şekilde hayatımıza girdiğini göreceksiniz.

Namaz, insanın iç dünyasına, manasına vurulan ilâhî bir damgadır ve ilk nîmetini ruh sağlığında hemen görürüz. Felâhı, mutluluğu bu noktada hissetmemek için kör olmak gerek. Eğer, bazılarında bu etkiyi görmüyorsak o ihlâssız bir gösteriş olmasındandır.

Namazın insanın fizik yapısında felâh verdiği muhakkaktır. Hatta örnektir. Çünkü Allah, onlar felâh bulmuşlardır (kurtuluş, selâmet, onma, mutluluk) buyurduğuna göre bu her cihettendir. Nasıl ki namaz kılanın tüm eklemleri selâmet bulursa, hem ruh sağlığı hem de manâsı böyle selâmet bulmuş demektir. Bugün maddeciler bile, eklemlerinin felâh bulması için namazdan başka bir tarif olamaz diyorlar. Ne yazık ki, perdeyi aralayıp, 15 asır önce verilen bu ilâhî nîmetin manâ dünyamıza sağladığı felâhı görüp, iman edemezler. Zira, iman bir nasîb, ilâhi bir hidayet meselesidir. Merkezi de, akıl değil kalptir.

23. KONU

DEVENİN SIRLARI

اَفَلَا يَنْظُرُونَ اِلَى الْاِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

''Onlar bakmazlar mı o deveye?
Nasıl yaratılmıştır?

Gâşiye Sûresi, Ayet: 17

DEVENİN SIRLARI

Sûre-i Gâşiye, ilk 16 âyetinde kâfirlerin mahşerdeki zilletini ve mü'minlere verilecek nimetleri beyan eder. 17, 18, 19 ve 20. âyetlerinde ilâhî nizamdan, Allah'ın yaratış hikmetlerinden örnekler verir. Bu örneklerin ilki devenin yaratılışıdır.

Demek ki devenin yaratılışında da ilâhî hikmetin bazı sırları gizlidir. Üstelik bu sırlar mutlaka atheist (İnkârcı) lere açık bir cevap mahiyetindedir. Yanılgılarının mahşerde suratlarına nasıl vurulacağını anlatmaktadır.

Acaba devenin hilkatindeki bu sırlar nedir? Neden deve örnek gösterilmiştir?

1- Deve evrim teorisini temelinden yalanlayan bir özelliğe sahiptir.

Şöyleki;

a) Deve, ot yiyen iri cüsseli bir hayvandır. Bu durumda deve, evrimcilerin sandığı gibi hayvanlar zincirinin bir temsilcisi olsi idi ormanlarda yaşaması gerekirdi. Tıpkı dinazorlar, mamutlar ve filler gibi. Şayet çöle düşmüş ise seleksiona uğrayıp tasfiye olması gerekirdi. Zira evrimcilere göre mamutların bulunduğu yerlerde ormanların kaybolması onların tarihdeki sayfasından silinmesine sebep oldu. Devenin varlığı, özellikle ot yiyen iri cüsseli hayvanların seleksionu ilkesini tekzip eder. Zaten Dinazor ve mamutların tasfiyesi sırf

arzın oksijen dengesi ile ilgilidir. Bu noktayı başka bir âyetin yorumunda ayrıntıları ile anlatacağım.

b) Yaşam mücadelesinde evrimcilere göre korunma gücü olmayan ayıklanır. Halbuki devenin hiç bir korunma gücü yoktur ve arslanlarla birlikte binlerce yıl çöllerde yaşar durur.

c) Devenin hazım sistemi dikenin selülozunu karbonhidrata çevirecek bir özellik taşıdığı halde diğer ot yiyenlerden farklı bir yapıya sahip değildir. Sırf bu açıdan devenin ormanlara hicreti gerekirdi.

d) Çölde yaşayan et yiyen hayvanların bir yaşam amacı var. Yani çöle düşen diğer hayvanlardan yararlanmak. Halbuki devenin bu açıdan da bir hayat gayesi yoktur. Onun çölde yiyeceği dikenden ibarettir. Evrimcilerin yeryüzündeki canlı yayılışlarına hazırladıkları «yaşam gayesi» kılıfı deve için söz konusu değildir.

Deve Allah'ın insanlara hizmet etmesi için yarattığı bir görevlidir. Çölde onun için yaşar ve yaşadığı her anda, o mana dolu gözlerini evrimcilere çevirip alay eder.

2- Devenin çok ilginç biolojik özellikleri vardır.

a) Bütün canlılar, aralarında bir vitamin transferi yapar, özellikle hayvanlar vitaminleri bitkilerden alır. Deve ise, vitaminlerini kendi imal eder.

b) Bütün hayvanlarda su molekülü 7-14 gün vücutta kalır ve yeni su molekülü bulamazsa o canlı, ölüme mahkûm olur. Radioaktif H^3 deneyleri bu gerçeği ortaya koymuştur. Halbuki devede su molekülü, 50 gün süreyle o bilemediğimiz iyonik özelliğini korumaktadır.

c) Hiç bir hayvanda olmayan bir hafıza kayıt merkezi vardır. Gördüğünü unutmaz. Geçtiği yolun haritasını çıkarır. Bu özelliği kendi hayatına bir katkı değildir. Allah sırf insanlara daha iyi hizmet etsin diye bu özelliği vermiştir.

d) İri cüssesine rağmen fevkalâde hassas ve uysaldır. Bu yaradılış hikmeti onun çöl öyküsüne çok ters düşer.

Çölde yaşayan akbaba ve çöl arslanı gibi haşin tüm hassasiyetlerden yoksun olmalıdır. Bu özelliği de Allah'ın onu insanlara hizmet için yarattığı hikmetinden bir sır olarak çağlar boyu inkârcı ve evrimcilerin suratına vurur durur.

İşte Cenab-ı Hak, Gâşiye Sûresi'nde Allah'ın hilkat hikmetlerini sıralarken;

Onlar deveye bakmazlar mı?

Nasıl yaratılmışdır?

Bu zan ile başlaması adetâ günümüz ateistlerine, evrimcilerine bir ihtardır.

Siz canlıların yaratılışlarını hayalinizden uydurma öykülere bağlıyorsunuz.

İşte, bakın deveye, onun nasıl yaratıldığına!

«Ben istediğim canlıyı istediğim gaye ile yaratırım. O canlı nice bitkilerin iştiyakı içindeyken sırf kulluğunu icra etmiş çöl hayatına seve seve razı oluyor,» buyuruyor.

Devenin hilkatından örnek verilmesi bir yandan da devenin temsil ettiği uzun yolculuğun hayat öyküsüne benzemesindendir.

Devenin bunca meziyetleri arasında iki tane önemli moral özelliği vardır:

a. Sabrı: Tüm hayvanlar arasında sabır özelliği yalnız devede vardır. Ayet-i Kerime'nin Cennet bölümünden sonra hemen deveyi örnek vermesindeki hikmet sabır sırrının önemini vurgulamaktır.

b. Devenin ikinci özelliği, güzel sese meftun oluşudur. Deve, gerek çevreden gelen, gerek insandan gelen güzel sese tutkundur.

Devenin, sabır, tahammül, hafıza, güzel sese âşinalık gibi hayvansal hilkatini aşan hususiyetlerini onun kulluktaki sıhhatına ve insan oğluna hizmetine karşılık Cenab-ı Hak lûtfetmiştir.

İslâmda bütün mahlûkât, özellikle canlılar âdeta insana hizmet için yaratılmışlardır.

Biyolojide garip, anlaşılması güç moleküler bir ceryan (akış) vardır. Sanki biyolojik olaylar, atomdan moleküle, oradan canlı yapı taşı DNA' ya doğru belli bir hedefe gider gibi çaba içindedir. Bu hikmete maddeci biologlar bir türlü mana verememişlerdir.

Dünyamızdaki canlılar adeta moleküller üzerinde öyle ince bir sanat işlerler ki, dokunan halı atomdan insana koşan bir gayeyi temsil eder. Devenin insana hizmet gayesinin özünde bu temel biyoloji hikmeti yattığı için bu konuyu biraz açmak istiyorum.

Meselâ bir elmayı ele alalım: Ondaki C vitamini, insanın günlük ihtiyacı kadardır. Onu korumak için, elma, terkibindeki meyve asitleri karbonat iyonları ile dengelenir. Ayrıca insan için çok gerekli olan 2 değeri demir yine insanın günlük ihtiyacı oranındadır. Elmanın terkibindeki tüm bu maddelerin elmanın kendisi ile, nesli ile bir ilgisi yoktur. Üstelik elma bu terkipte olmasa, yalnız içinde meyve şekeri bulundurması nedeni ile biz onu yine yetiştirirdik.

Bal konusunda da aynı gerçekleri görürüz.

Yine süt veren pek çok cins hayvanın, yavrusunun ihtiyacından 3-30 kat fazla süt saldığı bilinmektedir.

Daha ilginci, bir çok mikrobun yarış yaparcasına insanoğluna verdiği hizmettir. Bağırsaklarımızdaki milyarlarca mikrop bize çeşitli enzim ve vitamin hazırlar. Yoğurt, peynir, ekmek gibi hayati besinlerimiz yalnız ve yalnız insanoğluna hizmet için mikroplarca hazırlanır.

Zira yoğurt bakterileri, insanoğluna hazırladığı fermeent ve vitaminleri öyle çok imal eder ki sonunda kendi hayatı söner.

İşte, yüce kitabımız, devenin yaratılış sırrına işaret buyururken türlü hikmetleri kastetmekte ve ilâhî nimetlerden insanoğlunun yararlanırken bir yandan da gafletten uyanmaları için onların dikkatini çekmektedir.

Ey insanoğlu, deve kendi hayatını yaşasa ormanlara göç edecekti. Halbuki size hizmet için o, çöl meşakkatini çekiyor. İri cüssesine rağmen munis ve muti kisvesine bürünüyor.

Ya siz Rabbınızın emrine nasıl uymazsınız.

O, hayvan haliyle sabrın timsali, ya siz neden ısyan halindesiniz?

24. KONU

EVRENİN SAHİFELERİ

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ
كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ

"O gün ki: Biz semayı, kitapların sahifesini
dürüp büker gibi düreceğiz. İlk yaratılışta nasıl
başladıysak (nasıl sahife sahife açtıysak) üzerimize
bir vaat olarak yine onu iade edeceğiz.
Gerçek failler biziz. Doğrusu biz yaparız."

Enbiya Sûresi, Ayet: 104

EVRENİN SAHİFELERİ

Kur'an âyetleri içerisinde kavranması en güç olan âyetlerden biri de, evrenin semalarını kitabın sayfalarına benzeten bu âyettir. Burada evren deyimini kullanmaktan maksadımız, maddesel evrendir. Çünkü, maddesel evren, semalarla sembolize edilir.

Acaba, âyet-i kerime, semaların katlarını neden kitap sahifelerine benzetmiştir.

Şüphesiz bu misalin birçok hikmetleri vardır. Bu hikmetleri şöyle özetleyebiliriz:

a) Takdirin, sema mekânlarının kaderini, levh-i mahfuza sayfa sayfa koydu. Sayfalar elbette bir kompitür bandı gibi değişmez nizamın kaydıdır.

b) Semalar arasındaki manyetik gerilimler ve farklar, sahifelere benzetilmektedir. Her bir mekân, kendi koşulları içinde ayrı bir ilâhî sistemi teşkil ediyor.

c) Sema mekânları ve katları bir kitabın sahifeleri gibi açılan kapanan ilâhî bir nizama sahipdir. Mesafelerin artırılması ya da azaltılıp kaldırılması, takdir-i ilâhînin bir hükmünden ibarettir.

d) Ayet, semanın ve madde mekânlarının yaratılmasını, bir kitabın açılmasına, kıyameti, bu var oluşun, kitabın kapanıp dürülmesine benzeterek maddesel oluşa ait çok önemli bir fizik gerçeği vurguluyor. Mesafeler...

Demek ki maddesel oluşlar, bir kitabın sayfalarının açılması gibi belli mesafelerde mekân gerilimleridir.

İşte âyetin yorumuna bu noktadan girmek istiyoruz. Acaba maddesel oluş, nasıl bir fizik olayıdır?

Göreceksiniz ki maddesel varlık, belli bir mesafede mekân tutmaktır. Ayetin mucize hikmetine bakın ki bu tarifi bir kitabın sahifelerinin açılmasına benzetiyor.

Ayetin ikinci cümlesinde *«Tıpkı ilk yarattığımızda olduğu gibi»* tanımı, bu gerçeği vurgular. Şimdi bazı örnekler sunalım:

1- Herhangi bir gezegen nasıl var olur? Kendi cazibe merkezinden belli bir mesafe ötede mekân tutarak değil mi? Dönerek bu mekânı koruma çabasını sürdürerek değil mi? Bizzat dünyamız da bu fiziki gerçeğe uyarak varlığını sürdürmüyor mu?

İşte bir kitabın açılan sayfası gibi belli bir mesafede belli bir mekânı tutma.

2- Atom nasıl vardır? Çekirdeğin cazibe merkezinden elektronların belli uzaklıkta mekân tutması sayesinde oluşan bir sistem değil midir?

3- Maddenin aslı kabul edilen kvant dalgacığı nedir?

Kudretin, empuls dediğimiz etkisinin, mekân içinde bir kanal seçimi yani bir mekâncık parçasına yerleşmesi Kvantı temsil etmektedir. Onun dalga titreşimi tıpkı bir kitabın sayfasının açılması gibi belli mesafeler kazanmasıdır. Belli mesafelerde etki gidip geldikçe bir kvant yani madde oluşumu meydana gelir.

Şu halde maddesel varlıklar, semaların temsil ettiği madde evreni manyetik gerilim kuşaklarında mesafeler kazanma, bir kitap gibi açılma demektir.

İlâhî irade, mesafelere paydos derse kitap kapanır, madde biter.

Yine, kudreti ilâhî dilerse yeni mesafelerde yeniden oluşlar doğar.

İşte kavramı çok güç olan bu âyet-i kerime, çevresindeki farkedilmez bu ilâhî fizik gerçeği gözler önüne seriyor.

Şimdi âyetin toplu yorumuna yeniden göz atalım.

İnsanların kıyamet gününe inanmakta gösterdikleri tereddütlere karşı bu âyet, çok derin hikmetlerle dolu bir kesin hüküm getiriyor. Kıyamet, maddesel evrenin tümünün ya da bir kısmının şekil değiştirmesidir. Bu konuda Kur'an'da pek çok örnek ve anlatımlar vardır. Bu âyetlerden anlıyoruz ki kıyametin ilk fazı, dönemi tam bir yıkım, yok olup dağılma halidir.

Sonra bizler yeni bir mekâna yansıtılacağız. Bu âyet genel tanımdaki dağılıp yıkılmanın, o akıl almaz değişmenin matematik ve fizik bir gerçeğini getirmektedir.

Mesafelerin kaldırılıp, mekânların birbirine kavuşturulacağını bir kitabın dürülen sahifelerine benzetiyor.

Yaratılışı ise, mekânların farklı mesafeler kazanması şeklinde tanımlayarak açılan kitaba benzetiyor. Bu benzetişte ilâhî takdirin her bir mekânı, bir kitabın sayfalarına örnek sayıyor. Alemler, yüce yaratıcının önünde duran bir kitap gibi iç içe mekânlardan kuruludur.

O, isterse mesafelere mecal verir. Kat kat âlemler, semalar doğar. Dilerse, mesafeleri çeker , mekânlar başka bir sayfaya döner.

Bu âyette önemli bir kavram da cennet-cehennem içindir. Özellikle günümüz insanı cennet ve cehennemi evrenin bir köşesinde bir galakside arama hevesindedir. Halbuki bu âyet-i kerime, kitabın sahifeleri örneği ile cennet ve cehennem'in evren kitabında başka bir sayfada olduğunu bildiriyor. O, bizim mekânımızdan çok uzaklarda değildir, yakın da değildir. O başka bir sayfadadır. Allah, o sayfayı açınca aramızda mekân farkı ve mesafe kalmaz.

25. KONU

İNSANIN VE HZ. ADEM'İN YARATILIŞI

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ
ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

''Allah nezdinde Isa'nın durumu,
Adem'in durumu gibidir. Allah onu topraktan yarattı.
Sonra ona ''Ol'' dedi ve oluverdi.''

Al-i İmrân Sûresi, Ayet: 59

İNSANIN VE HZ. ADEM'İN YARATILIŞI

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Adem'in yaratılışı ile ilgili 14 âyette açıklama vardır. Kur'an'dan önceki semavi kitaplar da Adem'in topraktan yaratıldığını açıklar.

Ancak Kur'an bu yaratılışa net açıklamalar getirmektedir. İşte biz, bu âyetlerin yorumunu yapacağız.

«Andolsun biz insanı çamurdan bir özden yarattık.» (5) Mü'minûn; (23): 12

«O (Allah) her şeyi güzel yaratmış ilk başta insanı çamurdan yaratmıştır.» Secde; (32): 7

«... Biz kendilerini yapışkan cıvık bir çamurdan yarattık.» Sâffât; (37): 11

«Rabbin meleklere demişti ki: "Ben muhakkak çamurdan bir insan yaratacağım. Onu tamamlayıp içine de ruhumdan ruhunu da üfürdüğüm zaman derhal ona secdeye kapanın.» Sâd (38): 71-72

«Allah, insanı pişmiş çamura benzeyen bir balçıkdan yarattı.» Rahmân; (55): 14

«Allah sizi yerden bitirir gibi yetiştirmiştir.» Nûh; (71): 17

Hz. Adem'in dolayısı ile insanın yaradılışına ait Kur'an hükümlerinden önce genel bir tanım çıkaralım. Sonra konuyu bilimsel alanda en ince ayrıntılarına kadar tartışıp, açıklayalım.

Bu yedi âyetten çıkan toplu hüküm nedir?

a) Hz. Adem, çamurdan ilâhî irade ile yaratılmış, «ol» demiş, olmuştur.

b) Hz. Adem, Hz. İsa'nın babasının olmayışı gibi kesin olarak bir canlıdan gelişmiş değildir.

c) O çamur, balçık çamuruna benzer, yapışkan cıvık bir çamurdur.

d) Allah çamurdan bedeni yarattıktan sonra Hz. Adem'e ruhundan nefhetmiş, üflemiştir (ruhî iletişim yapmıştır).

Yine bu âyetlerden çıkan bir toplu hüküm, Hz. Adem dolayısı ile insan, başka bir canlıdan gelmiş, gelişmiş değildir. Bir tekâmül geçirmiş değildir. «Ol» demiş ve oluvermiştir.

Gerçekte yukarda sıraladığımız âyetler Hz. Adem'in yaratılışında büyük bilimsel gerçekleri ilân etmektedir. Ne var ki günümüzde insanların beyni EVRİM masalı ile yıkanmıştır. Önce bu evrim masalının iç yüzünü açıklayacağız. Zira, zihinlerde evrim masalından izler kaldıkça, ne insan gerçeği anlaşılır, ne de Kur'an'a iman tamamlanmış olur.

Nedir Evrim Masalı?

Yüzyıl kadar önce papaz okulu mezunu tıp ve biyoloji ile ilgisi olmayan DARWİN insanların, tek hücreli mikroptan gelişen hayvanlardan biri olduğunu ve maymunlardan gelişerek meydana çıktığını iddia etti. Sonradan birçok bilim adamı onun peşine takıldı ve ortaya evrim denilen bir masal çıktı. Yıllarca bu düşünce bir bilimsel gerçek gibi tüm okullarda okutuldu. Bakın günümüz bilim adamlarından Prof. Dr. DUANC GİSH ne diyor.

Evrim; (yani insanın bir hayvandan geliştiği) hiç bilimsel kanıtı olmayan felsefî bir düşüncedir. En hararetli evrimci biyoloji profosörü RB Goldchimit, *«evrim konusunda hiç bir kesin bilimsel kanıt yoktur. O, bir düşünce tarzıdır.»* diyor.

Oxford sözlüğü *«bir konunun bilimsel teori olması için genel kanunlar çerçevesinde gözlenmiş gerçekleri taşıması gerekir.»* diyor.

En İlerici Evrimciler:

Prof. Goldchimit, Prof. Macheth, evrimin hiç bir bilimsel kanıtı yok diyorlar. İşte yarı cahillerin bilimsel gerçek diye geveledikleri evrim faraziyesinin iç yüzü budur. Evrimcilerin kitaplara koyduğu resimler, tümü ile uydurmadır. Bu ana gerçeklere rağmen evrimcilerin ve sandıkları bazı biyolojik olayların iç yüzünü açıklamak istiyorum. Ta ki bu âyet yorumları ile okuyanlarda onlara karşı en ufak bir taviz kapısı kalmasın.

1- Evrimciler, hücreleri eski tanımları içinde ilkel-gelişmiş diye ayrıma tâbi tutarlar. Halbuki 1955 den sonra anlaşıldı ki, hücrelerin yapısı % 99 oranında birbirinin aynıdır. Kimyasal yapı taşı olan DNA ise tüm hücrelerde %100 aynıdır. Hücreler arasındaki fark matematik programlarındadır. Yani ot hücresi, oksijen işlemeye göre ayarlanmış; safra yapan hücre, safra yapmaya göre ayarlanmıştır.

Matematik programın, ilkel ya da gelişmişi olmaz ki, evrim, yani gelişip, mükemmelleşme olsun. Evrimciler önce hücre ile matematik programları arasındaki ilgiyi öğrensin.

2- Evrimcilere göre günümüzde evrimin gözlenememesinin nedeni evrimin çok yavaş olduğu milyonlarca yılda meydana geldiğidir. Halbuki 1965 yılında İzlanda yanında depremlerle yeni bir ada doğmuş (Surtsey), bu adada tam bir yılda yüzbinlerce tür böcek ve bitki ortaya çıkmıştır. Nereden nasıl geldiği de hâlâ anlaşılamamıştır.

3- Evrimcilere göre evrim, mutasyon olayı ile yani, genlerin istidatlarının değişmesi ile meydana gelmiştir. Bu iddia, tam manası ile gerçeği saptırmadır. Mutasyonu keşfeden Müllerin deneyinde de gen değişmesi yok, gen imhası vardır. Ondan sonraki mutasyon deneyleri de aynı mahiyettedir. İstidatlar değişmez imha olur. Bunun sonucu ya kanserli hücre veya ölüm meydana gelir ya da eksilen istidatla daha zayıf canlı oluşur. (Müllerin yeşil gözlü sineği). Şimdiye

kadar yapılan milyonlarca deneye rağmen bir canlıdan mutasyonla çok yakın benzeri bir canlı elde edilmiş değildir. Halbuki kemik iliğinde saniyede milyonlarca farklı hücreler bir ana hücreden imal edilmektedir.

4- Evrimciler, insanla maymun arası iskeletler bulunduğunu iddia ederler. Bunlardan en meşhuru Pithdown Mann'ın sahteliği Radioaktif deneylerle isbat edilmiş ve Britich Museum'dan çöpe atılmıştır

Kaldı ki maymunun beyin ağırlığı 130 gr. insanın 1350 gramdır. Evrimcilere göre arada on farklı canlı olması gerekir ki bunlardan hiç birisinin sağ kalmaması mümkün değildir.

Evrimcilere sorumuz: Maymun hâlâ tüm türleri ile yaşıyor da; aradaki bu on tür insan-maymun arası canlılar nerede?

5- Evrimciler işi o kadar ileri götürdüler ki insanın apandis bağırsağını işe yaramaz evrim artığı ilan ettiler. Halbuki apandis bağırsağı vücuda en çok görevi olan organlardan biridir. Alt karnın bademciğidir. Bağırsak salgısı salar ve bağırsak mikroplarının tür ve miktarlarını tanzim eder.

İnsan vücudunda yararsız organ yoktur. Hatta her organın en az bir kaç görevi vardır.

6- Evrim Amacı Sorunu: Evrimciler hem Allah'a inanmaz, hem de evrime bir amaç arar: İlkel canlılardan, onlarca yücelmiş canlılara zincirleme bir kompleksifikasiyon (mükemmelleşme) varsayarlar. Halbuki bu tarz bir yücelme kabul etmek indî, subjektiftir. Mükemmelleşme nedir? Meselâ: Kelebek kanadı renk dekoru bakımından en zirvededir. Elektronik cihazları bakımından zirvedeki hayvan, yarasadır.

Savaşçılık açısından en gelişmiş hayvan, karıncadan küçük termit böcekleridir.

Beyin ağırlığı açısından en gelişmiş hafızalı canlı, yunus balığıdır.

Yarasalar, radarla çalışan müthiş bir görme sistemine mâliktir.

Termit böceklerinin kullandığı silahlar 100 derecede kaynayan zehirlerdir. Kendi ortamındaki her canlıyı öldürür. Peki kim kime doğru yücelmiştir? Bir maymun termit böceğinden de geri bir canlıdır.

7- Evrimciler yaşama uyamayan canlıların ayıklandığını savunurlar. Örnek olarak Dinazorları gösterirler. Halbuki bir milyona varan canlı türleri arasında nesli yok olan canlılar yüzü geçmez. Bunların yok oluş nedenini önceki âyetlerde açıklamıştık. Asıl önemlisi hayatı çok zor olan canlıların miyonlarca yıldır yaşadığı gerçeğidir.

Bunlar arasında üç önemli örnek vermek istiyorum.

a) Kör balıklar: Görme sisteminden yoksun bir balık, okyanusun derinliklerinde yaşar, aynı bölgede sonarik sistemle (ses titreşimleri ile çalışan sistem) yaşayan balık ve elektrikle gören balıklar da yaşar. Eğer iş evrimcilerin söylediği gibi olsaydı, kör balık diğer iki balık tarafından tasfiye olacaktı. Halbuki bu üç balık milyonlarca yıldır bir arada yaşar durur.

b) Kör yılan, aslında bir tür kertenkeledir. Ayakları olmadığı için hayat bu hayvan için çok zordur. Bu hayvan da milyonlarca yıldır yaşar. Ne yok olur, ne kertenkeleye dönüşür. Nerede evrim masalının ilkeleri?

c) Bir tür Avusturalya kirpisi yavrusunu karnında kanguru gibi taşır. Niye mutasyona uğrayıp, karnına batan dikenlerden kurtularak diğer kirpiler gibi rahata çıkmaz?

Allah öyle istemiştir, o hayata ve kulluğa razıdır. Evrimci bu sırrı hiç bir zaman anlayamaz. O kör bir mantığın girdabındadır.

Ayıklama (seleksion) diye bir olay yoktur. Allah namütenâhi canlı sergisini her türü ile yaratmıştır.

8- Türlerin Sonsuzluğu: Eğer evrimcilerin düşüncesi doğru olsa idi amipten itibaren her cins hayvandan bir ge-

lişme olacak ve bir zincir gibi tek türler meydana gelecekti. Yani amipten sonra tek tip bir solucan, tek tip bir balık ya da böcek, tek tip bir kuş oluşacaktı. Bilemediniz, bir kaç tür olacaktı. Halbuki böcek ve benzeri canlıların yüzbinden fazla türü mevcuttur. Hiç böyle gelişme evrimi olur mu?

Üstelik her hayvan türünde akla gelen gelmeyen bütün şekiller sergilenmiştir. Adetâ geometride, biolojide kaç çeşit ihtimal varsa o kadar canlı türü doğmuştur.

Renklerin tüm çeşitleri kelebek kanatlarında onbinin üstünde resim çizmiştir.

Ayrıca her türün büyük ve küçük cüsseleri vardır. Kertenkele ile timsah, kedi ile aslan, kobayla domuz gibi. Eğer bir evrim olsa, bir canlının tek bir yönde gelişmesi gerekirdi. Halbuki; Allah pek çok canlının sonsuz türünden adetâ bir sergi yaratmıştır.

9- Evrimin çeşitli bilimler açısından imkânsızlığı son yıllarda kesin olarak ortaya çıkmıştır.

a) Fizikte evrim olamaz. Hidrojenden kesinlikle daha ağır atomlar kurulamaz. Zira 2 ya da 4 hidrojenden helyum kurmaya kalksanız korkunç bir nükleer bomba olur. Tüm çevre enerjiye döner. (Güneşin artan enerjisi gibi.)

b) Matematik olarak evrim imkânsızdır. Bir amipten bir solucanın olması için genetik kartlarda $39x10^{20}$ tekrar lâzımdır (10 trilyon sene).

Maymundan bir üst gelişme olması için denenmesi gereken genetik kart değişimi için 3×10^{20} ihtimal lâzım ki bunun matematik değeri otuz defa trilyon kere trilyon sözcüğünü yan yana getirmeniz gerekir.

Bu demektir ki evrim matematik olarak mümkün değildir.

c) Biyolojik açıdan evrim olamaz. Şimdiye kadar hiç bir kromozom daha bilimsel yönü ile hiç bir SİSTRON'a değiştirilememiştir. Bir tek örnek yoktur ki canlıların herhangi birinde bu genetik değişme yapılabilsin. Çünkü canlıların ya-

pısının şifresi olan genler çok özel korunma sistemine sahiptir. Böyle olmasa dünya acayip canlılarla doluverirdi. Şu halde biyolojik açıdan evrim imkânsızdır. HERİBER NİLSON'nun dediği gibi, türler değişmeyen, değişmesi imkânsız tiplerdir.

Prof. Max Westenhofer yaptığı araştırmada balıkların, kuşların, sürüngenlerin ve memelilerin aynı anda ortaya çıktığını kanıtlamıştır. Prof. De. Wasman'ın Cava Adamı uydurması bilime tecavüzdür, diyor. (Güya ilkel insan uydurma fosili) Prof. Cish de "Cava insanı" diye adlandırdıkları ilkel insan iskeletinin tamamen yapma olduğu ve bir tek diş fosiline dayanarak sun'i bir iskelet yapıldığını bütün bilim dünyasına açıklamıştır.

Evrimin kasıtlı bir aldatmaca olduğunu ve toplumları perişan eden sapkın inançlara zemin teşkil ettiğini hatırdan çıkarmayınız. Bu konuda meraklı olanlar şu kaynaklara baksınlar:

1- Moore: John in the chistian Feb. 13, 1972

2- Gish, Duane T: «Evolution the fossil sayno»

3- Gish Duane T: «Have you been Brain washed»

4- Morris Henry: «Scentıfic Cresionizm»

5- Block Walter: «Evolution by orderley lawe (Sciene -164)

6- Blum Of Times: ARRW and EVOLUTİON (Princeton University Prese)

7- Chromoson and ce Lülar Radio sensititivity (SPARROW)

8- Heribert-Nilson N. Lund University Sweden Synthotiche Artubulding

9- George T. Neville: «Fossils in evolutinary perspective» science progress 48

10- N. Macheth: American Biology Theacher.

Evrimin bilimsel yanı olmadğına dair daha çok söylenecek söz var. Ancak konuyu burada kesiyorum. Yıkanmış

beyinlerde hâlâ evrime dair bilimsel bir tereddüdü olan okuyucum varsa, yazsın. Gerekli cevabı kendilerine iletelim.

Yahudi ve hristiyan bilim adamlarının en ünlüleri evrime inanmazlar. Fakat, bu şaşırtmaca oyununa seyirci kalırlar.

Gerçek odur ki, evrim diye bilimsel bir şey yoktur. O hayal felsefesi bir faraziyedir. Yani, insanların menşeine dair ilim adına söylenen yalanlar gerçek dışıdır. Bugün için insanların menşeini gösteren hiç bir bilimsel teori ve kanıt yoktur.

O halde insanların menşei nedir?

Bu sorunun cevabını, Kur'an âyetleri ile cevaplayacağız.

Allah, Hz. Ademi özel bir çamurdan yarattığını bildiriyor. Bu çamur yapışkan öz bir balçıktır. Ne var ki insanın yaratıldığı toprağın çok özel bir bileşim sayılmasına yine yukarıda örnek aldığım âyetler müsaade etmez. Zira, yüce Allah :

«Onu, topraktan yarattı sonra ona «ol» dedi ve oluverdi.» Secde; (32): 7

Eğer, Hz. Adem'in yaratıldığı toprak çok özel bir biyolojik vasıf taşısa idi, "Allah 'ol' dedi ve oluverdi" emri belirtilmezdi. O toprak biyolojik bir sonucu otomatik tevhit ederdi. Ancak diğer âyetlerde bu toprakta belli ve sınırlı bir özelliğe işaret edilmektedir. Onun balçık kıvamlı, cıvık ve yapışkan bir toprak olduğunu tanımlamaktadır. Acaba yüce yaratıcı Kur'an'da Adem'in toprağına dair bu özellikleri neden bildirmiştir? Bunu, yüz yıl önce bilmek mümkün değildi. Halbuki bugün, bu tarz bir toprağın özelliğini çok iyi kavrıyoruz. Balçık ve yapışkan kıvamdaki toprakta azot ve karbon molekülleri eksi değerlidir. Yani (C-4 ve N-3). Acaba bu özelliğin sırrı nedir?

Toprakta doğal olarak bulunan oksijen fosfor ve hidrojen eksi değerli karbon ve azotla birleşerek insanın beden yapısını kurabilir. İşte yukardaki 3 âyetin hikmeti bu sırrı taşımaktadır. Peki eksi değerli azot ve karbon topraktaki Hidrojen,

oksijen ve fosforla birleşerek hangi şartlarda bir beden inşa edebilir?

Bu, her madde, kendi kendine ve her türlü yardım edici koşullarda sağlansa hücre yapamaz. Dolayısı ile beden de inşa edemez. Peki ne lâzım?

Bu maddeleri uygun mesafelerde belli açılarla programlayacak matematik bir yargı gerekir. İşte Allah, bu gerçeği anlatmak için o balçığa «ol» dedim buyuruyor. Cenab-ı Hakk'ın «ol» demesi Kur'an'ın çeşitli âyetlerinde bildirilen levh-i mahfuzun bir matematik program şifresidir.

Allah, Ademin bedeninin yaratılışında iki önemli bilimsel gerçeği bildiriyor.

a) Eksi değerle azot ve karbon taşıyan toprak.

b) Matematik bir program emri.

Bu matematik program, çok ilginç bir sırdır.

Daha önceki bahislerde canlıların temel maddesi olan DNA molekülünden bahsetmiştim. Bu molekül, yukarda tarif ettiğim eksi azot ve karbonla fosfor hidrojen ve oksijenden kuruludur. Tüm canlıların karakteri bu DNA şeritlerine verilen matematik bir programdan ibarettir. Bu akıl almaz matematik değer ise, ancak Allah'ın «ol» emri ile yürüyebilir.

Nitekim Ademin meni hücresine tüm insanların bedensel karakterleri toplu bir program halinde verilmiştir. Havva'nın Adem'den yaratılması da bu hikmetin ayrı bir bilimsel mûcizesidir. Yoksa, Allah çamurdan hem Ademi hem Havva'yı yarattım derdi. Bu genetik incelik Hz. İsa'nın yaratılmasında tersine tekrar edilmiştir. İşte Ali imran Sûresi'nin 59. âyeti bu hikmeti özellikle belirterek hilkatın bu genetik ve biyolojik mûcizesini dile getiriyor. İlim budur. Yoksa yalancı resimlerle uydurulmuş iskeletlerle kâinatın göz bebeği insana maymundan ced aramak akıl karşısında sadece gülünç bir sahteliktir.

Allah Hz. Adem'in yaratılışındaki bu biyolojik mûcizeleri

Kur'an'da açıklarken (11) onun ne güzel bir hilkat olduğunu bir kez daha vurgulamaktadır.

Ancak , Hz. Adem'in yaratılışında Allah çok önemli bir gerçeği bildirmektedir.

İnsan çamurdan yaratılmış bir bedenden ibaret değildir.

Ben o bedene, ruhumdan nefhettim, buyuruyor. Bu ilâhî emirle hem insanın manevi değerini bildiriyor hem de, insanın maddeden.ibaret olmadığını dile getiriyor.

İşte Hz. Ademin daha doğrusu, insanın tanım ve gerçeği bu noktadadır. İnsan: Maddesel yanı topraktan programlanan beden, Allah'ın nefhettiği, ışınladığı, iletişimle eklediği, ceryan verdiği ruhdan ibarettir. Bunlar ayrılınca ölüm meydana gelir.

Ruh konusuna ilerideki âyetlerde değineceğim. Beden, maddeden moleküllerden kurulu bir matematik sistemidir. Özellikle genetik şifreleri tam manası ile muhteşem bir kompitür sistemidir. Bir santim mesafenin on milyonda biri kadar minik bir noktaya tırnakların biçiminden yüzümüdeki benin yerine kadar her karakter kaydedilmiştir. Hem de on milyar insanda on milyar farklı parmak izi inceliği ile. İşte Kudret-i İlâhî'nin hilkat sırrı budur.

26. KONU

DÜNYANIN ELİPSOİD YA DA KÜRE ŞEKLİNDE OLUŞU

وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذٰلِكَ دَحٰيهَا

"Sonra arzı söbüleştirdi
(Deve kuşu yumurtası şekli verdi)."

NÂZİÂT SÛRESİ, AYET: 30

DÜNYANIN ELİPSOİT YA DA KÜRE ŞEKLİNDE OLUŞU

Bilindiği gibi bu âyete eski tefsirlerin çoğunda *«arzı yayıp döşedi»* şeklinde meal verilmiştir.

Merhum H.B. ÇANTAY ile İstanbul İlahiyat Fakültesi Öğretim üyelerinden Sayın Dr. Ali ÖZEK başkanlığında hazırlanan tefsirde ise bu âyete yukarda takdim ettiğimiz şekilde manâ verilmiştir.

Meal farkının nedeni (دحى) DEHA kelimesinin anlam kavramından gelmektedir. Kelimenin Arab etimolojisinde birçok muştakları Devekuşu ile ilgili dilcikleri oluşturmaktadır.

Bir kaç örnek verirsek:

(الادحى) El udhiyyu, devekuşu yuvası, (الادحوة) El udhuvvet, devekuşu yumurtası mahalli.

(تداحيا) tedahiyyen: Taşı çukura düşürmek. Ünlü dil bilgini aziz hemşehrim Mustafa bin ŞEMSETTİN, lügatı olan Ahderide.(S. 380)

(مدحى) deve kuşu yumurtasının çukuru olarak verdikten sonra.

Beyzavi de (دحى) kelimesinde söbü ve yuvarlak manası arar. Ancak bu kelimeye (دحى) ve (دحو) döşemek manası asıl değil, lâzım olarak verilmektedir.

15 asır önce (دحى) kelimesine deve kuşunun yumurtası anlamına söbüleşme elipsoit anlamı vermek im-

kânı olmadığından bu kelimeye daha çok (دحى) DAHV'a kıyasla döşemek anlamı verilmiştir.

Kelimenin asıl manası, devekuşu yumurtasıdır. Arapça etimoloji kuralı gereğince tüm lügatler (مدحى) medha'ya devekuşu yumurtası çukuru demişlerdir. Mim kalkınca deha'ya bazıları deve kuşu yumurtası dememiş (دحو) Dehav'a kıyasla döşeme yayma demişdir. Bu kavram şüphesiz arzın yuvarlaklığını bilmezlikten gelmektir.

Ancak unutmamak gerekir ki, bir âyete yayma döşeme şeklinde mana verenler de tümü ile yanılmış değildir. İkinci derece bir manadır ve makbuldür.

Ancak bize göre âyet, *«ve sonra arza deve kuşu yumurtası şekli verdik,»* anlamı taşımaktadır.

Yoruma geçmeden önce bir noktayı daha belirtmek istiyorum. Asırlar önce gelmiş ünlü müfessirler Beyzavi, Razi, Ebu's-Suud, Medarik arzın yaratıldığında oturulmaz olduğunu, ateşin harareti nedeniyle canlıya uygun olmadığını ellerinde hiç bir bilimsel döküman yokken sırf Kur'an ilmine dayanarak bildirmişlerdir. Kur'an'a böylesine vukufiyetlerini hayranlıkla karşılamamak mümkün değildir.

Ayetin arzı, elips bir küreye benzeten hikmetine gelince;

a) Tüm canlı yumurtalar arasında küreye en yakın yumurta devekuşu yumurtasıdır.

b) Arzın kuzey-güney çapındaki nisbi farkı, (ekvator kutbuna göre daha kısa oluşu) ona elipsoit bir yapı kazandırmıştır. Ekvator yarı çapı, 6378 km, kutup yarı çapı, 6356 km.

c) Ayet açıkça arzın Küresel yapısını net bir şekilde dile getirmektedir. Üstelik bu şekli alışını yaratılışın ilk menzilinden sonra varsaymaktadır. Böylece, arzın ilk yaratılışındaki enerjiden maddeye dönüş halini ayrıca şekilsizlikle tanımlamış olmaktadır. Arzın güneşten koptuğu veya güneşle birlikte bir bulut su içinde yoğunlaştığı şeklinde iki görüş vardır.

(Astrofizikte). Her iki görüş de, arzın ilk yaratıldığı (arz olarak var olduğu an) henüz belirli şekil almadığı, sonradan elipsoit bir biçim kazandığı gerçeğini kabul etmektedir.

Şu halde bu âyet, arzın yuvarlaklığını daha bilimsel anlamda söbü (elipsoit) yapısını açıkca bildirmektedir.

Burada önemli bir noktaya değinmek isterim. Diğer semavi kitaplar, hükümleri ve ibadet emirleri ile devrinin insanlarına hitap etmiştir. Şüphesiz bilimsel tanımlar da o devrin idrakine göre emrolmuştur. Buna rağmen o kitapların birçok hükümleri de Kur'an kanalı ile hâlâ geçerliğini korumaktadır.

Ancak Kur'an'ın tüm semavi kitaplardan önemli farkı; onun hükümlerinin sonsuza dek geçerliğini sürdüreceği gerçeğidir. Bu cihet Kur'an'ın ilâhî kompitür sisteminin bilgi hazinesi demek olan Levh-i Mahfuz'u temsil etme hususiyetinden doğmaktadır. Onun içindir ki Kur'an, zamanından asırlar ötesinin tüm bilimsel gerçeklerini kavrayan mûcizevî bir özelliğe sahiptir.

Kur'an âyetlerinde arzın böylece yuvarlak oluşu ve sekizinci ayette (s. 60) değindiğim gibi arzın döndüğünün beyanı İslâm'a dil uzatanlara gerçekten pek güzel bir cevaptır. Öyle aydıncıklar türemiştir ki din adamlarının hâlâ arzın düz olduğunu zannettikleri evhamındadırlar.

Önemli bir cihet bu âyetin Nâziât Sûresi içinde verilmiş olmasındadır. Zira bu sûre pek çok yaratılış anlamlarını açıklayan bir sûredir. Ayrıca sûrenin 28-32. âyetleri, arzın yaratılışını özetlemektedir. Nitekim 31'inci âyet arzın söbü şeklini aldıktan sonra sıra ile suyun verildiğini sonra da ilk bitkisel örtü olan meraların sıra ile yaratıldığını bildirmektedir.

Zira jeofizik konsepsiyonlar aynen bu sırayı kabul etmektedir. Arz söbü küresel şeklini aldıktan sonra su yapısı teşekkül etmiş, denizler hasıl olmuştur. Daha sonra da bitki örtüsü ortaya çıkmıştır.

Ayet bu âhenk içerisinde değerlendirilince kesin ve mûcizevi hikmeti daha iyi anlaşılır.

27. KONU

SAMED SIRRI

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ﴿١﴾ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ

''1- De ki, O Allah birdir.
2- Allah Sameddir. (Her şey bekâsını ve varlığını O'na borçludur). Her şey O'na muhtaçtır. O, hiç bir şeye muhtaç değildir. Her şeyin baş vuracağı, yardım dileyeceği tek varlık O'dur.
3- Kendisi doğurmamıştır ve (başkası tarafından) doğurulmamıştır.
4- Hiç bir şey O'nun dengi olmamıştır.''

İHLÂS SÛRESİ, AYET: 2

SAMED SIRRI

Kur'an âyetleri, İslâmdan evvel büyük yaratıcı hakkındaki tüm yanlış yargıları siler. Allah'ın yüce varlığını ve nasıl kavranması gerektiğini net bir şekilde açıklar.

Allah kavramına bilimsel olarak en önemli yaklaşımlarından biri samed sırrıdır. Sûre-i İhlâs'ın ikinci âyetinde bildirilen bu hikmet, günümüz bilimleri açısından fevkalâde önemlidir.

Önce samed kavramını dil açısından öğrenelim. Samed, dil açısından üç anlam taşır.

a) Eksiksiz, som, yekpâre.

b) Ezel ve ebedi kavrayan sonsuz güç.

c) Yenilmez yüce güç,

d) Hadislere dayanan ve tüm tefsirlerde verilen mana ise, her şeyin muhtaç olduğu, gerçek kudret ki; o hiç bir şeye muhtaç değildir.

Şu halde, Samed: Yaratılanın var olmak için varlığını sürdürmek için muhtaç olduğu ilâhî kudrettir.

Bilimsel konsepsionlara göre: Samed, artmayan ve eksilmeyen analiz, sentez olmayan gerçek ve asıl kudrettir.

Evrendeki tüm fiziksel gerçekleri, samed sırrı içinde yorumlamak çok önemlidir. Böylece, yaratılmışların hamd ve şükür zarureti bilimsel olarak ortaya çıkar.

Eskiden insanın nefes alış sayısı göz önüne alınarak

samed sırrı nedeni ile insanın dakikada 16 kez samed sırrına muhtaç olduğu sanılırdı. Acaba gerçek böyle mi?

İnsanın samed sırrına, yani ilâhî kudrete nasıl muhtaç olduğunu ilim açısından gözleyelim.

a) İnsanlar, maddî yanları ile önce atomlardan kuruludur. İnsan vücudunda 7 x 10 üzeri 28 adet atom mevcuttur. Yani milyar kere milyon atom vardır.

Bir atom çekirdeğinin samed sırrı ile ilgisini hesab edelim:

Atom çekirdeği bir saniyede on milyar kere rezonans yapar, titreşir. Bu titreşim, atom çekirdeğinin cazibe gücüne karşı saniyede on milyar kez dengeleşme durumundan doğar. Yani saniyede on milyar kez samed sırrına muhtaçdır.

Atomun çevresindeki elektonlara gelince: Bunlar çekirdek etrafında kalmak için saniyede 100.000 kez çekirdek etrafında dönerler ve elips şeklinde bir yörüngede döndüklerinden elipsin en uzak ve en yakın noktalarında yani bir dönüşde 4 kez samed sırrına muhtaçdır. Bu saniyede 400.000 eder.

İnsan vücudunda 4 x 10 üzeri 29 elektron varsayılmaktadır. Şu halde insan yalnız atomları açısından bir saniyede 7 x 10 üzeri 27 - 14 x 10 üzeri 29 kez samed sırrına muhtaçdır.

Yani, bir saniyede milyar kere milyar kere milyar kere milyar kere milyar kere milyar kez samed sırrına muhtaçdır. Bir anlık bir ayrılık, insanın atom bombası gibi patlayıp yok olmasına sebep olur.

b) Hücrelerin samed sırrına muhtaçlığına gelince; son araştırmalar göstermiştir ki: Bir hücrede 2.000 civarında kimya laboratuvarı vardır (Mitokondri ve golgi cihazları). Bunlar durmadan kimya işlemleri yaparlar. Her bir hücrede bu minik laboratuvarların her birinde elektronik bir beyin vardır. Bu kompitür programı uygulayarak hücreye kimlik kazandırmaktadır.

Bu 2.000 laboratuvar, kendi programlarını yürütebilmek için devamlı samed sırrına muhtaçtır. Her bir minik laboratuvar saniyede 15.000 kez samed sırrına muhtaçtır. Bu, hücrenin sırf bu işlemler açısından saniyede otuz milyon kez samed sırrına ihtiyacını göstermektedir.

Bu hesaplar, kemik iliğimizdeki kan hücreleri için hesap edilirse genetik şifrelerdeki değişmeler için milyarların üzerinde samed sırrına muhtaçtır.

İnsan vücudunda 30 milyar kere milyon hücre vardır. Ortalama bir hücre için samed sırrına ihtiyaç saniyede milyon kere milyar kezdir.

c) Ya insan organlarının çalışması için samed sırrına ihtiyacı: Bir lokmanın hazmedilip kanda yakılana kadar geçirdiği macera? O binbir işlemden biri aksadı mı yataklara düşeriz.

Ben, bu işlemleri geniş bir yapı içinde inceledim.

İnsan,ortalama bir saniyede 4 X 10 üzeri 37 kez samed sırrına muhtaçdır.

Bir basit örnek verelim. Bizi tüm hastalıklara karşı koruyan lenfositler, bir an bu samed sırrından ötede kalsa,mikroplar ya da kanser hücresi, bizi yer bitirir.

Samed sırrı, sırf insanlara yönelmiş bir kudreti ilâhî değildir. Tüm evrenlerin temel hikmetidir. Atomlara, gezegenlere, güneşlere, galaksilere mecal ve mizan veren hikmet işte Allah'ın bu samed sırrıdır. Yoksa evrende tek bir varlık bir saniye ayakta kalamaz, yok olur.

Evrende dev yıldız kümeleri olan galaksiler, birbirinin içinden geçer de tek bir gezegende nizam aksamaz. Bu müthiş olayı son yıllarda izleyen astronomi âlimleri hayretler içinde kalmıştır.

Elbette hiç bir şey aksamaz.

Çünkü,

Allahussamed

Allah Sameddir.

28. KONU

DAĞLARIN SIRRI

وَأَلْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٧

"Allah sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağları, doğru yolu bulmanız için de ırmakları ve yolları meydana getirdi."

Nahl Sûresi, Ayet: 15

DAĞLARIN SIRRI

Ayet-i kerîmenin yorumunu yapmadan önce arzın ilk dönemlerinden bu güne gelişen jeofizik olaylara kısaca bir göz atmak istiyorum.

Bilindiği gibi, arzın kabuğu sayılan toprak ve kaya tabakasının altı, erimiş madenler ve ateşten meydana gelen bir çekirdekten oluşur. Gerek bu yapı, gerekse evrende gözlenen yıldızların yapısı göz önüne alınarak arzın ilk yaratıldığı zaman çok yüksek ateş kümesi ve eriyik metallerin temsilcisi olduğu sanılmaktadır.

Buna karşın arzın toprak ve kaya tabakası ile büyük okyanusların nasıl kurulduğu iyice bilinememektedir. Gerçi uzun süre içinde bir soğumanın bugünkü arzı meydana getirdiği kolay bir izah olarak gözler önüne sunulmaktadır. Ancak özellikle okyanusların teşekkülü konusunda ileri sürülen görüşler hayal mahsûlüdür.

Bazı bilim adamlarına göre arzın kaynayan kazanından çıkan su molekülleri, atmosferde yavaş yavaş soğuyarak akıl almaz yağmurlara dönüşmüş ve okyanusları meydana getirmiştir. Ne var ki; kaynayan bir ateş yumağı üzerine su damlası düşecek orada kalıp birikecek...! Bu akıl alır bir şey değildir.

Kutuplarda su buharının donarak okyanusların bu-

günkü yerine doğru su şeklinde aktığını varsaymak da imkânsız. Bir ateş kazanı tepe noktalarında nasıl buz tutar?

Ancak arzın kabuk kısmını teşkil eden toprak yapısının yani, silisyum bileşiklerinin varlığı bir gerçektir. En doğrusu: Allah'ın ilâhî bilim programı dayanıklı silisyum bileşiklerini arzın yüzeyine monte etmiş belli bir kazan kapatma olayı meydana gelmiştir. Böylece arzın en üst yüzeyi ateş yapısını kapatarak suyun çukurlarda kalabilmesini sağlamıştır. Böyle bilinçli bir kapatma olayı olmasa arzda katiyyen su birikimi, yani denizler kurulamayacaktı. Nitekim evrendeki pek çok gezegen bu yapıdan yoksundur ve suyu yoktur. Arzın, alevden yapısını kapatan bu toprak kabuk kesinlikle doğal bir netice değildir. Çünkü silisyumdan hafif pek çok madde vardır. Bunların arzın yüzeyinde toplanması gerekirdi.

Ayrıca arzın bu kabuğu büyük yaratıcının programı ile teşekkül etmeseydi; hâşâ kendi kendine oluşsa idi; bu ince kabuk içerdeki fırtına etkisi ile yırtılacak, tüm alev ve ateş, çekirdek kabuğu yırtıp taşarak yok edecekti.

Yüce yaratıcı bu kabuğu sabit tutmak için onun üzerine adetâ büyük ağırlıklar koymuştur. Bunlar, yapısında Potasyum, Silisyum ve birçok metallerin yığınak yaptığı sıra dağlardır. Gerek okyanusların yüzeyinde, gerekse karalarda fevkalâde ince hesaplarla adetâ bir fizik tablo gibi sıralanmış sıra dağlar vardır. İşte bu sayede arzın merkezindeki o kaynar ateş, disiplin altına alınabilmiştir.

İşte bu ana bilgilerin ışığı altında, âyet-i kerîme'yi bir kez daha okuyalım.

Dağlar depremleri perdeleyen bir nevi paratonerdir. Eğer dağlar olmasa arzın çekirdeğindeki sonu gelmez patlamalar, hızlı akışlar yeryüzünde bir saniye oturmamıza fırsat vermezdi. Her an zelzele içinde olurduk. Değil şehirler kurmak, arz üzerinde çadır bile kuramazdık.

İşte âyet-i kerîme 15 asır önce bize arzın bu yapısının iç

yüzünü anlatıyor ve yaratılıştaki sonsuz nizamı tanıtıyor.

Ateistlerin garip garip yorumlar yaptıkları yanardağlar gerçekde bir nimet-i ilâhîdir.

Eğer yanardağlar olmasa madenlerin yüzünü ancak uzay müzelerinde görürdük. Yanardağlar arzın çekirdeğinden yüzlerce maddeyi arzın kabuğunun üzerine sunan birer metal üretim merkezidir.

Allah'ın sonsuz hikmetlerine Kur'an sırrı içinde bakmayanlar, hiç bir şey öğrenemezler.

29. KONU

TAKDİR VEYA PROGRAM

وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ

"O, her şeyi ölçüyle yapıp
doğru yolu göstermişir."

A'LÂ SÛRESİ, AYET: 3

TAKDİR VEYA PROGRAM

Ayetin manâsını üç şekilde inceliyoruz:

a) Taktir etti, ihda etti.

b) Kader verdi. O, kaderi sağladı, tamamladı.

c) Programladı. O, programını amacına ulaştırdı.

Bu âyet, fizik ve biyolojinin temel yasasıdır. O kadar önemli bilimsel bir gerçeği ifade etmektedir ki; bu âyeti kavramadan ne fizik ne biyoloji olaylarını anlamak mümkün değildir. Bu iki bilim dahi bu âyetin sırrını, henüz son onbeş yılda anlayabilmiştir.

Sûre-i Alâ, *«Rabbinin Alâ ismini tesbih et. O ki, yarattı ve tesviye etti (güzelleştirdi).»* diye başlamakta ve hemen ardından bu âyet-i kerîme gelmektedir.

Demek ki yaratır, güzelleştirir ve sonra önce programlar (takdir eder ona kader verir) ve sonra o programın sonuna dek erişmesini lûtfeder (ihda eder).

İşte bu üçüncü âyet bugün büyük küçük tüm varlıkların yaşam öyküsünü dile getirmektedir. Şimdi çeşitli olaylarda âyetin sırrını inceleyelim ve nasıl bir temel fizik, biyoloji yasası olduğunu görelim.

1- Atom ve moleküllerin hayat öyküsü

Bir atom, belli bir manyetik gücü temsil eden çekirdek enerjisi etrafında belli sayıda elektronları taşımaktadır.

Neden bu element karbondur da, şu element oksijendir? Çünkü, Allah her atom çekirdeğine bir program vermiştir. Etrafındaki enerji orbitlerine bir program yapmıştır. Oralarda belli sayıda elektron belli hızlarla programlanmıştır. O atomun bu programının uygulanmasını ilâhî kudret ihda eder, belli kaderine eriştirir.

Atomları bir ilâhî yasa dışında mütalâa etmek mümkün değildir.

Çağımızın en ünlü fizik alimi Heisemberg diyor ki: «Bir atom çekirdeğinde, belli bir süre sonra, nasıl fizik davranışların olacağını önceden hesap etmek mümkün değildir.» (Belirsizlik teorisi).

O halde atomlar nasıl varlıklarını sürdürüyorlar?

Çünkü, Allah onları programlamıştır ve ona eriştirir.

İşte âyetin en ünlü fizikçi tarafından farkında olmadan yorumu.

2- Canlı Hücreler:

Daha önce bir âyetin yorumunda da değindiğim gibi canlılık öyküsü tamamiyle bir program sorunudur. Dış görünüş bakımından çok farklı sanılan bir ot, bir böcekle bir koyunun farkı DNA moleküllerine yüklenen programların farkından ibarettir. Bir başka deyişle beyin hücresi ile bir çiçeğin ya da kelebeğin hücresi yapı taşı bakımından aynıdır. Hepsi de DNA moleküllerinden kurulu genetik şifrelerden gelişmiştir. Hayat öyküsü açısından aradaki fark bu genetik hücrelere verilen matematik program farkından doğmaktadır. Aynen âyetin beyan ettiği gibi Rabbül Alemin onlara belli bir kader vermiş sonra o kadere eriştirmiştir. Son yılların biyoloji ilmi, işte bu noktaya gelmiş, bilmeden de olsa bu âyetin isabet ettiği temel yasayı anlamaya başlamıştır.

Eski yıllarda ise canlılığın bu esrarı bilinmediğinden farklılıklar yapıda sanılmış ve sapık evrim teorileri peşinde milyonlarca okur yazar cahil koşturulmuştur.

Bilim, Kur'an'daki bu bilimsel yasayı 100 yıl önce fark etseydi bugün materyalist düşünce ardında zehirlenen milyonlar olmayacak ve dünya bugün içinde bulunduğu cadı kazanı haline gelmeyecekti.

3- Galaksiler, Gezegenler ve İlâhî Takdir Programları

Yine, eski yıllarda galaksilerin (milyonlarca yıldızdan kurulu sistemler) kendi kendine soğuyan milyonlarca senede oluşan NOVA artıkları sanılıyordu. Günümüzde kuasarların (galaksi doğuran bir nevi yıldız sistemi tohumları) keşfinden sonra anlaşıldı ki bir yıldızlar sistemi bir kuasarda programlanmış (takdir edilmiş) hazır bekler. İlâhî irade murat edince kuasar aniden uzayan bir mekânda milyarlarca yıldızdan kurulu bir galaksiye dönüşüverir. Yani kaderine yüce ilâhî kudret sayesinde erişir.

Yorumunu yaptığımız âyet yaradılışı nasıl tarif ediyordu?

Programlar (taktir eder) ve ihda eder (eriştirir).

Kur'an'ın verdiği bu temel hilkat (yaratılış) yasasının azametli bilim mûcizesi karşısında yine Kur'an'ın bir başka âyetinde emredildiği vechile ancak secde edilir.

30. KONU

GÖĞÜN GENİŞLEMESİ

وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِاَيْدٍ وَاِنَّا لَمُوسِعُونَ

"Göğü, kendi ellerimizle biz kurduk ve
biz onu genişleticiyiz."

ZÂRİYÂT SÛRESİ, AYET: 47

GÖĞÜN GENİŞLEMESİ

Ayet-i kerîme çok açık şekilde evrenin merkezden dışa doğru genişlediğini gösteriyor. 7 kat gökler bölümünde değindiğim gibi evrenin genişlemesi onun manyetik kuşaklarının yani semaların genişlemesidir.

Ancak, âyetin baş kısmında önemli bir mesaj vardır: Gökler Cenab-ı Hakk'ın kudret-i ilâhîsinin sırrı ile şekillenmektedir. Elbetteki kâinatta her şey Cenab-ı Hakk'ın kudreti içindedir. Buradaki özellik, göğü biz kurduk derken, semalardaki manyetik kuşak gerilimlerinin özellikle kudreti ilâhîyi temsil ettiği vurgulanmaktadır.

Aslında Kesret dediğimiz çokluklar âleminin temel var oluş ilkesi mesafelerdir. Nitekim modern astrofizik, evrenin yaratılışında bu ilkeyi temel kavram kabul etmektedir. Gerek dağılan parçacıklar teorisi, gerekse kuasarlara kıyasla genleşen evren görüşü bu kavramın modern fizikce kabulüdür. Bu görüşe göre, sabit bir sonsuz enerji noktasından küresel kuşaklar halinde dağılmalar ve genişlemeler sonucu evren meydana gelmekte ve bu genişleme devam etmektedir. Bu teorinin, elbetteki tartışılacak yanları vardır. Ancak varlıkların var olabilmeleri yani mekânda bir adrese yerleşebilmeleri için iki temel ilkeyi dile getirmektedir.

1- Mesafe kazanma yani belli bir mekâna fırlama,

2- O mekânda kalabilmeleri için manyetik bir gerilime muhtaç olma:

İşte bu âyet-i kerîme, gökleri genişletici emri ile yaratılanların var olması çokluk âleminde adres tutmaları için bu genleşmeyi temel yasa olarak bildirmektedir. 15 asır önce böyle bir astrofizik mesajının verilmesi Kur'an'ın mucize sırrından başka bir şeyle izah edilebilir mi?

Bugün astrofizikçiler, bu genleşme halini on milyar ışık yılı mesafe ile ifade etmektedirler. Yani maddesel evrenin küresel sema katları sistemi içinde yarı çapı on milyar ışık yılıdır. Bu mesafe 193 x 10 üzeri 21 km. dir.

Yine son yılların ışın teleskopları bu sınırın ışık hızına yakın bir süratle genleştiği intibâını vermektedir.

Dağılan parçacıklar teorisi başlangıçta merkezden dışa doğru enerjilerin azaldığını sanmıştır. Kuasarların keşfinden sonra anlaşılmıştır ki, genişleyen evrenin her noktasında akıl almaz enerji odakları vardır. Değil zaafa uğramak, aksine şiddetli enerji olayları cereyan etmektedir. İlâhî kudretin zaman ve mesafeye göre azalması söz konusu olamaz. İşte son araştırmalar, bu noktada da Ateist bilimcileri perişan etmiştir.

Yıldız birliklerinin (galaksi) tetkiki bu genleşmede merkezi noktanın, içinde bulunduğumuz galaksi olduğunu doğrulamaktadır. Kuzey ve güney yarım kürelerin mevsimler içindeki yıldız haritaları da galaksimizin genleşen evrenin merkez noktasında olduğunu doğrulamaktadır.

Evrenin her yanında Allah'ın yarattıklarının olması, gayet tabiidir. Ancak günümüzde insanları uzaydan gelen başka insanlar olabileceğine inandırmak isteyen yoğun bir çaba vardır.

Ateistler, yıllarca uydurdukları evrim masalının foyası meydana çıkınca, inançları saptırmak için bu seferde, «evrende başka gezegenlerde insan var» masalını uydurmaya başladılar.

Gerçek şudur, milyonlarca yıldız tetkik edilirse, bunların hemen hemen hepsinin dayanılmaz sıcaklık ve korkunç

enerji fırtınaları ile dolu olduğu görülür. Yüce Yaratan, bu noktalarda varlıklar yaratmıştır. Bu varlıklar, enerjilerden kurulu bir yapıyı temsil eder. Elbette koskoca kâinat, boş değildir. Muhtemelen melek ve cin benzeri varlıklar Allah'a kulluk etmektedir. (Bu noktaya melek ve cin bahsinde temas edeceğiz).

Bu yorumunu yaptığımız âyetten dolayı; büyük İslâm düşünürleri: Evrende Cenab-ı Hakk'ın devamlı var ediş (Hallak) sıfatının aralıksız sürdüğünü kabul ederler. (Muhyiddin Arabi: Fususu'l Hikem)

Evren fiziği açısından, 7 kat gökleri, evren sahifelerini ve bu yorumunu yaptığımız âyeti birlikte incelersek, çağımızın en yeni astrofizik bilgilerini Kur'an'ın ne denli apaçık verdiğini hayretler içinde görürüz.

Ne yazık ki, Horasanlı Cabir'in, Beyruni'nin, gerçek bir matematikçi olan Ömer Hayyam'ın İslâm kültüründen aldığı güçle başlattıkları fizik ve matematik çalışmalarını başkalarına kaptırdık. Ateistlerin, temel bilgilerini islâm bilim adamlarından aldıklarını bile görmezlikten geldik. Hâlâ bugünkü ilim âleminde yukarda isimlerini verdiğim bilim adamlarından habersiz bilginlerimizin bulunması gerçekten hazindir.

31. KONU

MİNİK EVRENLERİN
İLAHİ İLİM MERKEZİNE KAYITLARI

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي
لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمٰوٰتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

''...Göklerde ve yerde zerre kadar olanlar bile O'nun ilmi dışında değildir. Bundan daha küçüğü ve daha büyüğü de şüphesiz apaçık kitaptadır.''

SEBE SÛRESİ, AYET: 3

MİNİK EVRENLERİN İLAHÎ İLİM MERKEZİNE KAYITLARI

Bu âyet-i kerime fiziğin en ilginç bölümü olan minik evrenlerin yapısı açısından fevkalâde önemli mesajlar getirmektedir. Geniş izahlara girmeden âyet-i kerimede geçen tanımları ve kelimeleri dikkatle izlememiz gerekiyor. Meâlen tercümemizde *«zerre kadar olanlar»*, tamamen aslı fizik karşılığı ölçülebilen en küçük varlık *(misgale zerretin)* dır.

İkinci bir tanım, *«esgâr»* kelimesindeki kavramdır. Biz yine çevirimizde *«daha küçüğü»* kelimesini kullandık. Ancak «esgâr» bir şeyin bir boy küçüğü anlamından ziyade, çok çok küçüğü anlamına daha yakındır. Latince karşılığı minimum demektir.

İzaha muhtaç bir çeviri zorluğu da şüphesiz «Kitâb-ı Mübîn» kavramıdır. Levh-i mahfuz diye yorum yapılan Kitâb-ı Mübîn tabiri Kur'an'da bir çok âyette geçer. Eski yıllarda Kitâb-ı Mübîni, herşeyin kaydedildiği bir kitap olarak kavramak gerekiyordu. Bu yaklaşım ise, koca evren muammasını anlamakta yeterince faydalı olamıyordu. Halbuki günümüzde «Kitâb-ı Mübîn»in tanımını çok daha iyi kavramak mümkündür. Biz çeşitli eserlerimizde, tüm yasaları ve kader yargılarını tesbit eden kompitür merkezi olarak yaklaşım sağlamaya çalışıyoruz.

Bu âyetin yorumunu anlamak için özet halinde minik evrenlerin fizik yapısını vermek istiyoruz.

Yunanlılar ve Romalılar 2000 yıldır, Mısır, Asur ve Hindistan'da 5000 yıldır maddenin en küçük birimi için zerre, ya da atom tanımı kullanmaktadır. Maddenin ayrılamayan en küçüğü olarak tasavvur edilen atom veya zerre tanımı yalnız küçüklük kavramı getirmiştir.

Arapçadaki «miskal» zerre kavramı daha değişiktir. Yaptığım incelemelere göre bu kavram, tarifler halinde ilk kez Kur'an'la gelmiştir. Zira ölçülebilen en küçük varlıkların ilâhî bilim kompitüründe yazılı olma keyfiyeti, zerrelerin matematik ve fizik nitelikleri taşıdığını açıkça beyandır.

Günümüz fiziği bakın minik evrenleri nasıl tanıyor?

Evrende çok minik varlıklar (atom çekirdeği elemanları) büyük dev gezegenleri oluşturan temel sistemlerdir. Eşyanın tüm özellikleri bu minik varlıkların kurduğu minik evren sistemlerinde tayin edilir. Demir, hava, ağaç gibi gördüğümüz farklı cisimler bu minik evrendeki sistemleşme farkından doğar.

Minik evrenlerde bir merkez yapısı vardır. Zerre, atomu ifade ettiğinden merkez çekirdek bu atomun temel kent yapısıdır. Büyük küçük birçok kvantlardan kuruludur. Büyük bir manyetik denge sistemi çekirdeğin devamlılığını, dolayısıyla eşyanın varlığını sağlar. Bu çekirdek kenti (şehir) etrafında aynı manyetik kuşaklarda bir anlamda minik semalarda elektron dediğimiz enerji bulutları vardır. İşte zerre dediğimiz minik evrenler bunlardır. (Bu evrendeki bazı özellikleri «Yedi Sema» kitap 3 bahis 1'de ve yine bazı nitelikleri «Hunnes Künnes» kitap 2 bahsinde dile getirmiştim).

Atomun temel kenti, çekirdekte bilinen kadarı ile şu minik kvant varlıkları gizlenir: Proton, nötron, nötrino, antinötrino, fren ışınları, çeşitli kademelerde hapsolmuş gama ve iks ışınları. Bunların hepsi kvant dediğimiz minik varlıklardır. Hepsi de atomdan çok küçüktür. Biraz sonra bunları matematik ve fizik bir incelemeye tabi tutacağız.

Evet muhterem okuyucularım, yorumunu yaptığımız âyetteki akıl almaz fizik mesajı görüyor musunuz? 15 asır önce zerrelerden çok küçük varlıkların ilâhî ilim merkezinde kayıtlı olduğunu bildiriyor.

Acaba Kitâb-ı Mübînde, yani her bilginin apaçık yazıldığı Merkezde, bu zerrelerin kaydı olduğundan murat nedir? Bir nesne bilim merkezinde kayıtlı olursa ne olur? Ona bilimsel bir kader tayin edilmiş olur. Zerreden küçük parçacıkların fizik yapıları işte bu merkezdeki kayıtları ile tayin edilmiş olur ki; o zerreler yüklendikleri değişmez matematiklerini bu kompitürden alır. Bu sözler bir tahmin ya da benim şahsî kanaatim değildir. Bakın Heisenberg (dünyanın en ünlü 5 nükleer fizikçisinden biri) ne diyor: «Bir atom çekirdeğinde belli bir süre sonra ne tarz bir fizik olayı olacağını önceden kestirmek mümkün değildir.» Bu fizikî kurala «Belirsizlik Teorisi» denir. Peki atom çekirdeğindeki bu minik zerreden küçük varlıklar mevcudiyetlerini nasıl sürdürüyorlar? Neden her birisi bir bomba olup patlamıyor? İşte bunun cevabını âyet-i kerime pek açık bir şekilde veriyor:

«Zerreden çok küçük parçalar da ilâhî bilim merkezinde programlanmıştır.»

Bu yüzden bir kargaşa olmadan o minikler takdir edilen programı Kitâb-ı Mübîn'deki şekli ile uygular dururlar.

Ayet-i kerimedeki bir başka mûcize de, göklerde ki bu zerrelerin ve daha küçük parçacıkların yani atom, proton ve nötron benzeri varlıkların olduğunu bizlere bildirmesidir.

Kur'an'dan önce ilkel bir şekilde arzda varlığı kabul edilen zerre kavramının göklerde varlığını o devirlerdeki insanın düşünmesi dahi mümkün değildi. Bu zerreden küçük varlıkların Kitâb-ı Mübîndeki yazgıları acaba ne tarz bir fizik eylemdir? Bunun cevabını yeni kurulan bir fizik dalından öğrenmeye çalışalım:

Nükleer manyetik rezomansla uğraşan bu bilim dalı her atom ve molekülü titreşimlerinden, yani çıkardıkları sesler-

den tanımaktadır. Yapılan araştırmalara göre bir atom çekirdeğinde yani bu minik evrenin kentinde var olan zerreden küçük parçalar ayrı ayrı titreşmekte, bunlar her atom kentinde ayrı bir şarkı oluşturmaktadır. Bu besteler elektrik akımına çevrilerek her bir çekirdeğin cinsi, şarkısından bilinmektedir.

Bu titreşimleri güçlendirmek için çok şiddetli manyetik alanlar kullanılmaktadır. Bu sayede bu nameleri farketmek kolaylaşmaktadır.

Şu halde, zerreden küçük bu minik varlıklar belli bir nâmenin temsilcisidir. Sûre-i Yâsin'de 40'ncı âyette: *«Her şey, her zerre belli bir yörüngede yüzer ve Allah'ı tesbih eder...»* emri bu bestelerin birer zikir olduğunu bildiriyor.

Demek ki, Kitâb-ı Mübînde ilâhî ilim merkezinde zerreden küçük bu varlıklara hangi besteyi, zikri icra edecekleri yazılmıştır. Siz, özel bir araçla atom kentine bir gezi yapsanız, roketiniz atom semasına girince bu ilâhî zikri, doyumsuz güzellikteki musikiyi duyacaksınız. Nâmelerin, bestenin farkında iseniz, hangi kente geldiğinizi de anlayacaksınız.

Yine bu minik kentlerde binbir ışığın durmadan maytaplar gibi renk renk atan semalarına fırladığını göreceksiniz. Bu ışıklar ve nâmeler bir atom kentinin akıl almaz niyaz ve zikirleridir. Yâsin Sûresi'ndeki «YESBEHUN» sırrının bilim dünyasına günümüzde yansımasıdır.

İşte Kur'an'ın akılcı bilimlere fizik, astrofizik ve biyolojiye önem vermesinin sırrı bu noktadır. Eğer bilim kendine yakışan haysiyetli noktadan eşyayı seyrederse ondaki sonsuz hikmetleri görür. Küçüğünde en küçüğünde ilâhî zikri sezer. Başındakiler farkında olsun olmasın, bugün moleküllerin zikri labaratuvarlarda manyetik rezomans ekranlarında seyrediliyor. Bu zikirlerin varlığını bize 15 asır önce bildiren Kur'an'daki büyük inceliği şimdi âyetin tümünü okuyarak anlamaya çalışalım.

Ayet-i kerimenin başında Cenab-ı Hak kıyamet şüphesi olanlara:

Allah: *«Ben görülmeyeni bilenim...»* diye ilk bilimsel mesajı veriyor. Sonra ardından atom ve daha küçük varlıkların ilâhî kompitürdeki bilimsel kaynaklarının varlığını açıklıyor. Bu âyet-i kerime bilim adamlarına inkârı yasaklıyor. Bilen inkâr edemez, bu minik zerrelerdeki müziği ekrana alıp seyreden nasıl inkâr eder.

İnkâr ancak cehâletin damgasıdır. Burada önemli bir kayıt da büyükler evrenine ait bilgidir. Tıpkı küçükler âleminde olduğu gibi büyükler âleminde yani galaksilerde ve gezegenlerde de bilimsel kayıt kompitürü ilâhî takdiri yansıtır. Yani hangi gezegenin hangi anda evrenin neresinde olacağı muhteşem levh-i mahfuz kompitüründe kayıtlıdır. Kıyamet o kaydın içindedir. Hâlâ niye şüphe ediyorsunuz?

Son yıllarda plazma fiziği ve nükleer kvantında tartışma konusu olan kuvark zerrecikleri konusuna girmedim. Zira ünlü nükleer fizikçiler arasında kuvark hâlâ tartışma konusudur.

Kuvark nötron ve protonlarda yapı taşı olan minik zerreciklerdir. Böylece fizik minikten miniğe Kur'an'ın «ASGAR» hikmetini arayıp durmaktadır.

32. KONU

REZZAK-I ALEM SIFATININ SIRLARI

وَكَأَيِّنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ
رِزْقَهَا اللّٰهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

''Nice canlılar vardır ki Rızklarını kendileri elde edemezler, sizin de, onların da rızkını Allah verir. O işitir ve bilir.''

Ankebût Sûresi, Ayet: 60

REZZAK-I ALEM SIFATININ SIRLARI

Kur'an-ı Kerim'de Cenab-ı Hakkın Rezzak esmasının hikmetlerini beyan eden pek çok âyet vardır. Bu âyet-i kerimenin özel mesajı, rızkını teminden âciz mahlûkâta kudreti ilâhînin nasıl eriştiğini beyandır. Ayet-i kerimelerin bu hikmetini gözler önüne seren çok yeni tesbitler vardır. Ancak bu izahlara geçmeden önce Allah'ın rezzak esmasının biyoloji ilmi içerisinde önemli bir açıklamasını sunmak istiyorum.

Bilindiği gibi arz üzerinde yüzbinlerce bitki, milyonları aşan hayvan türü vardır. Milyonlarca yıl bu canlılar varlıklarını devam için beslenir dururlar ve çoğu kez canlılar, diğer bir türü besin olarak kullanarak yaşarlar.

Çoğu insana tabiî gelen bir konu son yıllarda derinlemesine incelendi. Elde edilen bilimsel sonuçlar gerçekten şaşırtıcıdır.

Allah'ın kaçınılmaz varlığının en büyük delillerinden biri canlılar arasındaki bu beslenme zinciri konusudur. Mademki canlılar biri diğerini yiyerek yaşıyor, yeryüzünde bu kadar tür canlı varlığını nasıl sürdürüyor? Güçlü olan, yırtıcı olan neden diğer türleri tüketmiyor?

Her canlı ne kadar güçsüz olursa olsun neslini sürdürüyor ve yok olmuyor. Bazı istisnalar özel biyolojik nedenlere dayanır. Beslenme zinciri ile ilgili değildir.

Bu sorunun cevabına geçmeden önce, son yıllarda bir tür termit böceği (karıncadan küçük ona benzer bir böcek) üzerinde yapılan araştırmayı hatırlatmak istiyorum.

Termitler de diğer tür böcekler gibi yumurtadan ürerler. Bir termit genelde 1000-2000 yumurta bırakır. Bunun yarısı hayat savaşına katılabilir. İlginç olan, bir tür termitin bir kuşakta iki milyon yumurta bırakmasıdır. Yapılan incelemeler göstermiştir ki; bu tür termitin yumurtası tüm böcekler için pek lezzetli bir besindir ve her böcek bu tür termitin yumurtasına bayılır.

Allah bu yüzden bu termite özel bir yetenek vermiştir. O kadar çok yumurtlarki, yine de bu iki milyon yumurta içinden 500-600 termit kalır, böylece neslini devam ettirir.

Allah'ın tüm canlıları birbirine besin olarak yaratmasına rağmen, türlerin varlıklarını kaybetmeyişindeki hikmet bu minik termit böceği olayında gizlidir.

Allah tüm canlılara öyle bir sayı dengesi vermiştir ki; hiç bir canlı türü Cenab-ı Hakkın tayin ettiği miktarın üzerinde gelişemez. Bu çok önemli biyoloji yasası tarım ilaçları ile böcek öldürme savaşına kadar bilinmiyordu. D.D.T. diye bilinen böcek öldürücünün keşfinden sonra görüldü ki, bitkiler çerçevesinde böcek türleri ve sayıları öylesine sabit sayıları temsil etmektedir ki, bunlardan bir türün imhası acayip ve zararlı bir sürü örümceğin çoğalmasına sebep olur, tüm denge bozulur.

Allah'ın Kur'an'da sık sık emrettiği levh-i mahfuz kayıtları tüm canlıları belli bir kompitür hesabı içinde tesbit etmiştir. Hangi canlının hangi canlıdan ne kadar yiyeceği önceden tesbit edilmiştir Akıllara, idraklara durgunluk veren bu hesap Allah'ın Rezzak sıfatının bir tecellisidir. Gerçek biyologlar bu hikmete hayrandır. Hâlâ inkârda kalanların sandığı gibi, hâşâ vahşi bir tabiat olsaydı, milyonlarca yıl önce bu beslenme rejimi kırılır yeryüzünün son sâkinleri bir kaç vahşi canlı da birbirini imha eder, hayat dururdu.

Allah'ın Kur'an'da birçok kez müşriklere, inanmayanlara Rezzak sıfatının hikmetini hatırlatması bu yüzdendir. Yeryüzündeki bu hayat zincirini biyoloji imana bir mesnet saymaktadır. Veyl geçmişte kalan Ateist inkârcı biyologlara!

Bazı kıt düşünce sahipleri de bu beslenme zincirindeki canlıların birbirlerini yemelerini trajik bir olay sayar. Halbuki canlılık kesret (çokluk) âleminin bir görüntüsüdür. Yok olma, sona erme çokluk için vazgeçilmez bir yasadır. Molekülden moleküle geçen dönüşüm ilâhî sanatın bir tecellisidir. Ölmüş bir kelebekten enfes bir gül bedeni toprak labaratuvarında işlenir durur.

Ayet-i kerimenin verdiği özel mesaja gelince:

Birçok canlının rızıklarındaki incelik yıllar boyu insanları hayran bırakır. Meselâ baykuş hiç yerinden kalkmadan bekler ve kendi karşısına gelen serçe kuşuna özel ışınlarla etki yapar. Rızkını hiç zahmetsiz yakalar.

Halbuki bir tür pelikan, bataklıklarda altı saat hareketsiz beklemeden balık yakalama şansına sahip değildir. Ancak âyet-i kerimenin verdiği mesaj bunların ötesindedir. Yani rızık konusunda aciz olan canlılar nasıl beslenir? Bunlara ait son yıllarda iki tane harika tesbit yapıldı.

Birinci tesbiti bir biyoloji araştırma grubu yaptı: Bu tesbit Alaska'da buzlar içinde hapsolmuş bir küçük solucanın ağzındaki otu tesbit eden şahane resimdir. Sanki Cenab-ı Hak bu âyetin canlı bir örneğini sergilemiştir. Buzlar içinde bile solucanının rızkını, yeşertip veren Allah...

İkinci örnek ise biyoloji ilminde reform yapacak niteliktedir:

Yanardağ lavlarının dağlardan akarken açtığı lav mağaraları vardır. Bu mağaralar lavlar tarafından oyulurken ısı 2000-3000 santigrat derece olduğundan bu mağaralarda önceden bir canlı tohumu kalması sözkonusu olamaz. İşte bu mağaralarda yeniden doğabilecek canlıları araştıran bir biyoloji bilim heyeti mağarada rastladıkları 1,5-2 metre bo-

yundaki yılan benzeri canlıyı görünce önce dışardan giren bir tür yılan sandılar fakat hiç bir yılana benzemiyen canlının solucan olduğunu anlayınca hayretler içinde kaldılar. Fakat asıl şaşkınlık bu canlının labaratuvarda incelenmesi sırasında oldu. Zira bu dev solucan hiç bir solucana benzemiyordu. Ne sindirim sistemi, ne solunum sistemi vardı. Bu canlının yalnız bir kalbi vardı. Acaba ne yer, ne içer ve nasıl soluk alırdı?

Hayvanın derisi üzerinde yapılan incelemeler sorunu çözdü. Solucanın derisi üzerinde çeşitli mikroplar yerleşmiş hem hayvanı besliyor, hem de hayvana oksijen temin ediyordu.

Evet Allah 29'uncu sûre, 60'ıncı âyetin sırlarını bize bir biyoloji labaratuvarında bir kez daha açıklıyordu. Bu yeni keşfedilen 2 metrelik solucan, evrimcilerin tüm safsatalarını kökünden yıkmıştır.

Çünkü bu solucan, ne tek hücreli amipten gelişmiştir, ne de başka bir tür hayvandan. Zira yanardağ lavlarından kurulu ateşle dağlanmış bir mağarada doğmuştu. Rabbimin Hallak sıfatı ile Rezzak sırrı ile bir biyoloji harikasıydı.

İlim, ilâhî sanatı anlamak için verilmiştir. Aksi düşünceler insanın kendi hayalindeki vehimdir. Evrim teorisi gibi silinip gitmeye mahkûmdur, mecburdur.

33. KONU

HUD VE AD KAVİMLERİNE GELEN BİLİMSEL AZAPLAR

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم مَّطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنذَرِينَ

''Geride kalanların üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılan fakat yola gelmeyenlerin yağmuru ne kötü idi.''

NEML SÛRESİ, AYET: 58

HUD VE AD KAVİMLERİNE GELEN BİLİMSEL AZAPLAR

1945 yılının Ağustos ayı başlarında birbirine yakın iki ada vardı; yemyeşil pırıl pırıl iki ada. Bu adaların büyük kentleri Hiroşima ve Nakazaki isimlerini taşıyordu. Sabahın erken saatlerinde büyük bir savaşın seçilmiş kurbanları olacaklardı. Beşeriyetin ömrü yettiğince tartışılacak bir imha hareketi vardı kaderlerinde...

Fakat kimse bu iki kentte olanların en ilgi çekici yanını bilmiyordu.

Zaten çok sıcak olan Hiroşima ve Nakazaki'ye atom bombası atılınca tam bir cehennem sıcağı çıktı ortaya. İlk patlamada ölmeyen halk, daha rahat nefes almak için sokaklara fırladı. Sonra gökte aniden görülen siyah bulutların yağdırdığı yağmurun altına kendilerini büyük bir zevkle attılar. Halbuki asıl ölüm, radyoaktif kripton yüklü bu bulutlardan akan yağmurla geliyordu. Bu kentlerde ölen 200.000 kişinin çoğu ölüm fermanını bu yağmur tanelerinden almıştı.

Elbette bu kent halkına ilâhî bir gazap geldi demiyoruz. Ancak Kur'an âyetlerinden bir tanesinin sırrı tecelli ediyordu.

Lût kavminin bir yağmurla yok edildiği ve bu etkinin sel olmadığı tüm müfessirlerce anlatılmıştır. Hiroşima olayına kadar böyle bir ölüm yağmuruna ancak müminler inanıyor, inkârcılar dudak büküp geçiyordu.

Atom bombasını hazırlayan bilim adamlarının dahi hatırına gelmeyen Hiroşima ve Nakazaki'deki radyoaktif yağmurlar, Kur'an âyetlerine dudak bükenlerin dudağını böyle gerçeklerle kapayıverdi.

Muhterem okuyucularım, burada önemli bir noktayı vurgulamak istiyorum. Allah bir kavmi yok etmek istediği zaman elbette sonsuz kudretin sahibi olarak bizlerin ve bilimimizin hiç bilemeyeceği bir şekilde gazabını verir. Dolayısı ile Lût kavmi mutlaka radyoaktif buluttan yağan yağmurla yok olmuştur demek istemiyoruz. Ancak Kur'an'daki tüm âyetlerin mutlaka bilimsel hikmetleri olduğu aşikârdır. Radyoaktif kripton bulutundan yağan yağmur bir ölüm yağmurudur ve Lût kavminin yağmurla imhasına pek güzel bir misaldir.

Lût kavmi putperestleri kendilerine gelen ölüm bulutlarını gördükleri zaman rahmet geliyor diye sevinmişlerdi. Nitekim Muhyiddin Arabi Hazretleri de bu noktayı açıklarken zarif bir yorum yapar. Şöyleki: «Elbette bu ölüm onlar için bir rahmettir. Zira küfür halleri son bulacaktır...» Hatta yine âyet-i kerime bu noktaya da işaret etmiştir.

Hazret-i Mevlâna da: «Lût kavmi ölüme yaklaşınca gerçeği gördü ve ölüm bulutunun kendileri için rahmet olduğunu anladı...» der.

Nitekim Hiroşima halkı da bu ölüm bulutunu kurtarıcı bir rahmet sanmıştı.

Kur'an'da küfür ve isyanda direnen çeşitli kavimlerin gazab-ı ilâhî ile yok edildikleri pek açık olarak beyan edilir. Hatta onların harap olan beldelerini inanmayanların görmesi emredilir.

Birçok kavimlerin yok edilmesinde «Bir tek sayha» ile mahvoldukları bu emirler arasındadır. Sayhanın şiddetli bir patlama sesi olduğu lügat manasından kıyas edilmektedir.

Bilime son yıllarda giren maddenin manyetik alanlardaki şiddetli titreşimi ilkesi bu sayha açısından pek ilginçtir.

Eğer madde şiddetli bir manyetik alana girerse önce tabii bir titreşim yapar. Eğer manyetik alan çok şiddetlenirse bu manyetik nükleer titreşim insanları çıldırtan, çıldırtarak âniden öldüren bir hassa kazanır. Çok şiddetli ses titreşimlerine kıyas edilebilen bu rezonans tamamen öldürücü bir nitelik kazanır.

Kıyametteki sayhanın da böyle korkunç manyetik değişmeler sonucu ölüm getiren bir titreşim olduğunu düşünmek bilime inanan herkesi Kur'an hikmetleri karşısında hayran bırakmaktadır.

Hakka (69) Sûresi'nin 6'ncı âyetinde bildirildiği veçhile Ad kavmi de dondurucu bir rüzgârın önünde yok olmuştur. Ortadoğuda dondurucu bir rüzgâr normal doğal koşulları açısından olağan değildir. Ad kavmini donduran soğuk rüzgâr nedir?

Bu sorunun cevabı yine manyetik değişmelerle ilgili bilimsel gerçeklerde gizlidir. Isı normal koşullarda bir kvant hareketidir. Kimyasal olaylar sırasında olsun elektrikle ısıtmada ve güneş ışınlarının ısı etkisinde olsun temel ilke kvant hareketidir. Eski yıllarda ısı enerjisi ayrı bir enerji sayılırdı. Son yıllarda evrendeki 4 tip güç içinde (cazibe, elektromanyetik etki ve interaksiyonlar) ısı enerjisi eletromanyetik güçler arasında mütalaa edilmektedir. Nitekim cehenneme ait âyetleri açıklarken izah edeceğim gibi taşın cehennem yakıtı olması bu yeni bilimsel kavrama pek uygun düşer.

Eğer bir bölgede uygun manyetik etkiler sağlanırsa kvant hareketleri yavaşlatılır, yahut hızlandırılır. İşte Ad kavmine böyle manyetik etki ile soğutulmuş bir rüzgâr gönderilmiştir. Bir zamanlar bazı ilkel aydınlar Kur'an'ı hiç okumadan kulaktan dolma bilgi ile Kur'an'da soğuktan bahs olunmadığını ileri sürerek Kur'an'ı eleştirmeye kalkarlardı. Halbuki Kur'an'da soğuk ısı konusu böylesine dile getirildiği gibi Kur'an'da geçen Habeş asıllı «zemherir» kelimesi aşırı soğuk olarak kullanılmıştır.

Ayet-i kerimelerde geçen kıyamete ve gazabı ilâhîyeye ait kavramlar modern fizik açısından akıl almaz mesajlar getirmektedir.

Bunları ilerde tek tek inceleyeceğiz.

Ad ve Lut kavmine ait hikmetlerle günümüz insanlarına, özellikle bilim adamlarına mutlaka büyük kavramlar ve mesajlar verilmektedir. Ona bakan gözler kör olmadıkça yüce Kur'an'ın tanımlarındaki azamet mahşere kadar gözleri kamaştıracaktır.

34. KONU

İNSANLAR HÜSRANDADIR

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ

"İnsan hiç şüphesiz hüsrân içindedir."

ASR SÛRESİ, AYET: 2

İNSANLAR HÜSRANDADIR

Kur'an mucizelerinin en muhteşemlerinden birini daha açıklamaya gayret edeceğiz.

Asır sûresinin toplu manasından anlıyoruz ki: İman etmeyen, güzel davranmayan, hak ve sabır meziyetlerini taşımayan herkes hüsrandadır.

Hüsrandadır: Yıkılmış, perişan olmuş, mutsuz ve çıkmazdadır.

Bu muhteşem Kur'an hükmünü açıklamadan önce NEFS bilgilerini açıklamaya çalışan psikoloji ve tıbbî psikolojinin çok önemli tesbitlerini özetlemek istiyorum. (Namaz bahsinde bu konuya biraz değinmiştim.)

İnsanların davranışlarına, moral yapılarına etkili olan faktör uzun yıllar cinsel arzular olarak kabul edildi. Son 25 yıldır insanlarda en etkili duygunun korku olduğu tartışmasız kabul ediliyor. Korku insan yapısında o kadar önemlidir ki, biyolojik birçok düzensizlikler kesinlikle korku ve buna bağlı evhamdan doğmaktadır.

Bunun en iyi örneğini doğum olayında izlemek mümkündür. Şehirli kadınların kırsal bölge kadınlarına nazaran daha zor doğum yaptıklarını ve doğum sırasında çeşitli problemlerle karşılaştıklarını herkes bilir. Tıp, eski yıllarda bu olayı kırsal kesim kadınlarının daha idmanlı olduğuna bağlıyordu.

Son on yılda doğum olayının çift yönlü (anne ve çocuk) bir kompitür düzenle yürüdüğü tesbit edildi. Doğumda anne ve çocuk, tıpkı uçakların otomatik inişe geçmesi gibi, bir kompitür merkez tarafından yönetilir. Bu sistemi bozan en önemli yanlışlık korku duygusudur.

Kentli kadınlar kırsal kesim kadınlarına nazaran daha korkak olduklarından zor doğum yaparlar ve doğum sırasında pek çok problem çıkarırlar.

İnsanın günlük hayatında bu örnek ibret vericidir. Hayatta karşılaştığımız bütün olaylara karşı belli bir tevekküle sahip değilsek dayanılmaz bir gelecek korkusuna kapılırız. Bu duygu bizde panik yaratır ki bunalımların gizli nedeni bu paniktir.

İnançsız insan için iki vahim korku vardır: Biri ölüp yok olma korkusu, diğeri de gelecek endişesi. İşte bu iki korku olayı tüm insanları sarar ve bir yandan dayanılmaz ateşlerin pençesine atar. Çeşitli ruhi bunalımlar ve maddi hastalıklar (mide ülseri, kalp damarı spazmları, felçler hatta kanser...) yaratır. Diğer yandan ise tam bir moral paniğe kaptırır ki, bitmeyen mutsuzluk ve acıların kazanında kaynar durur.

Ölüm ve gelecek korkusunun perişan ettiği insan ne yapar? Ya alkolün ve beyaz zehirin pençesine düşer, ya yırtıcı sırtlan gibi sonu gelmez vahşete teslim eder, ya da cinnet perdelerinde yarı deli dolaşır durur.

Korku duygusunun tersi güven duygusudur. Bu duygu mutlaka inanca bağlı olarak gelişir. İnanmayan insan taklit güven duyguları peşinde koşar,meselâ servet peşinde giderek korkudan kurtulmak ister. Bilinç altında hiç bir şeye güvenilmeyeceği yazılı olduğundan daima hüsrandadır.

Güvenden mahrum insanın alkole, beyaz zehire, cinnete ve vahşete koşması, sonucu hal etmemekte, hüsranı devam etmektedir.

İslam'da alkollü içkilerin yasaklanmasındaki temel neden bu noktaya dayanır. İnanan, güvenen insanın alkolde

teselli araması abestir. İnanmayan insan hüsran ateşini alkolle serinletmek istemektedir.

İnsan yapısına etki yapan ikinci önemli duygu kin ve nefrettir. Bu duygu ihtiras duyguları halinde insana bir yansıdı mı hüsran ateşi âdeta körüklenir. Kin ve ihtirasın nedeni güzel davranma (salih ameller) nimetine kavuşamamaktır. Asr sûresinin üçüncü âyetinde *«inananlar ve güzel davrananlar hüsranda değildir»* emrindeki mûcizevi hikmet bu gerçeğe 15 asır önce ışık tutmuştur.

Demek ki, inanmayan korku, iyi davranmayan, iman ahlâkına sahip olmayan da kin ve ihtiras altında perişan olmaktadır.

Son yılların en büyük bilimsel tesbitlerinden biri insan vücudundaki duygusal etkileri kompitürüze eden sistemdir. 30 yıldır beynin alt bölümündeki Hypotalamus bölgenin bitkisel sinir sistemi ile ilgisi biliniyordu. Ancak insanın maddî ve ruhî yapısına duyguların nasıl yansıdığı ayrıntıları ile bilinmiyordu.

Son yıllarda yapılan araştırmalar streslerin yani ruhi baskıların bedensel yansıma mekanizmasını açıklığa kavuşturdu. Bu bilimsel tesbit kısaca şudur:

İnsanın moral ve bedensel yapısını büyük bir ölçüde hormon sistemi tanzim eder. Damarların açılmasından iştaha kadar bir çok hayati faaliyet, horman sisteminin kontrolü altındadır. Hormon sistemi derinin tazeliği ve zindeliğinden savunma sistemine kadar birçok olayları düzenleyen birçok iç salgı bezlerinden kuruludur. Bu salgı bezlerini beynin alt yüzüne yapışık bulunan hipofiz salgı bezi merkezî otoritesiyle yürütür. Bu salgı bezinin sap kısmı beyinden gelen damarlarla birlikte özel bir zarla sarılıdır. Beyin zarı dediğimiz meneks zarının bir uzantısı olan hipofizi kavrayan bu zar işte tam hipofizin sap kısmında diyafragma niteliğindedir. Yani açılıp kapanma yeteneğine sahiptir. Hipofiz sapındaki bu diyafragma şeklindeki zar büzülürse damarları

daraltır. Hipofiz salgı bezinin salgıları vücuda daha az gider. Hormon faaliyetleri zaafa uğrar, heyecanla gelen iktidarsızlık bunun en iyi örneğidir. Bu zar genişlerse hipofiz damarları da genişler ve hormonlar daha bol akar. Bunun en iyi örneği de moral yüksekliği ile hastalıkların iyileşmesidir. Hipofiz güçlü salgı verdikçe timüs savunma salgısı artar, vücudun direnci kuvvetlenir.

İşte hipofizin bu ayarlanma mekanizması Hypotalamusdaki bir çekirdekten yönetilir ki, bu merkez tamamen moral etkilerin tesiri altındadır.

Yapılan araştırmalar; kin, nefret, ihtiras ve korku gibi duyguların Hypotolamusdaki bu merkez aracılığı ile hormon sistemini kıstığını, güven ve sevgi duygularının bu merkez aracılığı ile hormonal sistemi daha berrak ve hızlı çalıştırdığını tesbit etmiştir.

Bu bilimsel tesbitin arkasında yatan müthiş gerçeği farkettiniz mi?

Evet, Allah insan vücudunun çalışmasındaki muhteşem mekanizmayı iman ve güzel davranışlar yasasına göre ayarlamıştır. Daha açık tanımı ise, insan biyolojisi baştan sona harika bir kompitür sistemidir ve bu sistemin programında temel yasa iman ve ahlâka göre ayarlanmıştır.

İnançsızlıktan doğan korku ve ona bağlı kin ve ihtiraslarla dolu insan, kendi hayat sistemini tersine akıtmaya kalkmaktadır.

İşte sûre-i asrın ikinci âyeti bize bu gerçeği haber vermektedir.

Yüce Yaratıcı: «Ey insanoğlu! Ben sizi iman etmeniz ve ahlâklı olmanız için programladım, aksine davranırsanız hüsrandasınız..» buyuruyor.

Hypotalamusa oradan hipofiz sapına ve oradaki zar biçimi devreler tüm hormon sistemini öyle kompitürüze etmiştir ki...

Sevgi dolu yüce Rabbımıza güven dolu duygularla ya-

şarsak bu devre sağlıklı çalışır. Damarlar genişler, organlar ve dokular iyi beslenir. Korunma sistemi tam randımanla yürür. Sinir sistemi tam âhenk içinde kaygısız, mutlu bir manzara arzeder.

Yok, korkular, endişeler, kin ve ihtiraslar içinde iseniz vay halinize! Hüsrandasınız!

Ne alkol, ne beyaz zehir, ne vahşi ihtiraslar, ne de cinnet, çıkmaz sokaktan sizi çeviremez.

İnsan biyolojisi inkâr bunalımlarına kırmızı kart gösteriyor. Ayetlerinin güzelliğine doyum olmayan yüce Kur'an bu sırrı 15 asır önce akıllara durgunluk veren bir mesajla dile getiriyor.

İmansızlık hüsrandır, çıkmaz sokaktır.

İmana, ahlâka (salih ameller), hak ve sabra dönünüz!..

Yine aynı sûrenin mûcize reçetesine bakınız.

Ey insan oğlu hüsrandasın, çıkmaz sokakta kıvranıyorsun bunun ilâcı: İman, ahlâk ve hak üzre sabırdır. Yani bir ölçüde tevekkül.

Ah, eczanelerde tevekkül satılabilse de insanlar kuyruğa girip kapışsalar! Ne çare ki, bu reçete yalnız İslâm eczanesinde yapılmaktadır.

Çıkmaz sokakta hüsran ateşi ile yandığını sezen herkes, er geç bu ilâca koşacaktır.

Ne garip cilvedir ki, biz eczanedeyiz, başkaları ile birlikte ilâç arıyoruz.

35. KONU

EVRENİN EKSENİ, DÖNÜŞÜM VE DÖNDÜRÜMLER

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

''O döndürümlü semaya andolsun ki...''

TÂRIK SÛRESİ, AYET: 11

EVRENİN EKSENİ, DÖNÜŞÜM VE DÖNDÜRÜMLER

Kur'an sûreleri içinde en zor yorumu yapılabilen sûrelerden biri de Sûre-i Târık'tır. 13 ve 14. âyetlerinde bildirildiği gibi, Kur'an, kesin bir ilahi kelamdır. Hiç bir zaman ehli olmayanın teviline imkan vermez. Özellikle bu sûrede geçen 13. âyetteki «Kesin Sözdür» tabiri; Sûre-i Târık için çok büyük özellik taşımaktadır. Ayetler tek tek çok büyük bilimsel gerçekler ifade etmektedir.

Bu yüzden çok eski müfessirler Târık Sûresinin âyetlerini tek tek çağlarının bilimine bağlı olmayarak yorumlamayı uygun görmüşlerdir. Elbette doğrusu budur. Sonradan yapılan yorumlarda bu itinanın kaybolduğunu izliyoruz.

Târık sûresindeki ilk bilimsel mesaj sûreye ismini veren «Târık» kelimesidir. O çağlarda Târık yıldızı diye bir tanım yoktur. Sonradan müfessirler çeşitli parlak yıldızlara kıyasen Târık ismini vermişlerdir. Zaten sûrenin 2 ve 3. âyetleri Târık Yıldızının o zamana kadar bilinmediğini açıkça beyan etmektedir.

Bugünkü astrofizik bilgilerine göre Târık Yıldızının bir kuasar yıldızı olması muhtemeldir. Zira kuasar yıldızları diğer yıldızlardan yüzbinlerce kez daha çok ışık yayar. Aynı zamanda diğer galaksi yıldızları gibi döndürümlü değildir. Bir anlamda da altıncı ya da beşinci semada sabit mekânları temsil eder. Bir kuasar, başlı başına bir galaksi tohum yıldı-

zıdır. Patlayınca milyonlarca yıldızdan kurulu bir galaksi doğurur.

Bu izahatı vermekten muradımız, 11. âyette verilen bilimsel mesaja yaklaşabilmemiz içindir. Zira bir kuasar olan Tarık ile evrenin belli bir açıdan döndürümlü olması çık önemli astrofizik bir bağlantıyı vurgular.

Son 25 yıla kadar evrenin ve semanın hemen hemen hiç bir gerçeği bilinmiyordu. Ateist astrofizikçiler evreni, boşluğun çeşitli mekâna dağılmış, dev bulutsu yığınlardan ibaret sanıyorlardı. Bu bilim adamlarına göre belli büyüklükteki gezegenler kendi güneşleri etrafında dönüyordu. Enerjileri kaybolunca da muhtemelen uzayın boşluğunda dağılıp gidiyorlardı.

Kuasar ve Black Holeslerin keşfinden sonra evren hakkında ilk geçerli bilgileri edinmeye başladık. (Black Holesler hakkında birinci kitabımızda geniş bilgi vermiştim.)

Astrofiziğin bilgilerine göre: Evrende 4 önemli yasa grubu bilinmektedir.

a. Çekim (Gravidasyon) ve jiroskobik dönme hareketi dönüşümleri. Yani şiddetli bir çekime karşı mekânda bir cismin ya da gezegenin belli mesafede dönme hareketi ile varlığını koruması. Bu dönüşümlü denge cazibe gücü ile dengelenir durur.

b. Black Holesle, kuasarlar arasındaki dönüşümlü denge, eskiyen yıldızın manyetik güce dönüp tüm kvantları evrenin başka mekanlarına ışınlaması ve yeni kuasarların, yeni galaksiler (yıldız birlikleri) doğurması.

c. Evrenin her yanındaki manyetik gerilim, yani yıldızlara belli mesafelerde jiroskobik harekete ve çekime yataklık yapan kıvant mekânları.

d. Evrenin bilinmeyen bir merkez ya da eksene göre merkezden muhite genleşmesi.

Bu temel evren gerçeklerinin seri yorumlarını muhtelif âyetlerde açıkladım.

Şimdi geliyorum Sûre-i Târık'ın 11. âyetinin taşıdığı sırlara:

O döndürümlü sema hakkı için (Kasem ederim).

Bu âyet semada döndürümlü bir bilimsel gerçek olduğunu vurguluyor.

Acaba semadaki döndürümlü olay nedir?

Döndürümlü olay; iki benzer veya zıt olayın birbirine mükerreren intikali demektir. Bazı örnekler verirsek:

Bir noktaya bir cismin uzaklaşıp yaklaşması.

Bir hastalığın durup durup yenilemesi. Bir varlığın yok olup var olması. Bir canlının ölüp ölüp dirilmesi gibi.

Semadaki döndürümlü olayın anahtarının büyük ölçüde Tarık Yıldızı'nda olduğu aşikardır.

Semada kuasarlar gerçekten bir döndürümlü olayı işaret etmektedir.

Semanın mekân katlarında Black Holeslerde bir çok yıldız yok olmakta sonra Târık Yıldızı'nın temsil ettiği delici ışıkları olan kuasarlar yeni bir galaksi halinde doğuveriyor. Milyarlarca yıllık zaman diliminde bu dönüşüm devam edip duruyor. Onun için sema döndürümlüdür. Yani sema içinde var oluş, yok oluş şekilden şekle girerek sürer durur.

Semanın döndürümlü olma halinin daha güç kavranan bir hali de evren genleşmesinin göklere, yani uzaya yansıması konusudur. Ancak bilim bu konuda henüz bir adım atmamıştır. Bu yüzden âyetin boyutlar açısından yorumunu yapamıyacağız.

Dönüşümlü semanın, semadan arza ilâhî rahmet; arzdan semaya hamd niyazı anlamına gelen bir başka yorumu da konumuzu aşar.

Burada kavramlar bakımından çok önemli bir konuya değinmek istiyorum. Astrofizikte çoğu kez evren ve uzay deyimleri kullanılır. Kur'an'da ise özellikle evren fiziğine ait âyetlerde hep sema kelimesi seçilmiştir. Bunun önemli bir hikmeti vardır. Günümüz fiziği evreni hep 4 boyut içinde

incelediğinden ve maddî yapı sandığından tüm âlemlere evren kavramı altında bakar. Halbuki Kur'an, âlemleri sonsuz boyutla inceler ve âlemler, bildiğimiz 4 boyut kavramının ötesinde birçok boyutun iskelet yapısını teşkil ettiği bir sistemler topluluğudur.

Sema ise gök ya da uzay diyebileceğimiz mekânlar sistemi ise mesafelerin ve manyetik güçlerin etkin olduğu geometrik ve fizik kuşaklardır. Bu yüzden sırf bu inceliğin tayinini yapmak için Kur'an'da geçen tüm bilimsel âyetlerde «sema» tabiri geçer. Halbuki Kur'an ilk âyetinde: *«Hamd, Alemlerin Rabbına mahsustur...»* emri ile sonsuz boyutların muhteşem kadroları ile âlemleri haber vermektedir.

Üçüncü kitabımızın ilk bölümünde de değindiğim gibi semalar mekânlardaki yedi farklı manyetik kuşaktan kurulu geometrik ve fizik bir sistemdir.

Nitekim cennet kavramı hiçbir zaman semalar sistemi içinde verilmemiş; aksine ayrı bir boyutlar alemi olarak anlatılmıştır. (Cennet bahsinde bu noktaya değineceğim). Alemler kavramını ve değişik boyutları idrak çok güçtür. Basit bir örnek vermek isterim. Biz bir atomun içinde yaşasaydık, onun uzayını atom etrafındaki manyetik enerji alanlarından ibaret görecek ve tüm mesafeleri bu minik dünya sanacaktık. Bize o şartlar altında bir güneşi anlatsalar nasıl kavrardık? Zaman açısından milyarda bir saniyeleri yaşadığımız o dünyada günleri seneleri nasıl kavrardık?

İşte, şimdilik izah edemediğimiz semanın diğer boyutlarla dönüşüm sırrı da böyle esrarengizdir.

Bilime yeni bir sır geldi. Bu hikmet şudur: Zaman, uzayın semalarının her yerinde aynı hızla akmıyor. Bunu çılgın titreşimli ışınların uzaydaki esrarlı gezilerinden tesbit etmiş oluyoruz.

Bu ışınların ömrü arzda bir saniyenin yüzmilyarda biri kadar kısa sürede, bir anda bitiverdiği halde, esrarlı evren yolcuları diyebileceğimiz bu tip mezonlar uzayın birçok böl-

gelerinde günler süren ömre sahip. İşte bu yepyeni bir hikmet.

Semalar zaman harcama açısından da dönüşümlüdür. Ayet-i kerimenin, semanın dönüşümlü oluşunu bildirmesi işte böyle akıl almaz fizik gerçekleri dile getirmektedir.

Bu âyetin yorumunda karşılaştığımız zorlukları tekrar tekrar okuyarak inceleyin ve tüm fizikçilerin âyet-i kerimeyi kavramakta nasıl zorlandıklarını görün. Bu âyet-i kerimenin yorumunu, bu kitap basılmadan önce gören bazı arkadaşlarım, daha sadeleştirmemi ve konuyu açmamı istediler. Halbuki Kur'an fiziğinin ihtişamını seyretmek bana daha gerçek geldi.Onu hafifletmeye ne benim ne de bir başkasının hakkı yoktur.

36. KONU

KIYAMETTE
YERDE VE GÖKTE OLANLARIN DURUMU

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمٰوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ
اِلَّا مَنْ شَاءَ اللّٰهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ اُخْرٰى فَاِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ

''Sûra üflenince, Allah'ın dilediğinden başka; göklerde olanların, yerde olanların hepsi düşüp ölür. Sonra sûra bir daha üflenince hemen ayağa kalkıp, bakışıp dururlar.''

Zümer Sûresi, Ayet: 68

KIYAMETTE YERDE VE GÖKTE OLANLARIN DURUMU

Bilindiği gibi kıyamet insan oğluna yönelmiş bir vakıadır. Ayet-i kerimenin bu ilginç yanı göklerde olanların ilk sûr sedası ile öleceği cümlesidir. Arzda olanların ilk sûrla ölüp, ikinci sûrla dirileceğini her islâm hatta ehli kitap inanarak bilir.

Acaba kıyamette göklerde olupta ölecek, sonra dirilecek olanlar kimlerdir?

Bu âyet-i kerimeyi yorumlamaktan muradımız, hem bu soruya dilimiz döndüğünce cevap bulmak, hem de son yıllarda semavi kitapları inkâra vesile olacak uzay masalları sorununu dile getirmektir.

Kıyamette birinci sûr «sâika» şeklinde bildirilmiştir. Her şeyi öldüren şiddetli bir ses dalgası benzeri olan «Sâika» tamamen modern fizikte bile taklit edilmek istenen ilmî bir gerçektir. Belli frekanstaki ses dalgalarının canlıları öldürdüğü tesbit edilmiştir. Kıyamet, boyutlar sistemini değiştirir. Bu yüzden mekânları altüst eden ilâhî bir kudret olayıdır. Ancak kıyametin bu yanının hangi anda başladığını bilemiyoruz. Yani sûr'a üflemelerden sonrası kıyamet başlar, iki sûr arasında mı başlar bizce meçhuldür. Bu konudaki yorumlar kesin olmadığı için bilimsel konuları inceleyen bu kitabımızda yer vermedik.

İkinci sûra «Râdife» denir. Canlandıran bir ses frekansıdır. Radife Sûru'nun mahiyeti bilim açısından meçhuldür. Belli frekansların hayat verici etkisi henüz bilim dünyasına yansımamıştır.

Kıyamette canlıların, özellikle insanın diriltilmesi olayı elbette ilâhî bir mûcizedir. Ancak bu emrin sûr ile İsrafil meleğine verilmesinde de elbette bir hikmet vardır. Bazı kaplumbağaların yumurtalarına bakarak, yani gözlerinden çıkardıkları ışınlarla yavrularını geliştirdikleri bilinmektedir.

Râdife denilen ikinci sûra ait ses dalgalarının ölmüş bedene yansıyan ruh gerçeğine âni «hay» sırrı vermesi dirilmemizin anahtarı olacaktır.

Cenab-ı Hakk'ın ilk sûr ile ikinci sûr arasında bilmediğimiz zaman şeridinde ölmüş beden hücrelerine özel bir var oluş sırrı vereceği ve ikinci sûrla birlikte yansıyan ruhun hazır bedene tam hayat vereceği açıktır.

Ölmüş bedene ait hücrelerin genetik şifre bantları levh-i mahfuzda kayıtlı olduğundan bedenin dirilmeye hazır olması bir anlamda çürümüşlükten kurtulması an meselesidir.

Bu söylediklerimizi Yâsin Sûresi'nin son sahifesinde net bir şekilde izlemek mümkündür.

Allah kıyamete inanmayanlara:

«Gökleri ve yeri yaratan, kendilerinin benzerini yaratmaya kâdir olamaz mı? Elbette olur. Çünkü O, yaratan ve bilendir.

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun buyruğu sâdece, O şeye «Ol!» demektir, hemen olur.»

Her kudretin sahibi o benzersiz sübhandır. Hep O'na döndürüleceksiniz.»

Fermanı ile tüm bu gerçekleri bildiriyor.

Asıl konumuza dönüyoruz. Kıyamette semalarda olup da ölüp tekrar dirilecekler kimler?

Biraz önce açıkladığım gibi, bu ilk safhada, ölüm henüz mekanların yıkılmadığı bir anda, ölüm getiren ses titreşimi-

dir. Bu sedadan ölecekler arasında melekler sözkonusu değildir. Melekler başka mekânların varlıklarıdır ve kıyamette de ayrıca görevleri vardır.

Ayetteki önemli bir tanım «semada olanlar» diyor. Zira yalnız «semada» dese idi, arzın yakın seması sözkonusu olacaktı.

Cinlerin bu emirdeki yerleri kesindir. Semalarda olup da öleceklerden biri mutlaka cinlerdir. Kur'an hem cinlere, hem insanlara hitap ettiği için elbette semalardaki cinler de hem ölecek, hem de dirilecek, mahşer hesabı verecektir.

Ancak yine Kur'an'ın insanlara hitap eden yanı ise, pek aşikâr bir şekilde çağımıza ait bir mucize sırrı taşıyor.

Kur'an inzal olduğu zamanda, elbette kıyamete yakın günlerde, insanların hem arz semasında, hem de uzayda uçacakları bilinmiyordu. İşte bu âyetin mûcize yanı budur.

Ayette bu emir olmasaydı, günümüz ateistleri mü'minlerle küstahca alay etmeye kalkacaktı.

«Arzda kıyamet koparken biz uzayda olacağız.» diyeceklerdi.

Ayet kesinlikle kıyamete yakın yıllarda, hatta zamanımızda insanların semalarda uçacağını haber vermektedir. Kur'an'ın her âyetindeki hatta kelimesindeki mûcizevi hikmeti, böylece, bir kez daha görmüş oluyoruz.

Bu vesile ile şimdi çok önemli bir konuya açıklık getireceğim.

Cinler

Tüm semavi dinlerde, hatta karışıp bozulmuş dinlerde bile cin kavramı vardır. Cinler gözle görülmeyen enerjiden kurulu varlıklardır. Ancak bilinçlidirler. Titreşim süratlerinin 300.000 Km/sn.den fazla olmaları, görünmelerini ya da bir alet tarafından algılanmalarını imkânsız kılmaktadır. Bu kavrama yaklaşım sağlamak için maddî yapı özelliklerini bir örnekle hatırlatmak kâfidir. Tüm maddî varlıkları dolayısı ile

cisimleri meydana getiren temel yapı kvant dediğimiz enerji zerreleridir. Bunlar 300.000 Km/sn. nin altında sürat taşırlar. Mekânda geometrik bir eylem kazanınca da çeşitli cisimlerin görüntüleri çıkar ortaya. Ancak bu tarz varlıklar ısıya dayanıksızdır. Çıplak kvant ısıya dayanıklı olduğu halde onun mekânda meydana getirdiği sistemler yani maddî varlıklar şiddetli ısıda çözülür kaybolur. Evren açısından pek küçük bir ısı sayılan 5000 derece santigratta tüm cisimsel, yapısal kuruluşlarını kaybeder, müstakil atomlara dönüşür.

Evrende milyar kere milyar gezegen vardır. Bunların milyonda 999.999'unda ısı onbinlerin, hatta milyon santıgratın üzerindedir.

Bu kadar gezegende elbette Allah pek çok varlık yaratmıştır. Acaba bu varlıklar nasıl bir niteliğe sahip olmalıdır ki, hayatlarını devam ettirsinler? Bu mantıklı sorunun tek cevabı evrende yaygın biçimdeki varlıklar maddesel ve cisimsel yapı yerine enerji türü bir yapıya sahiptir. Yani bu gezegenlerde enerji birimi kvantların kurduğu sistemler, dünyadaki benzerliğin aksine yüksek ısıya dayanıklı enerjilerden kurulu sistemlerdir. Bu sistemlerin içinde bilinçli olanların da bulunması gayet makûldür.

Kur'an'da çeşitli âyetlerin yorumlarından anlaşılıyor ki, semalarda da varlıklar vardır. Bunlar, büyük ihtimalle cin grubu adı altında toplanan kullardır.

Semadaki varlıkların Allah'ı zikrettikleri, ibadet ettikleri yine âyet-i kerimelerden anlaşılmaktadır.

Evrendeki gezegenlerin hemen hepsinin çok şiddetli ısı etkisi altında olduğunu bilim kabul ettiğine göre gezegenlerde enerji birimi kvantların kurduğu ayrı sistemlerin dolayısı ile cinlerin var olacağı aşikârdır. Bugün ateistler bile evrende yaygın varlıklar olması gerektiğini iddia ederler. Ancak çok önemli olan bu varlıkların insan benzeri olmayacağı gerçektir. Yine evrende çok az da olsa maddesel varlıkların varolabilme imkânına sahip gezegen elbette mevcut-

tur. Fakat asıl önemli olan, geniş evren sisteminde ancak enerji birimlerinden kurulu cisimsel olmayan canlıların varoluşudur. Evrende mesafeler o kadar büyüktür ki, bir gezegenden diğerine gidebilme ancak bu tarz enerji varlıklara nasiptir.

Amacımız evrendeki varlıklar üzerinde bir tartışma açmak değildir. Bu anlattığımız bilimsel gerçeklerden çıkan 3 sonuç vardır. İman edenler için fevkalâde önemlidir:

1. Cinler vardır ve evrenin temel canlı yapısına uygun en çok yaygın varlıklardır. Semalardaki varlıkların büyük kısmını cisimsel olmayan bu enerjiden kurulu canlılar teşkil eder.

2. Uzayda insan ya da ona yakın bir tür canlının varlığı imkânsızdır. Dünya koşullarına yakın koşullarda bir gezegenin bir başka galakside varlığı düşünülse bile dünyaya mesafesi milyar yıllarla ifade edilen uzaklıklar üzerinde uçan daire masalları uydurulamaz. Bu masallar dayanağını kaybedip fos çıkan evrim teorisi yerine semavi kitaplara imanı yok etmek için ateistler tarafından uydurulmaktadır.

3. Yorumunu yaptığımız âyet-i kerimede: *«Semadakiler ve arzdakiler önce ölecek!..»* emrinin bir kavramı da işte cinler yani bu enerji varlıklarıdır.

Demek âyet-i kerime iki mûcizevi tanım yapıyor: 1- Kıyamet gününe yakın yıllarda insanın semada uzayda egemen olacağı. 2- Semalardaki enerjiden kurulu canlıların bir anlamda cinler olduğu.

Melekler, bu enerjiden kurulu varlıklardan farklıdır. 5,6. boyutların koşullarına tabi canlılardır. Onlar arzda veya evrenin maddesel mekânında aniden yansıyabilen ancak başka boyutlarda yaşayan varlıklardır.

Bu konuya, Tackyanları izah ederken bir nebze değinmiştim. Ancak gerek melek, gerekse cin konusu bilim için biraz turfandadır. Önümüzdeki yıllarda daha geniş açıklama yapabileceğim umudundayım.

37. KONU

DİRİLİK-ÖLÜM DÖNÜŞÜMLERİ

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ
الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ

"O, ölüden diri çıkarır, diriden ölü çıkarır; yeryüzünü ölümünden sonra o canlandırır! Ey insanlar, işte siz de böylece dirileceksiniz (çıkarılacaksınız)."

RÛM SÛRESİ, AYET: 19

DİRİLİK - ÖLÜM DÖNÜŞÜMLERİ

Kur'an'da bu âyet-i kerimeye benzer bir kaç âyet daha vardır. Biz bu âyeti yorumlayacağız. Zira burada ölümünden sonra dirilmeyeceğini sananlara çok önemli bilimsel mesajlar vardır. Dikkat ederseniz ayet-i kerime:

«O ölüden diri çıkarır.» tarifi ile başlamaktadır. Eğer ayetin ikinci cümlesi ile başlasa olağan bir biyolojik olay kavramı düşünülebilir.

Bu ayet-i kerimeyi yorumlayan müfessirler daha çok mecazî yorum yapmışlar. Kişiler ve kavimler açısından inançsızlığı ölüye, inançlıyı diriye benzeterek ayete yaklaşım sağlamak istemişlerdir. Şüphesiz bu görüşlere de saygı duyarız ancak, âyetin son bölümünde olayları kıyamete kıyaslaması kesinlikle ilk mananın bilimsel biyolojik bir yanı olduğunu düşündürür.

Ölüden dirinin çıktığı bazı biyolojik olaylar sıralayalım:

1. Bazı canlılar doğum sırasında ölür, bu onların türü için kaçınılmaz bir sonuçtur.

a. Yılan balıkları çeşitli nehirlerin deltasında yaşar. Yani nehirle denizin birleştiği yerde, bazı cins yılan balıkları doğurmak için Meksika Körfezi'ne gider. Orada yavrular daha çıkmadan ölür ve o yavrular ölüden doğmuş gibidir. İşin akıl almaz tarafı bu yavrular kısa bir süre sonra annesinin geldiği Akdeniz'deki bir deltayı bulur gelir, oraya tekrar yerleşir.

Aradaki mesafe bazan onbin kilometreyi bulmaktadır. Bu akıl almaz ilâhî öykü son yıllarda keşfolunmuş aklı başında tüm biyologları imana getirmiştir.

b. Bazı tür örümceklerle bazı tür kelebekler yumurtlamadan birkaç saniye önce ölür. Bazı tür dişi örümcekler de erkek örümceği birleşme sırasında öldürür. Erkek örümceğin meni hücreleri ölümünden sonra dişiye akar.

c. İnsanlarda bir kadının ölümünden 24 saat sonra yavrusu canlı olarak alınmıştır. Öldükten birkaç saat sonra çocuğu canlı olarak alınan kadınlar ise sayılamıyacak kadar çoktur.

2. Ölümden dönenler: Son on yılda Amerika'da tıbben ölmüş kabul edildiği halde hayata dönen binlerce kişi üzerinde fevkalâde ilginç ve ciddi bilimsel araştırmalar yapılmıştır. Ruhun varlığına delil sayılan bu araştırmalara ait raporların bir özetini sunuyorum:

Amerika'da çeşitli üniversitelerde ayrı ayrı çalışmalar yapılmıştır.

Psişiatri'de RAYMOND MODDY ölümden dönen 95 hastasının ölümden döndükten sonra aradaki kesik anlarının öykülerini tesbit etti. Amerika'nın ayrı yörelerinden gelen kişilerin kalplerinin durduğu ana ait öyküleri hep birbirine benziyordu.

Sonsuz boşlukta ışıltılı bir ölmezlik. Yine Prof. Kenmeth Ring'in pek çok hasta üzerinde yaptığı araştırmalar da aynı sonucu vermiştir (Connecticut Üniversitesi).

O sırada bazı bilim adamları sonuçların Hıristiyan eğitiminden doğduğunu ileri sürdüler.

Karles Osis; Vietnam ve Hindistanda yaptığı araştırmalarda da aynı sonuca varınca tüm sonuçlar güvenilir bilim mecmualarında yayımlandı.

Prof.Dr. Fred Schoonis Aket bütün bu vakalarda kalbin elektrolarını takip etti. Her vaka için önce ölüm, sonra ölümden dönüşü makinalardan çıkan raporlarda süresi ile

tayin etti. Yani hastaların ölmediklerini hatırladıkları anda kalpleri durmuştu.

Şüphesiz burada Allah'ın insanlara ruh varlığını tanıtmak için verdiği bir takdir mesajı vardır.

3. Ayet-i kerimeden çıkan en önemli manalardan biri hiç şüphesiz ölü arzdan çıkan canlılardır. Bu hikmetleri daha önce açıklamıştım.

Bir hatırlatma yapmak gerekirse:

Ölü arzda DNA moleküllerinden kurulu hayatın başlaması gerçekten bir mucizeyi ilahidir. Bugün en koyu imansız ateistleri bile derin derin düşündüren olay arzda ilk canlı DNA 'nın kuruluşu, yani cansız topraktan ilk canlının çıkışıdır.

Bir böceğin ya da kelebeğin toprağa düştükten sonra bir gül olarak yeniden doğması da yine ölüden diri çıkarma sırrıdır. «Ayetin ölüden diri çıkarırız» emrinde bu hikmet biyoloji bilenler için bir gerçek mûcizedir. Ölen bir canlı tüm moleküllerini toprak laboratuarına vermekte ve ilâhî Hay sırrı yerine bir gül ya da meyve inşa etmektedir.

Nitekim âyet-i kerimenin ikinci cümlesindeki hikmette bu nokta da gizlidir. Bir canlı vücudundaki canlı molekülleri parçalayıp ölü bir yapı olarak karbondioksit halinde havaya atmaktadır ki bu da canlıdan bir kavramda ölü çıkmasıdır. İlerde bu noktaya döneceğiz.

Rezzak sıfatının hikmetlerini sıralarken verdiğimiz lav mağarası solucanı da tam manasıyle ölüden diri çıkarma sırrı taşır. Lav mağarası 3.000 derecenin üstünde kurulduğundan burada bir canlılık bakiyesi kalmadığı halde orada kendine özel 1,5-2 metrelik solucanlar hasıl olmaktadır.

Sudan canlının çıkması da ölüden diri çıkarma hikmetinin önemli bir örneğidir.

4- Cenab-ı Hakk'ın Kur'an'da mükerrer âyetlerde ölüden canlı çıkarırız emrini bildirmesi ilmin ateistlere çok önemli bir cevabıdır. Çünkü ateistler hep canlı canlıdan çıkar

tezini savunurlar. Yukarıdaki misallerimiz onların ne denli yanıldıklarını göstermektedir. Burada çok önemli bir biolojik hikmete değinmek istiyorum.

Her canlıyı tüm ayrıntıları ile temsil eden genetik şifreler faaliyet emri almadığı sürece bir anlamda durgun hatta camiddir. Nitekim birçok mikroplar sporlarında ve virüsler kendi yapılarında su bulamayınca dondurulmuş bir kristal gibi camid ölü hale dönüşürler. İnsan hücrelerinde de bu hal başka bir şekilde görülür. Derimizin bir parçası, bir hücresi insanın genetik şifrelerini taşıdığı halde bu şifreler hiç bir zaman insan yapamaz, bir anlamda o şifreler bir kitaptaki yazı gibi durgundur.

Özellikle mikropların spor şekillerinde ve kristal hale geçmiş virüslerde sonradan hayatın başlaması da tam manasıyle ölüden diri çıkarmasıdır.

Hz.Havva'nın yaratılmasında bu genetik mesaj bizlere aktarılmıştır. Birçokları Havva'nın Adem'in kaburga kemiğinden yaratılmasını anlayamazlar. Allah murat etse idi Havva'yı da bir anda çamurdan yaratırdı.

Neden Adem'in kaburga kemiğinden yarattı? Bugünün biyolojisinden biliyoruz ki, genetik şifreleri yazgıya geçebilen tek hücre kemik iliği hücresidir. Bugün kemik iliği hücreleri oradan alınıp laboratuvarda üretilebilmektedir. Bu hücreler ancak yine kemik iliği hücresi verir. Halbuki asıl şifreleri açılabilse bir insan yazgısı yazılabilir. İşte Havva'nın kaburga kemiğinden yaratılması hikmeti bu derin bioloji sırrını bize bildirir.

Bu anlamda «ölüden diri çıkarırım» emrinin bir sırrı da Adem'in topraktan, Havva'nın kaburga kemiğinden yaratılması hikmetidir.

Diriden ölünün çıkma sırrına gelince:

Birinci derecede canlının fâniliği düşünülebilir. Biyolojiden biliyoruz ki, DNA molekülleri diriliği temsil eden sonsuz sürede katlanıp yaşayabilen minik varlıklardır. Onların

ölüme döndürülmesi yani sonlu oluş ilâhî takdirin cümlesindendir.

Bir başka anlamda insan bedeni üzerinedir. İnsan bedeni yani Adem topraktan yaratıldıktan sonra cennette ömürle kısıtlanmayan bir kadere sahiptir. Yani sanılanın tersine insan bedeni ebedilik sırrına sahiptir.

«Soyunun ve İnin» emri verildikten sonra Adem'e ve insanlara ömür takdir oldu. Yani diriden ölü çıkmış oldu. Ayetin bu cümlesinde mahşere ve ebedi hayata inanmayanlar için işte bu önemli hikmet beyan ediliyor. Dirilik Allah'ın Hayy sıfatından yansıyan bir tecellidir ve gerçeği devamlılık olur. Ondan ölümün çıkarılması ise Kudret-i İlâhînin takdiri, sırrıdır.

Hayatî fonksiyonlarını büyük ölçüde yitiren pek çok hastanın uzun süre yaşamasına karşılık, sağlıklı kimselerde izah edilemeyen birçok ölüm vakaları da diriden ölü çıkarma sırrının bir başka örneğidir.

İnsanın canlı molekülleri alıp onları nefesinde karbondioksit halinde çıkarması da bir diriden ölü çıkma tezahürüdür.

Daha önceki bölümlerde dirilik bahsinde açıkladığım gibi karbon ve azot eksi değerli iken diri, artı değerli iken ölüdür.

Bütün canlılarda hayat boyunca bu iki molekül değer değiştirir durur. Bu faaliyetin toprak laboratuarında hazırlanışı «Ölü toprağa canlılık verilişi» hatırlatılarak mahşerin İlâhî Kudret karşısında bu örneklerin ışığı altında kolayca zuhur edeceği açıklanıyor.

Bu âyetin tümündeki gerçeklere rağmen mahşeri, yeniden dirilişi inkâr etmekte direnmek biyoloji gerçeğinin temel bilgilerini bilmemekten ileri gelmektedir.

38. KONU

ARZIN
AKIL ALMAZ KOMPİTÜR DENGESİ

وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْزُونٍ

"Arzı yayıp düzenledik, oraya sabit dağlar yerleştirdik. Orada herşeyi ahenkli bir ölçüye göre bitirdik."

Hicr Sûresi, Ayet: 19

ARZIN AKIL ALMAZ KOMPİTÜR DENGESİ

İlk okuyuşta âyet-i kerimenin verdiği büyük bilimsel mesajı sezmek zordur. Bu âyet-i kerime özellikle günümüz ateistlerinin beynine balyoz gibi inen gerçekleri dile getirmektedir.

Dünyamızı evrende bir rastlantı düşüncesi ile görenler bu ayet-i kerimenin getirdiği ilmî gerçekler karşısında acaba ne zelil hale düşecekler?

İlâhî hikmetler zincirini arzın kendi yapısı içinde birinci kitabımızda incelemiştik. Onun eksenine göre 23,5 derecelik eğikliği güneşe olan mesafesi öyle ince bir kompitür hesabıdır ki, ne felsefenin, ne fiziğin bunu hesap etmesi mümkün değildir. Meselâ arzın eğikliği 25 derece olsaydı kutuplardaki buzlar bir kaç yüzyılda erir, tüm denizleri buz kaplardı. Bu eğikleri 22 derece olsa kutuptaki buzlar Avrupayı tamamen kaplar, arzın yalnız ekvatora yakın bölgelerinde hayat imkanı varolurdu. Yayıp düzenleme tanımında Cenab-ı Hak âyetin başında bu önemli hikmeti vurguluyor. Yine arzın yayılıp düzenlenmesi arzın 24 saat süre içinde kendi etrafında dönmesi ile yakından ilgilidir. Eğer arz 30 saatte bir günü tamamlasa, öyle şiddetli rüzgârlar esecekti ki canlılar için dünyamız lânetlenmiş bir fırtına çölüne dönüşecekti. Aksine, dünyamız 20 saatte günü tamamlasa, bitkilerin büyük kısmı biyolojik öykülerini tamamlayamayacak, kuraklık içinde kıvranacaktı.

Ayet-i kerimenin ilk cümlesindeki yayıp düzenleme tanımı işte arzın ahenkli dönüşün eksenine olan ölçülü eğikliği ile sağlanmıştır. Bu nizam ünlü bir papaz profösörün dediği gibi milyonlarca deneyle bulunabilecek emsalsiz sonuçtur.

Cenab-ı Hakk'ın Kur'an'ın muhtelif yerlerinde ölçü ve nizam hikmetlerini bildirmesi dünyamız ve evrendeki matematik ve fizik nizam karşısında tüm inkâr kapılarını kapatma hedefini gütmektedir.

Ayet-i kerimenin en etkin hedef mesajı arzın çıkardıklarındaki ahenkli ölçüdür. Arzdan çıkanlar nelerdir ve ondaki ahenkli ölçüler nedir?

Yapılan bilimsel araştırma hayat zincirini bitki-mikrop-hayvan üçlüsünün dengeli biçimde ilişkisine bağlıyor. Mikroplar azotu, hayvandan bitkiye aktarmakla görevlidir. Bitkiler hayvanların ve diğer canlıların muhtaç olduğu oksijeni yapar, hayvanlar da bir yandan mikroplar aracılığı ile bitkiye azot verir bir yandan da karbondioksit.

Hayat zinciri böyle sürerken hava oksijeninin %20'de standart kalması şarttır. İşte hikmetlerin en incesi burada başlar. Havaya atılan tüm dumanlar, soluklar bitkiler tarafından oksijene çevrilir. Hava oksijeninin %20 oranda kalması için bitki türlerinin oranı bir kompitürle hesap edilmektedir. O bacaların yanmasından ot yiyen hayvanların ve insanların bitki harcamaları karşısında öyle bir ilâhî kompitür olmalı ki, bitki miktarı ayarlansın ve havaya gerekli oksijen verilebilsin.

Bu akıl almaz hesap ancak ilâhî bir mucizedir. İşte âyet-i kerime, tüm bu gerçeklerin bilinmediği 15 asır öncesinde: *«Arzın bitirdikleri ahenkli bir ölçüye tabidir.»* buyuruyor.

Milyonlarca yıl önce arzda korkunç bir bitki örtüsü vardı. Amaç arz atmosferinde oksijeni çoğaltmaktı. Bu bitkilere uygun dev hayvanlar yaşıyordu: Dinazorlar. Neticede oksijen miktarı %20'yi geçmeye başladı. Dinazorların otları tü-

ketmesi, solukları ile karbondioksit vermeleri bitkilerin dev oksijen üretimini dengelemiyordu.

Sonra büyük bir jeolojik olay oldu. Bu bitkiler ve dinazorlar haritadan silindi (Sûre-i Alâ, Ayet: 5, Birinci kitap).

Sonra Allah tüm balıkları, kuşları ve memelileri aynı zamanda yarattı (Evrimcilerin saçma görüşleri yıkıldı en yeni düşünce budur. Prof. Duan Gisch).

Ayet-i kerimede bildirildiği gibi bitkilerin miktarı öyle ahenkli bir hesap içindedir ki, her tüten bacanın dumanını tesfiye edecek bir ağaç hesap edilip görevlendirilmiştir.

İnanıyorum sananlar da dahil, insan öyle gaflet içindedir ki, ilm-i ilâhînin böylesine ince hesaplarını bir türlü kavrayamaz. Bu yüzden Rezzak'ı, âlemin sırrını sezemez.

İslâm ahlâkında ağaca saygı, ağaç dikmeye verilen önem bu hikmeti sezmemiz içindir.

Şimdi size akıllara durgunluk veren başka hesapları vereceğim.

Hemen hemen her hastalığı iyileştiren bir bitki ya da mikrop yaratmıştır, büyük Yaratıcı.

Bilgisiz ve delilsiz diller bu sisteme nasıl tesadüf der!. Arz yaratılacak, orada insan yerleşecek, sonra ne tür arızaya uğrayacaksa o arızayı tamir edecek bitkiler ve mikroplar labaratuvarlarda hazır bekletilecek!

Ben onları çatlatacak başka bir gerçeği haber vereyim:

Yeryüzünde ne kadar kalp hastası varsa onları iyi edecek miktarda diğital bitkisi vardır. Ne kadar ağrı çeken hasta varsa o kadar haşhaş ürer. Fakat gafil nefsin çarkında o bitkinin ilâcı karaborsa olur. O haşhaş çılgınlara zevk vermek için kullanılır.

Size arzın ahenkli ölçü içinde bitirdiklerinden bir başka örnek vereyim:

Bundan yüzyıl öncesine kadar odun insanların ısınma ve enerji ihtiyaçlarını sağlıyordu. Eğer kömür ve petrol çık-

masa idi elli yıl önce ormanlar bitecek bizim kuşaklar arzın son misafirleri olacaktı.

Halbuki ilâhî kompitür önceden hazırladığı maden kömürünü ve ardından petrolü verdi. Öylesine ölçülü ki tüm insanları mutlu edecek kadar.

Ne çare ki, yine nefs çıkmazındaki insanoğlu onun başında tarihin en büyük kavgasına hazırlanıyor. Ya İslâm âlemi! Kur'an'a gerçek anlamda sarılmadığı için bin yıldan bu yana onu anlayıp, yeni bilimsel atılımlar yapamadığı için hala kroke durumda bahçesinden fışkıran servete bile şaşkın şaşkın bakıyor.

Arzın bitirdiklerindeki ahenkli ölçüye bir de madenler açısından bakalım:

Dünyamızın merkez çekirdeğinde ve etrafındaki sıvı kısmında madenlerin ne oranda olduğunu bilmiyoruz. Ancak üstünde yaşadığımız kabuk kısmında elementler öylesine bir orantı içinde yayılmıştır ki, sanki bir bilim heyeti ihtiyaç listesi vermiş, kudreti sonsuz fabrikadan bu siparişler gelmiştir.

Cenab-ı Hakk'ın tayin ettiği medeniyet ölçüsüne hangi madde ne kadar lâzımsa arzın kabuğuna o madde yerleşmiştir. Silisyum, demir, potasyum bileşikleri meskenlerin temel yapı maddesidir. Hele bunlardan bir tanesi arz kabuğuna düşmese idi dünyanın perişan halini görürdünüz.

Düne kadar içtiğimiz su nimetinin kıymetini bilmezdik. Bugün anlıyoruz ki, suda bulunan kalsium bi karbonat sindirimin en kıymetli organizatörüdür. Tuz gibi hayatî maddeler yeryüzünün her yanına öyle oranlı dağılmıştır ki, sanki insanoğlu yeryüzüne gelirken hazır hayat laboratuvarına gelmiştir.

Hiç düşündünüz mü? Milyonlarca yıldır deniz suyu buharlaşır sonra akar su halinde denize dökülür. Bu sırada denizlere karadan yeni metaller nehirlerde eriyerek intikal eder. Deniz suyunun terkibi hiç değişmez. Bu ilâhî kompitür

mûcizesindeki ihtişama bakınız. Milyonlarca olay sürer gider. Allah'ın arzın bitirdiklerine koyduğu ahenkli ölçü hiç değişmez. Çünkü o Levh-i Mahfuz bir anlamda da Kur'an yasasıdır.

Yine metallere dönüyoruz. İsimleri son 150 yıldan bu yana duyulan metaller vardır. Beril, Uran, Kadmium, Volfam, Tantal, Galium gibi, insanoğlu bunları bulduğu zaman ancak bir laboratuar eğlencesi sanıyordu. Sonradan anlaşıldı ki herbiri ayrı özelliklerde teknolojide vazgeçilmez bir yapı taşıdır. Gerek atom enerjisinden yararlanmada gerek aşırı ısı ile yapılacak teknolojik faaliyette bu metallerin her biri vazgeçilmez bir özelliği temsil eder ve dünyamızdaki miktarları da yapacakları işe göre ayarlıdır.

Cenab-ı Hakk'ın insanoğlunu indirmeden hazırladığı dünya gezegeninde en önemli hikmetlerden biri dünyanın radyoaktif maddeleridir. Tüm gezegenlerde büyük sorun olan radyoaktif maddeler arz kabuğunda öyle ahenkli bir oran içindedir ki, hiç bir bilim heyeti bu düzenin siparişini veremez. Bir yandan nükleer güçten yararlanacak ve maden halinde iken zararsız, fiziksel arıtma ile tehlikeli olan uranyum 235, bir yandan hayat aktivitesini sağlayacak nisbette karbon 14..

Asıl harika olanı kaplıca suları: Fevkalâde az, ılımlı miktarda Radioaktif madde taşıyan bu sular arzın dört bir yanına yayılmış milyonlarca insana şifa dağıtıyor.

Arzın Radioktivitesi konusunda söylediklerimizi tersine bir düşünün. Eğer arz toprağında, uranyum, 235 çekirdeği halinde bulunsa idi, arz kuruldüğundan kısa bir süre sonra cadı kazanına dönecekti. Eğer uranyum madeninde %7 civarında uranyum 235 olmasaydı atom enerjisine dönmemiz mümkün olmayacaktı. Uranyum 235'e Allah öyle bir hassa vermiş ki, ancak safken nükleer enerjiye dönüşebiliyor. Bu yüzden uranyum 238 birlikte iken tehlike yaratmıyor.

Havadaki karbon 14 olmasa birçok biolojik olaylar

meydana gelmezdi. Milyonda bir oranındaki bu madde biraz fazla olsa perişan olacaktık. Kaplıca sularına sodyumun 24 cinsini koysa idi, bir banyo yapan hiroşimaya gitmişe dönecekti. Halbuki kaplıca sularında temel madde sodyumdur. Fakat bunun 24 no'lu çekirdeği yerine başka çekirdekleri hakimdir.

Evet kıymetli okuyucularım, bu âyetin yorumu, emin olunuz ki ciltlerle kitap yazsak bitmez, ben ancak minik bir özet sundum.

Ateistleri perişan eden ve nefeslerini kesen bu âyeti sık sık okuyup hikmetlerini hep düşünelim.

«Arzın bitirdiklerini ahenkli bir hesap, bir oran içinde verdik.»

39. KONU

ALLAH'IN YARATIŞ TERCİHLERİNDEKİ (ŞEEN) SONSUZ GÜZELLİK

يَسْـَٔلُهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَاْنٍ

''Göklerde ve yerlerde olanlar herşeyi
O'ndan isterler (O'na baş vururlar).
O, her an her şeye kudret ile tasarruf eder
(Her an ayrı tecellîdedir).''

RAHMAN SÛRESİ, AYET: 29

ALLAH'IN YARATIŞ TERCİHLERİNDEKİ (ŞEEN) SONSUZ GÜZELLİK

Sûre-i Rahman Cenab-ı Hakk'ın yaratış sırları hakkında büyük açıklamalar yapan bir sûredir.

Bu âyet ilâhî tasarruf ve kudretin tecelli tarzına ait çok önemli sırlar vermektedir. Aynı zamanda bilimde açıklaması imkânsız olayların nedenlerine ışık tutmaktadır.

Ayet-i kerîmeye yaklaşım sağlamak için ilk cümlede buyurulan:

«Herşeyi ondan isterler, ondan medet umar, ona baş vururlar.» Hükmüne eğilmek gerekir. Muhtelif bilimsel konularda bu hükmü inceleyelim.

Bir atom çekirdeği, fevkalâde hassas denge içindedir. Onun akıl almaz enerjisini dengeli bir şekilde ilâhî ilim, çekirdeğe hapsetmiştir. Böyle bir çekirdeğe dışarıdan hileli bir fizik müdahale ile dengeyi bozan bir etki yapılırsa oluşum ne olacaktır?

Ünlü atom alimi Heisenberg'in Belirsizlik Teorisi'nden biliyoruz ki; atom çekirdeğinde belli bir zaman sonra ne tip fizik olayının olacağını önceden kestirmek mümkün değildir.

Acaba çekirdeğin dengesini bozabilen, mesele nötron çekirdeğe girse ne olacaktır?

Biçare ateistlerin sandıkları gibi yüce, ilâhî kudret olmasa idi; yeni giren bu nötron çekirdek dengesini bozaca-

ğından, yavaş da olsa bu çekirdek içinde enerji dengesi onarılmaz şekilde bozulacak, çekirdek enerjisi korkunç bir patlama ile bomba olacaktı. Nitekim Allah bu hikmeti bizlere anlatmak için uranyum 235 çekirdeğini özel olarak yaratmış, onu da diğer uranyum içinde gizlemiştir. Böyle bir çekirdeğe nötron girerse Atom Bombası olur. Bu dağılma dahi tam bir dağılma değil, sınırlı bir denge çatlamasıdır.

İşte normal bir atom çekirdeğine nötron atılırsa böyle sonuçlanması gerekirdi. Halbuki normalde bu enerji çatlaması olmaz.

Bozulan yeni dengenin sağlanması ise bir bilim heyeti tarafından yüzlerce senede bile sağlanamazdı.

Peki ne olacaktır?

Çekirdek yüce Rabbine başvurur ve Allah her an için tecelli eden sonsuz şeen'inden çekirdeğe bir ilim verir. Çekirdek yeni gelen nötronu akıl almaz bir maharetle protona çevirir. Çekirdek bir başka element haline dönüşmüştür. Fakat denge bozulmaz.

Bu olay ne kadar zamanda yapılır dersiniz? On milyonda bir saniyede. Semalardan bir misâle geçelim...

Yirmi yıl önce uzayı inceleyenler bizlerden çok uzaklarda iki galaksinin birbirine hızla yaklaştığını hissettiler. Milyonlarca gezegenden kurulu iki yıldızlar grubu birbiri ile çarpışacak, evrenin o noktasında akıl almaz bir kıyamet kopacaktı.

Bir galaksi içinde cazibe ve jireskobik enerjilerle kurulu milyarlık dengenin, değil böyle çarpışmaya, bir tek güneşin bile devreye girmesine tahammülü yoktur. Milyarla yıldız belli mesafelerde belli hızlarla dönerken varlıklarını korurlar. Çarpışmak tüm dengelerini mahfedecektir.

Fakat beklenenlerin hiç biri olmadı. İki galaksi birbiri içinden sıyrılarak geçti gitti. Acaba bu aklî mûcize nasıl gerçekleşti.

İşte Sûre-i Rahmanın 29'uncu âyeti bu soruya cevabı peşin veriyor:

«Göktekiler hep bana başvurur benden ister.»

Galaksiler lisanı hal ile yüce Rabbine baş vurdu. Allah'da sonsuz kudretini ilminin akıl almaz tecellisi ile iki galaksiyi birbiri içinden geçirdi, onlara hesaplanması imkânsız dengeler verdi.

Yalnız akıl almaz bu olay Allah'ın sonsuz kudretini ve her an şeenlerde tecellisini muhteşem bir şekilde göstermektedir. Şimdi size tüm bilimlerin izahta iflas etme zorunda oldukları biolojik bir olayı tanıtacağım.

Anne rahminde cenin üç haftayı tamamlayınca sinek kanadı kadar bir düzlemi temsil eder.

Hacimsel bir hayatı yoktur bu düzlemde, yanyana hücreler dizilidir. Deri ve iç deri hücreleri yanyana sıra halindedir. Yine ilerde salgı salmakla yükümlü muhtelif hücreler yanyanadır. Müstakbel kas-sinir ve kemik hücreleri de böyle sıralar halindedir. Bir sinek kanadı kadar küçük bu hücreler dizisi ilerde meydana getireceği organlarda nasıl toplanacaktır. Meselâ mideyi meydana getirecek dört temel hücre bu diziler içinde dört ayrı mekândadır.

Bunlardan bir tanesi mide kasını, biri mide sinirini, biri mide salgı bezini, biri iç deriyi üreye üreye meydana getirecektir. İş yalnız mide olsa bu hücrelerin birleştirilmesi belki imkân dahiline girer. Fakat düşününüz ki, bütün organların durumu aynıdır. Karaciğer, kalp, böbrek ve her organ kendi hücrelerinin bir araya gelmesi ile hayat imkânı bulacaktır.

Sinek kanadı kadar küçük hücre yaprağında ne yapmalı ki, her organ kendinin dokularını teşkil eden bu üç ya da dört temel hücreyi bulsun. Eskiden bu hücrelerin bir katlanması ile karşılaşma olduğu sanılırdı. Sonradan yapılan araştırmalar tüm organlar açısından bunun imkânsızlığını tespit etti.

Ayrıca ilim, rahimde ceninin teşekkülünü inceledi ve hayretler içinde muhteşem bir tesbit izledi. Cenin bu yaprak

biçiminden, yani doku safhasından sonra kendi üzerinde bir dönme hareketi yapmaktadır ve bu dönme öylesine bir dönüştür ki, her hücre kendi eşlerini bulup organların yerini noktalamaktadır.

Dönme ve kıvrılma hareketi üç boyutlu bir geometrik sistem içinde akıl almaz bir açı ve dönüş hızı hesaplaması ile yürümekte, tek bir aksaklık olmadan her organın ayrı sıralardaki hücreleri bir araya gelmektedir. Bu mûcize rotasyon (kıvrılıp dönme) nasıl meydana gelmektedir?

İşte âyet cevap veriyor:

«Yerde ve gökte olan her varlık O'ndan (yani Allah'tan) ister ve O her an ilim ve kudret ile tecellî eder.»

Evet minik yaprak şeklindeki o doku Allah'tan medet istedi, «Ben organları yapacak hücreleri nasıl buluşturacağım» dedi. İlâhî ŞEEN ilim ve kudret ile o doku yüzeyine öyle bir dönme ve kıvrılma verdi ki bütün hücreler müstakbel organdaki yerlerini buldular.

Bu dönüp kıvrılma sırasında bir mikronluk bir hata göze, midenin asit salan hücresini yerleştiriverir ki bebek doğar doğmaz kör olur.

Bu âyetin haşmet dolu hikmeti içinde her an milyarlarca olay ilâhî ŞEEN'in sırrı içinde aksamadan yürür durur.

İlâhî ilim böylece her an dâimdir.

Her an bir şeende tecelli eden sırrında ayrıca bir başka bilimsel hikmet gizlidir.

Bu hikmetin tarifi oldukça güçtür.

Bu anlamda evrenin her noktasında her değişen farklı koşullarda ayrı tecelli ve bilimsel tasarruflar yürür demektir.

Evrenin kendi etrafındaki dönüşü olsun, galaksi ve galaksi birliklerinin ayrı ayrı dönüşleri olsun, varlıklara değişik şartlar getirmektedir.

Yani eskiden sanıldığı gibi evrenin belli bir noktasındaki yıldız (gezegen) devamlı ve sabit bir fizik şarta tabii değildir.

Onu etkileyen manyetik ve geometrik tarzlar her an

değişmektedir. İşte ilâhî ilim ve tasarruf bu her an değişen koşullara göre ayrı bir şeen tecellisi ile hükmeder.

Bir saniyenin milyar kere milyonda biri kadar kısa bir ömrü olan ışınlar vardır.

İlâhî şeen o ışınların ömürlerini akıl almaz o minik zaman dilimlerinde ayarlar, gerektiğinde zaman hızını azaltarak onların ömrünü uzatır.

Pi mezonların ömürleri ve bunların zaman içinde ömürlerini, uzayışını fizik bilimi tespit etmiştir).

Şu halde ilahi şeen tecellisinde devamlı değişen ve her an yenilenen bir kudret, ilim ve tasarruf vardır. Yine pi mezonların ömürlerinin kısalığından anlıyoruz ki, âyet-i kerîmede emredilen «her an» mesajı An kavramının saniyelere benzemediğini, bir saniyenin milyar kere milyonda biri kadar kısa süreler için geçerli olduğunu getirmektedir.

Sûre-i Rahman'daki bu âyet-i kerîmenin getirdiği her an değişen bir tecelli kavramı ŞEEN kelimesi içinde gizlidir. Zira her varlığın istediğini yerine getiren Şeen kavramı bilimsel gerçekler karşısında ancak böyle anlaşılmak zorundadır.

İnsanın karaciğer hücresi, bugüne kadar hiç görülmemiş yeni bir kimyasal madde verdiğimiz zaman onu derhal zararsız bir bileşiğe çevirmektedir.

Karaciğer hücresinin, zehirlere karşı tedbirleri öğreten el kitabı nerede? Yeni gördüğü kimyasal maddenin nasıl zararsız hale getirileceğine ait Ansiklopedisi nerede? Nasıl çözüyor sorunu?

İlâhî kudrete soruyor, ondan medet diliyor ve ilâhî Şeen ona Kimyadan bilim öğretiyor, işte bilimin temel bir yasası Sûre-i Rahman'dan.

Bunu bilmeyen, bu sırra ermeyen evreni gözsüz seyreder.

40. KONU

RÜZGÂRIN TAŞIDIĞI SIRLAR

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا اَنْزَلَ اللّٰهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِزْقٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ اٰيَاتٌ
لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

''Rüzgârı (değişik yönlerden) estirmesinde aklını kullanan topluluklar için pek çok ayetler (bilimsel işaretler) vardır.''

Câsiye Sûresi, Ayet: 5

RÜZGARIN TAŞIDIğI SIRLAR

Kur'an âyetlerinde gizli pek çok bilimsel sırlar, olağan mesajlar sanılır. Bu bizim cehlimizin, bilgisizliğimizin ürünüdür. Eğer bir âyet-i kerimede özellikle; «Akıl sahipleri için, düşünenler iein pek çok âyetler vardır...» mesajı varsa o âyette fevkalâde önemli bilimsel gerçekler vardır.

Bu âyetin son bölümünde:

Bakalım rüzgârlar nasıl oluşuyor? Bugün herkesin bildiği basit tarif: Farklı ısı merkezlerinden hava akımlarının doğuşudur. Bu, çok kaba her şeyi basitleştiren bir seyirdir. Biz biliyoruz ki, dünyanın her yerine çeşitli yönlerden rüzgârlar ulaşmaktadır. Havası kirli kentlerimizin bile temizlenme şansı bu ılımlı rüzgârlara bağlıdır. Dünyadaki milyonlarca yerleşim merkezine bu rüzgârlar bulut götürecek, havasını temizleyecek, sırasında karları eritecek, gereğinde donduracak akıl almaz bir sistem.

Yeryüzünde bu sıcak-soğuk hava merkezleri daha doğrusu cephe sistemleri nasıl teşekkül etsin ki yukarıda saydığımız milyonları aşan yerleşim merkezlerine hayat nimeti ulaşsın.

İnançsızlar, rüzgârların harika sistemini görmemezlikten gelerek, onu basit bir sıcak-soğuk cephe sistemi halinde göstermek isterler. Allah onların bu niyetini Kur'an'da mûcizevî bir emirle perişan ediyor.

Akıl sahipleri için rüzgârların çeşitli yönlerden esmesinde âyetler vardır.

Önce rüzgâr sorununu kavramak için davayı tersinden alalım.

a- Dünya uzayda duran sıradan bir gezegen olsaydı ne olacaktı, rüzgarlar nasıl esecekti? Kutuplardan ekvatora, ekvatordan kutuplara önünde durulması imkânsız fırtınalardan başka rüzgâr olmayacaktı, ekseni dik duran kabak gibi bir gezegen olsaydı manzara buydu. Halbuki Allah arzı eksenine göre 23,5 derece eğik yarattı. Böylece güney ve kuzey kutuplarındaki soğuma, güneşin etkisi her gün için farklı duruma geçti. Böylece rüzgârların şiddeti kırıldı. Ekvatorla her bir kutup arasındaki ısı farkı azaldıkça rüzgârlar ılımlı esmeye başladı.

b- Atmosferin kalınlığı da kutuplarda ve ekvatorda değişik olduğundan havanın üst kısmında ayrı, alt kısmında ayrı akımlar başladı. Böylece soğuk sıcak cephe sistemleri daha çok sayıda yeni merkezler oluşturdu. Böylece rüzgârlara tek yönden değil, çeşitli yönlerden esme fırsatı doğdu.

c- Arzın her yerleşim bölgesine çeşitli rüzgârların gelebilmesi için dünya kabuğu üzerine dağlardan, ova ve yaylalardan öyle bir motif döşemeli ki her yerleşim bölgesi çevresinde sıcak ve soğuk cephe sistemleri döndürümlü olarak doğabilsin.

Arzın yeni yaratıldığını kabul edin ve binlerce alime, binlerce kompitür verin ve deneyiniz ki: Arz üzerinde dağ, ova, yayla şeklinde öyle motifler yapın ki, arzın her noktası yakınında sıcak ve soğuk cephe sistemleri doğsun, yani arzın her yerleşim bölgesine her yönden rüzgâr esebilsin.

Bu âlimler kurulu, binlerce sene uğraşsa bir dağ silsilesini motif olarak yerine oturtamaz.

Fakat Allah arz üzerinde dağ, ova, yayla sistemleriyle öyle bir harita motifi işlemiş ki, yılın her gününde ayrı, ayrı cephe sistemleri doğuyor ve her yönden rüzgârlar esiyor.

Bu ilâhî mûcizeyi görüp de hâlâ: «Rüzgâr ne imiş, sıcak-soğuk hava çakışması olağan bir fizik olayı...» diyenlere işte âyet: *«Akıl etmiyorsunuz, bilimden nasibiniz yok»* diyor.

d- Rüzgârların macerası bu kadarla da bitmiyor:

Arzda sıcak-soğuk merkezleri arasındaki ısı farkının artmaması yani rüzgârların dayanılmaz olmaması için Allah atmosfere iki önemli özellik vermiştir.

Bunlardan birincisi azon tabakasıdır. Güneşin fazla ısısını emer aşırı ısınmayı önler.

İkinci özellik havadaki karbondioksidin arzın soğumasını (özellikle gece) engelleyen yorgan etkisidir. Bütün bu fizik hikmetle birlikte, her yerleşim merkezlerine çeşitli yönlerden ilimle rüzgârlar getirmektedir.

Bizim fırtına diye telâşa düşdüğümüz rüzgârlar bile bu denge sistemi olmasa asıl rüzgâr yanında esinti kalırdı.

Zaten fırtına ve tayfunların bir hikmeti de asıl rüzgârın ne demek olduğunu bize göstermektir.

İnsanoğlu sıcaktan bunalıp elinde çayını yudumlarken, esen hafif serinletici bir rüzgârın ne denli ince astrofizik hesaplarla estiğini bir bilse hemen kalkıp secdeye varır.

Rüzgârların çeşitli yönlerden esmesinin pek çok hikmeti vardır. Şüphesiz soğuk ve sıcak hava getirmesi her şeyden önce yağmura bir hazırlıktır. Rüzgârlar bazan da şiddetlenerek havadan iyonları sürükler. Bu sayede havadan hayatın temeli olan elektriksel enerjiler yağmura yansır. Toprağa düşen su damlaları elektrikle yüklü birer hayat yapıcıdır.

Rüzgârların bitki tohumlarını sürüklemesi, hatta polenlerini ilkah etmesi de yine Kur'an'da bildirilmiştir.

Rüzgârların çok önemli bir yanı da oksijeni temiz havaları kentlere getirip kent alanlarındaki kirli havayı temizlemek üzere ormanlara taşımasıdır. Bize kirlenmiş gelen o hava ağaçlar için bir besin kaynağıdır.

Bu sayede aynı zamanda havanın oksijen miktarı dünyanın her yerinde sabit kalmaktadır.

Bütün bu akıl almaz işlemler ilâhî ilmin otomatik kompitürüne takılmıştır. Hiç arızasız sürer gider.

Evet kıymetli okuyucularım. Şunu iyi biliniz ki, kıyamet gününe kadar hangi yörede, hangi cephe sisteminin teşekkül edeceği, hangi köyde hangi saatte hangi rüzgârın eseceği bu ilâhî ilim kompitüründe kayıtlıdır.

İlim budur, bunun aksini savunmak, bulutları basit su buharı; rüzgârı sıradan bir hava akımı saymak akılcı bilim adına bir yüz karasıdır.

İşte âyet-i kerimenin son cümlesinde emredilen, *«Akıl edenler için âyetler vardır»* hükmü bu gerçeği vurgulamaktadır.

Ayet-i kerîmenin bir büyük inceliği de, rüzgârın çeşitli yönlerden, her yörede esebilmesinde alâmetler vardır. Açıkladığım gibi rüzgârın her yönde esebilme sırrı ancak bir çok fizik incelikler sayesinde (âyetler) meydana gelebilir.

Evet her esen rüzgârda sonsuz hamd niyazı bekler yüce Rabbimiz.

41. KONU

YARATILIŞIN ESRARI

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ

''De ki: Sığınırım Rabbına o Felakın,
şerrinden tüm yaratılmışların.''

Felâk Sûresi, Ayet: 1-2

YARATILIŞIN ESRARI

Her gün okuduğumuz halde, hikmetini bir türlü farkedemediğimiz bu iki âyeti kerîme, yaratılışa ait en yeni gerçeklerin mesajını 15 asır önce vermektedir. Sûre tümüyle insan ve yaratılmışlar açısından pek önemli ve özet mesajlar getirmektedir. Ancak fizik ve biyoloji açısından en ilginç mesaj birinci âyettedir.

Bilindiği gibi *«felâk»* kelimesi, bu iki âyeti yorumlayan anahtar kelimedir. Daha önceki âyet yorumlarında da değindiğim gibi, âyetlerde Cenab-ı Hakk'ın seçtiği kelimeler fevkalâde önemlidir. Allah, *«yaratılmışların şerrinden kendisine sığınmamızı»* emrederken; kendi sıfatlarından bir değişik terkib kullanıyor: *«Rabbi'l-Felâk...»*

Açıklanınca daha iyi anlaşılacağı üzere, *«Rabbi'l-Felâk»* kavramı tüm yaratılmışlara açıklık getiren bir sıfat-ı ilâhî olmalıdır. Daha açık bir tanımla: *«Felâk'ın Rabbı»* kavramı, yaratılmışla, O'na ait gerçekleri dile getiren bir hikmet taşımalıdır. Evet, gerçekten böyledir. Elbette bu sır, felâk kelimesinin manâsında ve Rab sıfatının hikmetinde gizlidir.

Felâk Nedir?

Felâk kelimesinin etimoloji açısından pek çok manâsı vardır. Ancak kelimenin temel manâsı, *«birdenbire çatlayıp,*

şiddetle patlamadan doğan» demektir. Kelimenin masdarı *«Felk»*tir. Diğer bir tarife göre; dilimize de geçmiş olan **«infilâk ettirilmiş»** anlamına gelmektedir. Yani infilâk olayının sonucuna verilmiş bir kavramdır. Felâk şiddetli infilâk ile ortaya çıkan nesnedir. *«Falk»* kelimesinde, hızından hayrete düşülecek derecede aşırılık manâsı vardır. Örnek vermek gerekirse:

tefellûk : aşırı koşma,
müflik : aşırı manâlar söyleyen şair.

Bu kısa etimolojik açıklamadan sonra *«felâk»* kelimesinin lûgat manâlarına göz atalım:

Felâk, felk masdarından gelen bir isimdir. Lûgattaki yeri ise, asıl manâya yakınlık derecesine göre şöyle sıralanabilir.

1— Ademden (yokluktan) şiddetli ve hızlı olarak yarılıp çıkan mahlûk.

2— Çatlayan tohumdan çıkan nebat.

3— Samed'in mukabili (Çatlayıp çıkmaya, yokluktan var olmaya muhtaç mahlûk. Elmalılı; Hak Dini Kur'an Dili, s. 6369).

4— Günlük kullanımda ise, kıyastan çıkan bir manâ olarak, karanlığı çatlatıp çıkan aydınlık, yani fecr.

5— Ayağa vurulan tomruk. (falaka buradan gelir.)

Tefsirlerde çoğunluk, genel manâları tercih etmişlerdir. Türkce tercümelerde kıyası manâ seçenler daha çoktur. (Fecr, tan, güneşin doğuşu.)

Bazı tefsirler *«Felâk»* kelimesine, *«cehennemde şiddetli patlamaların olduğu bölge»* olarak manâ vermişlerdir. Bu konudaki hadis iddiaları tartışmalıdır.

İbni Sîna felâk'e, anne karnından çıkan çocuk anlamı vermiştir. Gerçek odur ki *«felâk»* kelimesi, şiddetli ve anî patlamadan çıkan sonuç, varlıklar demektir. Diğer manâlar kıyas yoluyla verilmiş ikinci manâlardır. Bunun nedeni 15 asır önce yaratılış konusunda fizik ve astrofizik bilgilerimizin yetersizliğidir.

Şimdi evrenin yaratılışı konusunda fizik ve astrofizik bilgileri gözden geçirelim. Acaba bilim, varlıkları hangi olayın sonuç belgesi sayıyor?

Bilindiği gibi bilimsel gerçekler ayrıdır, atheistlerin saptırdığı, dejenere ettiği bilgiler ayrıdır. Atheistler her bilimsel gerçeği alır, ona yanlış fikir elbiseleri giydirerek insanları yanıltmaktan zevk alırlar. Evrenin yaratılışına ait bilimsel gerçekleri aktarırken onların yanıltmacalarından temizleyerek aktarmak istiyorum.

Dağılan parçacıklar, Bing-Bang, ya da büyük ve ilk patlama diye tanınan evrenin ilk yaratılışına ait fizik ve astrofiziğin bilgilerini şöyle özetleyebiliriz.

Son çeyrek asırda evrenin genişlemesi konusunda oldukça ciddi tesbitler yapılmıştır. Sanki evren merkez bir noktadan uzaklaşan küre yüzeylerini hatırlatmaktadır. Daha önceki kitaplarımızı okuyanlar hatırlayacaklardır. Allah (C.C.), Kur'an'da: *«Biz evreni genişleticilerdeniz.»* buyurmaktadır. Onun için bu tesbit Kur'an'a uygunluk göstermektedir.

Daha önceleri bir çok bilim adamı evrenin bir noktadan başlayıp genişleyen bir enerji sistemi olduğu görüşünü iddia etmişlerdir.Aslında Einstein'in «Küresel Genleşme» ilkesinden yola çıkan bu görüş ayrı ayrı açılardan Hubble ve G. GAMOW tarafından geliştirilmiştir. Bir noktada büyük ve çok hızlı bir patlama ile tüm evrenin merkezden uzaklaşa uzaklaşa tüm galaksileri oluşturması uzun süre tartışılmıştır. Özellikle maddeciler bu mantığın kendi bağnaz enerji ve madde kavramlarını alt-üst edeceğini bildiklerinden teoriye bir sürü sapmalar eklemişlerdir.

Son yıllarda ortaya konan iki önemli tesbit, *«büyük patlama teorisi»*ni daha açık hale getirmiştir. Bunlardan ilki Vakum olayıdır. Eskiden mutlak boşluk, enerji ve maddenin bittiği mekân sanılıyordu. Halbuki Vakum'un (Mutlak boşluğun), enerji davet ettiği tesbit edilmiştir.

Daha önceleri Heisenberg atom çekirdeğinin ödünç kıvant aldığını bildirmişti. Maddeciler çılgın gibi bu görüşe karşı çıktılar.

H.B.Cazimir, mutlak boşlukta kvant doğduğunu doğrulamış, bunlara «hayalet parçacıklar» demiştir.

Prof. Paul Davies ise yoklukta ortaya çıkan yeni varlıkların, Allah'ın kudretinin bir gereği olduğunu cesaretle bildirmiştir. Bütün bu tesbitler ilk patlama olayına yeni bir bakış getirmiştir.

Şu halde evrenin fizik çatısının ve galaksilerin, yıldızların yaratılmasında mekânlara şiddetle ve hızla yansıyan bir patlama söz konusudur.

Yeni fizik tesbitlere göre bu patlama anı, bir saniyenin milyarda birinde ilk dekorunu tamamlamış ve birbirine yapışık galaksiler, yıldızlar doğmuştur. İlk ayrılmalar ise saniyenin binde birinde meydana gelmiştir. Şimdi son yıllarda yapılan ikinci önemli astrofizik olayına gelelim.

Galaksiler (yıldız birlikleri) birliklerini nasıl koruyorlar? sorusu yıllar boyunca çözülemiyordu. Zira galaksilerin kütle ve cazibeleri onların birliklerini koruyacak güçte değildir. Son yıllarda ortaya atılan görünmeyen madde düşüncesi bu soruya bir cevap sayılıyor.

Vakum'da izlenen hayalet parçacıklardan esinlenen bu görüşe göre, evrende tanıdığımız madde oluşunun dışında esrarengiz güçler, varlıklar vardır. Bunlar işte gerekli bu gücü galaksilere sağlamaktadırlar. Büyük patlama, bilmediğimiz bütün bu varlıkları sergilemiştir. İşte şimdi bütünüyle bu astrofizik gerçekler karşısında âyeti kerîmenin ihtişamını hep beraber görelim:

«Tüm yaradılmışların şerrinden Felâk'ın (büyük patlamadan sonra meydana gelen varlıklar) *Rabb'ine sığınırım.»*

Kur'an varlıkları, yaratılmışları tanımlarken büyük patlamadan sonra var olanlar anlamına *«felâk»* kelimesi ile tanımlıyor. Ayeti kerîmenin en can alıcı noktası, Rab sıfatı ile

felâk kelimesinin sentezindedir. Bir çok müfessirin dediği gibi Rab sıfatını en iyi açıklayan âyet budur.

Saniyenin onmilyarda biri kadar bir anda, şiddetli bir patlama ile milyar kere milyar yıldız doğuyor. Bu, ancak Allah'ın Rab sıfatı ile mümkündür.

Rab sıfatı; düzenleme, fizikî nizam verme, yetiştirip olgunlaştırma demektir.

Nitekim, bütün Atheistleri perîşan eden bir soru şudur:

— Bir noktada meydana gelen dev infilâk, küresel dağılmalar şeklinde evren mekânlarına yayıldı da niçin madde, toz bulutu gibi merkezden küre yüzüne doğru tabakalar halinde yayılmadı? Nasıl oldu da arada binbir nakışta, binbir geometrik şekiller (yıldızlar) oluştu? Nasıl muhteşem galaksi birlikleri gelişti? İşte bu âyet, insanı çıldırtan bu sorunun cevabını veriyor.

Allah maddesel evrenin şekillerini murad etmiş ve Kûn emri ile bir patlama yaratmıştır. Sonuçta felâklar, yani patlamadan doğan varlıklar, Allah'ın Rab sıfatı ile akıl almaz fiziksel bir kompitür nizamına sokulmuştur.

Ayet-i kerime varlıkları doğuran büyük patlama sonuçları yanında münferit, yani tek tek patlama sonuçlarını da kapsamaktadır. Meselâ tohumun çatlaması sonucu olan felâk bu kez bir bitkidir, ya da ilkahtan sonra çatlayarak mitoz üstüne mitoz yapan bir canlıdır. Fakat hepsinde de ilk çatlamadan sonra mutlaka Rab sıfatının ona nizam vermesine ihtiyaç vardır.

Ayet bu yüzden felaк ile Rab kelimelerinin sentezini yapmıştır. Zira bütün yaratılmışlar, bir patlamanın sonunda meydana gelen olaydır ve bu, lûgatte felâk kelimesi ile tanımlanır. Ancak varlık olabilmesi için Rab sıfatı ile tâbir edilmesi, fizik ya da biyolojik bir programa uğraması gerekir.

Sûre, bütün şerlerden yüce Yaradanımıza sığınmamız için bize lûtfedilen bir reçetedir ve bu formülün başında yaratılanlar tanımlanmaktadır 15 asır önce...

Akıl almaz bir hikmet mesajı...

42. KONU

DOMUZ ETİNİN SAKINCALARI

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللّٰهِ فَمَنِ اضْطُرَّ
غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

''Allah size leş, kan, domuz eti ve
Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı.
Ama kim mecbur kalırsa, (başkasına) saldırmadan
ve sınırı aşmadan (bunlardan) yemesinde bir günâh
yoktur. Muhakkak ki Allah çok bağışlayandır,
çok esirgeyendir.''

BAKARA SÛRESİ, AYET: 173

DOMUZ ETİNİN SAKINCALARI

Domuzun yaşayışı itibariyle pis olması, hele ünlü bir kist (trişin kisti) nakletmesi yıllar boyu ondan kaçınmamız gerektiğini işaret etmektedir. Ne var ki, yıllar boyu, domuz eti yasağını uygulayan toplumumuzda bile bazıları, «iyi bir veteriner kontrolünden sonra domuz etinin yeneceğini» savunmaya başladılar.

Acaba domuz etinin haram kılınmasındaki asıl gerçek nedir?

Son yirmibeş senenin bilimsel araştırmaları bu hikmeti bilimsel olarak ortaya koymuş, Kur'an-ı Kerîm'in bu alanda da akıl almaz mûcizesini hayranlıkla seyretmiştir. Önce domuz etinde insan sağlığına zararlı olan noktaları basit özellikleri ile sıralamak istiyorum.

Alman bilgini Reckeweg, domuz etinde çeşitli allerjilere neden olan «ürtiker sutoksin» isimli yabancı bir protein tesbit etmiştir. Bu zehir ekzama, astım gibi allerjik hastalıklara yol açar. Sutoksinin az olması halinde kırgınlıklar, çeşitli eklem ağrıları ortaya çıkar.

Domuz etinin daha ekonomik olduğunu iddia edenler iyi hesaplarlarsa işgücünden kalma açısından en pahalı et olduğunu görürler.

Çeşitli hayvan deneylerinde domuz etindeki bu etki her zaman tesbit edilmiştir. Domuz etindeki bu özellik; hayvanın

devamlı mikroplu yiyecekler yemesi nedeniyle lenfatik sisteminde hasıl olan bozulmalardan ileri gelmektedir. İlerde bu konuya değineceğim.

Domuz etinde çok miktarda mukopoli-sakarit vardır. Bu madde de kükürtten zengin olduğu için eklem rahatsızlıklarına neden olur.

Domuzlarda büyüme hormonu çok yüksek seviyededir. Bu nedenle devamlı domuzla beslenenlerde acaip vücut teşekküllerine daha sık rastlanır.

Domuzlardan geçen önemli bir hastalık da SHAPE virüsüdür. Bu hastalık domuz akcigerinde yerleşir. Bu yüzden bir çok Avrupa ülkelerinde domuz akciğerinin yenmesi yasaklanmıştır. Ancak sosis, salam gibi yiyeceklerden bu mikrobu alma şansı yüksektir.

Domuz eti yiyenlerde soba biçimi vücut hasıl olur. Prof. Lettre'nin radioaktif maddelerle yaptığı araştırmalar, yiyeceklerin ait olduğu dokuya benzer dokularda toplandığını tesbit etmiştir. Bu da domuz eti yiyenlerde yağ birikiminin kalçalarda daha kesif olduğu kanaatini doğrulamaktadır.

Şimdi domuz etinden geçen, öldürücü bir hastalık olan trişin konusuna geçiyorum.

Stal isimli bilim adamı, «Thıs WORMY WORLD» adlı eserinde dünyada 30 milyon civarında trişinli hasta bulunduğunu tesbit etmiştir. Trişin hastalığı sanıldığı gibi yalnız beyinde kist yapmaz. Domuzdan bulaşan bu hastalık, damar tıkanması yaptığından kolera, tifo ve benzerî hastalıklarda görülen ishaller görülür ve aniden öldürür. Çoğu zaman kaslara yerleşerek ağır kas hastalıkları yapar.

Domuzdan geçen diğer bir hastalık ta domuz şerididir. Bağırsak kurtları arasında en zararlısıdır.

Şimdi domuz etinin sağlığa en tehlikeli etkisine geçiyorum:

1— Domuz eti kanda yağ miktarını artırır. Bugün için insan sağlığı açısından en tehlikeli besin, hayvan iç yağları-

dır. Bilindiği gibi hayvanlarda iki çeşit yağ vardır. Bunlardan biri hayvan etinin üst kısmında açıkça var olan iç yağdır. Diğeri, etin lifleri arasında yaygın olan yağdır. Etteki yağ açısından en önemli olanı da budur. Bu yağ açısından günlük et besinlerinde yağ oranları şöyledir:

1— Dana eti % 10

2— Koyun eti % 20

3— Kuzu eti % 23

4— Domuz eti % 35

Hayvanların etleri yoluyla aldığımız yağlar bugün için kanda en zor yakılan yağlardan sayılmaktadır. Bu zorlamanın sonunda kanda Lipid ve Kollesterol miktarı artar. Uzun süre bu maddelerin kanda yüksek seviyede kalması, önce damarları daraltır, sonra sertleştirir. Günümüzde damarları tahrip eden en önemli faktör, yağ beslenmesindeki bu yanlışlıklardır. İhtiyarlık, bunama, felç, kalp damarı tıkanmalarında kandaki yağ fazlalığı çok önemli bir sebeptir.

Bugün kasaba giren her müşteri yağsız et seçmek ister. Ancak asıl önemli olan dıştan görünen yağ değil, kaslar arasındaki yağdır. Evet şimdi soruyoruz. Kasaba girdiğinizde kasap yalnız domuz eti satıyorsa ne yapacaksınız? Yapacağınız iki şey vardır.

a) Ya o domuz etini alıp tüm sağlığınıza, özellikle damarlarınıza zehir saçacaksınız.

b) Ya da ben müslümanım diyerek et almadan çıkarak sağlığınızı garantiye alacaksınız.

İşte, Kur'an verdiği emirle; size sıradan bir yasak değil, başlıbaşına bir sağlık nimeti lûtfediyor.

Bu gerçek, yani domuz etindeki aşırı yağ bilindiği halde, hâlâ batıda domuz eti yenmesine hayret etmemek mümkün değildir. Öyle sanıyorum ki burada ekonomik olaylar ağır basıyor. Fakat pek yakın zamanda bu konu ciddi bir sağlık problemi olarak gündeme gelecektir. Bugün dahi domuz eti yiyen toplumlarda damar hastalıklarının çok görüldüğü âşi-

kârdır. Ancak yakın zamana kadar domuz etindeki bu aşırı yağ meselesi tartışma alanına çıkmamıştı. Son yıllarda konu gündeme gelmiştir. Ve gelecekte dünya domuzu terk edecektir.

Domuzda yağın çok olmasının bir büyük sakıncası da aşırı E vitamini harcamasıdır. Domuzla beslenenlerde E vitamini hemen harcanır ve gizli bir E vitamini eksikliği çıkar ortaya. Bilindiği gibi E vitamininin pek çok ilginç görevleri vardır. Bunlardan en önemlisi cinsel bezlere yaptığı olumlu etkidir.

Fazla yağlananlar, hele domuz eti yiyenler çabucak E vitaminlerini yitirdiklerinden cinsel konuda isteksiz ve güçsüz olurlar. E vitamini kademeli olarak A vitamini yetmezliği de doğurur. Çeşitli deri hastalıkları, görme arızaları meydana getirir.

Şimdi de domuzun yapısından doğan ikinci önemli sağlık sorununa geliyorum.

2— Yazımızın başında da değindiğim gibi domuz, çok pis beslenir, bu yüzden devamlı olarak lenf sistemi ayaktadır. Bu yüzden kendini korumak için çeşitli albüminli koruyucu maddelerle yüklüdür. İmmümuloji ilminde vücudun savunma sisteminde ortaya çıkan bu maddeler; başka bir canlı için fevkalâde sakıncalıdır. Zira bir canlının kendi hücrelerini korumak için imal ettiği bu proteinler, diğer canlı hücreler için zehirdir. Bu yüzden domuz eti ile devamlı beslenenlerde değişik biçimlerde allerjik hastalıklar, dokularda şişmeler meydana gelir. Henüz iyice bilinmemekle beraber bu maddeler muhtemelen bizim lenfatik sistemimizde de çok olumsuz sapmalar meydana getirir.

Domuz pek çok hastalıklara yakalanabilen bir hayvan olduğundan onun eti ile beslenip de antijen dediğimiz bu zararlı albuminleri almamak mümkün değildir. Netice odur ki, domuz eti yenecek bir besin değil, bilerek kendini zehirlemektir. Hele onu sırf göstermelik, züppelik olsun diye ter-

cih edenlerin hali ise gerçekten hazindir.

Ayet-i Kerîmedeki çok önemli bir hikmet de domuz eti yasağının kan ve leşle birlikte yasaklanmış olmasıdır. Kanla ilgili bilimsel âyeti ayrı bir başlık altında yorumlayacağım.

Ölü etinden meydana gelebilecek bir çok mikroplar ve toksinlerle, domuzdan gelen toksinler ve mikroplar arasında bir benzetme yapılmıştır. Burada önemli bir mesaj; kanda bulunan serum albüminleri ile, domuzun lenf sistemince devamlı imal ettiği albüminlerin benzerliğine dikkatimiz çekilmektedir. Böylece domuz eti mikroplanma ve pislik açısından âyeti-i kerimede geçen leş kavramına, zararlı serum albüminleri açısından ise kana benzetilmiştir.

Son olarak domuz eti ile kurulan bir ilginin bilimsel yorumunu yapacağım.

Birçok islâm düşünürü, hayvanlar arasında eşini kıskanmayan, onun için mücadele etmeyen tek hayvanın domuz olduğunu; domuz eti yiyenlerin de cinsel arzu açısından lâkayt olduklarını savunmuşlardır. Daha önce bahsettiğim gibi, domuzdaki şiddetli E vitamini tüketimi, domuz yağının hızlı bir şekilde E vitamini harcaması, bu düşünceye haklılık kazandırmaktadır.

Yüce Kitabımız Kur'an-ı Kerim'de domuz etini yasaklayan dört âyetin bulunması da çok önemli bir mesajdır. Bakara Sûresi, 173 / Mâide Sûresi 5 / En'am Sûresi 145 / ve Nahl Sûresi 115. âyetlerde aynı tarzda yasaklama emirleri vardır. Dört defa ayrı ayrı yasaklanması, bu konu üzerine her insanın ciddi olarak eğilmesi gerektiğini vurgulamaktadır.

Çağımızda domuz eti problemi açıklığa kavuşmuş, bilim çevreleri bu tehlikeli besine ciddî olarak parmak basmıştır.

43. KONU

CEHENNEMİN YAKITI

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ
وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا ٱلنَّاسُ وَٱلْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَٰٓئِكَةٌ غِلَاظٌ
شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

''Ey inananlar, kendinizi ve âilenizi bir ateşten koruyun ki onun yakıtı insanlar ve taşlardır. Onun başında gaayet katı, şiddetli, Allah'ın kendilerine buyurduğuna karşı gelmeyen ve emredildikleri şeyi yapan melekler vardır.''

Tahrim Sûresi, Ayet: 6

CEHENNEMİN YAKITI

Şüphesiz ki âyette yorumunu yapacağımız mesaj, *«yakıtı insanlar ve taşlar olan ateş»*tir.

Konunun ayrıntılarına geçmeden önce Kur'an-ı Kerim'in 15 asır önce nâzil olduğunu hatırdan çıkarmayınız. Özellikle o çağda yakıtı taş olan ateşi kavramak muhaldir, düşünülemez.

Metodumuz gereği, âyetteki en bariz noktayı tesbit edelim:

1- Ayet cehennemden, onun ateşinden söz ederken, onun yakıtını tarif ediyor ve yakıtının taş ve insan olduğunu bildiriyor. Eğer âyet yalnız *«O ateşin yakıtı insandır.»* dese idi, hemen mecazî bir bağ kurulacak ve, *«insanın yakıt olmasından murat kendi azabıdır»* diye yorumlanacaktı. Halbuki insanla birlikte taşın da cehennem ateşinin yakıtı olduğu vurgulanıyor ve mecazî manaya yollar böylece kapanıyor.

2- Cehennem ateşinin yakıtı niçin özellikle net olarak açıklanıyor? Üstü kapalı bir tarzda verilebilirdi. Meselâ cinlerin yaratıldığı ateştir, ya da Kudret-i İlâhîden yaratılmış bir âlevdir, denebilirdi. Aksine 15 asır öncesi insanlarının kavrayamayacağı bir tanım getiriliyor. *«yakıtı insan ve taş olan alev....»*

Bu âyet-i kerîmeye dayanarak bir çok İslâm düşünürü, cehennemin ancak Mahkeme-i Kübra'dan sonra faaliyete

geçeceğini; cennetin ise ezelden beri var olduğunu savunmuşlardır.

3- Ayet-i kerimenin getirdiği en önemli mesaj ise, bize sorduğu bilimsel sorudur. Bu soru açıkça; Yakıtı taş olan jeneratör nedir? Ne olabilir? hükmüdür. Fiziğin enerji ve ısı konusundaki temel hükmünü araştırmamızı istemektedir.

4- Bu âyette insanla, taşın birlikte zikredilmesi, bu tanımda taş kömürünün benzetilmesini de engellemektedir. Ancak insanın yakıt olma özelliğinde yakıta ait temel bir kavrama da işaret edildiğini kabul etmek gerekir. Dünyadaki temel yakıt maddesi karbondur. Elbette insan büyük sayıda karbon taşıdığı için, yakıt maddesi olarak düşünülebilir. Zaten eğer taşla birlikte zikredilmese, günümüz bilimi bile olayı basitleştirip böyle mütalâa edebilirdi.

Şu halde önce taşın nasıl yakıt olabileceği sorusuna ilmî bir açıklık getirmemiz gerekir. O halde önce ısı ve enerji kavramlarını çağımız fiziği seviyesinde inceleyerek, konuya ait bilgilerimizi tazelememiz gerekir.

Isı bilindiği gibi bir kvant sakınımı hareketinin sonuç belgesidir. İki tarz görünüm düşünülebilir. Biri doğrudan belli bir enerji eşiğindeki sakınımdır. Pratikte böyle bir enerjiyi serbest elektronların sınırlı hareketleri şeklinde tesbit ederiz. Isının ikinci tarz görünümü ise daha çok evrende yaygın olan şeklidir ki, çeşitli nükleer olaylar sırasında ortaya çıkan, artık enerji birikimleridir. Işın şeklinde ya da genel anlamda kvant titreşimlerinin dev bir sentezidir. Novaların, hatta güneşin enerjisi bu tarz ısı sonuçları doğurur.

Dünyamızdaki ısı dilimleri çok sınırlıdır. -80 derece ile 3000 santigrat derece arasındadır. Halbuki novalarda, hatta güneşimizde bile ısı, milyar santigratla ifade edilen seviyelere yükselir.

Isı böyle akıl almaz sayılara ulaştıkça sıra ile canlılar, madenler ve maddenin cisimsel görünümü olan atomlar bile ilgilerini kaybedip çözülürler. Isının çok üst seviyelere, milyar

santigrata geçmesi halinde bütün atom parçacıkları da bağlarını kaybederek enerjinin ışını şekline dönerler.

Isı düştükçe enerji ve ışınlardan atomun alt parçaları kurulma imkânı bulur. Daha düşük enerjide moleküller ve canlılar dengede kalma fırsatı bulabilirler.

Ancak atom ve molekül yapısına sağlıkla erişebilen madde, bu birliğini gizli bir kuvvetle sağlar. Bu kuvvet belki çekirdekdeki hakiki interaksiyon kuvvetidir. Ya da bazı çekirdek olaylarında farzedilen enerji borçlanmalarıdır. (Heisenberg)

Fizik işlemleri tersine işletirsek, yani bir atom çekirdeğini ısı dışında bir metodla ikiye bölersek, korkunç bir ısı dönüşümü olur. Bazan da iki çekirdekten bir çekirdek birliği sağlama halinde, aynı tarz dev ısılar çıkar ortaya. Nükleer enerji bu iki tarz fizik yoldan sağlanmaktadır.

Bugün için nükleer enerji ya nötronla atom çekirdeğini yükleyerek, ya da iki hidrojenden bir helyum yaparak sağlanmaktadır. Birinci yol atom santrallerinin temel ilkesidir. İkinci yol, hidrojen bombası, yani bir tahrip silâhıdır. Güneş de enerjisini hidrojenden helyum yaparak sağlar.

Bugünün teknolojisi bir atom santralinde yakıt olarak Uranyum 235 maddesini kullanmaktadır. Nükleer santralde yakıt ne kömürdür ve ne de benzin... Doğrudan doğruya daha genel anlamda toprak sayılabilen Uranyum madenidir. Ancak âyet-i kerimenin, yakıtı taş olan alevden, ısıdan kastı, böyle özel bir nükleer tepkimede değildir. Eğer öyle olsaydı yakıt olarak yalnız taş der, insanı birlikte zikretmezdi.

Hem insan moleküllerinin, hem de taş moleküllerinin şiddetle ısı salıp yakıt görevi yapacağı fizik ortam nedir acaba? Şimdi fizik bilgimizi biraz daha derinleştirelim.

Isıya temel olan kvant olduğuna göre, onun tanımına yaklaşmamız gerekir. Halbuki kvantın fizik varlığı iyice bilinemiyor.

Kvant: Enerji olayları sırasında alınıp verilen esrarengiz

bir titreşimdir. Ne kesiklidir, ne de süreklidir, ancak ayrı olayların matematik bütünüdür. (Schrodinger). Böylece kvantın çok sağlam bir matematiği vardır, fakat fiziği belirsizlikler içindedir. (Lorenz, Brogli, Drac, Schrodinger, Heisenberg)

Bu tanımı yapmaktan kastımız Kur'an'ın hilkat fiziğine ne denli ışık tuttuğunu bir kez daha dile getirmektir.

Fiziğin tanıdığı gravidasyon, boyutların manyetik geriliminden gelişmektedir. Kvantların enerji alışverişi sırasındaki görünümü, gravidasyon esrarında gizlidir. Daha önceki konularda bu konuyu ayrıntıları ile incelemiştik.

Her atom çekirdeği taşıdığı kvantik değerler nedeniyle bir bakıma büyük bir enerji, özellikle ısı kaynağıdır. Bugün fizik normal bir atom çekirdeğini kullanacak teknik seviyeye gelmemiştir. Ancak çok iyi bilinmektedir ki, bir atom çekirdeğinin kuvantize edilmesi mümkündür ve Einstein'in $E+MC^2$ formülü gereği korkunç bir ısı enerjisine dönüşür.

Şu halde bir taşın ve de insanın atomları kuvantize olursa, korkunç bir ısı enerjisi, dolayısıyla dev bir ateş çıkar ortaya.

Daha önceden değindiğim gibi âyetin asıl mesaj hedefi, bize maddenin özünde gizli bu gerçeği öğretmektedir.

İslâm bilim adamları, Birunî, Cabir gibi, altın devirlerini sürdürebilselerdi, atom çekirdeğinin parçalanmasını beş asır önce başlatacaktık.

Bu noktada belki de bir çok okuyucumun zihninde uyanan bir soruyu ve cevabını dile getirmek istiyorum.

Beş küçük kitabımda Yüce Kur'an'ın fizik ve biyolojide ne kadar mucize mesajlar dile getirdiğini gördük. Pekiyi, neden İslâm dünyasında bu bilim dallarında büyük gelişmeler olmadı?

Bu sorunun cevabını incelerken bir noktadan yola çıkmak lâzım. İslâm dini yeryüzünü şereflendirdikten 100 ilâ

300 yıl sonra bütün bilim dallarında İslâm bilim adamları temel keşifleri yapmışlardır.

Birûnî fizikte, Horasanlı Cabir matematik ve kimyada, Ömer Hayyam kimyada, İbni Sîna biyoloji ve tıpta modern çağın bilimlerinin temellerini kurmuşlardır. Fen bilimleri tarihi tarafsız bir şekilde incelenince, fizik, matematik ve biyolojinin temelinin İslâm âlimleri tarafından atıldığını tesbit edebiliriz. Sonradan aynı keşifler Avrupa'da tekrarlanmış ve aradaki 900 yıl, dünya medeniyeti açısından telef olmuştur.

Bundan sonra İslâm Dünyası, bir yandan Moğol istilâsına, bir yandan haçlı seferlerine karşı yüzyıllar boyu ölümkalım mücadelesi vermiştir. Selâmete çıktığı 16. asırdan itibaren ise bu kez Batı dirilmiş, İslâm dünyasında ise siyasi kavgalar neticesi, gerilemeler almış yürümüştür.

Şimdi yorumumuza dönüyoruz. Cehennemde taş ve insanların kuvantize olması ve dev ısılar meydana getirmesi, elbette Cenab-ı Hakk'ın kudreti ile, bir manyetik gerilimle sağlanacaktır. Ancak pek çokları için bir sorunun cevabı yine açıklık istemektedir. Taş kuvantize olunca, getirdiği dev enerji ve ısısı, gerekli ortamı meydana getirir. Peki, kuvantize olan insanda hayat belirtisi kalır mı? Bu soru yalnız bu âyetin sonuçları açısından değil, sıradan güçlü bir ısının bile, cehennemde yaşayan insanlara hayatı nasıl sağlayacağı açısından da önemlidir.

Bu dünya nizamı bitip, yeni sistem içinde âhiret nizamı kurulunca, hayat kavramındaki sürekliliği iyice tanımak gerekir.

Moleküllere, kuvant sistemlerine birlik ve ilgi kurma yeteneği, Allah'ın bir emri ile ortaya çıkar. Bu dünyada, bu ilgiler bir zaman programlanmasına bağlıdır. Halbuki ahiret nizamında bu ilgilerin, yani hayatın kurulması için, zaman programlamasına ihtiyaç yoktur. Nitekim evrenin doğuşunu sağlayan büyük patlama sonunda evrenin temel çekirdekleri, saniyenin milyonda biri kadar zamanda oluşmuştur. Ga-

laksilerin yerlerini bulması ise altı saniye gibi kısa bir zaman diliminde tamamlanmıştır.

Cehennemde insanın bir anda kuvantize olup, ondan sonraki ilk anda tekrar hayatın kurulması devam edip gidecektir. Bazı İslâm yücelerine göre bu fizik ritim, insanlardaki yanılmış, sapmış yanları yok edecek, cehennem böylece bir laboratuvar gibi hatalıları arıtacaktır.

Gerçek odur ki İlahî Nizam, evrenin nazlı varlığı insanı cezalandırırken, bir yandan da arıtacaktır.

İnsanın vakit olma sırrında işte bu hikmetler gizlidir.

44. KONU

KALBDEKİ SIRLAR

خَتَمَ اللّٰهُ عَلٰى قُلُوبِهِمْ وَعَلٰى سَمْعِهِمْ وَعَلٰٓى اَبْصَارِهِمْ
غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظٖيمٌ

''Allah kalblerini ve kulaklarını mühürlemiş ve gözlerine bir perde inmiştir ve bunların hakkı azîm bir azaptır.''

Bakara Sûresi, Ayet: 7

KALBDEKİ SIRLAR

Yorumunu yapacağımız bu âyet, Kur'an'ın en muhteşem ilmî mucizelerinden biridir. Bu âyetin gizlediği ilmî gerçekleri anlamadan insanı tanımak, insanı kavramak imkânsızdır.

Çağımızda kalbi bir et yığını sananlar ve mekânik kalbden ömürlerine medet bekleyenler gafletle çırpınadursanlar. Evrene ait mesajların menbaı Kur'an-ı Azim, bu âyette insanı en derin yerinden, en öz noktasından tarif ediyor.

Beş küçük kitapta yorumunu yaptığımız ilmî mucize sırrı taşıyan elli âyeti okuyanlar soruyor.

Neden insanlar bu yüce Kur'an'ın mûcizesi karşısında imana koşmuyorlar, onların akılları yok mu?

İşte bu âyet çok yerinde olan bu soruyu cevaplıyor:

- Belki onların aklı var, fakat kalbleri yok.

Bu âyet-i kerimenin yorumunu da yaparken önceki âyet yorumlarında olduğu gibi, önce ilâhî emrin verdiği mesajları tesbit edelim:

1- Göz ve kulak gibi iki temel duygu uzvunun, kalble yakın ilgisi vurgulanıyor.

2- Kalbin bir idrak merkezi olduğu, ilâhî kudretin onu mühürlemesi halinde gerçeklerin bilinemeyeceği dile getiriliyor.

3- Göz, kulak ve kalp çalışıyor sanıldığı halde onun

özündeki değerlendirme kabiliyeti kaybolabiliyor. Görüyor, duyuyor, kalbi çarpıyor fakat değerlendirme kabiliyeti yok oluyor. Zira insanın evrende bu organlarla varacağı en önemli yargı Allah'ı idraktir. Bu sırra ulaşamazsa, bu organlar özündeki niteliği kaybetmiş demektir. İşte ilmin derinlerinde yatan hikmet budur.

4- İnsanı insan yapan kalbdeki duygudur.

5- Göz ve kulak, sıradan bir âlet değil, görme ve duyma vazifesi yanında, yargı ve idrak hassasına da sahip bulunmaktadır.

Şu halde bu âyeti anlamak ve yorumlayabilmek için kalb dediğimiz organı bütün gerçekleri ile tanımamız gerekir. İşte size tamamen bilimsel yoldan, öncelikle kalbi tanıtmaya çalışacağız. Yıllar boyu onu sıradan bir kas parçası diye tanıtıp vicdanı, sevgiyi, imanı inkâr edenlere karşı âyet-i kerimenin haşmetli mesajına sığınarak tarihî bir cevabı dile getirmeye gayret edeceğim.

Kalb hakkında ayrıntılı bilgi verişimizi, sakın ola ki konudan uzaklaşıyor sanmayınız. Kalbin sırf kan dağıtma görevi bile ilâhî hikmeti sergilemektedir.

Kalb nasıl bir organdır? Onu diğer organlardan ayıran hikmetler nelerdir?

Kalb yapı bakımından, göğüs boşluğunda yumruk kadar bir organ değildir. Aksine vücudun en uzak hücresine kadar uzantısı devam eden çok değişik bir organdır. Zira damar dediğimiz organlar kalbe monte edilmiş borular değildir. Bizzat kalbin uzantılarıdır. Anatomi ve embrioloji bilimleri bu gerçeği kaçınılmaz bir şekilde kabul eder. İleride ayrıntılarını açıklayacağım gibi, binbir kompitür hesabının şaşmaz intizamı içinde kalb en uzak hücreye kadar hayatı zerre zerre yayar. Vücudun her yerinde ayrı şartlar vardır ve bu şartlar, her an değişen olaylarla sürer, durur. Ne var ki kalb, büyük bir matematik âlimi gibi hesabını durup dinlenmeksizin yapar. Vücudun her yerinde değişik hayat şartları

bu sayede aksamadan yürür, gider.

Bu hesap bir galaksinin fizik düzeninden daha az muhteşem değildir. Kalbi anlamaya başlamak, bu noktanın kavranmasından başladığı için, bir kaç örnekle konuyu açmak istiyorum.

Diyelim ki ders çalışmaya başladınız. Kalp kendinin bir uzantısı olan hafıza merkezlerindeki damarları hemen genişletecektir ve o anda istirahat halinde olan midenizin damarları hemen daralacaktır. O sırada bir bardak süt içseniz, bu defa mide damarlarınız yeniden âhenkli bir genişliğe kavuşacaktır. Diyelim koşacaksınız, kaslarınız çok kan isteyecek. Kalbiniz hemen dakikadaki atışını hızlandıracaktır. Böyle her an, bir âhenkli hesabın hikmeti, ona verilen Hay sırrının bir tecellisidir. Hâlâ siz bunlardan habersiz olarak, kalbinizi göğüs boşluğunda bir et parçası sanabilir misiniz? Daha ilginci, damar uzantıları ile kalb, vücudun iki noktasında açık kapılar önüne kadar gider. Bunlar, akciğerler ve böbreklerdir. Bu kapılardan birincisinde kanın oksijeni, ikincisinde besin artıkları arıtılır. Bu işlem ise akıl almaz bir basınç ayarlamasıyla başarılır. Kalb bu kapılarda minicik bir basınç hatası yapsa, ya kanımız dışarı fırlar, ya da kan dokuda kalır, geri dönmez. Bu hesapları kalb bir biyoloji dehası ve ahengi ile yaparken, günde yüzbin defa ilâhî sanatın âhengi ile büzülür ve gevşer.

Kalb, anne rahminde damarlarla birlikte gelişirken de biyolojinin en harika desenini çizer. Bu kalb kapaklarının teşekkülü olayıdır. Kalbin iç ve dış dokuları, dört gözlü sistemi içinde öyle harika dönüşler yapar ki, kalp bölmeleri arasında kalb kapakçıkları dediğimiz saray perdelerini andıran muhteşem kanallar hasıl olur. Kalb kanı emerken ve basarken bu perdeler kalbin taa ucuna kadar uzayan nazlı telleriyle öylesine açılır ve kapanır ki, sanki yüce Yaradanın hikmetini günde yüzbin defa ilâhî bir senaryo gibi sergiler. Bir saniyeden daha kısa bir zamanda kapakların bu ilâhî

kabloları yavaş yavaş gerilir. Bu gerilme bir dalga harekâtı gibi saniyenin yüzde birinde başlayıp, yavaş yavaş yayılır ve hücrelere giden kanın ardından, adeta dua edercesine perdenin telleri vecd içinde titrer.

Kapaktaki bu matematik âhenk öylesine güç bir kompitür işidir ki, görevi gören binlerce hücreden birinin sırası gelince, gerilme görevine geç katılması, hayatımıza mal olabilir.

Kalbin doku yapısı da başlı başına ilâhî sırrın hikmetini sergiler. Bütün organlar belli hücrelerin meydana getirdiği dokulardan kuruludur. Kalb özel bir doku yapısına sahiptir. Temelde kas hücresiyle tanımlanabilir. Ne varki, bu yapı herhangi bir kas dokusuna benzemez. Kalb kası hücreleri tek bir hücre gibi senkronize edilmiştir. Kesinlikle tek tek hücreler gibi davranamaz. Daha ilginci, kas telleri müthiş bir sinir dokusu ile içiçedir. Hatta bu yüzden kalbe kas + sinir dokusu denebilir. Bunun dışında bizzat kalb kası içinde ve kalbin üst kısmında iki tane sinir merkezi, yine kalb duvarları arasında bir sinir demeti vardır. Bu üç sinir merkezi adeta birer minik beyin gibidir. Yukarda bahsettiğim bütün hesap işlerinin düzenlenmesinden sorumludur. Kalbin beyin ile ilgili ayrı bir siniri olmasına rağmen, kalb ayrı ve müstakil bir beyin sistemine sahiptir. Birçok fizyologlar, kalbin her hücresinin sinir hücresi gibi elektrik üretip, görev yapabildiğini kabul ederler. Beyinden gelen elektrik kesilse bile, kalb kendi sinir sistemi sayesinde ilâhî görevini aksatmadan sürdürür.

Bu kadar zengin sinirsel yapısına ilâve olarak, şah damarı yakınında ayrıca bir sinir ganglionu da, kalble bitkisel sinir sisteminin ilgisini sağlar. Hormonal ve moral etkiler bu ganglion aracılığı ile kalbe aktarılır.

Kalb zarı da başlı başına ilâhî bir sanat şaheseridir. İki kattan oluşan bu zarın görevi, kalb atarken onu çevredeki organlardan saklı tutmaktır. Bu amaçla zarın büyük kanadı,

onu göğüs kafesinde asılı tutarken daha içteki zarla arasına belli belirsiz bir sıvı salar. Bu sıvı koskoca kalb yüzeyine her hücre tarafından o kadar ayarlı salınır ki, ne kurur ve ne de sulanır. Eğer bu ayar bozulsa veya kurusa, kalbimiz dikenli tele düşmüş gibi azap çeker. Su artsa kalbin atışlarını güçleştirir. Zarın hücreleri bu ıslaklığı ilâhî bir kulluk ciddiyeti içinde yorulmadan ayarlar, durur.

İşte kalb çatı yapısı itibariyle böylesine muhteşem bir biyoloji harikasıdır.

Kalbin en ilginç yanlarından biri elektro manyetik yapısıdır. Her organ çalışırken bir miktar elektrik akımı yayar. Ancak bu akım diğer dokulara göre kalbte dev bir seviyeye ulaşır. Öyleki vücudun her noktasında bu elektrik akımını tesbit etmek mümkündür. Yine bu akım kalbin çalışma tarzına göre değiştiğinden, bir kâğıt üzerine grafik şeklinde nakledilebilir. Bu sayede kalbin sağlıklı çalışıp çalışmadığı da izlenmiş olur. Halk arasında kalbin elektrosu denilen olay budur.

Kalbe ait az bilinen bilimsel bir özellik ise, kalbin manyetik alanlarıdır. Kalb göğüs boşluğuna gelişigüzel konmuş değildir. Aksine bir radar alıcısı gibi, binbir açı hesabı ile monte edilen adeta elektronik bir organdır. Kalb bu özenli duruşu nedeniyle üç ayrı düzlemde, üç ayrı manyetik alan oluşturur. Bunlardan ilki, ortadan sola doğru yatık bir manyetik düzlemdir. Sağ omuzdan sol böğüre doğru açısal bir eğiklik verir. İkincisi, yukarıdan aşağı, vücut eksenine paralel, kalbin sağ kenarından geçen bir düzlemdir. Üçüncü manyetik alan ise, ekseni sol omuzdan karaciğer üst kenarına doğru gelişen düzlem içindedir.Bu üçüncü eksen, kalb elektrolarının temel yön tablosudur.

Kalbin faaliyetleri elektriksel yolla iletildiğinden, kalbin kararlı manyetik sistemi çok önemlidir. Ancak bu noktada çok daha önemli bir gerçek yatmaktadır. Kalbin faaliyetlerinden ortaya çıkan bu manyetik sistemler tüm hücrelere

kadar yansır. Vücudun her noktasını kendi enerji sistemi ile sarar. Eski Çin'den beri dikkatle izlenen akupunkturdan tutun da, insanların biomanyetik alanına kadar bütün esrarlı olayların menşei kalbtir.

Bütün bu ayrıntılı bilgi ile yorumu yapılacak âyetin ne ilgisi var? demeyiniz. Çünkü kalbin bilimsel inceliklerini anlamak için önce onun yapısını çok iyi bilmeliyiz. Biraz sonra anlatacağım gibi kalb, madde ile madde ötesinin ağızlaştığı bir istasyondur. Madde yapısındaki harikulâdelik, biomanyetik alan sistemiyle zirveye ulaşmaktadır.

Biyoloji ilmi, fizyoloji ilmi gayet iyi bilmektedir ki, kalb kanın hayat dolu sihriyle en uzak hücrelere ulaşırken, ve de vücudun neresinde bir olay varsa onu tesbit edecek elektronik sistemlere sahiptir. Öyle ise neden böyle manyetik mimarî ile donatılmıştır? ve neden vücudun her noktasında merkezi kalbe bağlı bir biomanyetik alan vardır?

Bütün bu hikmetler onun bir su motoru olmadığını, aksine orada ilâhî sanatın ihtişamının gizlendiğini göstermektedir.

Vücutta tüm organlar tek bir sinir teli ile beyne bağlanıp yönetilirken, neden kalbin bizzat içinde minik bir beyin sistemi vardır? (A. V. Düğümü.). Bunların cevabı aşağıdadır:

Kalpteki duygusallık olayına gelince:

Bitkisel sinir sisteminin ötesinde kalbin moral yapılı değişik bir ilgisi olduğu bilinmektedir. Sevdiği ile başbaşa konuşan iki kimse açlık duymaz. Bunun yanında ağrılarını da hissetmez. Bir kahramanlık, fedâkârlık olayını dinlerken gözleriniz yaşarır. Bütün bu mana hikmetlerinde ne beynin ve ne de bitkisel sinir sisteminin rolü tesbit edilemez. Aksine bu olaylar sırasında kalb nahiyenizde birşeyler hissedersiniz. ayrılıklarda kalb bölgeniz cendere ile sıkılır. Sevgide, göğsünüzde bir sıcaklık hissedersiniz.

Son yıllarda Rus bilginleri insan vücudunda beyin ve bitkisel sinir sistemi dışında üçüncü bir sinir sistemi fikrini

ortaya attılar. Bu üçüncü sinir sisteminin merkezini göğüs boşluğunda belirsiz bir nokta olarak tarif ediyorlar. Halbuki bu sinir sisteminin merkezi kalbtir. Kalb başlıbaşına ayrı bir yapı âhengi içinde beyinden çok ötede duygusal olayları yönetir.

Bilimin henüz kapısı önüne geldiği bu gerçek, insan sırrının temelidir. Şimdi size Kur'an'ın sonsuz ilmi içinde bu sistemi tanıtacağım.

Bütün organlara sinir sistemi yalnız giriş yapar. Halbuki bütün sinir sistemleri, yani merkezî sinir sistemi ve bitkisel sinir sistemi, bir yandan kalbe giriş yaparken, bir yandan da kalbten bu merkezlere çıkış vardır. Bu çıkışlar tüm ayrıntılarıyla bilinmemekle beraber, kalbin bütün bitkisel sinir sistemine, belki şahdamarı yakınındaki ganglion stellera ile çıkış yaptığı sanılmaktadır. Bu çıkış, yani kalbten sinir merkezlerine giden etkiler, böbrek üstü salgı bezine ve gözyaşı bezine kesinlikle ulaşmaktadır. Daha önemlisi kalb, manyetik sistemi ile de, bitkisel sinir sistemini tasarrufu altında tutmaktadır.

19. yüzyılın bağnaz taassubu artık gerilerde kalmıştır. Bu bilgilerin ışığı altında kalbi en azından elektromanyetik bir alıcı gibi tanımak zorundayız.

Vücudumuzda merkezi sinir sistemi ve beynin tamamı, kayıtların toplandığı ve hareket emirlerinin faaliyetini sağlayan elektronik kompitür nizamını temsil etmektedir.

Bitkisel sinir sistemi ise moral etkileri ve nice biyolojik olayları yürüten çok yönlü bir sistemdir.

Üçüncü sistemimiz ise kalbin temsil ettiği, maddeden mânâya tüm benliğimizi toparlayarak onu elektromanyetik bağlarla hem beyne ve hem de dokulara aktaran yanımızdır.

Yüce Yaradanımız bizi dünyaya gönderirken iki önemli aletle teçhiz etmiş, donatmıştır. Bunlardan ilki, beyin kompitürlerindeki bilgileri yorumlayan akıldır. İkincisi ise doğrudan bilgi üreten ve onu idrak ederek yorumlayan kalbimizdir.

Akılla yalnız bilgileri yorumlayabildiğimiz halde, kalbimizde bilgi üretip idrak edebiliriz. Buna kısaca duygu diyoruz. Duygu beyin kompitüründeki bilgi birikimini kullanmaz. Bilgiyi, idrak dediğimiz ilâhî bir sır içinde üretir.

Evrenin en yücesi Peygamberimizin ümmîlik sırrı bu noktada gizlidir. O, daima, kalbindeki hikmetten, idraklerin ötesindeki gerçekleri üretmiştir.

Allah'ın akıl ile kavranması mümkün değildir. Zîra akıl, beyin kompitürünün, beş duyunun kaydettiği bilgilerle yargıya varır. İhlâs Sûresinde belirtildiği üzere, Allah'ın zıddı ve benzeri olmadığından akıl onu kavrayamaz. Ancak kalb onu sezer.

Bu yüzden yine Bakara Sûresinin başında iman, iman-ı gaybî olarak tarif edilmiştir. Bu yüzden Kur'an doğrudan kalbe hitap eder ve onu ancak kalb anlar.

Nitekim her zerrenin Allah'ı zikrettiğini akıl görüp sezemez. Zira o atomları görememektedir. Fakat kalb onu zâhirde görmese bile sezer, adeta içtiği suyun moleküllerindeki zikri duyar.

İşte âyet-i kerîmede mühürlenmiş kalble beraber, kulaklardan idrâkin, gözden gerçeği seyreden sırrın yok olmasını tarif, bu hikmetten gelmektedir.

Kalb kendi merkezinden çıkış yaparak bitkisel sinir sistemini kapsayan faaliyeti ile göze ve kulağa ayrı bir duygu idraki vermektedir. Bu, ışığın ve sesin fizik değerleri dışında bir kavramdır. Ayrıca göz ve kulağın bütün faaliyetlerini içine alan elektromanyetik gücüyle görüleni ve duyulanı derinleştirip, netleştirmektedir. Şimdi kalbin bu etkisini bilimsel olarak inceleyelim.

Bir güzeli gördüğünüz zaman kalbinizdeki manyetik alanın nasıl sarsıldığını ve sonra görme olayının sizi ne denli derin bir idrake yönelttiğini hemen farkedersiniz. Sevdiğinizin sesi hangi fizik ölçüde olursa olsun, onun sizde bıraktığı zevk kavramını izah edebilir misiniz?

1000 yıl önce geçen duygusal bir olayı okurken ya da dinlerken, kalbinizin manyetik alanının sarsıldığını ve hemen ardından gözlerinizden dökülen yaşı hiç izlemediniz mi? Bu mekanizma kalbte doğar ve gözyaşı bezi, kalbin kumandasında salgı salar. Bu olay kalb çıkışlarının en ilgincidir. Ancak asıl önemli etki, iç sıkıntılarında görülen göğüsün kalb nahiyesinde başlayan sıkıntıdır. Bu baskı bir manyetik alan gibi bütün vücudu sarar. Kalbten bitkisel sinir sistemine çıkış yapan etkiler de bir yandan bütün fonksiyonları durdurur, yerinden kalkamayacak kadar bîtap, iştahsız ve isteksiz oluruz. Cinsel arzular bile hiç yokmuş gibi silinir.

Bu çok net ilginin temelinde kalbe ait çok önemli bir gerçek yatmaktadır. Önsezi...

Beynin kompitür ekranına yazılmamış olanlarını hissetme sanatına önsezi denir. İç sıkıntısı, ya da mutlu bir olayı sezme, kalbin harika becerilerinden biridir. Evrendeki bütün gerçekleri sezen bir monitör olan kalb, bir olay gelmeden, zaman düzleminde onu yakalayabilir. Önceden sezme daima kalb bölgesinde gerçekleşir. Kalb tarafından sezilir. Adeta kalb bölgenizden bir mesajın geldiğini farkedersiniz. Bu sır onun maddesinde bile var olan elektromanyetik kabiliyetten daha derinde bir hikmettir. Önsezi o kadar çok görülür ve öylesine kalb bölgesinde hissedilir ki, bunu bilimin inkâr etmesi şöyle dursun, ancak hayranlıkla seyretmesi gerekir.

İşte kalbin madde yapısı ile mânâya geçişini sembolleştiren bu noktadan ötede çok müthiş bir yeteneği gizleniyor. O da sevgidir...

Hiçbir organın ve maddi ekranın kavrayamayacağı sevgi duygusu, kalbin bir anlamda amacıdır. O elektromanyetik ve sinirsel ihtişamı ile, ön sezisi ile tüm yeteneklerimize hükmetmeye başlayınca göz perdesinin ardında seyrettiği güzelliğin öylesine cazibesine kapılır ki, insanın en yüce yanı çıkar ortaya. Sevgi...

Sevginin yalnız ve tümüyle kalbe ait öyküsünü inkâr etmek, evreni inkâr etmek kadar abestir. Sevgiyi yakaladığınız zaman kalbinize doğru dikkat kesilin. Onu adeta nabız gibi göğsünüzde farkedersiniz.

Kalbin madde ötesine yansıyan özellikleri onun maddî görevini de etkiler. Sevgi ile dolu kalbler, 150.000 km.'lik damar şebekesi ile vücuda kan dağıtırken daha güçlüdür. Damarları daha iyi kompitürize olmuştur, geniş ve rahattır. Nefret dolu kalpler spazmlı damarlarla hem kendini ve hem de hayat verdiği hücreleri perişan eder.

Sevgi ilâhî bir tecellî sırrıdır ve ancak yüce Yaradanına imanla kalblerde doğan kutsal bir duygudur.

Allah, evrenin gözbebeği olarak yarattığı insana kendi sırrından kalb mûcizesini vermiş ve muhteşem imzasını insan kalbine atmıştır. Şimdi size yirmi yıldan beri muhtelif vesilelerle yayımladığım kalbteki ilâhî imzayı sunacağım.

Kalbin sol orikulası (AURİCULA) üzerinde Kur'an harfleri ile Allah yazılıdır. Bu yazıyı kalbin sol orikulası yönünden çekilmiş bütün kalb resimlerinde izleyebilirsiniz. Size sunduğum resim dünyaca ünlü Zobota atlası 60 ve 61. sahifelerden alınmıştır. (1952 baskısı). Bu imzayı yine dünyaca ünlü Abbatle Şeffaf Anatomi Atlası kalb fasiküllerinde net bir şekilde görmek mümkündür. Bir ölünün kalbinde bu yazıyı görmek için bu bölgeyi iki yanından hafifçe germek gerekir. Zira bu imza avuç içinin derin çizgileri gibi deri katlanmaları biçimindedir. Cenab-ı Hakk'ın kalbe attığı bu anatomik imza aynı zamanda yorumunu yaptığımız âyetin muhteşem bir mûcizesidir.

Allah (c.c.), *«San'at şaheserim olan bu kalbe imzamı attım. O'nu imanla ve sevgiyle doldurmazsanız mühürlerim»* buyuruyor.

Şüphesiz San'at-ı İlâhî'nin bu tesbitine inanmayanlar, yakıştırma, benzetme diyenler olacaktır. Koskoca kâinat ihtişamına tesadüf diyebilen böylelerine zaten yorumunu yap-

tığımız âyet cevap vermektedir. *«Kalb mühürlenince gözler gerçeği görmez olur.»* Fiziğin, biyolojinin bütün harika nizamları onların kapalı olan mânâ gözlerini açamaz. Allah mûcizeli kitabı Kur'an'da; inananların bir türlü akıl erdiremedikleri bir soruyu net bir şekilde açıklıyor.

Kalbleri mühürlü, gözleri perdelenmiş olanlar burnunun dibindeki gerçekleri görmekten acizdir. Bir insan bedenindeki 30 trilyon kere, trilyon kere trilyon atom çekirdeği, sonsuz bir zikir halindedir. Onların zikri her madde için ayrı bir müziğin bestesi halinde evrenlere yayılır durur. Fakat o insan kalbi mühürlü, gözleri gafletle perdelendiği için bu sonsuz ilâhî senfoniden habersizdir.

İşte âyetin bir sırrı daha bu noktada ihtişamlaşıyor.

«Kulakları mühürlenmişler...»

Havada uçuşan atomların muhteşem müzikleri, vücudumuzun her zerresinden evrene yayılan sonsuz zikirleri (Manyetik Nükleer Rezonans) duymak için gönülden bir sırrın kulaklara yansıması gerekir. Yoksa insanoğlu sessizlik ülkesinde gezer gibidir.

Kalbdeki bu imza, kalb, kanı dakikada 80 defa gerilip atarken, her defasında nabız gibi gerilir, imzayı tablo gibi sergiler ve milyarlarca kalbte her an bu imza, rakseder durur.

Perdelenmiş gözler görmese de bu ihtişam sürer durur. Nasıl mühürlenmiş kulakların evrendeki sonsuz zikri duymaması, ilâhî ihtişamı gizliyemezse, Allah sanatının sonsuzluğunu, kalbdeki bu sırrını hep yaşatır, gören gözlere sergiler. Hamd'in ebedî dalgaları hiçbir mekândan ve zamandan ötede değildir. Aksine onun sayısız küçüklerinde ve sayısız büyüklerinde iç içe rakseder.

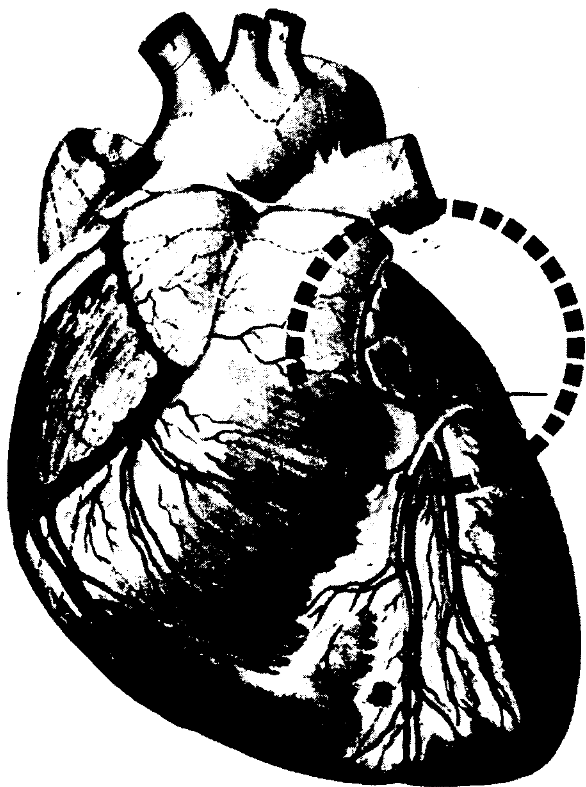
Gözün manasına perde çekilince, kulak manası ve gönül mühürlenince gerçekte herşey biter. O gezer, okur, yazar, müzik bile dinler. Fakat onun için mesafeler, sınırlı

ölçüler dar, müzik bir ses dalgasıdır. Okuduğu, düşündüğü ise kompitür ekranındaki sayılardır.

Gönül gözü ile görmeyen, birşey görmüş sayılmaz. Gerçekleri karton film gibi seyreder. Tüm kavgaların, anlaşmazlıkların, sırtlan hırsı ile yaşamanın asıl nedeni işte bu mühürlü kalblerdir.

Kalbin ilâhî sırrından açılan pencereyi seyreden, sonsuz güzellikleri, ilâhî sanatı görür. Ve o anda tüm eşyanın zikrini işitir.

Kalbe atılan imza

45. KONU

ARZDAKİ ÇATLAKLAR

وَالْاَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِۙ

"O çatlayışlı arza kasem olsun ki,
o keskin bir hükümdür."

ARZDAKİ ÇATLAKLAR

(صَدْع) *"Sad'i"* kelimesi, şak ve infitar kelimelerine benzer. Tam karşılığı *"çatlayışlı"* demektir.

Önce dünyamızın yapısını kısaca bir gözden geçirelim: Yıldızlara, galaksilere kadar bizden çok uzaklardaki mekânları az çok tanıdığımız halde, ne gariptir ki bilim, arzı, merkezine kadar olan yapısıyla pek az tanımaktadır. 6378 kilometre derinde olan, merkezimize kadar uzayan derinlikte hangi katlar var? Ne olaylar dönüyor? Henüz bilmiyoruz. Fakat dolaylı yollardan bazı tahminler yapabiliyoruz. 30 kilometreyi geçmeyen araştırmalardan çıkan tahminî dünya yapımız şöyle:

Dünyanın en dışında yer kabuğu dediğimiz toprak, kaya ve sudan oluşan, asıl üzerinde yaşadığımız kabuk var. Derinliği, en yüksek dağ ve en derin deniz göz önüne alınırsa, 40 kilometredir.

Dünyanın en merkezinde ise demir, nikel karışımı olduğu sanılan 1200 Km'lik katı bir çekirdek vardır. 1200 Km. yarıçapında olduğu sanılmaktadır. Bu kabuk yerle, çekirdek arasındaki yapı çok daha tartışmalıdır. Ancak yanardağlardan esinlenerek, bu ara tabakanın temelde iki kısımdan teşekkül ettiği ileri sürülmektedir. Çekirdeğe yakın kısım krom-nikel karışımı bir sıvıdır. Kalınlığı 2000 Km. civarındadır. Ancak yerden itibaren sayılırsa, topraktan derinliği merkeze doğru 4700 Km. kadar iner.

Bu sıvı tabaka ile yer kabuğu arasında iki ayrı kattan oluşan manto tabakaları vardır. Bu tabakalar, üst manto 600 Km., alt manto 3000 Km. derinliğe kadar iner. Şiddetli konveksiom akımlarının olduğu bu manto tabakası, aynı zamanda yer kabuğu ile mağmanın, sıvı-katı ilgisidir. Konveksiom akımları, yer kabuğunun yüzdüğü ağır bir sıvı denizi gibi etkindir. Yani yer kabuğu, arzın sıvı mağması üzerinde fevkalâde yavaş yüzen bir tekne gibidir. Ancak bir bütün olan yer kabuğu, bu yüzme sırasında zayıf ve güçlü noktalar meydana getirir. Bu noktalar genelde uzun ve derin çizgiler şeklindedir ve iki yanında dağlar oluşur.

Arz kabuğu ile çekirdeği arasındaki bu sıvı mağma, bir yandan sıcaklık, bir yandan da manyetik etkilerle kıtalara ve denizlere şekiller verir. Dünyamızın bugünkü şekli mağmanın bu kompitürize akımlarıyla hazırlanmıştır. Çok eski zamanlarda dünyanın kara kıtaları birbirine yapışık durumda idi.

Konveksiom akımları önce, bugünkü Kuzey Atlantik Denizi çevresinde, arz kabuğunda bir büyük çatlak meydana getirdi. Bu çatlak genişleyerek kıtaları birbirinden ayırdı. Bu olayın mazisi 200 milyon yıl öncesinden başlar. 50 milyon yıl öncesinde ayrılma tamamlanmış ve dünya haritası bugünkü şeklini almıştır. Ne varki, kıtaları ayıran bu yer kabuğu çatlakları hâlâ varlıklarını korumaktadır.

Evet, arz bir çok yerinden çatlayışlıdır. Görüldüğü üzere Kur'an her konuda olduğu gibi, jeoloji konusunda da 15 asır önce çok büyük bir mûcizeyi bildirmiştir...

"O çatlayışlı arza kasem olsun ki..."

Şimdi âyet-i kerimenin bu mûcizesini dünya haritası üzerinde izleyelim.

En büyük çatlak, Atlas Okyanusu'nun kuzeyinden, Grondland açıklarından başlayarak Antartika'ya kadar kuzeyden güneye uzanır.

İkinci dünya çatlağı, Kuzey ve Güney Amerika'nın batı yakasını Büyük Okyanus boyunca izler.

Üçüncü önemli yarık ise, büyük kısmı ile kara kıtaları altından geçen, Güney Asya boyunca genişleyip Himalayaların altından geçerek, ülkemizi de içine alarak uzayan çatlaktır. Bundan başka daha kısa çatlaklar da vardır. Bu çatlaklar bir anlamda *"deprem hatları"* olarak ta yorumlanmaktadır. Bu çatlakların teşekküllerini incelersek bir başka Kur'an mûcizesi ile daha karşılaşırız.

Zavallı atesitlerin sandıkları gibi olsaydı, yeryüzünde meydana gelen bu çatlaklar mağmanın tazyikiyle büyüyecek ve arz büyük bir yanardağ haline gelecekti. Halbuki tam tersine, bu çatlaklar çevresinde arzda yeni yaklaşımlar olmakta, büyük sıradağlar meydana gelerek âdeta çatlak, iki tarafından ilâhî nakışla dikilmektedir. Nitekim;

Nahl Sûresi'nin 15. âyetinde, *"dağların depremleri engellediği"* bildirilmiştir. (Bu serinin 3. kitabında konu ile ilgili ayrıntılı bilgi verilmiştir.)

Meselâ Peru-Şili dilimi denilen Büyük Okyanus'un Güneybatı Amerika kenarında, okyanus kabuğu ile kara kabuğu bir çatlakta karşılaşınca, göçme kenarı boyunca ünlü sıradağlar ortaya çıkmıştır.

Yine okyanusun ortasında yer mantosundan yükselen maddeler yoğunlaşarak, birbirinden uzaklaşan dilimler halinde kalınlaşmalar meydana getirir. Bu çatlama olayında bir değişik tarz da, ünlü tonga çukurudur. Okyanus diliminin yer altına gömülmesiyle, kenar göçmesine yol açmasından meydana gelmiştir.

Yer kabuğundaki çatlamalar ve hareketler, dilim tektoniği kavramının doğmasına yol açmıştır. Bu görüşe töre 95 Km. derine kadar etkin çatlaklar, deniz ve karalarıyla arzda adeta dilimler meydana getirmişlerdir. Bu dilimlerin hareket halinde oluşu fiziksel mantık açısından zorunlu

olmaktadır. (İkinci kitabın 73. sayfasında bu konuda ayrıntılı bilgi verilmiştir).

Dünyadaki büyük dağ silsilelerinin, yüzen kıtaların, bu çatlak sınırlarında yaklaşmalarıyla doğduğu görüşü, jeoloji tarihi açısından ağırlık kazanmaktadır. Avrupa Asya'ya yaklaşırken Urallar, Hindistan Asya'nın güneyine yaklaşırken Himalayalar meydana gelmiştir. Ayrıca Güney Asya'da büyük çatlayışın hemen ardından deniz dibinden yükselen katlanmalar, Endonezya adaları serilerini ortaya çıkarmıştır.

Bugün artık gerek Atlas Okyanusu'ndaki büyük yarık, gerekse Büyük Okyanus'taki dilimleşme sırtları fotoğraflar halinde büyük ansiklopedilerde yayınlanmakta, âdeta yorumunu yaptığımız âyeti canlı olarak ekrana getirmektedir.

Ayet-i kerimenin çok önemli bir özelliği, Târık sûresi içerisindeki mesaj tarzıdır.

Cenab-ı Hak, Târık sûresinin 1-3. âyetlerinde, uzayın ve onda en derin hikmet taşıyan kuasarların (Târık) hikmetini bildirdikten sonra, insanların yaratılışına dikkatleri çekiyor. (4-10 âyet). Sonra da döndürümlü sema ile (11. âyet) çatlayışlı arzın hikmetlerine dikkatlerimiz çekiyor.

Döndürümlü sema âyetini açıklarken izah ettiğim gibi, uzayda en önemli etkin güç manyetik gerilimdir (4. kitap, s. 41).

Yorumunu yaptığımız âyet-i kerimedeki inceliğe bakınız ki, arzın çatlayışlı olma nedeninde, mağmadaki konveksiom akımlarında bir numaralı etken, arzın iç manyetik güçleridir. Ayrıca arzın çatlayışlı oluşu da döndürümlüdür. Yani arzda meydana gelen çatlak, bir yandan kabuk dilimlerinde uzaklaşmaya sebep olurken, bir yandan da yaklaşmayı, üst üste yığılmaları meydana getirir. Hatta bir çok bilim adamlarına göre, arzın kırışıklıkları diyebileceğimiz dağlar, tepeler bu çatlama ve onun döndürümü olan yığılmalardan mey-

dana gelmektedir. Kur'an-ı Kerim'i yüzünden okuyup geçenler, âyetlerde seçilen kelimeleri sadece bir edebî âhenk sanırlar. Halbuki bu sûrede olduğu gibi الرَّجْع Rac'ı ve الصَّدْع Sad'ı kelimeleri gerçekte temsil ettikleri olaylar açısından birbiriyle bilimsel bir âhenge sahiptirler.

Ayrıca çatlakları meydana getiren olaylar zinciri mağmadaki alternatif, dönüşümlü manyetik yönleşmelerden doğmaktadır. Hatta bu nedenle çok eski yıllarda arzın manyetik kutuplarının ve manyetik kuvvet istikametlerinin birbirinden farklı olduğu kabul edilmektedir. Zira devamlı akıntı halinde olan nikel-demir metallerinin sıvı hali böyle değişken manyetik alanlar doğurur.

Arzın kuzey-güney kutupları istikametindeki sabit manyetik alan hâlâ kesin izahını bulamadı. Nitekim bu yüzden arzın merkez kısmı katı, yani değişken olmayan bir çekirdek kabul edilmekte, sıvı mağma daha içte kabul edilmektedir.

Pek tabiidir ki Kur'an ilmini topluca bilenler için; bilimin bir türlü içinden çıkamadığı bu manyetik akıntılar ve dönüşümlü dengeler, arzın kompitür hikmetinde kayıtlıdır. (Hicr Sûresi, âyet 19).

Zaten arzın çatlağının bu âyetle bildirilmesindeki en büyük hikmet, toprak altındaki akıcı büyük manyetik ateşin döndürümlü dengesine dikkatleri çekmektir. Gerçekten bilim adamlarının elini şakağına koyup, bu dönüşümlü jeolojik olayları hakkıyla tetkik edip, ilâhî san'ata hayranlıklarını kat kat artırmaları gerekir.

Şu soruları her bilim adamı insafla kendi kendine sorup ilâhî san'at karşısında secde etmelidir.

a) Arzın bu dev çatlakları nasıl dengeleniyor? Büyük bir basınç altındaki mağma nasıl oluyor da büyük bir yanardağ gibi arzı alt-üst etmiyor?

b) Mağmanın çok güçlü manyetik konveksionu, nasıl

oluyor da böylesine rahat ve güzel bir arz kabuğu şekillendiriyor?

c) Bütün bu dönüşümlü çatlamalar, kırışmalar, milyonlarca yüzyıldır hiç aksamadan bu dünyada nefis koyları, binbir güzelliği nasıl sergiliyor?

d) Arzın manyetik alanı, nasıl oluyor da belli istikametlerde büyük bir geometrik tablo çiziyor ve yine arzı, uzay çevresinden gelecek bütün zararlı güçlere karşı dengeyle koruyabiliyor?

46. KONU

AHSENİ TAKVİM SIRRI

وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالدِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

Tin'e ve Zeytûn'a andolsun, Sînâ Dağına andolsun,
Ve bu güvenilir şehre andolsun ki, Biz insanı
en güzel biçimde yarattık. Sonra onu aşağıların
aşağısına çevirdik. Yalnız inanıp iyi işler yapanlar hâriç.
Onlar için ardı arası kesilmez bir mükâfat vardır.
Artık bu (kadar açık deliller)'den sonra hangi şey
sana dîni yalanlatabilir? Allah, hükmedenlerin,
en güzel hükmedeni değil midir?

AHSENİ TAKVİM SIRRI

Tîn sûresinde bütün âyetler çeşitli yorumlara müsait konuları içermektedir. Şüphesiz ki biz kitap serimizin uslûbuna sadık kalarak bu âyetin ve bu âyetle ilgili diğer âyetlerin yorumunda yalnız bilimsel gerçekleri dile getirmeye çalışacağız.

Sûre tümü itibariyle insandaki, onun madde ve mana arasındaki esrarengiz ve yüce hikmetleri dile getirdiği kadar; insanın sefil yanını da anlatmaktadır. İnsanın yaratılışındaki mükemmel güzellik, dördüncü âyette tarif edilmiş, 1, 2, 3. âyetlerde de bu güzelliğin anahtar yorumları dile getirilmiştir. Daha önceki âyetlerin yorumlarında da anlattığım gibi Kur'an'da bir konunun izahında, kasem tarzında tertip edilmesi daima ilmî mesajların varlığını düşündürür. İnsanın Ahseni Takvim sırrı içinde yaratılıp biçimlendirilmesi, ilâhi nizamın reddedilemeyen çok önemli bir yasasıdır. İnsan bütünüyle en güzel şekil, biçim ve yapıdadır. Maddesiyle ahsendir, (güzelin en güzeli) manasıyle ahsendir.

Cenab-ı Hak insanı yaratırken, hilkat için seçtiği unsurların en güzeliyle biçimlendirdiği için, insan bizzat bedensel yapısıyla da en güzeldir. Genelde, hilkat, sıfat yansımalarının kompoze ettiği bir sistemdir. Yani Cenab-ı Hakk'ın yüce sıfatları bizim bilmediğimiz bir tarzda yansıyarak varlıkları meydana getirir. Cenab-ı Hak bu yaratılış sistemi içerisinde her varlığı yaratırken; onu ahenkleştirip, şekillendirirken daima güzeli yansıtır. İnsanda bu güzellik, güzelin en güzeli şeklinde tecelli etmiştir.

İnsanın yapısal ve maddesel güzelliğindeki en güzel oluş hikmeti; beden âhenginde, biyolojik yapısında ve fiziğinde iç içe halkalar şeklinde, onu sezeni ve bileni hayran eder. Bizzat beden yapısında dünyadaki mevcut bütün elementlerin maden ve maden benzerlerinin eksiksiz bulunuşu bile, en güzel şekilde yaratılışın açık bir ifadesidir. İnsanda bütün elementlerin varoluşu biyolojik ihtiyaçlar açısından kesinlikle izah edilemez. İnsanın hayatı için zorunlu olan elementler çok sınırlıdır. Bu sayı yirmi civarındadır. Halbuki fevkalâde az miktarda da olsa insan bedeninde doksan küsur elementin hepsi mevcuttur.

Bütün canlıların temelini teşkil eden hücre yapısı; güzelin en güzelini temsil edecek biçimde, bizâtihî insan yapısında şahikaya yükselmiştir. Tüm canlılarda hücrelerin çeşitli marifetleri vardır. Bunlar sınırlı bir uyumu temsil ederler. Elbette ki, onlar da, Cenab-ı Hakk'ın güzel hilkatının eseridir. Ancak insanın hücresi, güzelin en güzeli (Ahsen)'i temsil ettiğinden akıl almaz becerilere sahiptir. Bir karaciğer hücresi hiçbir kimya fabrikasının yapmaya muktedir olamadığı her türlü kimyasal malzemeyi imal kudretindedir. Meselâ, yeryüzünde mevcut bütün zehirlerin kimyasal yapısını değiştirebilmektedir. İnsanın zehirlenmesi karaciğerin aczinden değil, alınan zehir miktarının çokluğundandır.

Büyüklüğü on mikronu geçmeyen insan beyin hücresi, bir milyona yakın kaydı hafıza bandına geçirebilmektedir. Bu, hilkatın maddeye verdiği ufuk gelişme olarak kabul edilmektedir.

İnsan vücudunu korumaya mezun lenfosit dediğimiz savunma hücrelerinin hayat öyküsü ise başlı başına bir ahsen-i takvîm sırrıdır. İnsan vücudunda doğan her yeni hücrenin etrafında bu hücrelerin yüzlercesi görev bekler. Eğer yeni doğan bir hücre kanserli ise hemen imha eder. Bu hücreyi tanıyabilmek için lenfositlere, timus dediğimiz salgı

bezinde otuzbine yakın biyokimya anahtarı takılmaktadır. Lenfositlerin bu anahtarları o kadar hassastır ki vücutta doğan bir kanser hücresi, ya da sağlam dahi olsa başka yabancı bir hücre derhal öldürülür. Nitekim bu yüzden organ nakilleri büyük problem olmaktadır. Lenfositlerin bu faaliyetleri öyle bir biyolojik tekamülü temsil eder ki ne herhangibir başka canlının ne de labratuarlarda hazırlanacak bir takım maddelerin bu ustalığı kazanması sözkonusu değildir. Zira bu en güzel yaradılışın hikmetidir.

Anne rahmindeki bedensel yapımızın inşaası sırasında mevcut olan harika sistemleri ve tertipleri daha önceki âyet yorumlarında dile getirmiştim. Burada da hiçbir canlıda olmayan biyolojik fevkalâdelikler vardır. İnsan bedenindeki sonsuz istidatların bir meni hücresine, biyolojik bir sistem içinde programlanması, canlının genel yapısı içinde düşünülemez. Bizzat parmaktaki parmak izi dediğimiz çizgilerin milyarlarca insanda ayrı bir harita meydana getirebilmesi, meni hücrelerinin mikronla bile ifade edilemiyecek minicik kartlarında kayıtlıdır. İnsanın yüz yapısında her insana has nâmütenahi resim yine bu kartlarda programlanmıştır. İşte bu nedenledir ki diğer canlılarda yapısal bir özelliği temsil eden bu genetik kayıtlar, insan için akıl almaz incelikleri ve güzellikleri temsil etmektedir.

Milimikronla ifade edilen bir DNA molokülüne insanın fotoğrafını nakşetmek ise, ilâhî hilkatın güzellerin en güzeli sanatını tüm evrene sergilemesidir. İşte insan yapısındaki güzelin en güzeli olan bu genetik şifrelerdeki büyük incelik; bir noktanın milyonda biri kadar bir mesafeye programlanmıştır. Bu akıl almaz hikmet ahsen-i takvim sırrının maddede sanatlaşmasıdır. Kur'an kendi inceliği içinde özellikle bu noktayı bize hatırlatmak için birinci ve ikinci âyetle de bir mucize mesajı vermektedir.

Erkek meni hücrelerinin küçüklüğü ve çokluğu yanında annenin bir tek yumurta hücresi taşıması ve bunların muci-

zeli buluşmasını on beş asır önce insanların mantığını çatlatmadan nasıl dile getirebilirsiniz?

"Zeytin ve incire... Kasem olsun biz insanı ahseni takvim'den yarattık." Demekki en güzel hilkatta yaratılan insanın maddesinin yaratıldığı anda, zeytin ve incire benzeyen bir hikmet vardır. Burada incirin meni hücrelerini, zeytin'in yumurta hücrelerini temsil ederek tarif yaptığını fark etmemek mümkün değildir. Daha ilginci incir çekirdeklerinin zeytine karşı büyüklük oranı; meni hücreleri ile yumurta hücresinin büyüklük oranına eşittir.

Şimdi aynı sûrenin ahseni takvim olan insana getirdiği mesaja değinmek istiyorum. Birinci mesaj bu evrenin en nazlı varlığı insan için emniyetli olan iklim ve buna bağlı sağlık şartları konusudur. Birçok müfessirin de değindiği gibi sûrenin başında üç âyette bildirilen incir, zeytin, Tûr-i Sînın kavramları olumlu iklimi temsil etmektedir. Yani bir bölgede iklim zeytin ve incirin yetişmesine elverişli ve de yeşillik bir tepe (Tûr-i Sînin) koşulları varsa o bölge insan sağlığı için en uygun iklimi temsil etmektedir. Bu açıdan Güney Avrupa ve Kuzey Afrika ve ülkemizi içine alan Akdeniz Bölgesi ile Kuzey Amerika'nın Güney sahilleri bu iklimi temsil etmektedir. Bu bölgelerde önemli olan, bir yandan hava ceryanlarının kirliliği önleyecek mahiyette olması, bir yandan da güçlü bitki örtüsü nedeniyle beslenme açısından sağlığa ciddi şekilde elverişli bulunmasındadır.

Baştaki âyetlerin ahseni takvim olan insana verdiği sağlık reçetesidir. Bugün için insan sağlığında üç önemli ve kaçınılmaz madde vardır. Bunlardan birincisi temiz hava gerçeğidir. Tûr-i Sîninle ifade edilen yeşil örtülü tepe kavramı, temiz havanın ideal ve mucizevi tarifidir.

Bitki örtüsünün kirli havayı bir yandan yapraklarıyla süzmesi, bir yandan taze oksijen vermesi sanki hayatımızın özündeki Hay sırrının yapraklardaki manevi hikmeti temsil etmektedir.

Ayette zeytinin kasem tarzında, yani açık ilmî bir mesaj tarzında zikredilmesi ise; insanın ahseni takvim sırrına yine mucizeli bir anahtardır. Bir kere zeytin insana özgü bir besindir. Etki bakımından hücre zarlarının yapımından, beyin ve cinsiyet hücrelerinin çeşitli faaliyetine kadar büyük bir biyolojik hazinedir. Ayrıca kalb kasında cinsel hücrelerin imalinde çok önemli görevleri bulunan E vitamini de biyolojik bir sistem içinde zeytinde temsil edilmektedir. Ahseni takvim sırrı içinde yaratılan insan oğluna Cenab-ı Hakk'ın ihsan ettiği önemli biyolojik üstünlükleri zeytinin bu akıl almaz yapısında bir kez daha vurgulanmaktadır. O zeytin bir hayvan yemi değil, akıl almaz kimya işlemleriyle hazırlanmış bir hayat reçetesidir.

İncirin hikmetlerine gelince tüm meyvalar arasında bitki sütü dediğimiz bir gelişme ile hazırlanan özel bir yeri vardır. İncir çekirdeklerinin hazırlanmasında rol alan bu bitki sütü protein-fosfor-riboz karması bir biyokimya hazinesidir. Topraktaki hay sırrının hiç bir aklın idrak edemeyeceği bir laboratuvar mucizesi olarak hazırladığı süt kıvamındaki bu sıvı; hayatın topraktan kaynaklanan hikmetini vurguladığı gibi, insan yapısındaki Fosfor-Riboz-Protein bileşimini, yani DNA molekülünün tarifini de yapmaktadır.

İncirdeki bu hikmet hem insan yapısının temelindeki biyolojik hikmetleri, hem de incir vasıtasıyla alınacak besin bileşiminin ana besin kaynağı olduğunu dile getirmektedir. Zira başlangıçta süt halinde hazırlanan bu kombinezon, sonradan incir çekirdekleri ve arasındaki mayi halinde hücrenin temel üç ana maddesini bir arada taşımaktadır.

Hayatın kan kadar gerçek olan bu süt biçimi besin kaynağını, yani incirin yapısını bize hatırlatan ilâhî mesaj ahseni takvim olan insanın hayat sırrındaki kan ve süt ikilisini de dile getirmektedir.

Temiz havadan incir ve zeytindeki biyolojik hikmetlere kadar bu üçlü hayat sırrını Allah, kendini zikreden ve ahseni takvim olan insana özellikle bir nimet olarak sunmuştur.

47. KONU

KÜN (OL) EMRİNDEKİ SIR

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

"O'nun işi, bir şeyi (n olmasını) istedi mi ona, sâdece 'ol' demektir, hemen oluverir."

YÂ-SÎN SÛRESİ, AYET: 82

KÜN (OL) EMRİNDEKİ SIR

Muhtelif âyetlerde, dolayısıyla Kur'an'ın temel yasalarında bildirilen önemli bir gerçek KÜN (ol) emrindeki bilimsel hikmetlere değineceğiz.

Müsbet bilgiler, 19 uncu yüzyılda yeni geliştiği zaman, maddesel evreni milyarlarca senedir yavaş yavaş gelişen bir sistem sanıyordu. Günümüzde bile tamamiyle ciddiyetini yitirmiş bu görüşe hala katılanlar ve inananlar vardır. Gerek tüm evrenlerin yaratılmasında, gerekse maddesel evrenin yaratılmasında Allah'ın hilkat sırrını anlamak, bilmek istemek çağımız insanının vazgeçemediği bir tutkudur.

Ancak yaratılışın gerçeklerini bilebilmek için zaman, mesafe ve mekân gibi kavramlarla, fiziğin ve astrofiziğin matematik bir program olan yasalarını çok iyi tanımak gerekir. Düne nazaran bugünün bilimleri bu konularda Kur'an ilmine uyum gösteren izahlar getirmiştir. Bunları topluca ayrı bir eserde toplamak istiyoruz. Kur'an'ın KÜN emriyle sembolleştirdiği ilâhî hilkatin, kısa, bilimsel bir açıklamasını bu âyetin yorumu olarak takdim ediyorum.

Dikkat edilecek önemli bir nokta, bir olayın başlaması ile bitişi arasındaki âhenktir. Bu sûre, bir anlamda varlıkların kaderi, bir başka anlamda da ömrüdür. Bugünkü fizik ve biyolojiden kesin olarak biliyoruz ki evrendeki hiç bir olay

başladığı andaki matematik programını bozarak başka bir şekle dönebilme yeteneğine sahip değildir. Fizikteki bir hareket olayı hangi titreşim sayısında ve dalga boyunda başlamışsa ve ne kadar enerji taşıyorsa o faaliyeti yerine getirmek zorundadır. Sarı bir ışık doğduğu andan itibaren kendisinin fizik niteliklerini muhafaza ederek taa güneşten dünyamıza kadar binlerce karışık etki arasından süzülüp gelmektedir.

Şimdi âyetin yorumuna geçiyoruz.

Ayet-i kerimenin gösterdiği hedef; iki noktada merkezleşir. Bunlardan birincisi, hilkatin ilk yaratılışıdır, yani evrenin ilk varoluşunda nelerin nasıl olduğu sorusunu cevaplar. Ayetin beyanına göre Cenab-ı Hak evreni yarattığı zaman, ona "OL" demiş ve tüm evren kuruluvermiştir.

Ayete ait ikinci mesaj hedef ise, yeni bir ilâhî muradın o anda zuhûr edeceği keyfiyetidir. Allah, zaman diliminin bir anında neyi murad etmişse o anda oluvermiştir.

Her iki şıkta da büyük ilmî gerçekler gizlidir. Bunları iyice kavrayabilmek için önce bazı temel fizik incelikleri bilmek gerekmektedir. İnsanoğlunun geçici misafirliği sırasında şu dünyada kazandığı basit yargılarla, evrendeki temel incelikleri sezmesi elbetteki mümkün değildir.

Ayette önemli olan husus, zaman eyleminin an kavramı olmasıdır. Bu nedenle önce zamanı anlamak gerekir. Zaman konusunda "Kur'an-ı Kerim'den Ayetler, İlmi Gerçekler II" adlı kitabımızın 77-83 sahifelerinde bazı açıklamalar verilmiştir. Ancak burada zaman olayına başka bir açıdan bakmak istiyorum:

Bütün yaratılmışlar arasında zaman nedir? Evrende mevcut bir eylem midir? Yoksa bir mahlûk mudur? Elbette biz inananlar tüm etkileri ve var olan her şeyi Allah'ın yarattığına inanırız. Bakalım bilim ne diyor bu konuda...

Daha önce açıkladığım büyük patlama ve evrenin bir

merkezden küresel yayılma olayı, zaman kavramını pek güzel dile getiriyor.

İlk patlamada evrenin doğuşu saniyenin binde birinden kısa bir zaman süresinde tamamlanıyor. Galaksilerin belirlenip yerleşmesi ise altı saniye gibi kısa bir sürede oluyor. Halbuki, meselâ dünyamızda kıtaların yerleşmesi milyonlarca yılda tamamlanıyor. Buradan çıkan ilginç fizik sonuç nedir? Zaman dediğimiz eylem de, büyük patlama ile doğan bir varlıktır. Pek çok fizik bilgini, patlamadan önce zamandan söz etmenin imkânsız olduğunu, zamanın başlayış anının büyük patlama olayı ile meydana geldiğini kabul ederler.

Şu halde fizik olarak zaman bir varlıktır ve yaratılmış bir eylemdir. İslam düşüncesinde zamandan öncesine "kadîm" denmesi, bu bilimsel gerçekle bağdaşmaktadır. Bu ana kavrama yaklaşım sağlayınca şimdi zaman üzerindeki fizik gerçekleri daha derinlemesine inceleyelim:

Önceki yayınlarımızdan hatırlayacaksınız. Zaman, ünlü Rus bilgini KOZİROF'a göre bir tür durgun enerji, Amerika'lı Einstein'e göre de boyut, yani bir koordinattır. Bu önemli fizik yaklaşım da, zamanın bir mahlûk olduğunu, yani Allah'ın yarattığı bir varlık olduğunu açıkça izah eder.

Allah'ın zamanı yaratmadaki muradını elbette ki bilemeyiz. Ancak evrenin nizamı içinde rolünü az çok tanıyoruz. Zaman evrenin nizamı içinde şu olaylarda rol alıyor:

1- Olayları sıralamakta: Meselâ sabah-akşam farkları ile olaylar, öncelik ya da sonralık kazanıyor.

2- Çokluk âlemindeki olayları sonlandırmada: Çokluk âlemindeki olayları sonlandırmada ve bir olayı başlatıp devam ettirmede... Doğum ve ölüm gibi... Ya da yemek zamanı, uyku müddeti gibi...

3- Enerjinin farklı biçimlerini meydana getirmede: Bu konuda zamanın görevi fevkalâde önemlidir. Gerek cisimler, gerekse ışınlar zaman eylemi açısından farklı titreşimlerin

yani kvant dizilerinin temsilcisidirler. Farklı renkler bile, titreşimlerin zaman koordinatlarındaki farklı eyleminden meydana gelirler. Renkleri meydana getiren ışınlar, zaman açısından farklı eylem göstermese evren tek renk olurdu.

4- Bir varlığın önceden belirlenmiş kaderinin eyleme geçme tarzı yine zaman dediğimiz varlığın matematiğine bağlıdır. Meselâ bir insanın tüm hayat programı ilkah olmuş yumurtaya işlenmişken, bunun yazıdan şekle intikal etmesi, zaman çizgisindeki seyrine tâbidir. 40 haftalık zaman diliminde bebek yaşayacak hale gelmektedir. Bu haliyle zaman, önceden düzenlenmiş bir programın ekrana aktarıcısıdır.

5- Zamana ait son ve önemli bir özellik de, onun boyutlar sistemi içindeki değişkenliğidir. Boy, en, derinlik gibi boyutlar içinde çok güçlüdür. Manyetik eylemi farklı boyutlarda, 5 veya 6 ncı boyutlarda ise daha ince, adeta elastikidir (Cennetteki zaman kavramı).

İşte bütün bu bilimsel gerçekler içinde KÜN (OL) emrinin inceliklerini izleyeceğiz:

Cenab-ı Hakk'ın: *"Ol deriz oluverir"* emri, taa evrenin yaratılmasındaki büyük patlamada aynen tezahür etmiştir. Bu emir ve irade içinde, zaman da birlikte yaratılmıştır. İlâhî iradenin zaman ötesi şiddeti ve gücü tüm eşyaya, varlıklara bir program şeklinde o anda yansımıştır. Zaman dizisi içinde sırası gelen her olay yine o iradenin "OL" emri içindeki programı icraya mecburdur. Meselâ kıyamet, o kûn (OL) emri içinde programlanmış kesin bir hükümdür. Zaman dediğimiz koordinat, onu işlemeye ve programı sonlandırmaya memur bir kuldur. Şimdi hayatımız boyunca merak ettiğimiz birçok soruları, bu "KÜN" (OL) emrinin ışığı altında izleyelim:

Bir zalimin zulmü bizzat onu yok edecektir. Bu, ilâhî programın kaçınılmaz bir yasasıdır. Bir kimse güçlü bir elektrik teline elini sürünce nasıl ceryan çarparsa; zalim de,

zulmünün altında yok olur. Belli bir zaman aralığı bekleme onu kesin âkibetten kurtaramaz.

Yine KÜN emriyle yaratılan dünyamızın uzun bir oluşma zamanı geçirmesi, KÜN emrinin, haşâ gecikmesi ya da uzun zaman sonra sonuç vermesi demek değildir. "KÜN" emriyle birlikte arzın soğuması, kimyasal, jeolojik yapısı, rüzgârları, atmosferi o anda programlanmıştır. Onun kaçınılmaz kaderi zaman eylemi içinde tahakkuk edecekti, etmiştir de... Zamandaki mesafelerin bizim idrakimize uzun gelmesi kendi minik ömrümüzden ve programı (Levh-i Mahfûz) bilemeyişimizdendir.

Kûn emrinde hem kesinlik, hem şiddet ve çabukluk vardır. Anlık irade kompitüre yansır ve olay, kurulmuş bir saat gibi o anda başlar. Olayın ömrü programla tesbit edildiğinde o anda olmuş sayılır. Bu nedenle âyet: *"Ol deriz oluverir."* buyurmaktadır.

Şimdi bütün varlıklara, galaksilere, atomlara ve hücrelere yeniden bir göz atınız. Hepsinde değişmez bir özellik var. O da varlıkların fizik yapılarından çok, matematik programlarındaki önemdir. İki hücre kimyasal yapı itibariyle aynıdır, fakat onlara kişilik kazandıran fark programlarındadır. Atomlar öyle, tüm ışınlar da bu kaideye uyar. Yeşille mor arasındaki tek fark, onları temsil eden ışınların matematik farkındadır. Matematik fark ise bir programın, bir kaderin ifadesidir. O halde her varlık kişiliğini matematik programa borçludur. O program ise "KÜN" emriyle doğan bir kaderden ibarettir.

Bu bilimsel gerçek, her var olanın "KÜN" (OL) emriyle anında doğduğunu, takdir olduğunu açıkğa kabul etmektedir. Zaten yorumunu yaptığımız âyet-i kerime özellikle, öldükten sonra dirileceğine inanmayanlara verilen kesin, sert ve ilmî bir cevaptır.

Bu açıdan ele alırsak âyet-i kerime kıyamet ve öldükten sonra dirilmenin de bu "KÜN" emri içinde olduğunu tebaruz

ettirmektedir. Yani insanların dünya hayatı için yaratılmaları nasıl bir meni hücresi içinde programlanmışsa; öldükten sonra dirilmeleri de toprakta programlanmıştır. Dünyanın yaratılma emri ile birlikte, mahşer de aynı anda "KÜN (OL)" emrine tâbidir.

İnsanın doğması, yaşayıp belli bir kader çizgisi çizerek ölmesi ve mahşerde dirilmesi de aynı anda "KÜN (OL)" emriyle programlanmıştır. Bunun zuhur etmemesi mümkün değildir. Anne karnına düşen meni nasıl bebek haline gelme zorunda ise, toprağa düşen insan da dirilecektir. Kûn emrinin zorunlu bir belgesidir. İşte 83. âyette: *"Bütün kudretlerin ilâhî mülkiyeti Sübhan'ındır ve O'na döndürüleceksiniz."* buyurulması, "KÜN" hikmetini açıklayarak, O'na yüce Rabb'ımıza dönüşün kaçınılmaz sonuç olduğunu vurguluyor.

Kur'an âyetlerinin yorumlarının bizzat Kur'an âyetleriyle yapılabileceği hikmeti, Yâ-Sîn Sûresi'nin son sahifesinde pek açık bir şekilde görülmektedir. Her âyet birbirini açıklamaktadır. Zaten "KÜN" emrini perçinleyen âyetten önce, insanın nutfeden (sperm) yaratılışı ile başlayan programlar dile getirilmiştir. 82 nci âyetin yorumu bizzat 77-81. âyetlerde tüm yaratılıştaki matematik programlar, Kur'an dili ile açıklanmıştır.

Son olarak, *"O'na döndürüleceksiniz."* emrini açıklamaya çalışalım. Acaba Allah'a dönüşten murat nedir?

Ayetin zâhirî (dış görünüş) anlamı, mahşerdir. Pek çok müfessir bu mânâda birleşir. Ancak âyet çok açık bilimsel bir ifadeyi de gizlemektedir. Daha önce de ifade ettiğim gibi, her yaratılış "Kûn" emrinin bir sonuç belgesidir. "OL" emriyle programlanan her olay bir sona mahkûmdur. İnsanın dünya hayatı, "OL" emrinin bir parçasıdır. Yani insanın dünya öncesi ve sonrasında bir hayatı vardır. Bu nedenle dünya hayatının sonu mânâya intikaldir. Bu durum maddesel yoğunluktan kurtulan insanın, mânâsının Cenab-ı

Hakk'a yakın olması demektir. Allah'ı daha yakın idrak, bir anlamda O'na dönüş kavramı getirmektedir. Böyle bir yaklaşım fizikte de mevcuttur. Bir atom çekirdeğinin kuvantize olması, yani enerji dalgalarına dönmesi halinde, çekime bağlı hapis şekilden kurtularak müthiş sür'at kazanmasına yol açar. Böylece atom çekirdeğinde hapis kalan kvant ışına dönünce, evrenin sonsuzluğunda rakseder durur. Bu kuvantize olan atom çekirdeğinin, evrene daha ciddi yaklaşımı demektir.

İnsan bedenden sonraki hayatına, iman idraki içinde daha yakınlık sağlayacaktır.

48. KONU

CENNETTEKİ SIR

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوٰىۜ

"Sidretü'l-Münteha'da,
Ki barınılacak cennet, onun yanındadır."

Necm Sûresi, Ayet: 14-15

CENNETTEKİ SIR

Kur'an âyetlerinin bilimsel yorumlarını yapmağa gayret gösterdiğimiz bu seri kitaplarımızı tamamlarken önce vaadettiğim gibi cennet kavramının bilimsel tanımını yapmak istiyorum.

Amacımız:

a- Cennet kavramının ilimle bağdaşmayacağını ileri sürenlere gerekli cevabı vermek,

b- Cennet konusunda iyi niyetle de olsa yanlış benzetmeleri önlemek.

Şüphesiz ki cennet konusunda bu dünyadaki yargılarla gerçeğe yaklaşmak mümkün değildir. Ancak Kur'an'da cennetin özelliklerini bildiren bütün âyetler göz önüne alınırsa cennet kavramına bilimsel bir sentez yaklaşımı getirmek mümkündür. Bu konuda en önemli bilimsel mesaj Necm sûresindeki bu âyette gizlidir.

Cennet kavramına yaklaşabilmek için önce zihinlerimizde dünyadaki yargılardan kurulu mekân ve zaman kavramını genişletmeliyiz. Aksi takdirde cennete uzaydaki yıldızlarda mekân arayan yanılgılara düşeriz.

Bilindiği gibi dünyamızdaki mekân kavramı, en-boy-derinlik gibi mesafe kavramlarının sentezinden doğan bir yaklaşımdır. Kısacası maddesel mekân; mesafelerin tuzağında zamanın tasarrufunda sınırlar çizer. Mekân kavramı ile zaman düşüncesini dar çerçevede tutan bir önemli sorun da ağırlık ve cazibenin maddeye olan şiddetli etkisidir. Madde mekânında bir noktadan diğerine giderken

ağırlığımızı ölçüde zorluk çekeriz. Bu olay bizde mesafelere karşı panik yaratır.

Önceki kitaplarımızdan hatırlıyacağınız şekilde Allah âlemleri bir kitabın sahifelerine benzetmektedir. Einstein'ın teorisinden çıkan sonuçlardan anlıyoruz ki evrende en-boy-derinlik gibi boyutlardan çok farklı boyutlar vardır. Hatta, zaman da, bu boyutlardan biridir. 5.6.7 inci sayıda boyutlardan kurulu bir mekânda cazibe dolayısıyla ağırlık niteliğini çok değiştirir. Bu yüzden fizik kurallar bu mekanlardan tamamen değişiktir. Zamanın akış hızı tamamen farklıdır. Nitekim Syrinkoff, farklı mekânlarda ışınların hızının saniyede üçyüz bini çoktan geçebileceğini ve Tachyon denen ışınların tüm maddesel kavramlardan kurtularak akıl almaz süratlerle seyredeceğini iddia etmiştir. Bu açıdan bakıldığı takdirde evrenin çeşitli katlarında farklı mekânların olduğu bilimsel bir sonuç olarak kabul edilir. İşte yukarıda önemi üzerinde durduğumuz Sûre-i Necm'in 14 ve 15 inci âyetleri bu bilimsel gerçeklere net bir şekilde ışık tutmaktadır. *"Orada sidretil münteha"*, yani maddenin sınırı o noktada, o mekânda demektir. İkinci âyette: *"Orada cennetü'l me'va"* mesajı ile cennet mekânının, madde mekânının sınırından itibaren başladığını dile getirmektedir. Yine Kur'an hükümlerinden biliyoruz ki sekiz ayrı cennet vardır. Cennetül me'va bunlardan biridir ve madde sınırının bittiği yerde başlamaktadır. Yine âyet-i kerimede bildirilen evrenleri bir kitabın sayfalarına benzeten İlâhî mesajın ışığı altında tetkik edersek varlıklar çeşitli mekânlarda birer sayfayı temsil eder, bunlardan bir kaç tanesi madde mekânının sayfalarıdır. Semalarda seyrettiğimiz mekânlar işte bu sayfalardan bir kaçıdır. Ancak bu sayfalardan sonra ayrı mekân sayfaları vardır ki bunlardan ilki cennetü'l me'va'dır.

Sidretil müntehanın kevnin menbaında yani yaratılış sistemlerinin merkezinde bir sınır olduğu bir çok müfessirlerce ifade edilmiştir. Arapçada sınır kelimesini çeşitli tarzda

ifade etmek mümkünken sidretil münteha tanımının kullanılması; işte bu yaratılış ve mekânlar arasındaki sınırları göstermek içindir. Yaratılış sırrı gerçekte cennet mekânlarına yansımış, orada sonsuz güzellikler yaratmıştır. Dünyadaki renkler ve güzellikler o mekânlardaki ihtişamın silik bir kopyasıdır. Cennet sanki renkli bir hayat; madde evreni ve dünya ise siyah beyaz karton filim gibidir. Cennet mekânındaki değişik özellikleri yine âyetlerden edindiğimiz bilgiye göre üç noktadan yaklaşarak kavrayabiliriz. Gravidasyon, (ağırlık) zaman ve mekân.

Önce cennette cazibe ve ağırlık sorununu inceleyelim: Bu konuda Kur'an-ı Kerim'in bize verdiği iki önemli mesaj vardır:

"Altından ırmaklar akan cennet" tanımı ve *"ERİKE"* (Cennetin insanlara has mekân noktaları).

Her iki tanım bize cennette gravidasyonun, yani ağırlık ve cazibe etkisinin çok yumuşak olduğu gerçeğini getiriyor. Eğer cennette ağırlık kavramı dünyadaki gibi olsaydı, "altından ırmaklar akan cennet" tabiri olmayacak, "içinden ırmaklar akan cennet" denecekti. Demek ki bir anlamda cennet uzayında durmak, orada nefis meskenler kurmak mümkündür. Bu tarz muhteşem bir hayat içinde, cennetin nehirleri cennet mekânının altından akmış olacaktır. Bu tanım bir fizikî mûcizedir.

"Erike" kavramı, bu izahı daha da netleştirmektedir. Cennetin nazlı varlığı, "erike" diye Kur'an tarifiyle bildirilen mekân noktalarında, her taraf seyredilebilecektir. Şu halde cennette maddi mekânların hâkim olduğu tarzda bir cazibe, bir ağırlık sorunu yoktur. Dünyada bir çok olayların gelişmesinde zorunlu sayılan cazibe cennette de vardır. Ancak bu cazibe olaya bağımlıdır. Yani bir olay için cazibe gerekiyorsa, olayla beraber halkedilir (ırmakların akışı gibi).

Cennette zaman kavramı da cazibeye benzer. Yani gerektiğinde olaya eşlik eder. Bu yüzden yani zaman eylemi

olmadığı için, cennette usanç kavramı da teşekkül etmez.

Cennette inananların her arzularının o anda halkolması (Nahl Sûresi, Ayet: 31), yine doyumsuz hazların sıralanması, zarif bir zaman eylemi ile yürür. Burada zaman, varlıklara ömür biçen bir kılıf değil, aksine insanın hizmetinde bir haz vesilesidir. Meselâ renkler, ışıklar yansırken, zaman eyleminin titreşimleri için aracı kullanır. Ancak bu ışık ve renk, dünyadaki halinden çok farklı şiddette etkileyici ve haz vericidir. Rahmân Sûresinde bildirilen koyu yeşil cennet, bunun en ciddi örneğidir. Tabiidir ki ilmî bir etüd olan bu kitapçıkta, bütün cennet mekânlarının ayrı ayrı teferruatına inemiyoruz. Yine bu zaman eylemindeki zerafet, dolayısıyla koku olayı, cennette bambaşka kuvvétte, insanı baştan sona istilâ eden bir hazzın temsilcisidir.

Cennetle ilgili çok önemli bir husus ta, insanın orada bedeni ile devam eden ölümsüz hayatıdır.

Bilindiği gibi, Hz.Adem topraktan yaratıldığında bedeniyle cennette mukimdi. Şu halde, gerçekte insan bedeni cennette ölümsüz bir hayat biçimi için yaratılmıştır. Dünyadaki fani (sonlu) hayatı, onun gerçek hayatı yanında geçici bir geçittir. Asıl hayatı cennette ve bedeniyle devam edecektir.

Bedeni dünyada ölüme mahkûm eden olaylar, enerji ihtiyacıdır. Dünya zaman ve çekim (ağırlık) eylemiyle insan bedenini aşırı enerjiye, besine zorlamakta, yıpratarak ölüme götürmektedir. Nitekim, gerek hücrelerin, gerekse dokuların ihtiyarlayıp ölmesine neden olan, gıda artıklarıyla damarların daralıp, yıpranıp, sertleşmesidir.

Cennette bu tarz bir enerji ihtiyacı yoktur. Çünkü ağırlık ve zaman eylemi silinmiştir. Cennette yalnız meyvelerin varlığı, bir zevk unsurudur. Bilindiği gibi, meyveler dokuları, damarları yıpratmaz. Ayrıca cennette özel bir deri yapımızın olacağı rivayetlerden bilinmektedir. Zira Hz. Adem cennetten kovulurken:

"Soyunun ve inin" emri verilmiştir.

Cennette özel cildimizin olması, ölümsüzlüğün özel bir kılıfı olarak bilinmektedir. Dünyaya gelirken bu derimizin soyulması, madde dünyasında bizi sonlu olmaya mahkûm eden en önemli etkendir.

Sonlu olma, ölme nedeni dünyada var olan mikroplu hastalıklar (kanser dahil), damar hastalıkları cennette olmadığına göre, cennetteki ölümsüz hayatı kavramak daha da kolaylaşır. Özel deri nedeniyle yıpranma, buruşma gibi, güzelliği etkileyen sebepler de olmadığından, ölümsüz bir hayatın eşlik ettiği yıpranmayan güzellik, cennette Allah'ın lûtfettiği nimetler olarak devam edip gidecektir.

Yine önemli noktalardan biri de, cennette içilen ve Hayy sırrı taşıyan içeceklerdir.

Cennetteki bu içecekler, çeşitli âyetlerde tarif edildiği vechile, hem zevk vericidir ve hem de dirilik sırrı taşır. İnsanı devamlı olarak güçlendirir, tazeler.

Şu halde cennet, bu dünyada alışageldiğimiz maddesel fizik yapıdan çok farklı, özel bir evrendir. Ancak açıklamaya çalıştığımız gibi, bilimsel yaklaşımlarla en azından onu tasavvur etmek mümkündür. Kur'an-ı Kerim o mekânı tarif ederken, "Sidre-i Münteha'nın yanında" kavramını getirerek, hilkat fiziğine çok derin bir yaklaşım getirmiştir. Asırlar sonra boyutlar keşfedilmiş, maddenin üç boyutlu mekânlarına karşılık; beşinci, altıncı, yedinci boyutların kurduğu nice mekânların var olduğu anlaşılmıştır.

Cennette meleklerin de bulunuşu, cennetin bu özel boyutlarına ayrı bir işarettir. Bu noktada da bize önemli bir fizik bilgi veriyor. Cennette sür'at kolaylığı, hatta bağımsızlığı vardrı. Zaten zaman ve gravidasyonun (çekim) cennette silikleşip adeta zarif, gizli bir tül gibi kalması, bu sonucu tabii kılar.

Böylece cennet, maddesel mekânların sınırında, sonsuz güzelliklerin ve hazların doyulmaz ülkesidir.

49. KONU

ANNE SÜTÜNÜN ÖNEMİ

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ
اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَٓارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا
وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِه۪ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا
عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ اَرَدْتُمْ
اَنْ تَسْتَرْضِعُٓوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ
مَٓا اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢٣٣﴾

''Anneler çocuklarını -emzirmeyi tamamlamak isteyen kimse için- tam iki yıl emzirirler. Onların uygun biçimde yiyeceğini ve giyeceğini sağlamak, çocuğun babasına aittir. Herkes ancak gücü ölçüsünde bir şeyle mükellef tutulur. Ne anne çocuğu yüzünden, ne de çocuğun aid bulunduğu baba, çocuğu yüzünden zarara sokulmasın. Mirasçının da aynı şeyi yapması gerekir. Eğer (ana-baba), anlaşıp danışarak (çocuğu memeden) kesmek isterlerse, kendilerine günah yoktur. Çocuklarınızı (süt annesi tutup) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi güzelce verdikten sonra yine üzerinize bir günah yoktur (emzirtirseniz). Allah'tan korkun ve bilin ki, Allah, yaptığınız her şeyi görmektedir.

Bakara Sûresi, Ayet: 233

ANNE SÜTÜNÜN ÖNEMİ

"Emzirmenin tamamlanmasını isteyen kimse için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler."

Annenin süt vermesi hem kendi sağlığı hem de bebeğin sağlığı açısından fevkalâde önemlidir. Ne çareki materyalist bazı hekimlerin mama sanayicileriyle ortaklaşa propagandası yıllar boyu anne sütünü yermiş, adeta istihza konusu olmuştur. Ne var ki son yıllarda bilim, anne sütünün mucizevî hikmetini anlamış, hatta Dünya Sağlık Teşkilatı anne sütü aleyhindeki çirkin propagandaları yasaklamıştır.

Ayet-i kerîmeyi yorumlarken bilim açısından aşağıdaki soruları cevaplayacağım.

1- Anne sütü bebeğe neler getirir?

2- Emzirmenin aralıkları ve süresi ne olmalıdır?

3- Emzirme anneye neler getirir?

Şimdi sıra ile bu soruları cevaplayacağım.

1- Anne Sütündeki Hilkat

Bilindiği gibi insan, beslenmesi açısından üç temel besinle fosfor ve vitaminlere muhtaçtır. Anne sütünde tüm bu maddeler yani protein, şeker, yağ, fosfor ve vitaminlerin tümü mevcuttur. Ancak sütün önemli özelliği, bu maddeleri çok ahenkli bir nisbet ve ölçü çerçevesinde getirmesidir. En

mühim yapı sırrı da yağ moleküllerinin çok ince ve küçük parçacıklar halinde süte dağılmış olmasındadır.

Anne vücudunun yapısı ne olursa olsun anne sütü bir milyarderin sofrasından daha zengin hazırlanmıştır. Özellikle altı aylığa kadar bebeğin tüm vitamin ihtiyacı fazlasıyla anne sütünde mevcuttur.

Bu çağlardaki bebeğe C vitamini vereceğim diye, elinde meyve suyu sıkacağı ortada telaşla dolaşan anne ve babalara gerçek bilim gülüyor.

Şimdi size anne sütünün akıl almaz bir özelliğinden bahsedeceğim.

Anne sütünde bebeği ilk altı ayda tüm mikroplu hastalıklardan koruyan bağışıklık maddeleri (antikorlar) vardır. Hatta kızamık geçirmemiş annenin sütünde, bebeği kızamığa karşı koruyan antikorlar vardır. Bunun biyoloji mantığı ile izahı mümkün değildir. Bu ancak İlâhî bir hikmet ve insana Allah'ın verdiği değerdir.

Bazı ateist bilim adamları, anne sütünde demir az diye ortaya çıkıp şaklabanlık yapmışlardır. Halbuki son yıllarda anlaşılmıştır ki, bebeklik çağında kan, karaciğerde yapılır (yetişkinlerde kan kemik iliğinde yapılır), ve bebek karaciğerinde, daha anne rahminde iken demir depo edilmiştir. Bu yanlış görüşten yola çıkarak bebeklere demirli ilâçlar vermek bebekleri ömür boyu bağırsak nezlesine mahkûm etmektedir.

Bebeğin özellikle ilk altı ayda yalnız sütle beslenmesi gereği biyolojik bir zorunluluktur. Zira normal sindirim faaliyetinin merkezi olan karaciğer, bebeklerde büyük ölçüde kan yapmakla meşguldür. Ayrıca bebek, besinleri enerji amacından ziyade, büyüme-gelişme amacıyla kullanır. Bu yüzden gerekli besin türlerini ve vitaminleri seçmek imkânsız gibidir. Tıbbın tanıdığı birkaç vitamin dışında 50'den fazla vitamin olduğunu biliyoruz. Bu nedenle de bebeğin gelişme ve büyümesi ilahî kudret tarafından sütle garantili bir kon-

trole alınmıştır. Bu ilahî nimeti bir çeyrek akılla taklide kalkmak ok ve yayla uzay savaşı yapmaya benzer.

2- Emzirme Aralıkları ve Süt Verme Süresi

Anne sütüyle beslenenlere Ateistlerin bir ambargosu da dört satte bir emzirme kuralıdır. Bu kuralı normal sindirim süresini düşünerek uydurmuşlardır. Halbuki son yıllarda yapılan incelemeler göstermiştir ki süt 45 dakikada tamamen hazm olunur. Bu süre tamamlanınca telepatik bir refleksle anne memesinde süt salgısı ılımlı bir şekilde artar ve normal olarak bebek de açlık duygusu ile ağlamaya başlar. Tüm bu olaylar biyolojik bir kompitür sistemidir ve de süreler fazla uzaklaştıkça bebeğin midesi asit dolar, sindirim sistemi altüst olur. Hatta bu yüzden ilerde ülserlerin bile olacağı varsayılmaktadır.

Emzirme süresine gelince: Anne sütünün kıymetini yeni anlamaya başlayan tıp, buna tamamen sebebsiz bir süre tayin etmiştir. Dokuz ay... Halbuki emzirmenin temel mantığı iki esasa dayanmaktadır.

a- Karaciğerin kan yapması dolayısıyle çok yüklü oluşu ve bu yüzden süte olan zorunlu ihtiyacı... Bu süre karaciğerin kan yapımında geri plana çekilmesi iki tam yıl kadardır. Bu nedenle emzirme iki yıl sürmelidir.

b- Gelişmenin en önemli safhası gerçek biyolojik maddelere olan ihtiyaç süresi yine iki yıldır. Zira tıp bebeğin ilk iki yılda yapacağı gelişmenin en önemli devre olduğunu kesinlikle kabul etmektedir.

İşte Kur'ân'ın bu âyetinde gizli bir başka mucizesi: "Emzirme iki yıl olmalıdır."

Bazı Ateistler çatlasın diye bir noktayı daha hatırlatmak isterim. İslâmiyetten önce Ortadoğu toplumlarında emzirme 4-5 yıldı.

Emzirme konusunda son bir noktaya daha değinmek istiyorum. çocuklarda ruh hastalıkları ile ilgili yapılan

çalışmalardan anlaşılmıştır ki, bir insanın ruh sağlığının sağlam olması için annesini 2 yıl emmesi şarttır. Bütün dünyada bu konuda yapılan bir araştırmada Endonezya ve Filipenler'de hiç bir çocukta ruh sağlığı sorununa rastlanmamış ve bilim heyeti bu müthiş gerçeğin nedenini, çocukların iki yıl anne sütü aldığını ve daha küçükken bir güven duygusu ve şefkat kazandıklarını bulmuştur.

3- Emzirmenin Anneye Getirdiği Nimetler

a- Meme guddelerinin sağlıklı çalışması olayı:

Bütün dünya sağlık merkezlerinde yapılan istatistikler göstermiştir ki, yavrularına özellikle 1-2 yıl süt veren annelerde meme kanseri çok az görülmekte, aksine süt vermeyen anneler meme kanserine karşı 1 nolu risk altında sayılmaktadır.

Yalnız bu nedenle annelerin bebeklerine 1-2 yıl süt vermeleri kanserden korunma maddeleri arasında yer almaktadır.

b- Anne vücudunda emzirme sırasında meydana gelen biyolojik yenilenme:

Süt veren annede karaciğer tam kapasite ile çalışır. Bu sayede anne vücudunun bütün kimyasal sorunları elden geçmiş olur. Bundan başka annenin kan yapısında tüm gerekli maddeler karışmak zorunda olduğundan annenin hücreleri emzirme sırasında eksikliklerini giderir. Yine anne, emzirme sırasında hipofiz bezi salgılamasının tam kontrolünde olduğundan genel hormon yapısı ahenkli çalışır. Bu sayede psikolojik yapıda anne de pek düzenli olur. Muntazam süt veren annelerin hormonal yapılarındaki bu ahenk, ruhsal yapıda doğurduğu sükunet devri anneler için ne paha biçilmez bir nimettir. Dikkat ederseniz süt veren anneler bütün maddesel yorgunluklarına rağmen hırçın değildir. Bunun nedeni de emzirme sırasında ahenkleşen düzenli hormonal salgılardır.

Emziren annenin yine bu hormonal denge sayesinde rahim ve yumurtalıkları da bir süre istirahat etmektedir. Gerçi bu süre tüm emzirme süresini kapsamaz, ancak iki-altı aylık sürelerde bir istirahat anne için cinsiyet organları açısından pek kıymetli bir dinlenme sağlar. Bu arada basit rahim ve yumurtalık rahatsızlıkları iyileşir.

Annenin süt vermeden sağladığı bunca avantajı tam randımanla elde tutması için emzirme süresinin yine iki yıl olması en ideal müddettir.

Ateist tıbbın anne ve bebeğe karşı işlediği büyük cinayetleri, onu küçük görme ve yanlış uygulamaları tıp tarihinin en acı lekelerinden biri olarak kalacaktır.

Emziren anne sağlıklı, emen bebek ömür boyu sağlıklıdır. Bu nimetler de büyük bir Kur'an mucizesidir.

50. KONU

Hz. İSA'NIN
BABASIZ DOĞUŞ MUCİZESİ

إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللّٰهِ كَمَثَلِ اٰدَمَؕ
خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

''Allah yanında İsâ'nın durumu,
Adem'in durumu gibidir: Onu topraktan yarattı,
sonra ona ''Ol'' dedi, artık olur.

Al-i İmrân Sûresi, Ayet: 59

HZ. İSA'NIN BABASIZ DOĞUŞ MUCİZESİ

Her müslüman yüce kitabımız Kur'an'ın emirlerine uyarak Hz.İsa'nın babasız doğduğuna inanır. Gerek yukarıda yorumunu yapmaya gayret ettiğimiz âyet, gerekse Al-i İmran sûresinin 59. âyeti; Hz.İsa'nın doğumunu, Hz.Adem'in yaratılışına benzetir. Hz.İsa, Cebrail aracılığı ile Allah'ın Meryem'e nefh ettiği bir ruhdan husul bulmuştur. Yani Hz.İsa, diğer insanlar gibi bir anne-baba vakası değil, Meryem'in, baba etkisi olmadan yaptığı bir doğum mucizesinin temsilcisidir.

Materyalizm 19 ncu asırda Avrupa'da patlak verince tüm manevi değerlere saldırdı; bu arada Hz.İsa'nın babasız doğuş mucizesini de inkar ederek alay konusu haline getirmiştir. Hatta, biyolojiye koydukları "kendi kendine üreme olmaz" ilkesinde sırf Hz.İsa'ya sataşma amacı gütmüşlerdir.

Her konuda olduğu gibi, biyolojide de erken ve eksik bilgilere rağbet ederek böyle yanlış hükümlere varmak Ateistlerin adetidir. Hatta onlar 20 nci yüzyılın başlarında, Afrika insanını, gidip görmeden, sırf maceracı serserilerin anlattığına dayanarak "yamyam, insan sınıfının daha altında bir başka canlı grubu" kabul etmişlerdir. Afrika insanının,

Güney Sahra-Orta Afrika yöresindeki büyük bir medeniyetin dağılmasından meydana geldiğini; batıya gidenlerin medeniyetlerini korumalarına karşılık, güneye gidenlerin zorlu tabiat şartları karşısında yeniden ilkel hayat şartlarına döndüklerini tespit etmiştir. Böylece Marksist sosyolojiye hazırlanan temellerden biri olan "ilkellikten gelişim, yüceliş" masalı birkez daha rezil olmuştur.

Hz.İsa'nın babasız doğuş mucizesini kavrayabilmek için, çağımız insan biyolojisini çok iyi anlamalıyız, akılcı bilimde bir olay incelenirken üç çeşit yargı varsayılabilir. İncelediğimiz olay ya akılcı bilim açısından imkânsızdır, ya olması kesindir, ya da olabilirliği mümkündür. Bu üç sonuç da akılcı bilimin o çağdaki sermayesine bağlıdır. Meselâ 20 nci yüzyılın ilk yıllarında yazılan fizik kitapları ses dalgalarının ve görüntülerin arada bir tel, bir araç olmadan naklolamayacağı inancında idiler. Bu doğru çıkmadı (radyo).

Çağımız biyolojisi bir embriyonun husulünü ve gelişmesini oldukça iyi ölçülerde tanıyabilmektedir. Üremenin temelini teşkil eden ilkah olayı nedir? Nasıl meydana geliyor? Önce bunu çok iyi bilmemiz gerekir, aksi takdirde yalnız Hz.İsa'nın doğuşunu değil hiç bir varlığın doğuşunu yargılayamayız.

Doku sistemiyle tanımlanan çok hücreli canlılar, bu arada insan, üremesini özel üreme hücrelerinin aracılığı ile sağlar. Halbuki bir insanın milyarlarca hücresi, insana ait genetik şifreleri büyük ölçüde taşımaktadır. Hiç düşündünüz mü bilmem? İnsanın derisindeki, yahut midesindeki bir hücrenin çekirdekçiğinde mevcut kromozomlar niçin vardır? Ve neden o insan, üremek için ayrı hücrelerin ayrı fonksiyonlarına muhtaçtır? Gerçekten insan deri hücresinin çekirdekciğinde insanın genetik şifresi kayıtlıdır. Ancak, bu hücre bir insanı yeniden meydana getiremez. Bir yaralanma sonucu o hücrenin kendi benzerini yaparak dokuyu tamamlaması gerekiyorsa, hücre ürer. Fakat bir insan değil, deri

hücresi doğurur. İnsanın genetik hücreleri ise bir insanı meydana getirebilecek şifreleri daha mükemmel taşıdığı halde tek başına yeniden insan yapma yetkisine sahip değildir. Ancak karşı cinsten gelecek şifrelerle beraber birleşip yeni bir insanı anne rahminde meydana getirebilir. Çağımız biyolojistleri bu son kuralın, insanın aynen tekrarını engelleyen büyük bir yaratılış yasası olduğunu düşünerek; acaba bir insanın, erkek olsun dişi olsun, kendi cins hücresinden üretilerek aynen tekrarı sağlanabilir mi konusunda araştırma yapmaktadırlar. Caemrige üniversitesinden bir grup biyolog, bir kurbağanın bağırsak hücresi üzerinde yaptıkları deneylerle bu hücreyi genetik faza soktuklarını, yani yeni bir kurbağayı bu hücreden doğabilecek hale getirdiklerini iddia etmişlerdir. Sonunda uzun tartışmalara yol açan bu deney ve benzerleri bir çok biyoloji laboratuvarlarında araştırma konusu olmaktadır. Daha önceleri bazı biyolog din adamlarının dişi kobayları gama ışınları ile babasız gebe bırakma çalışmaları da küçümsenmeyecek biyolojik araştırmalardır.

Bu karışık konunun gerçeğini şöyle sadeleştirebiliriz. Bir insanın hücrelerinde onun genetik şifreleri gizlidir. Hiç bir hücre bu şifreyi açarak yeni bir insan meydana getirme imkânına sahip değildir. Yalnız cinsiyet hücreleri bu şifreleri çözecek biçimde yaratılmıştır. Ancak bu hücrelerin üremeye hazırlık safhaları fevkalâde ilginçtir. Bir kadın üreme hücresini ele alırsak (ovum dediğimiz çok büyük bir hücre) etrafında henüz iyice tanınamayan zengin kimyasal maddelerle çevrili bir bütün olarak vardır. Her kadın ortalama olarak dörtyüz tane bu tarz hücre taşır. Erginliğe geldiğinden itibaren bu hücreler hazır duruma gelir. Bu hücrelerin her birisi itina ile yaratılmıştır. Çünkü sayıları hücre biyolojisi açısından dörtyüz gibi fevkalâde az bir sayıyı temsil etmektedir. Her ay bu hücrelerden bir tanesi karışık bir hormonal düzen içerisinde biraz daha rotüşlenerek karın boşluğuna, oradan

üreme kanalları vasıtasıyla üreme borularına alınır. Bu hücrelerin rotüş dediğimiz safhası adeta ortasından ikiye kesilme olayıdır. Ovum denilen bu hücreler, yeni bir insanın meydana getirilmesi için döllenmeye hazır hale gelir. İnsanlık çağı boyu devam eden bu biyolojik gelenek sürüp gitmektedir. Yeni bir canlının doğması böylece insanın kendi biyolojik iradesinden alınarak, tam manasıyla Allah'ın tasarrufuna verilmiş olmaktadır. Eğer böyle olmasaydı, o kadının yumurta hücresi kendini tekrar etme yeteneği ile birlikte kendi rahmine düşmüş olsaydı ve kendi başına bir bebek meydana gelseydi, anne kendinin fizik ve biyolojik yapısını devamlı tekrar eder, yeni simalar, yeni güzellikler doğmazdı. İşte bu ince hikmet nedeni ile annenin yumurta hücresi bir çocuğu tümüyle meydana getirme yeteneğine sahip iken, özellikle yetkisi elinden alınmıştır. Şu halde; asıl mucize babasız çocuk doğurmak değil, babalı çocuk doğurmaya mecbur olma olayıdır.

Bu biyolojik gerçekler düşünülürse; bir bilim adamının, Hz.İsa'nın babasız doğumuna "imkânsız" demesi "ben biyoloji bilmiyorum" demektir. Ancak, bir yumurta hücresinin şifrelerini açarak kendi başına üremeye devam edip, insanı meydana getirmesi için mutlaka Cenab-ı Hakk'ın özel bir müdahalesi gerekmektedir. Sure-i Meryem'de bu incelik fevkalâde üstün bir bilimsel mûcize olarak dile getirilmektedir. Cebrail'in, Meryem'i ışınlaması yahut ona bilmediğimiz manyetik bir etki yapması bu gerçeği dile getirmektedir. Yoksa, Cenab-ı Hakk: *"Ben istedim, Hz.İsa'yı Meryem'in rahminde halk ettim."* derdi. Aksine, Cebrail aracılığı ile Cenab-ı Hakk'ın özel bir müdahalesinin bildirilmesi biyolojideki bu gerçeği vurgulamak içindir.

Bu gün laboratuvarlarda yapılan; inanmış inanmamış bütün ilim adamlarının araştırmaları da, ister farkında olsunlar, isterse olmasınlar bu âyet sırrından istifade etme istikametindedir. Gerek her hangi bir hücrenin, gerekse

yumurta hücrelerinin şifrelerini çözerek, ondan bir canlı meydana getirmek isteyen laboratuvar çalışmalarında hep ışınlar kullanılmaktadır. Elbette Hz.İsa'nın doğumunu örnek alarak insan oğlunun bu mucizeyi taklit etmesi imkân sahasına girmeyecektir. Ancak, bu çalışmaların tümü dahi Kur'an âyetlerindeki ilmî mucizenin, dolayısıyla Hz. İsa'nın babasız doğuşundaki esrarın bir ölçüde açıklanabilirliğini ortaya koyar. Dün Hz.İsa için alaylı alaylı "babasız çocuk olmaz" demek isteyenler, laboratuvarlarda babasız çocuk olacağına inandıklarından, bu inançlarını çalışma vesilesi yapmaktalar. Hz.İsa sırrı laboratuvarlarda bir daha tekrar etmeyecektir. Ancak Hz.İsa'nın babası oluşuna inanmayanlara sorunuz:

"O halde niçin laboratuvarlarda ovum hücresinin chalon dediğimiz kilidini açarak yeni bir canlı yaratması imkânını araştırıyorsunuz?"

Allah Hz. İsa'yı bu tarzla yaratarak, hem insan biyolojisindeki yukarıda saydığımız hikmetleri dile getirmiş; hem de insanın özündeki ilâhî hikmetleri, yani *"ona ruhumdan nefh ettim"* hikmetini bir kez daha hatırlatmıştır.

İÇİNDEKİLER

49. KONU

50. KONU

Kur'ân dışında, tüm yazılanlar eskimeye, hükümlerini yitirmeye mahkûmdur. Her şey sonludur. Kur'ân'ın her geçen gün daha canlı ve ebedî olduğu gerçeği ortaya çıkmaktadır. O'nun bilimsel hikmetleri zaman içinde âdeta yeniden canlanıyor. Bizim gözümüz hep canlı olan âyetlerin sırrını, zaman içinde farkedebiliyor. Her gelen nesil onda yeni bir hikmet buluyor. Şüphesiz bu, gelecek nesiller için de böyle olacaktır.

